

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

a
CROWN
of
CRUEL
LIES

A FAE GUARDIANS NOVEL

LANA PECHERCZYK

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Zalim Yalanların Tacı

ELF MEVSİMİ

FAE GUARDİANS

KİTAP EĞİTİ

LANA PECHERC YKZ

İçindekiler

[Elphyne Haritası](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Sonsöz](#)

[Sonsöz Teşekkür](#)

[Diğer Okuyucularla konuşmak](#)

[mı istiyorsunuz? Ayrıca Lana](#)

[Pecherczyk Yazar Hakkında](#)

Telif Hakkı© 2022 Lana Pecherczyk
Tüm hakları saklıdır.

Zalim Yalanların Tacı ASIN:
B0BBZV3RST

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Metin telif hakkı© Lana Pecherczyk 2022
Kapak tasarımı © Lana Pecherczyk 2022
Yapısal Editör: Ann Harth

www.lanapecherczyk.com

ELPHYNE HARİTASI

[illegible]

THt öRrrR veya tHr wcl

THE COUNCIL

LEAF CLOUD SHADE BARROW COLT TAWN

THE GUARDIAN CADRES

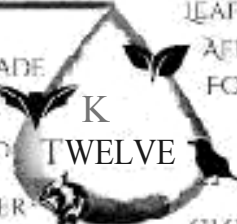
OUTLET MATTE

LEGION
VAREN
FOX
EMRYS

SILVER & SHADE
PEACHES & HAZE
VIOLET & INDIGO
ADA & JASPER
LAUREL & THORNE
CLARKE & RUSH

LEAF
AERON
FORREST & MELODY
RIVER
ASH
CLOUD

EPTORS

GUARDIANS

GENERAL STAFF

Blurb

Fae'ler yalan söyleyemez.

Elphyne halkı için altın kural budur, ancak sağır Elf Muhafız Aeron bunun doğru olmadığını bilir. Yalanlar insanlar arasında söylenir. yanlış yönlendirmeler ve sahte umutlar.

Kollarında yeni bulduğu, kırılmış insan eşiyle Bahar Mahkemesi'ne geldiğinde, en acımasız yalanı öğrenir. O olduğunu sandığı kişi değildir. Tüm hayatı planlanmıştı... hatta bu an bile... hatta kalbinde filizlenen bu yeni aşk bile

kendininkinden daha fazla sırrı olan insan düşmanı.

Güvenmeyi ve kabullenmeyi öğrenmek ikisi için de zordur ama iç savaş kapılarına dayanmışken, Fae'ler onları alaşağı etmek için planlar yaparken ve Kuyu'daki leke giderek daha tehlikeli bir hal alırken denemekten başka çareleri yoktur.

Güven ancak içeriden başlarsa bulunabilir.

**Ancak o zaman gerçek düşmanlarının nerede yattığını
bilecekler...**

PROLOGUE

2000 YIL ÖNCE - SERPINTIDEN SONRA

"Y Bunu yapmamalısın," dedi Maebh, parmaklarını ılık göle daldırırken Jackson'a. Uykularında fısıltılar onları bir zamanlar göl olan buzlu araziye doğru çekmişti.

Çöl.

Tuhaf göl, parlayan biyolüminesan yaşam ve atmosferik enerjiyle doluydu ve adeta suyun üzerinde sürünerek bir sevgilinin okşamasıyla yüzlerini okşuyordu. Bu enerji midelerini bulandırıyor, kalplerini pıt pıt attırıyor ve zihinlerini heyecanlandırıyordu. Hiç kimse bu buz gibi gölün kıyısında dururken doğanın gücünü inkâr edemezdi. "Neden olmasın?"

Jackson homurdandı. "Eğer bu göle girmeyeceksek ne anlamı var ki? risk almak?"

Aleksandra Maebh'in elini tutup sıkmadan önce kuru bir sesle, "Önemli olan ölebilirsin," dedi. Maebh, Aleksandra'nın yeni buz gibi saç rengi ve kirpikleri karşısında hâlâ tedirgindi ama onu yine de seviyordu. Onu sevmekten asla vazgeçmeyecekti.

Maebh, "Buradaki hayatın değiştiğini hepimiz kadar sen de biliyorsun. Dışarıda kâbuslar var."

"Ve mucizeler vardır," dedi, gözleri kaybettiği kişiyi hatırladığından şüphesiz uzaklaşıyordu.

Aleksandra devam etti, "Eğer sana bir şey olursa, o zaman sadece Maebh ve ben kalırız."

"İma ettiğin şeye dikkat et Sandy," diye alay etti Maebh suratını asarak. "Tabii bu gece yalnız uyumak istemiyorsan."

Aleksandra'nın gözleri Maebh'in üzerinde yumuşadı. "Nasıl hissettiğimi biliyorsun. Bedenimde nefes olduğu sürece-"

"Ve damarlarımdaki kan," diye bitirdi Maebh ve Aleksandra'yı öptü.

Jackson her zamanki gibi ilişkilerini sanki hiç yokmuş gibi görmezden geldi. Kadınların birlikte olmasını onaylamıyor gibi değildi ama kalbi Serpinti'de kaybettiği kadın için acıyordu. Birçok pişmanlık onu geceleri uyutmuyordu. Bu yeni bedenlerde neredeyse ölümsüz olabilirlerdi ama bu anılarının da ölümsüz olduğu anlamına geliyordu. Bazıları solup gitmişti ama çoğu -en kötüsü- rüyalarında dolaşan hayaletler gibi onları rahatsız ediyordu.

Hafıza yakalanamadığında veya tanımlanamadığında kapanış imkansızdı. Tamamen unutmak da bir seçenek değildi. Maebh Aleksandra'nın elini bıraktı. Böylesine zarar görmüş bir adamın önünde aşklarını sergilediği için kendini kötü hissediyordu.

Aleksandra Jackson'a şöyle dedi: "Dikkatli olmalıyız. Sağ salim ve bu yeni dünyanın bilgisiyle donanmış olarak diğer kurtulanların yanına dönmekten sorumluyuz."

Maebh ona döndü. "Onlara hiçbir şey borçlu değiliz. Aşkımız yüzünden bizi kötülerdiler."

Jackson'ın kemerli kaşları neredeyse kürk kapüşonunun altında kayboluyordu. "Biraz melodramatik davranıyorsun, sence de öyle değil mi?"

"Dedi hak sahibi adam."

Gözleri onlara dikildi ve Maebh sinirlerine dokunduğunu anladı.

"Artık cinsiyet ya da renk önyargısıyla değil, insanlığa karşı fae'lerle uğraşıyoruz. Bizim iğrenç yaratıklar olduğumuzu düşünüyorlar."

"Aynen öyle," diye tersledi Maebh. "Aynı hikâye, farklı kitap."

"Yeter artık, ikiniz de," diye araya girdi Aleksandra. "Kendi aramızda kavga edemeyiz. Dünya değişti. Yeni hikâyeyi yazmak bize bağlı."

Maebh'in kibirli elfin kışına vurmamak için kendini tutması gerekiyordu ama yalnız ve acılı olduğunda ağzından böyle şeyler döküldüğünü biliyordu. Sabırlı olmaya çalıştı ama etraflarındaki soğuk hava kadar zayıflamıştı.

Aleksandra, "İnsanlığın yüzde doksan dokuzu yok oldu Jack," derken grubun uzun boylu erkek üyesine kaşlarını çattı. Yarısı

Geriye kalanların çoğu bizim gibi deðişti. Anlaşılmaq için feryat ediyorlar. Bu yüzden hayır, onlara cevaplarla dönmek istemenin melodramatik olduğunu düşünmüyorum."

Günlerdir vahşi doğada yürüyorlar, yeni temel içgüdülerini takip ederek hayatta kalıyorlardı. Aleksandra'nın baykuş formunda acımasızca avlanması olmasaydı, hiçbir hayatta olmayacaktı. Jackson, yeni sivri kulakları ve sihirli enerji kaynağına olan güçlü bağlantısı dışında insan görünümünden neredeyse hiç değişmemişti.

Öte yandan Maebh tamamen değişmişti. Kahverengi teni ve afro saçları aynı görünebilirdi ama yeni sanguineous diyeti akıllara durgunluk veriyordu ve hala hazmetmesi zordu. Güneşin neden olduğu kemik derinliğindeki uyuşukluk yüzünden gün boyunca zar zor yürüyebiliyordu. Yerleşim yerinde onun gibi gruptan ayrılan ve vampir kimliğine bürünmekten oldukça mutlu olan başkaları da vardı. Ama Maebh Aleksandra'yı geride bırakmak istemiyordu. Korumak için çok mücadele ettiği bir ilişkiden dışlanmayı reddediyordu. Sonunda özgür olmak için bir şansları vardı.

Uyku sırasında onları çağıran bu büyülu kaynaktan cevaplar almak için Jackson'ı intihar yolculuğunda takip etmeye karar vermişlerdi. Karlı, ıssız vahşi doğaya gitmişlerdi... kafalarına cazip vaatler fısıldayan isimsiz ve görünmez bir varlık tarafından çağrılmışlardı.

Beni bul ve evini bul, diyordu. Huzuru bul. Cenneti bul.

Gölden esen ılık bir meltem onlara doğru yerde olduklarını söyleyerek fısıltıyla sevgi sözcükleri ve klişe sözler getiriyordu. Burası ait oldukları yerdı. Burada cevapları bulacaklardı ve her şey doğru olacaktı.

"Bir kuyu gibi, değil mi?" Aleksandra gözlerini suya dikerek mırıldandı. "Bizi dolduruyor ve yeniden canlanıyoruz. Bize hayat verir ve boldur."

"Kuyu. Bunu sevdim." Jackson kürk pelerinininden günlüğünü çıkardı ve notlar karaladı. İkisine şöyle bir baktı ve günlüğünü uzattı. "Bunu güvende tut."

"Ne yapıyorsun?" Soyunmaya başladığında Maebh sordu.

"Risk alıyorum."

"Buna değmez." Aleksandra onun omzunu tuttu. "Her ne düşünüyorsan, buna değmez."

Ama onu savdı.

"Bizi neden çağırdığını bilmemiz gerekiyor." Kaşlarını çattı ve botlarını çıkardı. "Eğer biriniz içeri girip ölürse, diğeriniz benim için dayanılmaz bir baş belası olacak. Yani düşünürseniz bu benim bencilliğim."

"Jackson!"

MEVCUT GÜN

Maebh, arkadaşı göle girerken ağlamasını hatırlamaktan kurtulmak umuduyla Kelt mitolojisi kitabını kapadı. Ve ardından gelen aptalca utanç çünkü Jackson onun yanıldığını kanıtlamıştı. O gün o gölden bir Muhafız olarak çıkmıştı - türünün ilk . Kuyu Solucanları tarafından layık görüldükten sonra kıyıya dönmüş ve yeni dünyaları hakkında bilgi sahibi olmuştu. Üçü birlikte Fae'ler için yeni bir hayata başladılar.

Her şey gitmişti.

Maebh daha fazlasını isteyene kadar.

Ta ki bir çocuk, bir miras isteyene ve her şey toz olup gidene kadar.

Dudakları acıyla büküldü. Tek istediği bunun hakkında *konusmaktı*, ama

Aleksandra kendini . Kendini . Kehaneti suçladı. Maebh soğuk kalbini suçladı. Kavgaya ettiler. Ayrıldılar. Ve sonunda, Jackson'la olan dostlukları bile onları bir arada tutmaya yetmedi.

Üçü birbirinden uzaklaştı, ta ki bir gün Jackson artık canına tak edene ve ikinci kez göle girene kadar. Maebh bunu neden yaptığının hâlâ emin değildi. Belki de ilk seferinde olduğu gibi yine Kuyu'dan rehberlik almak istiyordu. Ama hiç gelmedi. Ve asla geri dönmedi. Yüzmedi bile.

Kuyu Solucanları onu yemiş olmalı.

Maebh elinin arkasındaki kırıışmış deriye baktı. Evrensel mana kaynağına sızan leke ve Maebh'in demogorgonu yaratmak için kendi kalıcı mana depolarını feda etmesiyle birlikte, kendi hayatı da çözülyordu. Sonsuz zamanı tükeniyordu. Ve Aleksandra'nın özgürce hüküm sürmesine izin vermeyi reddetti.

Vücudunda nefes, damarlarında kan varken olmaz. O kaltak her şeyi mahvetti.

Bölüm Bir

Aeron satir Tarikat'ın ana eğitim sahasında etrafında dönerken tek bir ses bile duymadı. Antrenman maçı daha yeni başlamıştı ama Aeron çaylak Muhafızı nasıl alt edeceğini biliyordu

-Boynuzları sivri olması gerekirken körelmişti. Keskin ve ölümcül olması gereken toynakları beceriksizdi, tıpkı elinde yanlış tuttuğu metal kılıç gibi. Deri pantolonu düzensiz bir şekilde bağlanmıştı, bu da parmaklarının da muhtemelen beceriksiz olduğu anlamına geliyordu... ya da tembeldi. Aeron'a saldırmak için en kolay yolu seçecekti.

Kuyu'daki leke mana kullanımının sonuçlarını çarpıttığı için göğüs göğüse çarpışmak artık çok önemliydi. Aeron saha çalışması için uygun olmayabilirdi ama bu nankörlere alçakgönüllülük dersi verebilir ve hayatta kalma şanslarını artırabilirdi.

Şuna bir bakın, diye düşündü Aeron gözleriyle çaylağı tararken. Saçları darmadağınık, gözleri fıldır fıldır, giysileri kirli ve hayvanları cezbedecek bir koku yayıyordu. Eğer vahşi doğada olsalardı ve Aeron da mana çarpıtmalı bir canavar olsaydı, çaylak daha ılgılık atamadan yenirdi.

Satirin kalçası seğırdi, saldırmak üzere olduğunu belli ediyordu. Aeron eğildi ve yumruğuyla kalın gövdeyi yumrukladı. Çaylak savrulmanın ortasındaydı ve hâlâ Aeron'un kafasının boşalttığı boşluğu hedefliyordu. Aeron'un yumruğuyla birleşince dengesini kaybetti ve tökezledi. Aeron başka bir fae olsaydı, River ya da Cloud gibi, oyuncak olabilirdi.

Hâlâ 12'lerden biri ve daha iyi olduğunu kanıtlamak için çaylağa saldırdı. Ama çenesine indirdiği hızlı bir aparkatla işini bitirdi.

Ağır fae ölü bir ağırlık halinde düşerken yer titredi. Aeron acıyan yumruğunu salladı ve yere yığılmış satirin üzerinde durdu. Bu çok kolay oldu. Sanki... tarlayı çevreleyen çitlerin yanındaki küçük Muhafız kalabalığına baktı. Bakışlarını kaçırdılar. On İki'lerden biri seçkin yeteneklerini sergilerken kalabalık alışılmadık bir şey değildi ama meraklarında bir tuhafılık vardı. Aeron'un çocukken Rubrum Şehri sokaklarında üvey kardeşleri olan zorba işkencecileri tarafından dolaştırıldığı zamanki seyircilerin bakışlarının aynısını taşıyorlardı.

Aeron ayaklarının dibindeki satiri tekrar kontrol etti ve onun Aeron'un ilk başta tahmin ettiği gibi baygın olmadığını fark etti. Göğsü baygın olamayacak kadar düzensiz bir şekilde inip kalkıyordu ve yüz ifadesi de yeterince gevşek değildi. Aeron yaralanmadan önce bu küçük ayrıntıları gözden kaçırmış olabilirdi, bu da durumu daha da sinir bozucu hale getiriyordu. Baygın numarası yapmak, satirin Aeron'un işitme kaybından faydalanmasından daha kötüydü. Aeron buna karşı koyabilirdi.

Ama bu... bu aşağılayıcıydı.

Aeron'un üzerine sıcak dikenler battı ve gerçek ortaya çıkınca elf kulakları yandı: kibriti satir atmıştı. Aeron şimdi seyircilerin gözlerindeki o bakışı anlıyordu. Neden bu kadar tanıdık geldiğini hatırladı. Bu *acımaydı*.

Aeron çaylağa aşağılanma konusunda bir ders vermeyi amaçlamıştı ama ders alan kendisi olmuştu. Çocukluğuna geri gönderildiğinde aşağılanması meydan okumaya dönüştü. İşitme kaybı yüzünden ona farklı davranılmayacaktı. Dezavantajlıydı, evet. Bunu anlıyordu. Ama işe yaramaz değildi.

Crimson'ın hatırı için, bir çaylak ona yumuşak davranıyordu - Onikiler'den biri.

Aeron satiri boynuzlarından yakaladı, fae gözlerini açana kadar kalın boynunu yerden kaldırdı ve kılıcını savurdu. Ama Aeron hazırды. Onları бүктü, böylece kılıç genişledi. Sonra Aeron satiri yüzüstü toprağa düşürdü.

Sırtını dönüp satirin sıçrayışını seyretmemek için soğukkanlılığının her zerresini kullanması gerekti. Ama bastırılmış öfke onu takip etmeye zorladı.

kılıcını, *onurunu* ve ceketini bıraktığı yere geri döndü. Satirle iletişim kurmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Bu cahil aptallar onun zamanına değmezdi.

Alay etti. *Sanki Lesser'mış gibi üzerine fazla gitmedi.*

Aeron kollarını ceketinin içine daha yeni sokmuştu ki rüzgâr ve yalıçapkını mavis, kahverengi ve beyazdan oluşan bir parıltı çevresine çarptı. Bakmadan kim olduğunu anladı. Pürüzsüz kahverengi teni, mavi elbisesi, beyaz saçları ve tüylü baykuş şekil değiştiren kanatlarıyla Prime.

O da onu görmezden geldi.

Aeron'un kötü ruh halini fark edip kaçışan Muhafızların aksine, Başbakan kendinden emin adımlarla Aeron'u karşılamak üzere Onikiler'in evine giden patikaya doğru ilerledi. Her zamanki gibi, zamansız yüzünde aşılmaz bir ifade vardı.

Aeron'a mühürlü bir mektup uzattı. Prime'in kusursuz yazısıyla kaleme alınmış Leaf'in adına baktı. Aeron'a minnettarlığını ifade eden bir imza attı, sonra da topuklarının üzerinde dönerek oradan ayrıldı.

Ne için minnettarlık?

Aeron'un demogorogon'un çığılığı yüzünden yaralanmasının üzerinden haftalar, hatta aylar geçtiğinden, kaybının yasını tutarak zaman geçirmişti. Dünya Aeron için sadece biraz daha sönük değildi. Sessizdi. Ayrıca kaderini inkâr ederek ve Tarikat'taki şifacıları -ve Jasper'ın eşi Ada'yı- arayarak da zaman geçirmişti; ancak kendisine bu bozukluğun ıstıme kaybından daha kötü şeyler, örneğin ölüm riski taşıdığı söylenmişti. Ayrıca Elphyne çevresindeki güç kaynaklarından söz konusu lekenin örneklerini toplamıştı. Şimdi... mektuba şöyle bir göz attı... Görünüşe göre artık sadece Başbakan'ın ayak işlerine bakacak kadar iyiydi.

Tarikat kampüsünden evine doğru yürürken Aeron çenesini o kadar sert sıktı ki tendonları ağrıdı. Hoşgörü savaşını kaybedip mektubu yırtarak açtığında büyük ortak ev Aeron'un görüş alanına henüz girmişti.

Karalanmış ilk satırı *-D'arn Aeron'un Yerine Geçmesi Muhtemel Kişilerin Listesi-* okurken ayaklarının altındaki zemin eğildi.

Aeron'un kalbi çarpmaya başladı. Nefes alıp vermesi durdu. Sağır edici bir sessizlik içinde zamanın dışında var oldu. Bu mektubu ona vermeye cüret etmişti. Normal şartlar altında bu mektubu asla açmazdı.

mektup başka birine gönderilmişti. Ama bununla ilgili bir şey onu kaşındırıyordu.

Sistemi bilinçaltında savaşamayacağı bir savaşa hazırlanırken vücudundaki tüm duygular temizlendi. Ama bu gönüllü olarak teslim olacağı anlamına gelmiyordu. Yanakları hâlâ alev alev yanarken mektubu avucunun içinde buruşturdu ve hızlı, emin adımlarla Onikiler'in evine doğru yürüdü. Duyma yetisini geri kazanması gerekiyordu ve bunun tek bir yolu vardı. Tarikat için zehirli biyolojik örnekleri topladığından beri birkaç teori geliştirmişti. Leke, kişinin kişisel kuyusundan alınırken büyük ölçüde görünmezdi, ancak bazen kullanımdan sonra yağlı siyah bir kalıntı bırakıyordu. Bu ona Kuyu'nun mürekkepli tarafını hatırlatıyordu; kimsenin manaya erişmemesi gereken ama bazılarının yine de eriştiği karanlık, kaotik bir yer.

Cloud, River, Ash ve Haze'in güç artırıcı dövmleri Kuyu' bu kısmından gelen manayı kullanıyordu ve Konsey'e göre tehlikeli bir şekilde küfre yakındı. Ancak Cloud konseyde olduğu için dövmlere herhangi bir yaptırım uygulamamışlardı. Aeron bundan memnundu çünkü bu sayede maddenin dövmenin bariyeri tarafından nasıl kilitlendiğini inceleyebilmişti. Tıpkı yasadışı olan lanet işaretleri gibiydi.

Lekenin şu anki haliyle ilgili sorun, hiçbir sınırın veya hapsedmenin kanamasını ve diğer her şeye bulaşmasını engellememesiydi. Aeron Kozmik Kuyu'daki lekeyi tıpkı bir lanet ya da dövmede olduğu gibi uzak tutacak bir sınırlama büyüğü yapıp yapılamayacağını merak etti. Evin ahşap merdivenlerini çıkarken neredeyse Rush'ın kızıl saçlı ve psişik eşi Clarke'a çarpacaktı.

Hâlâ gereksiz yere konuşarak iletişim kuran diğerlerinin aksine, avucunu adamın omzuna koydu ve dikkatini çekene kadar hoş bir şekilde gülümsedi. Sonra ona bir mektup uzattı ve üst düğümünden bir kalem çıkarırken okumasını istedi.

Elindeki buruşuk mektubun sıcak yanığını hissederek onunkini okumak istemedi. İletişim kurmasa daha iyi olacağını düşünmeye başlamıştı. Cehalet mutluluk olabilirdi.

Gerçek şu ki Aeron'ın duymaya ihtiyacı vardı. Hayatında önemli olan her şeyi bu şekilde yapmıştı. Kapılara kulak misafiri olmak ve

Pencereler ona okumayı ve sessiz adımlarla ilerlemeyi öğretmişti. Duyulmamak için duymak zorundaydı. Bu ironi onun gözünden kaçmamıştı.

Kendini daha fazla kötü habere hazırlayarak Leaf'in mektubunu cebine soktu ve Clarke'inkini açtı.

Eşini alma vaktin geldi. Tinker olarak biliniyor ama gerçek adının bu olduğunu sanmıyorum. Şu anda Delphinium Şehri'nin dışındaki /ormanın batı tarafında bulunuyor. İmgelemlerimde, mor yapraklı bir ağaç görüyorum ve sonra dibinde mantarların büyüdüğü bir ağaç görüyorum-

Benekli mantarların kaba bir taslağı kelimeleri takip ediyordu.

Ben değilim ama siz anladınız.

Ayrıca boynuzlu bir taç görüyorum, bu yüzden Bahar Mahkemesi'ne gitmeniz gerektiğini düşünüyorum. Tinker'ın koyu, kıvrıkcık saçları var ve benim gibi solgun. O bir İngiliz, ama bunun ne anlama geldiğini bildiğini sanmıyorum, sadece farklı bir aksanı var. Sanırım bu da senin için önemli değil. Söylediğimi unut.

/Hemen gitmelisin. O yerde ne kadar kalacağını bilmiyorum.

Aeron sakince kâğıdı katladı ve Clarke'a en kibar gülümsemesini takındı ama bir insan eşin izini sürmeye hiç niyeti yoktu. Konuşmamanın bir faydası da insanların onun niyetleri hakkında kendi kararlarını verebilmeleriydi. Eskiden olduğundan daha fazla paçayı kurtarabiliyordu.

Örneğin, Kuyu'daki lekeyi temizlemek için bu göreve kimseye söylemeden kendi başına gitmesi gibi. Clarke'ın mektubunu kırmızı bir ringa balığı olarak bile kullanabilirdi. Kısa bir süre Forrest'a söylemeyi düşündü ama arkadaşı Melody ile olan yeni ilişkisi onu tüketmişti. İyi birine benziyordu ama Aeron için bir yabancıydı.

Bunu tek başına yapacaktı.

Tam Clarke'ın yanından geçmek üzereydi ki Clarke onun bileğini tuttu ve dudaklarını düzleştirdi. Mavi gözlü güzelin tek bir bakışı onu sinirlendirmeye yetmişti. Gözlerinde bir kıvılcım vardı, zeki ve kurnaz bir hali vardı, bu da onun kibar ve uysal maskaralığının içini gördüğünü gösteriyordu. Adamın onun talimatlarını görmezden gelmeye niyetli olduğunu çok iyi biliyordu.

Belki de onu bir imgelemde bile görmüştü. Mektubunun altına şöyle yazmış:

*Güneşin bir sonraki dönüşü içinde gitmezsen, eşini
tekrar düşmanın eline bırakacak olaylar gelişecek.
/Onu kaybedeceksin.*

Bakışları tekrar Clarke'ınkilere kaydı. Onun gözlerinde cevaplar bulmaya çalıştı. Tinker onu olduğu gibi kabul edecek miydi? Yoksa Prime'a olduğu gibi ona da yük olmaya mahkûm muydu?

ODASINDA TEK BAŞINA OTURAN Aeron müstakbel eşine yazdığı mektuba imzasını attı. Tek tip el yazısı, çocukken kendi kendine yaptığı sayısız alıştırma sonucunda oluşmuştu.

Rubrum Kralı'nın istenmeyen gayrimeşru oğlu olan Aeron, diğer kraliyet kardeşlerinin her türlü hakka sahip olmasına rağmen eğitim hakkından mahrum bırakılmıştı.

Aeron'un üvey kardeşi Forrest ondan sadece birkaç yaş büyüktü ama aynı zamanda Unseelie Sonbahar Sarayı'nın kaprislerine maruz kalmış korkunç bir çocukluğun kurbanıydı. Forrest sadece ailesini tatmin etmek için var olmuştu.

Kuyu'ya kurban etmek. Ortak acılarda birleşen bu ikili, hırsızlar kadar yakındı ama Forrest huzuru hayvanlarla kurduğu zihin-zihin bağında bulurken, Aeron kitap sayfaları arasında buluyordu.

Onurun ne demek olduğunu babasından değil, kadim kahramanların hikâyelerinden ve güzel kızları kaçınılmaz sondan kurtarmak için çıktıkları maceralardan öğrenmişti. Forrest tören gölünde Kuyu'ya kurban edildiğinde, Aeron onun için sadece tek bir gelecek olacağını biliyordu

-Bir Guardian olmak da.

İçini çekti ve mektubu katladı. Clarke'ın imgelemelerine güvenilecekse -ki bu lekeyle kimse emin olamazdı- eşini güvenli bir şekilde Tarikat'a geri getirmek şarttı.

Eğer Tinker bu dünyada yalnız ve kaybolmuşsa, o zaman burada arkadaşlarıyla birlikte olması gerekirdi... Aeron işitme duyusunu geri kazanmanın bir yolunu bulana kadar geri dönmeyi planlamıyor olsa bile. Tüm o kitaplarda, şövalye mükemmel bir örnekti. Kusursuz. Kusur yok. Nasırlı parmaklarını parşömenin kıvrımlarına üç kez daha bastırdı ve kaşlarını çatana kadar parşömene baktı.

mühürledi ve seyahat çantasına koydu.

Prenses kırık bir şövalye beklemezdi.

Sonsuza dek böyle kalabilirdi ve sonsuzluk Fae'ler için uzun bir süreydi. Bu yüzden geceleyin bir korkak gibi gitti.

Bölüm

İki

A Trix'in ağacının altında bir elf oturuyordu. Sıradan bir elf değil, sert deri kıyafetler giymiş bir elf. Büyük kılıcı dizlerinin üzerinde duruyordu. gövdeye karşı. Ve büyük dediğinde, *büyük* demek istiyordu. Yere degecek şekilde yanına koysa kabzanın başı kadar yüksek olacağına bahse .

Belki de Sonbahar Mahkemesi'nden onu hapse geri götürmek için gelmiş bir askerdi.

Beni asla canlı yakalayamayacaklar.

Ormanı incelemek için dönerken güneş kılıcından parlıyordu. Kılıcın üzerindeki yazılar mavi renkte parlıyordu. *Metal...* Ama Elphyne'de metal yasak değil miydi? Nero ona her zaman Fae'lerin bu maddeye dokunmasına izin verilmediğini söylerdi.

Ama o zamandan beri onun A sınıfı bir yalancı olduğunu öğrenmişti.

Şimdi düşününce, metal kullanmasına izin verilen bir grup fae *vardı*. Bilmesi gerekirdi. Ne de olsa onların manasıyla beslenen bir makine yaratmıştı. Yani, eğer bu elf bir Muhafızsa ve ağacının altında bekliyorsa, bunun tek bir anlamı vardı. Kalp atışları hızlandı. Kulakları ısındı. Ağaç evinin platformunun kenarından geriye yuvarlandı, nefes nefese kaldı ve ses çıkarmamaya çalıştı.

Hay sikeyim. Muhtemelen Muhafızları öldüren icadını ona ödetmek için buradaydı. İntikam almak için. *Oh, Tanrım. Nefes alamıyorum.* Birisi ciğerlerine bir parça ip bağlamış. *Nefes alamıyorum.*

Hıçkırđı ve üzerinde hışırdayan yeşil yapraklara baktı, odaklanmak ve kompozisyon oluşturmak için yumuşak tekrarlarını kullandı.

Bekl

e.

Bekl

e.

Muhafız onun burada olduğunu bilseydi ağacı sallardı. Ona ulaşmak için bir şeyler yapardı; yapmadıysa, belki de uzun bir yolculuktan sonra sadece dinleniyordu.

Platformun kenarına sürünecek kadar sakinleşti ve elfi tekrar inceledi.

Yanlardan örölmüş uzun kahverengi saçları keskin elf kulaklarının belirgin olmasını sağlıyordu. Fae'ler kolayca tanınabilmek için kulaklarını açıkta tutma eğilimindeydi. Deri zırhı aşınmıştı ama yağlanmış ve bakımı yapılmıştı. Yüzeydeki çiziklere ve oyuklara rağmen, zırhı kondisyonlu tutmak için gösterdiği özenli çabayı hayal etti.

Trix Muhafızlar hakkında hikâyeler duymuştu. Güç kaynaklarını tehlikeye atan her şeyi -insanlar da dahil olmak üzere- kesip acımasız, merhametsiz savaşçılardı. Tüm fanatikler gibi onlar da kendi yollarının doğru olduğuna inanıyorlardı. Onlara güç kaynaklarını başkalarının da kullanabileceğini söyleyen kişi olmaktan nefret ediyordu. Ve buna büyü değil bilim deniyordu.

Nero birkaç yıl önce ona gelip metalle portallardan geçmelerini sağlayacak bir yol bulmasını istediğinde, bu görevi kabul etmiş ve başarılı olmuştu. Nero yakıtı tedarik etmişti. Eski sevgilisi Justin de dahil olmak üzere meslektaşlarıyla birlikte çalışmıştı. Ve birlikte inanılmaz bir çözüm bulmuşlardı. Dürüst olmak gerekirse, nasıl çalıştığından tam olarak emin değildi ama çalışıyordu ve önemli olan da buydu.

Belki de bilim değildi.

Kaşlarını çatı.

Elfe döndüğünde, onun her zaman tetikte, her zaman hazır bir şekilde etraflarındaki ormanı incelediğini fark etti. İnceledikçe, onun burada olduğundan haberi olmadığından daha da emin oluyordu - şimdiye kadar bakmış olmalıydı. Kesinlikle. Uyandığında pek de çevik sayılmazdı. Annesi onun bir gergedanın adımlarına ama bir kelebeğin mizacına sahip olduğunu söylerdi. Trix bunun annesinin ona şişman demesi olduğunu düşünürdü ama sonra büyüdü ve annesinin ona şişman demek istediğini anladı.

Trix'in hayatı nasıl yaşadığıyla ilgili bir şey. Düşüncesiz ve duygusaldı.

Bu elf burada bulunarak her şeyi mahvetti. Meyve ve fındık zulası bomboştı. Aşağı inip nasıl yiyecek bulacaktı? Saatlerce beklemek zorunda kalabilirdi. Bundan daha uzun sürerse, onu Sonbahar Sarayı zindanında kurtaran büyüye yeteneğe başvurmak zorunda kalacaktı. Korkunç anılara karşı gözlerini kapattı ama yerden yükselen sarmaşıklar tarafından bıçaklanan askerlerin görüntüsü zihninde canlandı. Sarmaşıklar, çarmıha gerilmiş hastalıklı İsa'lara benzeyene kadar askerlerin *içinden* ve etrafından dolanıyordu.

Gözlerini açtı ve hafızasındaki çığlıklar azalana kadar önündeki ağaçlara odaklandı.

Bunu başka bir canlıya yapmayı reddediyordu. Nero haklıydı. Bu güç tehlikeliydi. Çok geç olana kadar bıçak gibi saplanan sarmaşıkların sebebinin kendisi olduğunu bilmiyordu. Tek hatırladığı damarlarındaki güç dalgalanmasıydı -geç anlamıştı- sonra dehşet ve ardından kaçış.

Trix, kral öldükten sonra kargaşa içinde olduğu anlaşılan Sonbahar Sarayı'ndan gizlice çıkmıştı. Kafası karışık kalabalığın içinde kaybolmak kolaydı. Bir portaldan geçerek bir çifti takip etti ve sonunda buraya, aynı tehlikeli güçle ağaç evini inşa ettiği yere geldi. Masif ahşaptan bir platformu vardı, yapraklar ve sarmaşıklar geceleri onu örtüyordu. Ve çalışan bir tuvaleti. . Dokuma sarmaşıklardan küçük bir boru hattı yapmıştı ve ne zaman tuvalete gitmesi gerekse, işini yapıyor, ahşap kapağı kapatıyor ve sonra gücünü kullanarak tüm atıkları ağacın altındaki toprağa itiyordu.

Bilim.

Sihir.

Gah, artık bilmiyordu. Ama içindeki güçten iyi bir şey çıktığını görmenin onu sıcak ve bulanık hissettirdiğini biliyordu. O askerleri öldürüp kaçtıktan sonra haftalarca burada yaşamış, düşmandan saklanmış, Elphyne'i ve onun gücünü incelemişti. Nero her zaman insanların mana taşıyamayacağını söylerdi. Mananın onları içten içe kirlettiğini ve yozlaştırdığını söylerdi.

Yalanlar.

Nereye dönse sahtekârlıkla karşılaşılıyordu. Yerel pazarlardan çaldığı bir defteri eline aldı ve onun yalanlarının kanıtlarını topladığı sayfaları sessizce karıştırdı. Neredeyse dolmuştu. Çoktan dolmuştu. Küçümseyerek başını salladı. İşte bu yüzden elf gitmek zorundaydı. Defterleri dolduğunda huzursuz oluyordu. Fikirlerinin bir yere gitmesi gerekiyordu ve sayfaların arasında değilse ağzından kaçılıyordu. Bazı insanlar onun filtresizliğinden hoşlanmıyordu. Ya da bu huzursuzluk bedenine de yansıyor ve kıpırdamadan duramazsa başı belaya giriliyordu.

Defterini karıştırmaya devam ederken, bir önceki gece yemeğini çalan tuhaf bir kedinin çiziminde durdu. Kuyruğun düzeltilmesi gerekiyordu. Doğru değildi. Elphyne'de üzerinde çalıştığı diğer yaratıkların da çizimleri vardı. Bu elf de kitabına yeni bir kayıt olacaktı. *Trix'in Arkı* adını vermesi gereken bir kitap. Hayır, onun üzerini çizdi. *Bestiary*. Sıkıcı. Bu da iyi değildi. Burada canavarlardan daha fazlası vardı. Bu kadar gergin olmadığında daha iyi bir şeyler bulması gerekecekti.

Ne yapıyordu?

Oh, evet. Elf. Evet, doğru. Temiz bir sayfa bulup kömür çubuğunu kâğıda geçirdi ve uzun kahverengi saçları ve sivri kulaklarından başlayarak onu çizdi. Parmakları zihnindeki yoğunluğu alıp götürdü ve net düşünmesine izin verdi.

Fae'lere güvenmezdi. İnsanlara da güvenmiyordu. Bu süre içinde uyanık olduğu süre boyunca ona yalan söylenmişti. Güvenebileceği tek kişi kendisiydi.

Bu elf, sert ve ciddi tavrıyla özellikle güvenilmez görünüyordu; çıtalı ahşap platformun üzerine çöktü, kenarından bakarken dikkatle sessiz kalmaya çalıştı ama platform altından gıcırdadı. Yüzünü buruşturdu ve adamın duymamış olmasını umarak kıpırdamadan durdu. Adam kafasını kaldırıp bakmayınca, altındaki ahşabı test etti. Orada kesinlikle zayıf bir nokta vardı. Neden kenardan baktığını anımsayarak elfi incelemeye geri döndü. Pekâlâ, tabii. Yakışıklıydı... aristokrat barbarların garip bir karışımı gibiydi. Ama bütün fae'ler yakışıklı değil miydi?

Onu tuzağa düşürmek için daha iyi.

Ona MIT'de birlikte okuduğu bir öğrenciyi hatırlatıyordu. Ne zaman yanlış bir cevap verse, dersten sonra onu bulur ve pasif-agresif bir şekilde açıklama yapmak için elinden geleni yapardı. Sanki sapkınlığı onu aşağılıyormuş gibiydi.

Hayır. *Elfleri sevmiyorum.*

Sivri kulakları sanki onun hareket ettiğini duymuş gibi seğirdi... ya da üzerlerine bir sinek kondu. Gözleri kısıldı. Elf kulaklarının seğirdiğini bilmiyordu. Elflerin soyunu araştırmayı kendine hatırlatmak için onun çiziminin yanına hızlıca bir not yazdı. Bütün fae ırkları insan, hayvan ya da böcek karışımından meydana geliyordu. Bu onu sonsuza kadar büyülemişti. Onu incelemeye geri döndüğünde, adamın başı sanki ormanda gözleriyle devriye geziyormuş gibi düzenli bir şekilde dönüyordu. Soldan sağa, sonra sağdan sola.

Kömür lekeli parmağıyla dudağına vurdu. Sivri kulaklar... Kurtlar ya da vampir yarasalar gibi diğer hayvanlarla aralarındaki bağı görmek kolaydı. Ama bir elf? Belki de kulaklar sadece hayvan DNA'sının küçük bir parçasıydı ve insanlara herhangi bir fae'nin olabileceği kadar yakınlardı.

İlginç.

Trix kömür çubuğuyla oynarken yine bir uyarı karıncalanması oldu.

Neden buradaydı?

Ya onu bekleyemezse? Ya açlıktan ölürse?

Gücüyle ağaç evi yaptığından beri her gün, yönünü bulmak için burada saklanıyordu. Kendi türünden biri onu fae'lere satmıştı. Bir grup yalancı ve hainin yanına dönmek için acele bir karar vermeden önce birkaç gerçeği öğrenmesi mantıklı geliyordu. Sadece birkaç gün kalmak istemişti ama Elphyne onu *büyülemişti*.

Yemyeşil doğasından tehlikeli sakinlerine, damarlarına yeni bir hayat pompalayan büyüye -belki de bilime- kadar. İçindeki korku olmasa, kendini müthiş hissediyordu... sanki on kahve içmiş gibiydi, ama saf enerjiyle doluydular ve kafein akşamdan kalmalığı

Hmm. Tekrar dudağına dokundu ve not aldı: *Neden bu kadar çok enerjim varmış gibi hissettiğimi bul.*

Her şeyin nasıl bilmek istiyordu.

Başkan Nero onun bilgiye olan açlığından yararlanmıştı. Ona yapması için bir şeyler, parçalara ayırması için bir şeyler, icat etmesi için bir şeyler, diriltmesi için makineler vermişti. Elphyne hakkında ona yalan söyleyen sadece Başkan değildi. Eski sevgilisi Justin'di. Daha doğrusu ona Profesör diyorlardı. O Tinker'dı, o da Profesör. Kristal Şehir'deki Kule'nin iki zeki ve seçkin sakini olarak birbirlerine çok yakışan bir çift olmuşlardı.

Trix'e zeki derdi... onun olağanüstü olduğunu söylerdi. Ama belli ki Trix'in zekâsı onu harekete geçirmeye yetmiyordu. Fae'lere satılmadan kısa bir süre önce, Justin'i yatakta kendisinin çok daha güzel, daha az "zeki" bir versiyonuyla buldu.

Çıkıntıdan geriye doğru kayarak, gelişigüzel yığılmış defterlere doğru süründü. Ağaç kökleri ve yüksükotu çiçekleriyle kozalanmış ağaç evin ilerisinde, yatağı taze yapraklardan yapılmıştı.

Birkaç yalnız gece dışında, burada iyiydi. Meyvelerini ve yemişlerini gücüyle yetiştirdi. Yapraklarda su buldu. Erzak almak için olmadığı sürece şehir pazarına gizlice girmeye isteksizdi. Tamam, çal onları. Kimse bakmazken onları çaldı.

Ormanın sesinin en yüksek olduğu gecelere kadar Justin'i aklına bile getirmiyordu ve bunun tek nedeni gözlerini kapatıp uykuya dalarken onun kollarını etrafında hayal etmesiydi.

Ugh. İşte yine gitti, ona beyninde hak ettiğinden daha fazla zaman verdi. Onu sadece yalnız kalmak istemediği için arzuluyordu. Ve belki... belki de daha iyisini hak etmediğini düşündüğü için.

Trix kitabındaki yerini kaybetti, sonra kaşlarını çatarak tekrar göz gezdirdi. Kuyruğunu düzeltmesi gereken kedi benzeri yaratık tekrar dikkatini çekti. Çizimi düzeltti ve onun ağacının altındaki kurbağa taburelerinin etrafında nasıl dolaştığını hatırladı. Trix onun mırıldandığını ve mantarların içinde yuvarlandığını hatırlayınca gülümsedi. Bir tür parlayan fosforlu ışıltıyı tetiklemiş ve sarhoş bir halde tökezleyerek uzaklaşmıştı.

O maddeden bir örnek almayı unutmamalı. İşe yarayabilirdi. Fae'lerin buna ne dediğini merak etti ve birkaç öneriyi not aldı. Bunu yaptıktan sonra devam etti

diğer gözlemlerini ve eskizlerini yazıyordu. Ne olduğunu anlayamadan, ağaç evdeki doğal güneş ışığı, görmekte zorlandığı bir noktaya kadar karardı.

Telaşla doğruldu ve etrafına bakındı.

Saçmalık.

Gece gelmişti. Dudağını ısırды, panikledi, aniden ayağa kalktı ve başını bir dala çarptı. Ahh. Yine yapmıştı! Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı ve... daha önce ne yapıyordu? Ah, evet. Elf. *Lanet olsun.* Kenardan baktı ama ayağını nereye koyduğuna bakmıyordu. Platformdaki zayıf bir nokta kırıldı. Tahta altından düştü ve aniden ağırlıksız kaldı.

Ciğerlerinden bir çığlık koptu. Not defteri elinden uçtu. Dallar vızıldayarak geçti. Yapraklar ve dallar yüzüne çarptı. Her şey çok hızlı oldu. Gücüne erişmek, sarmaşıklar yetiştirmek, belki de kendini yakalamak için içine uzandı ama ayakları yere çarptı ve dizleri büküldü. Dişleri takırdadı. Her şey karardı.

Yavaşça kendine geldi. Yapraklar hafif bir rüzgârla hışırdıyordu. Orman kokusu ciğerlerine doldu. Bir çizme sesiyle gözlerini açtı. Yakışıklı elf kaşlarını çatmış bacaklarına bakıyordu.

Sallantılı bakışları garip bir açıyla dışarı çıkmış sol bacağına kaydı. Kafası karışmış bir şekilde başını eğdi. Neden öyle gözüküyordu-ah kahretsin-acı çarptı.

Beyaz acı, kimyasal bir enjeksiyon gibi onu kavurdu. Her şey acıyordu. Hava acıyordu. Dudakları aralandı. Çığlık atmak istiyordu ama içine çekmeye korkuyordu. İçine çekti. *Acıdı.* Çığlık göğsünün derinliklerinde başladı. Yükseldi ve patladı. Sadece acı içinde var olabiliyordu. Önünde hareket eden elfi hayal meyal fark etti.

Öfkeden deliye döndü. O düşmandı. Onu alıp götürcek ve zindana geri koyacaktı. Ama kollarını her çırpışında acı daha da artıyordu. Bir dahaki sefere bayıldığında uyanmadı.

Bölüm ÜÇ

Aeron'un çenesi düştü. Gökyüzünden bir kadın düşmüştü ve şimdi yerde kırık bir şekilde yatıyordu. *Kıvırcık siyah saçlı. Solgun. İnsan.* Bu onun eşi olmalı.

Acilen bir şifacıya ihtiyacı vardı. Onu kaldırmak için uzandı ama elleri dondu.

İçindeki karanlık bir Unseelie parçası bunun bir daha asla göremeyeceği bir fırsat olduğunu biliyordu. İyi Kutsanmış bağı tetiklenmeden önce onu şimdi terk ederse, muhtemelen beklediği şövalye olamamanın utancından kurtulacaktı. Ve eşini kaybetmenin dayanılmaz acısı ona yük olmadan önce ölmüş olacaktı. Genellikle çiftleşen bir çiftin yarısı öldüğünde, diğeri kısa bir süre sonra kırık bir kalpten katılırdı. Şimdi tüm bunlardan kaçınırlarsa, Kuyu'daki lekeyi temizleme planını uygulayabilir ve tüm o şerefsizlere hâlâ bir Gardiyan olmak için gerekenlere sahip olduğunu kanıtlayabilirdi. Başbakan'a ondan o kadar kolay kurtulamayacağını kanıtlayacaktı.

Suçluluk duygusu devreye girene kadar baktı. Kılıcını sıkıp kadının yaralarını incelerken dudakları acı bir şekilde büküldü. Kırık bacaklar, bu çok açıktı. Ama omurgası, boynu ya da kafası hasarlıysa, onu hareket ettirmeye çalışmak tehlikeli olabilirdi.

Onun çığlığını duymamıştı. Yaprakların hışırdadığını ya da dalların kırıldığını duymamıştı. Bir şeylerin ters gittiğine dair ilk işaret, kız yere düşmeden saniyeler önce ensesinde hissettiği karıncalanma olmuştu.

Yerin sarsıldığını düşünmüştü. Ya da belki de mana çarpıtılmış bir canavar . Ya da, açıklanamaz bir şekilde, Satir Muhafız'ın

ikinci raunt için geri döndü. *Honor*'ı bile hazırlamıştı ve parçalamaya hazırды. Ama eski romanlarından birindeki düşmüş bir prenses gibi yere çakılan arkadaşı olmuştu.

Çocukken kitap sayfaları arasında huzur ve özgürlük bulmuştu. Hâlâ da öyleydi çünkü okuduğu zaman istenmeyen piç bir çocuk ya da sağır bir Gardiyan değil, binlerce başka kişi oluyordu. Okumak zihnin özgürlüğüydü.

Bazen sırf bu masum rahatlık yüzünden hayatının o acımasız ilk günlerini diliyordu. Artık her şey acı bir şekilde lekelenmişti. Mükemmel karakterlere imrenmeden bir romanı eline alamıyordu, bu yüzden kurgusal olmayan eserlerle yetiniyordu.

Aeron'un hayatı boyunca bilgiye duyduğu susuzluğa rağmen, Sonbahar Sarayı'nda eğitilmiş asillerin hakkı olduğu üzere saçlarını örmesi yasaklanmıştı. Bunun yerine tıraş etmişler ve kör makaslarla kesmişlerdi, bu yüzden saçları yamalı ve öbek öbek olmuştu. Elini örgünün inişli çıkışlı uzunluğunda gezdirdi ve yeni utanç verici saç modeliyle kimseyle karşılaşmamak için bir keresinde geniş kraliyet kütüphanesinde nasıl saklandığını hatırladı.

"Farelerin uzun saçları yoktur," demişti en büyük ağabeyi, Aeron'un ensesindeki küçük bir saç şeridi hariç hepsini keserken. *"Kuyrukları vardır."*

Aeron yirmi metre yükseklikteki platforma bakarken, kendi yaptığı saç örgüleri omuzlarına çarptı. Ağaç evi kaçırmasına şaşmamalıydı. Zekice kamufle edilmiş yapraklar ve dallarla kaplıydı. Platform, ağacın büyümesiyle doğal olarak oluşmuş gibi görünüyordu. Sihirli bir şekilde yaratılmış olmalıydı. Buralardaki Fae'ler orman büyüsünde ustaydı. Elfler, Meşe Adamlar ve Geyik Değiştirenler gibi Fae'ler. Belki de insan yapmıştır. Bu İyi Kutsanmış kadınların hepsine Kuyu tarafından inanılmaz güçler bahşedilmişti.

Ayaklarının dibindeki hareket dikkatini çekti. Kadının kalın, koyu renk kirpikleri dalgalandı. Dudaklarının hareketine bakılırsa inlemiş olabilirdi. İki parmağını boynundaki nabza bastırarak hayati değerlerini kontrol etti. Dokundukları anda etraflarındaki zeminden mavi bir ışık yayıldı. Midesi bulandı ve gözlerini yoğunluğa karşı korudu. *Hayır. Hayır, hayır, hayır.* Bu ışığın ne anlama geldiğini biliyordu ve buna hazır değildi. İçini acı bir korku kapladı. Işık söndüğünde, koluna biyoluminesan mavi çizgilerden oluşan bir ağ yerleşmişti

ve onun. *Artık inkâr edilemezdi.* Onlar sonsuza dek mana ve duygularla birbirine bağlı, iyi kutsanmış eşlerdi.

Sinirli kalmak istedi. Sinirinin içinde debelenmek istiyordu çünkü bu bağlantıyı kurmadan önce işitme duyusunu geri kazanmayı ummuştu. Şimdi onun ruhundaki kendinden nefretin her zerresini hissedecekti, tıpkı kendisinininkini hissetmek üzere olduğu gibi.

Kadının çaresizliği aralarındaki bağdan akıyordu. Bu onu sendeletti. Sessiz kalbine çarparak göğsünde güm güm atmasına neden oldu.

Buna hazır değildi. *Hay sikeyim.*

Gözleri açıldı, odaklanmaya çalıştı, sonra başının arkasına yuvarlandı. *Yine bilinci yerinde değildi.* Sakinleşti ve kendine buraya onun için gelmeyi seçtiğini hatırlattı. Bir parçası bu kaderi kabullenmişti. Sadece... henüz değil.

Bu sefer yaralarını daha keskin bir şekilde değerlendirdi. Dizleri ve ayak bilekleri büyük ihtimalle parçalanmıştı. Belki sol bacağının alt kısmı da. İnce vücudunu, ipeksi buklelerinin altındaki kafatasının kıvrımını yokladı. Kafasında şişlik yoktu. Kan da yok. Güzel. Umarım bu, bayılmasının beynine aldığı bir darbeden kaynaklanmadığı anlamına geliyordu.

İyi haber, aralarındaki bağ tetiklenirse Kuyu'ya bağlanacak olmasıydı. Ortalama bir insandan daha hızlı iyileşecekti. Ömrü artık Fae'ler kadar sonsuzdu. Yine de, onu bir şifacıya ne kadar erken götürürse, işitme duyusunun aksine, yaraları o kadar temiz iyileşecekti.

Kendini nefes vermeye zorlayarak kılıcına baktı. Parlayan kılıç Elf kabartmalarıyla ışıldıyor ve ona verdiği isimle (Onur) alay ediyordu. Kitaplardaki o şövalyeleri ve efsaneleri hatırlamak istiyordu. Dünya çoğu zaman kötü niyetli olsa bile, kötü niyetli olmak zorunda değildi.

Umutsuzluğunun en karanlık çukurunda bile, bu kadını zalim bir kadere terk edemeyeceğini biliyordu, bu yüzden silahını baldric kılıfına soktu ve arkadaşının düşen eşyalarını topladı - defter ve kömür çubukları - sonra onları deri seyahat çantasına soktu ve omzuna astı.

Elindeki tek portal taşı Tarikat, Delphinium Şehri ya da Cornucopia'ya açılıyordu. Sonuncusu bu iş için işe yaramazdı.

bir tür yaralanma. Birincisi, çok fazla insan izliyor ve yargılıyor. Siktir et onu.

Clarke imgelemlerinde bir ağacın üzerindeki mor ya da eflatun yapraklardan söz etmişti. Delphinium'daki Ulu Mürver Ağacı'na benziyordu. Öyleyse burası Seelie Bahar Sarayı'nın bulunduğu Delphinium Şehri olmalıydı. Kraliyet saraylarından hiç hazzetmeyen Aeron oranın müdavimi değildi ama etrafı iyi bilirdi.

Bir açıklıkta portal taşını aktive etti. Ozon kokusu havayı doldurdu. Deneyimlerinden elektriksel bir uğultu olması gerektiğini biliyordu ama sessizdi. Yine de kalbinde hâlâ umut vardı. İşitme duyusunun sihirli bir şekilde geri geleceğini düşünmesi aptalcaydı ama bir gün sesi tamamen unutabileceğini de biliyordu, bu yüzden umudunu canlı tutmanın bir yolu vardı. Ya da kendine işkence etmenin.

Ellerini Tinker'ın bacaklarının ve omuzlarının altından geçirdi, onu nazıkçe kaldırdı ve sonra geçitten içeri adım attı.

Ağaçlarla dolu yeşil bir vadinin içine kurulmuş bir şehir olan Delphinium'un dövme köklü kapılarının önüne geldiler. Saray, Büyük Yaşlı Ağaç'ın gövdesine ve kök sistemine inşa edilmişti.

Aeron gelişlerine verilen tepki karşısında hayal kırıklığına uğramıştı. Kapıda sadece iki muhafız vardı. Bunun nedeni şehrin son derece büyülü ormanının koruma görevi görmesi olabilirdi. Delphinium'a giden sadece birkaç yol güvenliydі. Bu yollardan herhangi bir sapma mana ile çarpıtılmış canavarlar ya da ikiye bölünmüş fae yaratıklarıyla doluydu. Ama iki tane?

Bu, böyle bir şehir için gülünç derecede yetersizdi.

Güvenliği kim denetliyorsa işini yapmıyormuş.

Aeron'un Muhafız üniformasına bir bakış atması kapıların açılması için gereken tek şeydi. Kucağındaki baygın kadını gören muhafızlardan biri onu saray revirine götürdü; burada halkın kraliyet konutuna girmesini engelleyen güvenlik yok denecek kadar azdı. Buradaki herkes çok mu güvenilirli, yoksa sadece rahatlar mıydı? Yoksa kral, halkını şehir çapında bir iyi niyet yasasıyla mı sarmalamıştı?

davranışı? Aeron Kraliçe Maebh'in halkına daha kötü şeyler yaptığını görmüştü. Büyülü bir şekilde davranışları zorlamak duyulmamış bir şey değildi.

Revirin tavanları yüksekti ve ahşap kirişler süslü bir şekilde çaprazlama uzanıyordu. Aeron üç sıra boş yatağın yanından geçerek yüzünde ahşap çizgiler olan sarı saçlı bir şifacıya doğru ilerledi. Bir kavanozun içine porselen cerrahi aletler dolduruyordu. Kaşlarından minik yapraklar filizlenmişti. Atalarında Meşe Adam olmalı, ama aynı zamanda bir Tarikat Büyücüsünün mavi cübbesini giyyordu. Bu soydan gelenler mana konusunda usta olmalarıyla bilinirdi. Alt dudağının ortasındaki parlayan gözyaşı damlası da Tarikat statüsünü doğruluyordu. Aeron'u ve bohçasını görünce kaşlarını çatı. Dudakları hızla kıpırdadı, büyük olasılıkla ona kollarındaki baygın kadına ne olduğunu soruyordu.

İçinden bir hayal kırıklığı geçti. Elleri meşguldü, bu yüzden cevabını yazmak için saçlarını düğümleyen kalemi alabilecek gibi değildi.

Dudakları düzleşti. Arkadaşına sert bir bakış attı. *Sadece onu kontrol et.*

Ona ters ters baktı.

Bunun için zamanı yoktu.

Yaralandığından beri konuşmaktan nefret ediyordu. Tek hissettiği boğazındaki bir titreşimdi. Kelimelerinin mi yoksa dilinin mi kelimeleri oluşturmayı unuttuğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ya yanlış çıkarsa?

"Sağırım," dedi huysuzca, aşağılanmışlıktan derisinin diken diken oluşunu bastırmaya çalışarak. "Bir ağaçtan düştü."

Büyücünün gözleri kulaklarına, uzun elf örgülerine ve ardından sol gözünün altında parlayan Muhafız gözyaşı damlasına kaydı. Sonunda bulmacayı bir araya getirdiğinde gözleri genişledi. Onun yarasıyla yaşayan başka Muhafız yoktu. Onun hakkındaki söylentiler buraya kadar ulaşmış olmalıydı.

Büyücüye doğru bir adım attı. Eşinin *artık* bakıma ihtiyacı vardı. Kısa yolculuk boyunca bilinci zar zor yerine gelmişti. Aralarındaki bağda ondan hissettiği tek duygu küçük, sabit bir endişe ipliğiydi ve bunun da acısından kaynaklandığını tahmin etti. Büyücü onun öfkesinden çekinmemişti ve kendi öfkesi de dağılmıştı. Kadın

onu saray revirine doğru ilerletti ve Tinker'ı boş bir yatağa yerleştirmesini emretti.

Aeron nazikçe yaptı ve sonra geri çekildi. Odanın içine, yataktan uzağa çekildi ve Büyücü'nün kadını değerlendirilmesini izlerken ağrıyan omuzlarını ovuşturdu. *Onun mu?* Düşünce zincirinde gözlerini kırptırdı. Onu düşünmek için çok erkendi... ama... öyleydi.

Kaşlarını çattı ve Büyücü'ye odaklandı. Ne kadar manayı riske atacaktı ve bundan sonra olacakların ne kadarı leke yüzünden faydalı otlara ve yöntemlere dayanıyordu? Yeterli olacak mıydı?

İçini bir pişmanlık gıdıklaması kapladı ve göğsünü sıkıştırmak için yukarı doğru kıvrıldı. Yuvarlanıp gitmek için daha az zaman harcamalıydı. Yüzündeki kirli teri sildi ve revire yeni şifacılar girerken yaşanan hareketlilikten kaçınmak için kendini odanın bir köşesine sinmiş buldu. Bunların hiçbirisi bir büyücünün mavi cübbesini giymiyordu.

Biri elfti. Biri kürklü kulakları olan bir şekil değiştirendi. Kahverengi Bellerine jüt ipinden uzun yeşil cübbeler bağlamışlardı.

Tinker'ın giysilerini seramik bir bıçakla kestiler. Dürttükleri ve dürttükleri sırada düzgün olduklarından emin olmak için izledi. Birkaç bakış ona doğru kaydı. Muhtemelen üniformalı bir Gardiyan'ın onları denetlemesine alışık değillerdi. Sonunda, çalışırken onu unuttular ve bu da suçluluk duygusunun artmasına neden oldu. Fark ettiğinden daha ağır yaralanmış olmalıydı.

Bir noktada, eşinin ağzını ve burnunu bir bezle kapattılar ve asitli bir şey kokladı. Aralarındaki bağda zonklayan öfke önce bulanıklığa sonra da hiçbir şeye dönüştüğünde nabızı hızlandı. O küçük duygu kırıntısı ona arkadaşlık etmişti. Şimdi gitmişti. Yine sessizdi. Boştu.

Neden hareket etmiyordu?

Bir şifacıyı iterek yolundan çekti. Kadın yanlamasına aletlerin olduğu bir masaya çarptı ama Aeron'un umurunda değildi. İki kaba parmağını narin bileğine bastırarak arkadaşının nabzını kontrol etti. Yaşıyor. Sadece uyuyor. Kimyasal bir anestetik olmalı. Eski dünyada kullanıldıklarını okumuştı.

Elfler iksirlerini severdi. Buraya gelmek doğru bir seçimdi. Elphyne'de eski dünya yöntemlerine başvurabilecek donanımına sahip bir Fae varsa o da buradakiler.... Ya da Sonbahar Sarayı'ndakiler ve orası bir daha isteyerek ziyaret edeceği son yerd.

Büyücü saçındaki kalemi çıkardı ve aceleyle eline aldığı bir parşömene bir şeyler karaladıktan sonra okuması için ona uzattı.

*Benim adım Thistle. Ben bir danışman şifacıyım.
/Emir'den.*

O kadarını anladı ama başıyla anlayışını belirtti. Büyücüler, tıpkı Muhafızlar gibi, fae mahkemelerinin olağan kanunlarının dışında faaliyet gösterirlerdi. Buraya kral ve kraliçenin lütfuyla öğrenmek ve öğretmek için davet edilmişti. Büyük olasılıkla leke yüzünden. Kuyu'nun bütünlüğünü korumak söz konusu olmadıkça gerçek bir gücü yoktu ama elinden geleni yapacaktı. O yazdı:

Kemikler birçok yerden kırılmış. Omurga yaralanması yok. Kemikleri eski yerleştireceğiz ve İyi Beslenmiş Ulu Mürver Ağacı'nın şifalı sularında yıkanmasını önereceğiz.

Yani... ölmeyecek. En azından çok kötü batırmamıştı. Thistle devam etti:

İyileşene kadar hareket etmek için yardıma ihtiyacı olacak.

Aeron kaşlarını çattı ve cevap vermek için kalemini aldı.

Ne süre için?

Yeni cümlesini işaret etti:

daha iyi bir yeriniz var mı?

Bu imaya sinirlendi ama evet, biliyordu. Ne kadar çabuk giderse, lekeyi o kadar çabuk düzeltebilirdi, o kadar çabuk geri dönebilir ve devam edebilirdi... eşine baktı. Onun hak ettiği eş olmaya devam etmek.

Onu bu halde yalnız bırakırsa asla affetmeyebilirdi. Şu anda onu terk ettiği için kendini iyi hissetmiyordu ama kendini bu şekilde tanıttığı için de daha kötü hissediyordu. Prime' değerini kanıtlama ihtiyacı derisinin altında yanıyordu. Ayrıca işini de çok ciddiye alıyordu. Oraya gitmeyi ve lekeyi düzeltmek için elinden geleni yapmayı geciktirirse, başarılı bir şekilde iyileşmesi arasına daha fazla mesafe koymuş olacaktı.

Ama eğer bu Bahar Sarayı fae'leri Tinker'ın sadece Kristal Şehir'den olmadığını, Elphyne'in düşmanı olan insan liderle de çalıştığını anlarırsa, o zaman bir Muhafız'ın İyi Kutsanmış eşi olmak onun affedilmesi için yeterli olmayacaktı. Onu karalayacaklar ve muhtemelen idam edeceklerdi. Onu korumak da bir Gardiyan'ın bir parçasıdır. Eski dünyadan gelen bu kadınların her biri inanılmaz bir güçle uyanmışlardı. Tinker'ın düşmanın eline geçtikten sonra burada olması göz ardı edilemeyecek kadar önemliydi.

Kalacağım, diye yazdı vücudunda oluşan endişeyi görmezden gelerek. Tinker Düzen'e geri dönüp Melody ile birlikte olana kadar kalacaktı. Bu onun için biraz garip olabilirdi ama onu terk etmek sorumsuzluk olurdu ve o öyle biri değildi.

Thistle cevap verdi,

Güzel, bir dahaki sefere seni kontrol edeceğim.

Başını salladı. Bekle. Ne oldu?

Onu odanın diğer ucuna itti ve keskin bir parmağını göğsüne soktu. Kıç üstü yatağa düştü ve elleriyle dengesini sağlamak zorunda kaldı.

Elleri. Sert nesneler beceriksiz parmaklarıyla birleşti. Bir şey düştü. Gürültülü bir ses olmalıydı çünkü Thistle irkildi. Kulaklarına doğru gitti ve alışkanlıktan ötürü onu tokatlayarak uzaklaştırdı.

Koca kulaklı ucube!

Çocukluk alayları, ilk duyduğu günkü kadar gürültülü bir şekilde kafasına çarptı. Gerildi. Kulakları her zaman elfler için normalden biraz daha büyük olmuştu.

Bu kulakları fahişe annenden almışsın, demişlerdi.

Ama o bir elfti, tıpkı Sonbahar Sarayı Kralı gibi. Ya da Aeron'a öyle söylenmişti. Kralın onu sarayının merdivenlerinde idam ettiğini hatırlayamayacak kadar küçüktü. Aeron'dan birkaç yaş büyük olan Forrest, Aeron'a annesi hakkında herhangi bir ayrıntı anlatan tek kişiydi.

Koyu renk saçları, hüznünlü gözleri ama kararlı bir yüzü vardı. Sessiz. Sessiz. Bir hırsız gibi. Kimse onun orada olduğunu bilmiyordu, kralın kürsüsüne doğru sürünerek ilerliyordu, ta ki kürsünün üzerine çıkıp herkesin duyması için gerçekleri haykırana kadar.

"Bu senin oğlun."

Aeron Thistle'dan dilediği özrü, yumruğunu kalbinin üzerine dairesel hareketlerle vurarak imzaladı. Thistle ona el salladı ve kulaklarını incelemeye geri döndü.

Yanaklarını ısıtan utanç onu hareketsiz tuttu. Bu durum onu biraz da sinirlendiriyordu. Herkes yarasına bakıp duruyordu ama kimse onu iyileştiremiyordu. Bu mantığa rağmen, göğsünde haince bir umut kıpırtısı vardı. Kazadan beri tek istediği işitme duyusunu geri kazanmaktı. Onsuz işlev görmeyi öğrenmek hayatındaki en zor şeydi... hayır, bu yanlıştı. Asla geri alamayabileceğini kabullenmeyi öğrenmekti.

Kulaklarının içine bakıp parmaklarıyla başını kontrol ettikten sonra dalgın bir ifadeyle önüne döndü. Boyun eğmiş değil. Bir yenilgi bakışı değil. *İlginçti.*

O umut kıpırtısı yeniden yükseldi.

Kısa bir süre için Tinker'ın bacak atellerini bağlayan sarışın elf şifacıyı çağırđı. Sonra da onun kulaklarını da kontrol etti. Elf Aeron'un eşine dönmeden önce iki şifacı bir süre sohbet etti.

Thistle .:

Aslen nerelisiniz /rom?

O da cevap verdi:

Rubrum.

Gözleri daha da kısıldı.

Kraliyet soyu mu?

Dişlerini sıktı ama başını salladı. Sonbahar Sarayı'ndan ayrılalı onlarca yıl olmuştu. Aeron ve Forrest kan bağlarını On İki'den bile saklamışlardı. Bu kimseyi ilgilendirmezdi.

Thistle onun dikkatini çekmek için kâğıda dokundu.

Sarayda kalmanızı rica edeceğim.

Başını sallamaya çalıştı. Burada kraliyet ailesini rahatsız edecek kadar uzun kalmayacaklardı. Ama notunu aldı ve Aeron'un eşinin yanına döndü. Kaşlarını çatarak ona katıldı. Sarayda kalmanın bir anlamı yoktu. Genellikle bir Muhafız sadece canavarlar ve vergi için görülürdü. Kimse bir Muhafızın yakın bir yerde uyuması fikrinden hoşlanmazdı.

Ama şifacı onu patronluk taslayarak okşadı ve sonra eşini işaret etti, yani saray sınırları içinde olmanın getirdiği ek korumaya ihtiyacı olacaktı. Thistle haklıydı. Bu Aeron'la ilgili değildi. Bu yüzden birkaç istek daha yazdı ve emirlerinin yerine getirileceğinden emin olmak için para verdi.

Onu uyuyan eşiyile yalnız bıraktılar. Aeron yatağının yanındaki koltuğa ağır ağır oturdu ve planlarını alt üst eden kadına baktı. Kıvırcık siyah saçları teninin renginden daha canlıydı. Kadının solgun yanağına hafifçe dokundu. Pürüzsüz. Kadın irkildi ve adam parmaklarını çekti.

Uyanıp uyanmayacağını görmek için dikkatle izledi, ancak göğsünün hareketi -şimdi basit, keten giysili- ritmik bir şekilde yükselip alçaldı. Tekrar uykuya daldı.

Kızgınlığının bir parçası sönüp gitti.

Yapacak başka bir şey bulamayınca çantasını açtı ve not defterini aldı. Fae'ler hakkında zekice gözlemlerle doluydu... ve onun özel yeteneğiyle. Sayfayı her çevirişinde kaşları kalkıyordu. Bu notlar ayrıntılı ve çalışkandı. Öznesinin benzerliğini yakalamadaki becerisi yetenekliydi ve Clarke'ın tavuk tırmığı karalamasından çok daha iyiydi.

Kenarlarında isimler ve daha önce duymadığı komik kelimeler olan sayfalar da vardı: Justin bir *dangalak*. Justin *aptalın* teki. Justin bir torba sik yalayabilir -kaşları tekrar kalktı ve sırttı. Bu kelimeleri biliyordu. Diğerlerinin de o kadar olumlu olmadığını tahmin ediyordu. Bu Justin denen kişi her kimse, ona zarar vermiş olmalıydı. Aeron'un kaşları kızın karalamalarında başka bir isim bulduğunda daha da çatıldı. Nero.

Kıçımın Başkanı Nero. Sıfır Nero kahraman değildir.

Bir kahraman istiyordu.

Onun huzur içinde uyuyan haline baktı. Burnunda çiller vardı. Hafifçe ayrılmış dudakları dolgun ve yumuşak görünüyordu. Koyu, gevşek bukleler güzel, kalp şeklinde bir yüzü çerçeveliyordu. Tam da eski macera romanlarında prenses olarak hayal ettiği türden bir kadındı. Ama muhtemelen keskin bir dili ve bunu destekleyecek daha da keskin bir zekâsı vardı. Muhtemelen kurtarılmaya ihtiyacı yoktu ama bunu kendisi yapabilirdi. Dudaklarını çekiştiren gülümsemeye engel olamadı.

Onu yakında terk edecek olması çok yazıktı. Eğer bütün olsaydı, lekeyi temizlemek için yola çıkmadan önce onu tanımaya kendini kaptırırdı. Prime'a değerini kanıtlamak önemsiz olurdu. Ama Tinker'ın yeteneğini görmek, zeki olduğunu bilmek, onun bir kahramana, bir şövalyeye ihtiyacı olduğunu kanıtlıyordu.

Ve o .

Bölüm FOUR

L Sıcak jölenin içinde yüzer gibi, Trix bilincinin yüzeyine çıktı. Göz kapakları kurşundu. Vücudu garip hissediyordu. Yanlışlıkla bir tane yedikten sonra hiç bu kadar sersemlememişti. kardeşinin özel kekleri.

Trevor ondan iki yaş küçüktü, ama onun bitmek bilmeyen merakını akademiye yönlendirmeyi başardığı yerde, Trevor tam tersi yönde ilerlemişti. Bir seksen tersi gibi. Nükleer Kış vurup dünyayı dondurduğunda, bir otoyolda kenara çekilmiş bir kombi minibüsün arkasında sızıp kalmıştı.

Nükleer Kış o kadar hızlı vurmuştu , çoğu insan günlerini geçirirken donmuştu. Trix'in onun yalnız ölüp ölmediğine dair hiçbir fikri yoktu. Bu düşünce birçok uykusuz gecede onu rahatsız etti. Geceler özellikle zor olduğunda, Trix ailesini en çok özlediğinde, Trevor bu dünyaya onunla birlikte gelmiş gibi davranmayı severdi. Bağımlılıkları onu kontrol etmiyordu. Bir yerlerde refaha kavuştuğunu.

Uyanık olduğunu, bunun bir rüya olmadığını bilerek gözlerini açtı ve yatağının yanında beliren yakışıklı elf savaşçısına gözlerini kırıştırdı. Bu, ağacının altında oturanın aynısıydı. Onu tutsak eden elflere o kadar çok benziyordu ki. Keskin elmacık kemikleri, ipeksi saçlarının arasından sarkan uzun örgüleri ve pürüzsüz bronz teni. Defterini incelerken, köşeli yüzü düşünceli bir halde donmuş gibiydi. Defteri!

sanmıyorum.

Hiç bilmediği bir panik. Bu özel bir şeydi. Dağınık, utanç verici bir yer olan zihnine bakmak gibiydi ve *o onun düşmanıydı!*

"Hayır," diye mırıldandı inanamayarak.

Battaniyesini çekip çıkardı. *Dışarı çıkmak zorundaydı. Kaçmak zorundaydı.* Bacakları yatağın üzerinde kaydı ve-

Acı zihninin bulanıklığını delip geçti. Çığlık attı ve acı içinde kıvrandı. Biri bacaklarının içine jilet sokmuştu. Ne oluyor lan?

Elf sakince kitabı bir kenara bıraktı ve onu yatağa bastırdı, ama o dişlerini sıktı ve geri itmeden önce ona küfretti. Kafasındaki bulanıklık bir türlü geçmiyordu ama tehlikede olduğunu anlayacak kadar akli vardı. Düşman. Zindan. Kötü elf.

"Hayır," diye bağırdı... geveleyerek. "Beni asla alamayacaksın."

Lanet olsun. Uyuşturulmuş. Daha önce onu kurtarmış olan yeteneğe uzanmaya çalıştı ama bataklığı kavrar gibi parmaklarının arasından kayıp gitti. Elf'in elleri omuzlarını kontrol altına alırken o da saldırdı.

Çok kolay!

Onu bir kum tanesi gibi aşağıya itmişti ve öylece sıkışıp kalmıştı. Fırtınaya karşı kanat çırpın bir sinek gibiydi. Ona karşı bir savaşı nasıl kazanabilirdi ki?

Fark etmezdi. O kokuşmuş hapishaneye geri dönmeyecekti. Sonuna kadar savaşıacaktı. Daha fazla dayanılmaz acıyla yüzleşmek için kendini hazırlayarak gerildi, savaşmaya hazırdı ama elf onun çırpınan bileklerini yakaladı ve başının üzerine sabitledi. Bakır gözleri alev alev parlıyordu. Kara kaşları birbirine kenetlendi ve Trix bunun onun için yolun sonu olmasından korktu.

Kalp atışları göğsünde çarparken, onun gözlerini oymaya hazırdı. İçine çöken sükûnet dalgasına hazır değildi. Sanki biri ona tekrar ilaç vermiş gibiydi. Ama havayla. Görünmez bir şeyle. Bu gerçek miydi?

Yabancı bir his sistemini sulandırdı ve buna karşı çaresizdi. Baş geriye düştü ve yastığın üzerine indi. Ciğerleri yavaşladı. Onun gözlerinde kayboldu; o kalın koyu kirpiklerin içinde öylesine canlıydı ki. Eski borular gibi patine benekli bakır renkli

babasının garajının dışında. Ve sol gözünün altındaki parlak mavi gözyaşı damlası. Onu esir tutan elflerde böyle bir şey yoktu. *Güzelmiş.* Bakışları adamın savaş derilerine kaydı ve onun bir Muhafız olduğunu hatırladı. Hâlâ onun düşmanıydı. Sadece onu esir tutanlardan değildi.

Ama icadının ihlal ettikleri gibi. Suçluluk duygusu ona çarptı.

Bu ilaçlar kafasını karıştırmıştı. Mücadele etmeyi bıraktı ve acısının azalmasına izin verdi. O bir Gardiyan'dı ama ona zarar vermek istiyor gibi görünmüyordu. Şimdilik.

"Ne haltlar burada?" diye mırıldandı.

Bakışları dudaklarına kaydı, kaşları çatıldı ve kulaklarını işaret etmek için elini bıraktı.

"Sen bir elf misin?"

Ona anlatmaya çalıştığı şey bu muydu, yoksa onun bulanık zihni bir şeyler mi görüyordu? Neden kulaklarını işaret etti? Sonbahar Sarayı'nda onu kimin esir tuttuğunu hatırlayınca bakışları dağıldı. Sivri kulakları vardı, ama pek çok fae'nin sivri kulakları vardı. Elflerin. Şekil değiştirenler. Ama onlarınkinin uçlarında genellikle kürk vardı. Yine de hepsinin değil, diye düşündü. Yuvarlak kulaklı baykuş şekil değiştirenleri, büyük sarkık sivri kulaklı geyik ve geyik şekil değiştirenleri görmüştü. En şirinleri onlardı. Burunlarını çimdiklemek ve saçlarını karıştırmak istiyordu ama bunun büyük bir hayır-hayır olduğunu varsayıyordu.

Bir keresinde, ağaç evindeyken, bir geyik şekil değiştiren ailesi yanından geçip gitmişti.

Çenesine dokunan parmakları dikkatini tekrar ona yöneltti. Isı yanaklarını yaktı ve kendini azarlanmaya hazırladı.

Dikkatini ver.

Hepsi böyle söylüyordu. Özellikle de genellikle birlikte çalıştığı havasız profesörler. Eski sevgilisi onunla konuşurken aklının başka yerlere kaymasından nefret ederdi. Sözünü kesmesinden daha çok nefret ediyordu çünkü bazen meramını anlatmakta çok yavaş kalıyordu. Başkan Nero da öyle. Ama elf konuşmadı. Sabırla kulaklarını işaret etti, sonra yumruklarını birleştirip kalem şaklatır gibi bir hareket yaptı.

Kırılmış.

Kulaklar.

"Sağır mısın?"

Bakışları kızın dudaklarına kaydı, sonra tekrar yukarı baktı, ama sadece baktı.

O zaman bunun bir evet olduğunu tahmin etti.

Yani... ona zarar vermek için burada değildi. Henüz. Kendini biraz daha rahat hissederek çevrelerine bakmaya cesaret etti. Karmaşık bir şekilde oyulmuş ahşaptan yapılmış yüksek kemerli tavanı olan bir revirdelerdi. Steril porselen ve cam ekipmanlar duvar kenarındaki banklarda düzenli bir şekilde duruyordu. Tavandaki iplerden demetler halinde bitkiler ve otlar sarkıyordu. Odada iki boş yatak vardı. Antiseptik kokusu. Nane. Bacakları atel içindeydi. *Oh, Tanrım.*

Yürüyemiyordu.

Nefes nefese kalmamaya çalışan Trix gözlerini kapadı, yavaşça nefes verdi ve sonra kendini bu duruma tekrar bakmaya zorladı. Anılar çamurlu zihnine geri döndü. Ağaçtan düşmüştü, bu onun hatasıydı. Öfkeli elf onu bir sabun kalıbından bile ayırt edememişti ama ona yardım etmişti. Muhtemelen onu buraya kadar taşımıştı! Ne kadar utanç verici.

Aptalca attığı yanlış adım çok feci bir kazaya neden olmuştu. En azından onun üzerine düşmemişti. Sağlığı yerinde görünüyordu.

Aklı az önce öğrendiği diğer bilgiye kaydı. Adam sağırdı. Biraz işaret dili biliyordu. MIT'de ileri kimya sınıfındaki bir öğrenci de sağırdı. İnekler arasında bile Trix popüler değildi. Ve meraklı zihniyle, onunla sohbet edebilmek için dili öğrenmeye canla başla yaklaşmıştı. Özellikle yüz ifadelerinin ve beden dilinin bir gramer biçimi olmasını çok seviyordu.

Kararlılığını toplayarak elfin gözleriyle buluştu ve kaşlarını kaldırıp omuz silkerek "Neredeyim ben?" diye sordu.

İmzaladığını umuyordu. Biraz paslanmıştı. Adam onun işaret eden ellerine şaşkın bir bakış attı. Belki de bu sefer işaret dilinin yeni bir versiyonu vardır diye düşünerek birkaç kelime daha denedi. Ya da belki ASL tercih edilen tür değildi. Ama o da aynı şaşkın bakışla karşılık verdi.

"Anlamıyor musun?" diye sordu omuz silkerek. Dudaklarını işaret etti ve kaşlarını kaldırdı. "Sanırım dudak okuyamıyorsun?"

Nasıl iletişim kurdu?

Giderek artan bir hayal kırıklığı ve kızgınlık hissi dışında bir yanıt yoktu ama yine de bu his yabancıydı. Sanki içinden değil de dışarıdan ona doğru geliyordu. Belki de kafasını çarpmıştı.

Kaşlarını çattı ve kollarını kavuşturdu. Deri muhafız ceketinin altından pazıları fırladı, dikişleri bir gıcırtyla gerildi. Onu yere mihladiğında tüm o güç buradan gelmişti. Bu kadar kolay olmasına şaşmamalı. Ona kıyasla bir tırmık kadar zayıftı.

Son bir el işareti yaptı -kendisine yardım ettiği için teşekkür etti- ve bitkin bir halde yastığa yığılmak üzereydi ki adamın bakır gözleri parladı. Parmaklarını dudaklarına götürerek ve sonra aşağıya, ona doğru iterek onun hareketini yankıladı.

"Teşekkür ," diye onayladı gülümseyerek ve başını sallayarak.

Heyecanı alarma dönüştü. Odayı kontrol etmeden önce kızın ağzını kapattı. Bu çok aptalca bir şeydi - elinin ağzında olması güzeldi. Sıcak, nasırlı bir temas. Başka birine dokunmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, vücudundaki etki apaçık ortadaydı. Her hücresi karıncalanmıştı. Ama kimsenin onu izlemediğinden emin olunca bıraktı ve kaşlarını çatarak parmağını salladı. Hem seçkin hem de tehlikeli bir elf olan bu oksimoronun ona parmağını salladığını görmek o kadar komikti ki güldü.

Ve hemen ardından bu hareketinden pişmanlık duydu.

Vücudu sarsıldı. Acı uzuvlarına yayıldı. Sırtını kamburlaştırarak gözlerini kapadı ve nefes almaya çalıştı. İlaçların etkisi geçmişti. Acı çok fazlaydı. Haykırdı.

Gitmek için ayağa kalktı. Kadın onu bileğinden tutup geri çekti. "Kal."

Onu neden yakaladığına dair hiçbir fikri yoktu ama onun gitme düşüncesi omurgasından aşağı buz gibi iniyordu. O tanıştığı ilk iyi gözlü fae'ydi. Ona yardım eden ilk kişiydi, onu hapseden değil. Gözlerini yaşartan bir acıyla, kolunda parlayan mavi bir desen fark etti - onunkinde de benzer bir şey vardı- ve sonra başka bir sakinleştirici dalga içine akarak onu jöle gibi hissettirdi.

Elini üzerinden çekti ve odadan çıktı. Adam yeşil bir keşiş cübbesi giymiş, uzun boylu, korkmuş bir kadın elfin arkasından hışımla içeri girmeden önce yaşadığı hayal kırıklığını fark edecek zamanı ancak bulabilmişti. Şeytan topuklarının üzerindeymiş gibi yürüyor ve bir şişedeki sıvıyı bir beze döküp Trix'in ağzına ve burnuna dayıyordu.

Kimyasal yanık.

Görüşü bulanıklaştı. Her şey donuklaştı. Düşünmek için sadece bir anı vardı... bu savaştı elfe güvenmenin karşılığı buydu... ve sonra karanlık onu ele geçirdi.

TRIX uyandığında, elf hâlâ yatağının başucundaydı. Ama onun defterini okumuyordu. Yanında yeni bir kitap yığını vardı ve kucağında bir tanesine derinlemesine dalmıştı. Bu sefer onun defteri değil, deri ciltli bir kitaptı. İçinde diyagramlar varmış gibi görünüyordu.

Kendini usulca okşadı. *Hâlâ hayattaydı.* Hapiste değil. Tek parça halinde.

Önceki revirin aynısı.

Elf sanki ona uyumlanmış gibi onu hemen fark etti. Çarpıcı yüz hatlarında endişe belirdi ve kitabı kapattı. Bir şeyler söylemeye çalıştı ama ağzını zorlukla oynatabildi. Şifacı aceleyle Trix'e yanlış dozu vermiş olabilirdi.

Sesler yakın bir yerden geliyordu. Trix ağır hareketlerle bakışlarını odanın içinde gezdirdi. İki fae tartışıyor ve el kol hareketleri yapıyordu. -Biri kadın, biri erkek. Açık ahşap çıkış kapılarının yanında kambur ve başları bir arada durdular.

"Şşşt," dedi erkek. "Seni duyacak."

"O sağır," diye alay etti elf. İlacı veren de aynı sarışındı. Trix'in zihinsel uyarı sinyalleri çalmaya başladı. Daha dikkatli dinledi. "Thistle'ın Kraliçe'ye işaretin onda olduğunu söylediğini duydum."

"Muhafız işaretini mi kastediyorsun?"

"Aptal. Bu çok açık. Yani, işaret onda."

"İşaret mi? Yani-" Sesini alçalttı ve bir şeyler fısıldadı.

"Evet. şüphe yok." Kulağını işaret etti. "*İçinde* kulağına. Delphinium tarihinde başka hiç kimsede bu işaret ." "Ama... bu nasıl olabilir? Ölmüş olması gerekiyordu."

"Bu konuda iyi bir iş çıkaramadılar."

"Emin misiniz? Yani... Kelvhan bunu öğrendiğinde... emin olsak iyi olur."

"Dediğim gibi, sen-bilirsin-o dışında sadece bir kişinin kulağının içinde bu iz vardı. Bu bir tesadüf olamaz."

"O zaman yapılacak tek bir şey var."

Gardiyan arkasında dönen konuşmalardan habersizdi. Onun yerine tüm dikkati Trix'in üzerindeydi. Bu doğru gelmiyordu. Konuşmak için ağzını açtı ama sarışın şifacı Trix'in hareketini yakaladı. Gardiyan o anı seçerek parmaklarını şifacıya doğru şaklattı ve bir kâsenin yanındaki bir bardak suyu, sonra da Trix'i işaret etti.

"Evet, D'arn Aeron. Elbette. Susamış olmalı." Şifacı başını salladı ve suyu almak için acele etti.

Muhafız elf -D'arn Aeron'un sesine bakılırsa- fincanı kaptı ve nazikçe Trix'e uzattı. Açgözlülükle içti, şifacının gözlerinin içine bakmamaya çalışıyordu.

"Ne zamandır uyanıksın?" diye sordu şifacı sahte bir gülümsemeyle.

Bölüm FIVE

Aeron, eşi uyandığı andan itibaren bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Endişesinin ve kafa karışıklığının altında kaynamış bir korku vardı. İlk başta, güvensizliğinin kendisine yönelik olduğunu düşündü.

Daha önce şifacıya gitmişti ve beklenmedik bir şekilde eşine ilaç vermişti. Sadece acıya iyi gelecek bir şey ummuştu.

Arkadaşının gergin bakışlarını omzunun üzerinden yakaladı ve şifacının bakışları kendisinden uzaklaşırken onun dikkatini takip .

Gözlerini kısmıştı.

Bu, göz temasından suçlu bir kaçınmaydı. Geçirdiği kazadan beri beden diline çok dikkat etmişti. Bu, Fae yalanlarındaki griydi. Saf gerçeğin yaşadığı alan. İster gerginlik ister tik olsun, eğer dikkatle izlerse, asıl gerçek genellikle bir anlatımla ortaya çıkardı.

Avuçları Honor için kaşınıyordu ama baldrisini ve diğer silahlarını güvende olduklarını düşünerek kapının arkasına yerleştirmişti. Revire sadece Muhafızların silahlarıyla girmesine izin veriliyordu, bu yüzden herhangi bir tehlike hissetmemişti. Thistle, diğerlerini Kuyu'ya erişmenin doğru yolları konusunda eğitmeye yardımcı olmak için on yıllardır Bahar Mahkemesi'ne yerleştirilmiş bir Büyücüydü ve dostlar arasında olduğunu düşünüyordu.

Ama Thistle gitmişti ve daha önce tanımadığı ikinci bir kişi kollarını kavuşturmuş, kapı aralığından Aeron ve Tinker'ı dikkatle izliyordu. Aeron duruşunu düzeltti ve gözlerini sertçe

Erkek. Gözlerini indirerek ödüllendirildi. Bir taviz değil, zaman kazanma.

Erkek giderken Thistle telaşla içeri girdi. İyi giyimli iki fae Thistle'ı takip etti. Biri uzun boyluydu, uzun ipek gibi sarı saçları elf kulaklarını ortaya çıkaran karmaşık bir yarım updo şeklinde örülmüştü. Yeşil kadife ve desenli deri takım elbisesi kıvrak formuna uyacak şekilde özel olarak dikilmişti. Göğüs cebinde boynuzlar, yapraklar ve akan sudan oluşan, elle dikilmiş bir amblem cesurca göze çarpıyordu. Elfi takip eden geyik şekil değiştiren o kadar da kaygan değildi. Geniş omuzları deri ceketinin dikişlerini geriyordu. Boynuzlarının her biri sivri ve bıçaklamaya hazırды. Saçları üst üste yığılmış ve ensesinde dağınık bir düğüm halinde toplanmıştı. Ama Aeron'u endişelendiren şey kalçasındaki mana takviyeli tahta kılıçtı.

O zaman o bir Kraliyet Muhafızıydı. Ve elf de Vekilharç'tı. Harika, diye düşündü Aeron. İki kendini beğenmiş yüzer-gezer tam da ihtiyacı olan şeydi.

Aeron neredeyse iki gündür saray revirindeydi ve kendisini kraliyet ailesine bizzat duyurmadığı için, onların kendilerini küçümsemiş hissedeceklerini tahmin ediyordu. Muhtemelen taht odalarında saatlerce onun gelmesini beklemişlerdi ama Aeron eşinin yanından sadece işlemek ve leğende tıraş olmak için ayrıldığından, beklemeye devam etmeleri . Yemeğini bile buraya getirtmişti.

Aeron'un kayıtsızlığı karşısında kâhyanın dudakları büzüldü. Vücut dili sertleşti, çenesi kalktı, yüz ifadesi kibirli bir hal aldı ve sanki gururla bir kuturi-boktan bir şey buyuruyormuş gibi elleriyle gevşek hareketler yaptı. Arkadaşının küçümsemesi ve hoşnutsuzluğu ara sıra Aeron'a çarpıyordu, bu da konuşmanın elinden gelse bile dinlemek isteyeceği bir şey olmadığı anlamına geliyordu.

Böylece arkadaşına geri döndü. Ne söylendiğini biliyordu zaten. Muhafızlar en iyi zamanlarda bile pek sevilmezdi ama saray protokolünden kaçınan biri bir aslanın pençelerinin altındaki kirdi.

Kâhya muhtemelen Aeron'un şu anki Seelie Yüce Kralı Jasper Darkfoot ile arkadaş olduğunu da biliyordu. Jasper, Kral Mithras'tan Cam Taç'ı alıp Ada'yla birlikte Tarikat'tan ayrılmadan önce On İki'lerden biriydi. Aeron'un bu konuda öğrendiklerine göre

Bahar Sarayı Kral ve Kraliçesi, Jasper'ın Yaz Sarayı tahtına geçmesine destek olmak için Karaayak sürüsünün Lupercalia ayinine katılmıştı. Ama sonra grubun yarısı Mithras tarafından katledilmişti. Bahar Sarayı Asilzadeleri canlarını kurtarmış, ancak bazı Lordları ve Soyluları kurtulamamıştı.

O sırada Jasper çağrısını görmezden geliyordu. Bazıları, babasına karşı daha önce silahlansaydı katliamın gerçekleşmeyebileceğini söylüyor. Ama Jasper'a hak vermek gerekirse, on yıl boyunca istismara uğramıştı. Ayrıca bir lanetin etkisi altındaydı ve hafıza kaybı yaşıyordu. Kurdu rahat bırakın. Bu geçmişten gelen bir husumet olup olmadığını Aeron yakında öğreneceğini tahmin ediyordu.

Seelie ve Unseelie arasındaki savaş bir tehdit olmaya devam ediyordu ve yakın zamana kadar Maebh'in saldırıları Jasper'ın başına bela olmaktan başka bir işe yaramamıştı. Jasper'ın gobleninin kenarlarını sadece ona gücünü hatırlatacak kadar sıyırmıştı. Unseelie'lerin yaptığı gibi onu rahatsız etmek ve dürtmek için. Ama Forrest, Maebh'in melez torununu Kristal Şehir'den geri getirmeyi başaramadığından beri savaş ciddileşmek üzereydi. Goblen çözülmek üzereydi.

Ancak bir Gardiyan Elphyne'deki günlük fae siyasetinin dışında kalırdı. Karışmak ya da taraf seçmek onlara düşmezdi. Ancak, Kuyu'daki lekeyi temizlemek ve Kahinlerinin insan şehrinden geleceğini öngördüğü ıssızlıktan korumak onlara kalmıştı.

...ve kâhya hâlâ sabun kutusunun üzerindeydi. Dudakları hızla hareket ederek Aeron'a doğru yürüdü. Aeron'un eşi ona bir şeyler söylemeye çalıştı -muhtemelen Aeron'un duyamayacağı bir şeyler- ama kâhya onu tersledi.

Aeron'un vücudundaki her kas gerildi. Parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. Bir aktarım büyüsü kullanarak Honor'ı avucuna getirmenin bir yolu vardı. Lekeden dolayı büyü'nün bozulma riskine rağmen bunu yapmayı düşündü. Bunun yerine, yavaşça tam boyuna yükseldi ve kâhyaya bakarak, eşiyle tekrar böyle konuşması için ona bir bakışla meydan okudu. Anlaşıldığı kadarıyla kâhya tam bir ahmak değildi. Aeron'un altında bocaladı ve küçüldü. Erkeğin haddini bildiğinden emin olunca, Aeron yerine döndü ve eşinin yüzüne odaklandı.

Bunu saklamaya çalışsa da kâhyanın gereksiz tavırlarına karşı duyduğu küçümsemeyi hissetti. Adam onun küçümseyen bakışını yankıladı ve o da sırtıttı. Aeron'u komik bulması adamın midesini bulandırmıştı. Onunla daha yeni tanışmıştı ama onun tarafını tutuyordu.

Yüzenlerin insan ya da fae olmalarının fark etmediğini tahmin ediyordu. Kuyu Solucanları kararlarında ayrımcılık yapmazdı. Tüm değersizler, derileri nasıl görünürse görünsün ya da mana kapasiteleri ne olursa olsun, tören gölünün sularında yüzecek ve şişecekti.

Thistle telaşla içeri girdi ve havadaki gerginliği açıkça hissederek durdu. Kamarot ona bir şeyler mırıldandı. Dudaklarını büzdü, görevliden bir mektup aldı ve Aeron'a uzattı. Bu ona eşi için bir mektup kaleme aldığını hatırlattı. Doğru zaman geldiğinde ona verecekti. Ama önce Bahar Sarayı'nın balmumu mührünü kırdı ve mektubu okudu.

D'arn Aeron,

/Bahar Mahkemesi'nde ya da ayın bir döneminde açılışı yapılacak Delphinium Festivali'nde hazır bulunmamız içtenlikle rica olunur. Bildiğiniz gibi, Seelie ve Unseelie arasında artan huzursuzluk nedeniyle, Tarikat'tan gelecek bir destek gösterisi iyi karşılanacaktır.

Bu arada, lütfen misafirperverliğimizi ve kaynaklarımızı kabul edin / veya yaralılarımızı iyileştirin.

İmzaladım,

/Cömert Bahar Kralımız Tian ve Kraliçemiz Oleana.

Tarikat'a destek gösterisi mi? Aeron mektubu avucunun içinde buruşturdu. Savaş zerre kadar umurunda değildi. Bunun kendisiyle ya da amacı ile hiçbir ilgisi yoktu. Olabildiğince çabuk buradan gidecekti. Kâhya ona başka bir mektup uzattı, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı.

Bunda yazıyordu:

/Misafir sitimiz hazırlandı ya da konaklamanız istediğiniz gibi olacak. Mage Thistle hizmetinizde olacaktır. Lütfen bizi takip edin.

Aeron gözlerini muhafıza dikti. Başka bir deyişle, İyi Kutsanmış dostunun aldığı şıfa hizmetlerinin karşılığını Aeron festivalde gönüllü olarak çalışarak ödemek zorundaydı. Thistle'ın kalemini alıp bir yanıt yazmak için uzandı ama kâhya Aeron'un kucağına bir mektup daha bıraktı, sonra topuklarının üzerinde kibirli bir şekilde sallandı ve kendini beğenmiş bir bakışla bekledi.

Aeron'un yumruğunun kamarotun burnuyla buluştuğu görüntü cezbediciydi.

Zorla verdiği bir nefesle son mektubu açtı. Eğer akıllı olsaydı, mektubu açmadan önce mhrne dikkat ederdi. Okudukça fkesi alevlendi.

D'arn Aeron ve eşi Beatrix Beck/ord'un Delphinium Festivali'ne katılma talebini ve /veya bu mektuptaki tarihten o tarihe kadar süreyi onaylıyorum.

Tarikatın endişe verici bir oranda Muhafız kaybettiği bu karanlık zamanlarda, güçlü bir duruş sergilemek ve saflarımızı yenilemek için yeni katılanları teşvik etmek önemlidir.

İmzaladım,

Aleksandra, Kuyu Tarikatı Başbakanı.

Başbakan *onayladı*. Buruşturduğu mektubu yumruğu yuttu. İlk başta afallamıştı. Bu Onikiler'deki bir Gardiyan'a göre bir iş değildi. Ama sonra, elbette, diye düşündü Aeron acı acı. Onun için işe yaramazdı. Zaten onun değiştirilmesini istiyordu. Ne kadar erken olursa o kadar iyi görünüyordu. Bu da lekeye bir çare bulmak için zamanının azaldığı anlamına geliyordu. Oradan bir an önce çıkması için daha da fazla neden vardı.

Sikeyim.

Öfkesi yatıştıktan sonra mektubu düzeltti ve eşinin adını okudu-Beatrix. Mektubu ondan aldı, Thistle'ın kalemını işaret etti ve adının ilk yarısını karaladı. Göğsünü işaret etti ve ona mahcup bir şekilde gülümsedi.

Trix.

Bu ona Tinker'dan daha çok uyuyordu. Nedenini açıklayamıyordu. Gözlerinde hilebaz bir şey vardı. Arkasına geçip araştırmak istediği yaramaz bir şey. Daha sonra, zamanı olduğunda.

Kâğıda dokundu. Bakışlarını onunkilerden ayırması bir an sürdü ve sonra nereye dokunduğunu fark etti. Kendi ismine. Başını salladı ve kendini işaret etti, sonra da D'arn kısmının üzerini çizdi. Bu resmi kısımdı. Sadece Prime ve elf kışına havuç sokmuş sarışın bir takım lideri kullanıyordu.

Kulaklarının ısındığını hissederek boğazını temizledi ve ayağa kalktı. Leke üzerinde çalışmak için buradan bir yol bulması gerekecekti. Bu zamanı, Kuyu'nun mürekkepli tarafının fiziksel tezahürleri hakkında kaydedilmiş başka gözlemler için Bahar Mahkemesi kütüphanelerine baskın yapmak için kullanabilirdi. Teorilerini başka yerlerde olduğu gibi burada da test edebilirdi ve zaten bunu Tarikat'ın yardımı olmadan yapmaya niyetliydi.

Bu küçük kaçamak geçici olacaktı. Yine de Trix'i Tarikat'a geri bırakabilir ve ardından teorileri üzerinde çalışmak için tören gölüne gidebilirdi. Orası Elphyne'deki en güçlü güç kaynağıydı. Mürekkep lekesinin izini orada sürmek daha kolay olurdu. Aeron Trix'i Prime'ın mektubunun kalanını kaşlarını çatarak ve gözlerini kocaman açarak okurken yakaladı. Onun dikkatini takip etti ve Başbakan'ın Muhafızları kaybetmekten endişe ettiği ikinci bölümü not etti. Bu doğrudu. Son zamanlarda normalden daha fazla kayıp vermişlerdi. Canavarlara karşı olsun

Savaştıkları, baskın yapan insanlar ya da savaşta kaybolanlar.

Belki de bu festivali es geçmeliydi. Kararsız bir halde notu aldı ve buruşturdu.

Bölüm ALTI

A Bir saniyenin geleceği yaratma ya da bozma, yaşam ya da ölüme karar verme, ateş yakma ya da alevleri söndürme gücü vardı. Kelvhan Büyük Yaşlı Ağaç'ın yanında beklerken, sürekli gelen

Yüce Lord ve Kraliçe Eşi'nin kardeşi olarak hayatı boyunca söndürmek zorunda kaldığı yangınlar. Görünüşe göre bir ateş söndüğünde, bir başkası yanıyordu.

Kız kardeşi Kral Tian'la çiftleştğinde, Kelvhan'ın tahtta gözü vardı. Kralın kısır olduğunu her zaman biliyordu. Ne de olsa onu gizlice bu hale getiren Kelvhan'dı. Ve kralın kız kardeşinin doğum sırasında rahatça ölmesini sağlayan da Kelvhan'dı. Kralın soyunda bu kadar çok trajedi varken, Boynuzlu Tanrı Eulios'la olan bağlarına dair efsaneler bereketli ve tanrısal olmaktan çıkıp lanetli ve korkulan bir hal aldı.

Bir zamanlar Eulios'un adını anmak yağmurun yağmasını, ekinlerin büyümesini ve bereketin artmasını sağlardı. Yüzyıllar süren donmuş kıtlıktan sonra, bu, gelişen bir krallık için gerekli olarak kabul edilmişti. Ama artık Eulios'un tohumuyla diktiği Büyük Yaşlı Ağaç, ormanlık şehirlerinin merkezinde uzun ve diri durmuyordu. Eflatun yaprakları yüzyıllar sonra ilk kez huysuz ve lekeli bir halıya dönüşmüştü. Kabuğu kurumuş ve çatlamıştı. Kökleri zehirlenmişti.

Bazıları Boynuzlu Tanrı'nın onlardan hoşnut olmadığını söyledi. Diğerleri onun öldüğünü söyledi. Ama değişim zamanının geldiğini söyleyenler Kelvhan'ı gururlandırmış ve heyecanlandırmıştı.

Zihinlerindeki isyan. Kendi başlarına bir sonuca varmışlardı.

Bu bahar festivali Boynuzlu Tanrı'yı memnun etmek için yaptıkları son girişimdi ama Kelvhan bunun yetersiz kalacağını biliyordu. Bundan emin olacaktı. Tian yaşlıydı, hastaydı ve varisi yoktu, bu yüzden ritüeller onları yürütecek bir kan bağı olmadan zayıftı. Yakında Eulios bir hayal ürünü olacaktı, tıpkı halkın kraliyet soyuna olan sadakati gibi.

Kelvhan'ın sağında yapraklar hışırdadı. Kâhya iki çitin arasındaki patikadan çıktı. Sağındaki yaprakların tozunu aldı.

"Ve?" Kelvhan sabırsızlıkla sordu.

"Ve ikisi de aynı şeyi söyledi. Eulios'un işaretini taşıyor." "Bu nasıl mümkün olabilir?" Kelvhan Büyük Yaşlı Ağaç'ı tekmeledi. Yapraklar başına düştü ve onları fırçalayarak küfretti. "Şimdi olmaz. Her şey bir araya gelirken olmaz."

Kâhya omuzlarındaki yaprakları silkeledi ve kaşlarını kaldırdı. "Neden bu kadar üzüldüğünü anlamıyorum. O duyma yetisi olmayan bir fae. Ne olduğunu bilmiyor."

Kelvhan, "Kral ve Kraliçe onun festivalde bulunmasını istedi," diye . "O bir Kutsanmış *Muhafız* ve Onikiler'den biri, o kadar da değil. Hâlâ zorlu bir düşman olduğundan hiç şüphem yok."

"Her şeyden çok insan eşini iyileştirmekle ilgilenen biri."

"Haklısın." Kelvhan dudaklarına dokundu. "O bir insan. Tek yapmamız gereken iyileşmesinin acı verici ve yavaş olmasını sağlamak. Umarım festivalden önce gider."

"Şu anda mana nasıl bozulduğuna göre bir sorun olmamalı." Kâhyanın gözleri zalim bir muziplikle parladı. "Tek ihtiyacımız olan bir şeylerin ters gitmesi."

"Gardiyan onun yanından ayrılmayacak." "Bir noktada bırakmak zorunda."

"Eğer , o zaman daha açık sözlü olmamız gerekecek. Selly'i bu işe dahil edin."

Kâhya başını salladı. "O çok pervasız. Onları öldürebilir. Tek ihtiyacımız olan-"

"Onu içeri gönderin dedim. Crimson aşkına, eşi bir insan. Ölmesi kimin umurunda? Ölümü Tarikat'ın dikkatini çekecek ve

Bunu istemiyoruz. Ama o olmadan, kolayca gidecektir. Festivalden önce olduğu ama çok da yakın olmadığı sürece her şey planlandığı gibi ilerleyecektir." Kelvhan kâhyaya ters ters baktı. *Ne kadar da küstah.* Ne zamandan beri kararları o veriyordu? "Bu savaş her an kapımıza dayanabilir. Gerçekten o ahmağın mı yoksa zor seçimleri yapacak birinin mi başa geçmesini istiyorsun?"

Kâhya bir an için sertçe baktı. Kelvhan onun hayır diyeceğini düşündü. Ama kâhya çenesini indirdi ve eğildi.

"Nasıl ."

Bölüm Yedi

S Bazen Trix için endişe ile heyecan arasındaki farkı anlamak zor oluyordu. Örneğin şimdi olduğu gibi, yakışıklı ve düşünceli savaşçı elf bir elini

Kırık kalçalarına. Diğerini sırtına doladı, gözlerinin içine derin derin baktı ve durakladı.

Birkaç santim uzağındaydı. Atomlar vücudunda çarpışıyordu. Aynı anda hem fırtına hem de cehennem gibiydi. İlaçların ve acının etkisiyle zaten sersemlemiş olan kadın, adamın bakır rengi bakışlarına hapsolunca başı dönmeye başladı. Düşmanı hakkında böyle hissetmemeliydi ama o düşman gibi davranmamıştı. Bu yakınlık kafasını karıştırmıştı. Adamın onun bir şey yapmasını beklediğini anlaması bir anını aldı... neden... *oh*.

Kendini yeniden konumlandırmadan önce ekstra destek için ellerini boynuna doğru yönlendirirken kara kaşları birbirine kenetlendi. *Olamaz*. Kalbi şimdi dört nala atıyordu. Sinirden olmalı. Sinirdi çünkü onu hareket ettirmek üzereydi ve acı bacaklarını dilim dilim kesecekti. Onunla ilgili her küçük karanlık sırrı biliyormuş gibi ruhunun derinliklerine bakması ve her şeyi sabırla kabul etmesi kesinlikle değildi.

Sabır: Bir partnerden istediği tek şey buydu. Onun aptal, flibbertigibbet yollarını anlayan biri. Bunu yaptığında ona sevgiyle gülümseyen ve bunun için onu seven biri. Ama onunla tanıştıktan bu kadar kısa süre sonra biri hakkında bunu bilmek imkânsızdı. Yüzünü buruşturdu. Neden bu elf hakkında böyle düşünüyordu ki?

Kendi kendine, *hüsnükuruntu* dedi. Ayaklarının nereye bakmak yerine her zaman kafası bulutlardaydı. Kanıt A, onun

kırık bacaklar.

Kendini küçümseme ve utanç duyguları sinirlerini temizledi. Bu tür düşünceler bir düşmanın yanında tehlikeliydi. Ellerini sertçe elfin boynuna doladı ve hızlanan nabzını hissetme ihtimaline karşı yüzüne bakmamaya çalıştı. Bu çok utanç vericiydi. Onun için o kimdi? Neden yardım ediyordu?

Ağacının altında oturup dünyayı seyretmekten başka bir şey yapmıyordu ve kadın neredeyse üzerine düşecekti. O bir insandı, onun düşmanıydı. Onu da diğer elf gibi bir zindana atmalıydı.

Belki de kolundaki mavi desenle bir ilgisi vardı. Dürttü. Garipti. Sürtünmedi ve acımadı. Cildi bu rengi nasıl almıştı ki?

Onu kaldırdığı anda, bacaklarına saplanan acıyla birlikte mide bulantısı da başladı. Karanlık içine kapandı. Bayıldı. Gözleri tekrar açıldığında, yanağına sıcak bir deri bastırdı. Bu onun göğsüydü. Kalp atışları sabitti. Ona bu şekilde yaslandığı için üzgün olduğunu söyleyemezdi. Adamın boş koridorda yankılanan ayak seslerine karışan ritim son sakinleştiriciydi.

Kes şunu, diye zihinsel olarak azarladı. *Dikkatli ol. Ona güvenme. Bak en son güvendiğin adama ne oldu.*

"Neredeyiz?" demeye çalıştı ama onun yerine ağzından salyalar aktı. Hoppala. Ağızını sildi, uyku ilacının tamamen vücudundan çıkmadığını tahmin ediyordu.

Aeron onun uyanıklığını hissetti. Onu kavrayışı sıkılaştı ve huzur aniden yeniden üzerine çöktü. İtilip kakılmaktan kaynaklanan acı darbelerine karşı direndi. Kulağının dibindeki boğuk kalp atışı yatıştırıcı bir ninniydi. Kelimeleri olmayabilirdi ama başka şekillerde konuşuyordu. Daha önce o da en az onun kadar şaşkın ve . Ama şimdi sakin, kararlı ve endişesizdi. Bunu bilmesi garipti. Ama gergin temkinliliğine rağmen, onun nasıl hissettiğini bilmek ona kendini iyi hissettiriyordu, bu da garipti.

Bunu yarın düşün, diye düşündü uykulu uykulu. Şimdilik, dopamin vuruşuyla devam ediyordu.

Sarayın koridoru hem genişlik hem de yükseklik açısından çok büyüktü. Organik olarak büyümesi için ikna edilmiş bükülmüş ahşaptan yapılmıştı.

mimari tasarımlar. Açık pencereler temiz hava esintisini içeri alıyordu. Trix'in acısı dindiğinde bakışlarını ışığa çevirdi ve güller, biçilmiş çimler ve bakımlı ağaçlarla bezenmiş güzel manzarayı görünce nefesi kesildi. Bir tür doğal harikalar diyarındaydı ve yarı yarıya sigara içen dev bir tırtıl ya da etrafta koşuşturan iyi giyimli beyaz bir tavşan bekliyordu.

Arada sırada ahşap duvarlardaki panellerde Elf rünleri usulca parlıyordu. Bu rünleri birkaç yerde görmüştü; genellikle doğal bir maddeye, onu sihirli bir şekilde güçlendirmek için oyulmuşlardı. Fae'lerin metale verdiği cevaptı bu. Zekice, gerçekten. Bunu bir yere yazmalıydı. Kuyu aldı ama yerine başka bir şey verdi. Güçlendirmenin ne kadar sürdüğünü merak etti. Her zaman metalden bir şeyler inşa etmişti çünkü bu mantıklıydı. Uzun ömürlüydü, elektriğe elverişliydi ve öncelikle aşılmazdı.

Aeron tutuşunu değiştirip ona açı verene kadar Trix yanından geçtikleri bir destek kirişindeki rünleri okumaya çalışırken boynunu eğdiğini fark etmedi. Kendini aptal gibi hissederek gözlerini tekrar öne çevirdi ama Aeron aldırıyor gibiydi.

Bunu bilmesi yine garipti. Bu onun vücut dilini okumaktan daha fazlasıydı. O bunun üzerinde duramadan bir kapıya geldiler.

Bir saray çalışanı büyük oymalı ahşap kapıları açarken Thistle, "İşte odanız," dedi.

İçeri girdiklerinde Trix dekora bakakaldı. Oda demek yetersiz kalırdı. Belki de lüks bir doğa süiti daha iyiydi. Şirin odanın sonunda büyük bir sayvanlı yatak duruyordu. Ahşap direkler sanki yatak yapılmamış da yetiştirilmiş gibi süslü bir şekilde bükülmüştü. Yemyeşil yapraklı sarmaşıklardan oluşan bir serpme gölgelik oluşturunuyordu. Yastıklar pelüş ve boldu. Kemerli bir kapı, pençeli ayaklar üzerinde duran porselen bir küvetin bulunduğu bir banyo süitine açılıyordu.

İki kişilik bir masa, muhteşem bir ağaca bakan kemerli açık bir pencerenin yanında oturuyordu. Hayır, bu sadece ağacın bir parçasıydı. Ağacın geri kalanı, çimenlerin üzerinde uzanan ve sarayı kafesleyen kökler yetiştiriyordu. Yüz metreyi aşan devasa ağacın koyu morumsu odunu ve eflatun yaprakları vardı. Sanki yaprak döküyormuş gibi görünüyordu. Her şey yeşil kokuyordu, tıpkı doğa gibi. Trix içine çekti ve gülümsedi. Bu ona ağaç evini hatırlattı.

Bakışlarını odanın geri kalanına çevirdi. Bir duvara serpiştirilmiş kitaplarla dolu raflar sıralanmıştı. Aeron'un daha önce okuduğu türden kitaplara benziyorlardı. Muhtemelen kurgusal olmayan kitaplar. Onları açıp notlarıyla karşılaştırabileceği bilgiler olup olmadığına bakmak için can atıyordu.

Soğuk aylar için uykuda olan bir taş şömine hazırды. Arkada bir yerde, başka bir açık kemer giyinme odası gibi görünüyordu... kıyafetler, bir şezlong ve elle üflenmiş siyah bir aynayla doluydu.

Aeron onu yatağa yatırdığında, yatağın içine gömüldü. Yumuşaktı ama çok da yumuşak değildi. Goldilocks mükemmeliydi. Elini tüylü battaniyenin üzerinde gezdirdi ve malzemeyi yerleştirmeye çalıştı - yün değildi. Bunun için çok yumuşaktı. Belki başka bir fae hayvanıdır o zaman? Çarşafı test etmek için örtüyü kenara çekti.

"Lanet ," diye nefes aldı. "Bu çok iyi, değil mi?"

Kristal Şehir'de ham, kaba ve renksiz yatak takımları vardı. Seçkinlerden sadece birkaçının odalarında daha iyi renkler vardı. Ama o bir Tinker'dı, böyle bir lüksü dert edemeyecek kadar burnu bir icatla meşguldü. Belki de biraz daha talepkâr olmalıydı.

Hâlâ yatak takımına bakıyor, neyden yapıldığını merak ediyordu ki Aeron'un odada volta attığını, belli aralıklarla, özellikle de pencerelerde ve kapıda elleriyle bir şeyler yaptığını fark etti.

"O ne yapıyor?" Trix, kâğıt kalemle bakım talimatlarını yazmakla meşgul olan Thistle'a sordu.

"Muhtemelen kimsenin bizi duymaması için gizlilik önlemleri alıyoruz."

Ne?

"Ah." Trix durakladı. Bir yumru yuttu. ... kimse onun çığlığını duyamaz mı? Panik ciğerlerini sıkıştırmaya başladı. "Kim dinliyor olabilir ki? Neden umursasınlar ki?"

"O bir Gardiyan." Thistle sanki Muhafızlar her zaman böyle garip şeyler yapıyormuş gibi omuz silkti.

Trix'in aklı saatte bin mil hızla giderek tehlikede olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

Aniden ağacına geri dönme isteği duydu. En azından orada endişelenmesi gereken tek şey kendisi ve defterleriydi.

Bazen tek ihtiyaçı olan şey düşünceleriyle baş başa kalmaktı. Düşünceler, bir not defteri ve güzel bir fincan çay. Ve yaptığı parlak tuvalet. İcini çekti ve başını yastığa yaslayarak narin yapraklı güzel gölgeye baktı.

Ağaç evi nasıldı? O bakımını yapmadan dağılır mıydı? Şu güçlendirici tılsımlardan bazılarını nasıl kullanacağını öğrenseydi, belki de-

"Trix?"

"Hay aksi, Thistle. Bir şey mi diyordun?"

Thistle, Trix'in üzerinden konuşmaya devam etti. "... bu nedenle, kırık kemiklerinizi iyileştirmek için mana kullanarak yapılacak herhangi bir çalışma yarardan çok zarar getirebilir. Aeron için büyü yapmak bir şey, ama hisseden ve tepki veren bir beden üzerinde çalışmak başka bir şey. Benim tavsiyem iyileşme planınız için uzun bir yol izlememiz. _"

"Bu mavi şeyi nasıl ?"

"-Arkadaşınızın okuması için her şeyi yazdım." "Özür dilerim, dostum mu dediniz?"

Trix zamanında pek çok onaylamayan bakışa maruz kalmıştı ama Thistle'in ona göz kırptığı bakış en kötüsüydü. Sanki, "*Cevabı biliyorsun ve aptal numarası yapıyorsun*" der gibiydi. Justin'in bir şey anlatırken Trix'in sözünü kesmesi ya da dikkatini vermemesi üzerine ona attığı bakışla aynıydı.

Trix'in kapandığını gören Thistle'in tavrı yumuşadı. Trix'in elini tuttu ve nazikçe sıktı.

"Trix, bu mavi işaretlerin ne anlama geldiğini bilmiyor musun?" Trix'in göğsündeki sinirler diken diken oldu.

"Bu yüzden sordum."

Thistle'in dudakları büküldü. Kaşlarını çattı ve hâlâ çalışmakta olan Aeron'a baktı.

"Lanet olsun, beni merakta bırakma," diye geveledi Trix. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu bir-"

Aeron elindeki mektubu Büyücü'ye doğru sallayarak onun dikkatini çekti. Kâğıttaki belirli bir paragrafı işaret ederken gözlerinde bir fırtına koptu. Thistle Trix'i okşadı, saçından bir kalem çıkardı ve

mektup için işaret etti. Başka bir şey daha yazdı. Trix göremiyordu ama Aeron'un burun delikleri alevlendi ve başını salladı.

"Ne?" Trix havladı. "Bana söylemediğin şey ne? Ölüyor muyum?"

Cevap vermediler. Oh, Tanrım. Bir daha yürüyemeyecekti. Başını yastığa çarptı ve gözlerinden akan yaşları kırıştırdı. "Bir kıyametten kurtuldum ve şimdi ölüyorum çünkü dikkatim dağıldı ve ağacımdan düştüm. Ve garip mavi izlerim var. Muhtemelen ona da bulaştı ve bu yüzden ikimiz de buradayız. Ben bir dangalağım. A sınıfı bir aptal."

Aeron'un avuç içi göğüs kafesine yaslandı. Onun dokunuşuyla şoke olan kızın bakışları Aeron'a kaydı. Dilinin ucunda meydan okuyan sözcükler vardı ama adam o bakma şeyini yaptı - kalp atışları düzene kadar gözlerini esir aldı. Sakinlik bir battaniye gibi üzerine çöktü ve sonra elini kaldırdı. Onu geri çekip orada tutmak istedi ama bunun yerine minnettarlığını eliyle işaret etmek için kendini zorladı.

Dudakları seğirdi.

Şehvetliydi ama nedenini tam olarak kestiremiyordu. Hafif bir kavis ya da somurtmayan bir dudak büküşü vardı. Bu seğirme isteksiz bir gülümsemenin başlangıcı mıydı?

Sonra Thistle'a döndü, mektuptaki bir bölümü işaret etti ve çenesini Trix'e doğru salladı.

Thistle iç çekerek ona, "Sana bir kısmını anlatmak için iznim var ama hepsini değil," dedi.

"Bu benim vücudum. Her şeyi bilmek istiyorum." "Ölmüyorsun."

"Şükürler olsun." Ağzını kapattı ve parmaklarının arasından mırıldandı. "Bazen ağzımı kontrol edemiyorum. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, teşekkür ettim. Sana değil. Lütfen beni bir fae pazarlığına çekme."

Trix, Fae pazarlıkları hakkında biraz bilgi sahibiydi. Özür dileme ya da teşekkür etme, yoksa Kuyu tarafından zorlanan bir borç talep ederler. Fae'lerin borç talep edebilecekleri başka, daha incelikli yollar da vardı, ama Elphyne'de geçirdiği zamanın çoğunda ağacında saklandığı için, hâlâ bu geleneğin inceliklerini öğrenmeye çalışıyordu.

Thistle'ın kahkahası çınlayan çanlar gibiydi. Başını umursamaz bir şekilde salladı, böylece saçlarında filizlenen minik yapraklar hışırdadı.

Trix onu işaret etti. "Eğer gülüyorsan, o zaman iyi bir haber olmalı."

"Bu tartışmaya açık bir konu. Kısacası, bahsettiğim gibi hızlı iyileşmenin bir yolu yok. Ancak Kuyu'ya bağlıysanız -yani insani yöntemlerinize dönüp yasak maddeler kullanmıyorsanız- iyileşmeniz normalden daha hızlı olacaktır. Yatak istirahati, Büyük Mürver Ağacı'nın kutsal şifalı sularında günlük banyo ve eşinizin ayaklarınızı yerden kesmesini tavsiye ettim."

"Yine eşim dedin. Dostum demek istedin, değil mi? Benim iyi arkadaşım gibi, değil mi?"

"Bunu açıklamasına izin vereceğim. Tamamen iyileşmenizin iki hafta sürmesini bekliyorum."

"İki hafta! Hepsi bu kadar mı?" Kristal Şehir'de bu tür yaralanmalar aylar sürerdi.

"Bir hafta içinde geri geleceğim ve yürümeye hazır olup olmadığına bakacağım. Burada geceleri uyumanıza yardımcı olacak bir iksir var. Sadece gözetim altında alın."

Yatağın başucundaki komodinin üzerine, içinde manabeeze parlayan bir lambanın yanına küçük bir sıvı şişesi koydu ve "İkinize de günde üç öğün yemek gönderilmesini sağlayacağım. Eğer bunu eşine aktarmanın bir yolunu bulabilirsen, beni yazmaktan kurtarmış olursun."

Trix soru sormaya fırsat bulamadan Aeron minnettarlığını eliyle imzaladı,

ve Thistle odadan çıktı.

Kapıyı kapattı, baldrisini çıkardı, kılıcını kınından çıkardı ve kapının sürgü kovanlarına sapladı. Sağlam durduğundan emin olduktan sonra boynunu kırdı, içini çekti ve deri ceketini çıkarmakla meşgul oldu. Altında, geniş omuzları, belirgin kasları ve dar beli boyunca uzanan basit bir keten gömlek vardı. Ceketini dikkatlice pelüş bir koltuğun arkasına örttü ve ardından üfleme cam pencerelerdeki güvenliği iyice test etti.

Yüzünü yıkamak, mobilyaları istediği gibi yerleştirmek ve pencerenin yanındaki kanepeye bir yastık ve fazladan battaniye bırakmak gibi zararsız işler yaparak odada dolaşırken Trix şaşkın şaşkın ona bakıyordu. Trix'i tamamen görmezden gelerek oturdu ve mühürlü bir

Çantasından bir mektup çıkardı. evirdi, inceledi, sonra pencereden dışarı baktı. Sonra nefes verirken omuzları düştü. Mektubu çantasına geri koydu.

CHAPTER SEKİZ

Aeron revirden çıktığı yolculuğun büyük bir kısmını bir sonraki hamlesini düşünerek geçirmişti. Burada eşiyle sıkışıp kalmıştı. En azından festivale kadar.

Onunla bu şekilde vakit geçirmek zorunda kalması onu rahatsız ediyordu... yarım bir fae. İletişim kuramadığı için zaten hayal kırıklığına uğramıştı. Onun için bir yük haline gelmesi uzun sürmeyecekti. *"Sen bir sıçansın," demişti yıllar önce kardeşi. "Sen sümüklü bir küçük sıçan."*

Uzun saçlarını yolan kız kardeşi, "Senin bir kuyruğun olmalı," diye onayladı. "Hadi ona şu büyük fare kulaklarına uygun bir kuyruk yapalım."

Saçlarını kesip kopardı. Çaresiz bir şekilde saçlarının yere dökülüşünü izledi, anlamıyordu, kendine yardım etmek için ne yapabileceğini bilmiyordu.

"Evet, onu mahkemede giydirelim."

"Babam bundan hoşlanmayacak."

"Babam gülünecek şey olmasına bayılacak. Onu istemeyen fahişe bir anne tarafından merdivenlerine bırakılan bir nesneden daha iyi ne olabilir ki?"

Aeron bu anıyı tüm karanlık anılarının yaşadığı yerin derinliklerine gömdü. Sürgü kovanlarının içine soktuğu kılıcına baktı ve kendine kim olduğunu hatırlattı. Gerçeği değil, kitaplardaki kahramanları. Şövalyeler. Kitaplarda hikâyelerini okudukça en karanlık günlerini atlatmasını sağlayanlar.

Onur.

Trix'e yazdığı mektuba baktı ve midesi bulandı. Kaza geçirdiğinden beri çocukluk anıları intikam duygusuyla geri dönmüştü. Bu haliyle Trix için yeterli olmayabilirdi. Nazik olmak için zalim olması ve ona içinde bulunduğu durumda birlikte olmalarını istemediğini söylemesi daha iyiydi. Ama bir şey onu mektubu çantasına geri koymaya itti.

Sonra görüşürüz. Şu anda daha fazla dramla uğraşamayacak kadar yorgundu. Trix de yorgun görünüyordu. Şansı yaver giderse uyuyacak ve sabah bir plan yapabileceklerdi.

Kısa bir süre Forrest'la su üzerinden kan bağı kurmayı düşündü. Kendisi konuşamasa bile Trix Melody'yle konuşabilir ve onun içini rahatlatabilirdi. Ama biri onun nerede olduğunu öğrendiği anda koşarak gelirlerdi ve kendini kanıtlama şansı da ortadan kalkardı.

Hayır. Kanepedeki yastığı yumrukladı ve uyumak için kendini hazırladı. Uzun bir gece ve gün olmuştu. Sabahleyin, Trix'i Tarikat'a geri götürecek kadar iyileşmesine yardım etmekle uğraşacak, sonra onu bırakacak ve lekeyi temizlemenin bir yolunu bulacaktı.

İşi ve kendine olan saygısı buna bağlıydı.

Bölüm Nine

T Rix yatağında oturmuş, elf uykuya dalarken öfkeyle ve ters ters bakıyordu.

"Ne yapmam gerekiyor?" diye bağırdı ona.

Bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormamıştı. Thistle gittikten sonra ona neredeyse hiç bakmamıştı. Ne haltlar dönüyordu?

Onu duyamıyordu, bu yüzden tüm öfkesini ve hayal kırıklığını kelimelerle ona boşalttı. Bu bir kaçıştı, ama dürüst olmak gerekirse, o da tam bir gah gibi davranıyordu!

Bunu o seçmedi. Başka seçenekleri de yoktu. Duyguları onu alt etmekle tehdit ediyordu ve gözleri yaşardı. Kafası çok karışık. Thistle ona yardım etmek için orada olduğunu ve mavi işaretler hakkında ona cevaplar vereceğini söylemişti. Şu eş meselesi. Gerçekten o kadar yorgun muydu, yoksa onu görmezden mi geliyordu?

Ve el işaretlerini görmezden gelmek de neyin nesiydi? Elbette anlamıyor olabilirdi... ama aceleyle karalanmış notlardan başka bir alternatif sunmuyordu. Thistle yazarken bile çok sinirli görünüyordu. Ama en azından yürüyebiliyordu ve -farkına varması bir ton tuğla gibi çarptı- tuvalete kadar yürüyemeyecekti. Ya da giyinemeyecekti. Belki de. Kıcını silebilecek miydi?

Nefes nefese kaldı. "Aman Tanrım. Hayatım sona erdi."

Kendimi hasta hissediyorum.

Bir yastık alıp yüzünü ona çarptı ve çığlık attı. İyi hissettirdi. Belki de elf bazen bunu denemeli. Görünüşe göre

bastırılmış bir sürü hayal kırıklığı yüzeyin altında fokurduyor. Bu stresten biraz kurtulmak ona iyi gelecektir.

Çılgılığı yüzünden hâlâ nefes nefeseydi, kanepeye doğru baktı ve dudağını ısırdı. Gerçekten uyuyor muydu? Ellerini sallayarak onun dikkatini çekmeye çalıştı ama başaramadı.

"Oi!" diye bağırdı.

Doğal olarak cevap vermedi, o da fırlatacak bir şey aradı. Bir yastık. Elindeki tek şey buydu. Yastığı ona fırlattı, kendini yaraladı ve haykırdı. Acı bacaklarından aşağı zonklarken gözyaşları gözlerini yaktı. Ve kanlı yastık uzağa bile gitmedi.

Piç kurusu.

Acısı dindiğinde gerçeklikle bağıını kaybetmeye başlamıştı. En iyi zamanlarda bile kıpır kıpır biriydi ama bu yatağa hapsolmak parmaklarının kumaşı karıştırmasına, kalçalarına dokunmasına, saçlarını çekiştirmesine, gözlerinin oradan oraya savrulmasına neden oldu.

Kristal Şehir'deki laboratuvarında bir İrlanda endişe taşı vardı. Kardeşi Trevor'ın nadir hediyelerinden biriydi. Yeşil mermerde, endişesini gidermek için başparmağını ovmaktan aşınmış bir oyuk vardı. İçini bir melankoli dalgası kapladı ve daha da kötüleşmesini önlemek için gözlerini sıktı.

Bu elf onu kurtarmıştı ama şimdi görünüşe göre onu görmezden geliyordu. Ne haltlar dönüyordu?

Dirseklerinin üzerinde doğruldu ve kaşlarını çatarak ona doğru baktı. "Oi!" diye tekrar bağırdı. "Beni görmezden gelme, otuzbirci!"

Onun dikkatini çekmek için henüz denemediği tek bir şey vardı: özel yeteneğini kullanmak. Bu düşünce aklına gelir gelmez, onun etrafını saran ve onu boğan sarmaşıklar yarattığını hayal etti. Sonra kendini suçlu hissetti ve tekrar uzandı. İcadıyla Muhafızlara zaten yeterince kötü şey yapmamış mıydı?

Belki de tepki vermemesi tipik bir erkek olmasından ve onun ihtiyaçlarını düşünmemesinden kaynaklanıyordu. Ve duymadığı için, onun orada bağırdığını fark etmemişti.

Yine de önce kontrol edebilirdi. Kaşlarını çatı.

Sonunda tuvalete gitmesi gerektiğini anlamadan önce bir saat boyunca orada yatmış olabilir.

Bu çok aşağılayıcıydı. Gözlerini sıkıca kapadı ve ağlamamak için kendini zor tuttu. Onun gözyaşlarını hak etmiyordu.

"Hadi ama, Trix," dedi. "Sen kış suratlı adamlarla uğraşmaya alışkınsın. Sineye çek ve ona daha iyi olduğunu göster. Ona ihtiyacın yok."

Derin bir nefes alarak yatağın etrafını araştırdı ve yan masanın üzerinde bir not kâğıdı buldu. Thistle onu daha önce kullanmıştı. Trix elf için bir mesaj yazdı ve buruşturarak küçük bir top haline getirdi. Sonra gözlerini kısıtı, dilini biraz dışarı çıkardı ve odanın diğerk ucuna fırlattı.

Bölüm

On

Aeron uyumaya çalıştı. İşitme duyusu olmadan, bu basit başarının kolay olacağını düşünmüştü. Ama hayır. Trix'in duyguları ne zaman su gibi girdaplınsa ve dalgalansa, onların kendisinininkine karşı.

Öfkeden üzüntü ve umutsuzluğa kadar bir dizi duygu yaşadı. Ayağa kalkıp onunla konuşmaya çalışmayı reddetti. Bu sıkıcı ve yük olacaktı ve Aeron böyle bir şey yapmayacaktı. Bir daha asla.

Ayrıca, ikisinden biri şimdi birbirine bağlanırsa, onu bırakıp lekeyi temizlemeye gitme şansı düşük olacaktı. Melody ve Forrest'in birbirlerine nasıl baktıklarını görmüştü. Forrest Melody için Willow'u çıkarma görevinden vazgeçmişti. Aeron kendi görevinden vazgeçmeyi göze alamazdı.

Aralarındaki mesafeyi korumaları daha iyiydi. Thistle'a sormasına rağmen mavi izleri bilmemesi muhtemelen daha iyiydi. Vücudu zaten ona gitmek istiyordu. Zihni ise kalmasını söylüyordu. Çok fazla etkileşime girme. Onu kol mesafesinde tut. Sadece şimdilik. Sadece görevini tamamlayana kadar.

Ancak her geçen saniye, bu iç tartışma ayaklarını kaybetti. Özellikle de onun duygularının ihmal edilmişlik hissine dönüştüğünü hissettiğinde. Sonra da öfkeye.

Bu ona gençliğini çok fazla hatırlatıyordu. Çocukken istenmeyen biri olduğunu hissettiğini asla unutmazdı. İster kardeşlerinden, ister Sonbahar Sarayı'ndaki insanlardan, isterse üvey annesinden

Varlığını zar zor kabul eden kraliçe. Sanki hiç var olmamış gibiydi.

Ama kral Aeron'un her dakika istenmediğini bilmesini sağladı.

Kral bir yemek vakti, "Artıklar senin," demişti. "Sizi burada ağırlamayı planlamamıştık. Aksi takdirde daha fazla yemek sipariş ederdik."

Ama masa yemekle dolup taşmıştı. Gözlerinin önünde bir ziyafet olan aç bir çocuk olan Aeron, kırık sandalyesinde sallanan bacağıyla beklemişti. Ailesi yemek yerken ağzı sulanmıştı. Kurban olarak atanan Forrest tamamen görmezden gelinmişti. Masada ona yer yoktu ve yemeğini genellikle odasında yerdı. Ama ona yemek verilirdi. Ne de olsa Kurban amacına hizmet etmek için hayatta kalmak zorundaydı. Eğitilmiş kalmalı ya da en azından öyle görünmeliydi ki halk ona değer verildiğini düşünmeliydi.

Aeron oturup onlar karınları şişene kadar yemek yerken onları izlemek zorunda kaldı. Aile masadan kalkana kadar hiçbir şeye uzanamazdı. *Her zaman* yiyecek kalırdı. Bu onun çocuk aklını şaşırtmıştı.

Nedenini anlayana kadar: yanlış yönlendirilmiş gerçek en acımasız yalandı ve fae'ler bunun ustalarıydı. Dilleriyle yalan söylemeyebilirlerdi ama bunu beklentileriyle yaparlardı. Duyguları kasıtlı olarak manipüle ederlerdi. Ona *umut* verdiler ve sonra onu botlarının altında ezdiler.

Ailesi sofrada işini bitirdikten sonra kral Kuyu Tazılarına yemeleri işaret verirdi. Aeron kendi payını alabilmek için onlarla elleriyle savaşmak zorunda kalırdı.

Sahte umut tehlikeli bir şeydi. Burada bulunarak Trix'e sahte bir umut mu vermişti yoksa kendi sahte umudu mu onu gerçeklere karşı kör etmişti, bir türlü anlayamıyordu.

Küçük ve kırıksık bir şey kafasına çarptı. Ayağa kalktı, nabızı hızla atıyordu. Gözlerini etrafta gezdirerek merminin yerini tespit etti. Bacaklarının üzerinde buruşturulmuş bir kâğıt parçası duruyordu. Kaşlarını çatarak onu aldı ve kaşlarını çatarak ona bakan Trix'e baktı.

Kağıdı açtı ve düzeltti.

Tuvalete gitmem lazım. Lütfen.

Ona baktı. Bu kez kaşlarını çatması farklı bir anlam kazandı. Utanç, gariplik ve altta yatan bir çaresizlik duygusu bağlarından aşağı süzüldü. Kollarını kavuşturdu ve parlayan gözlerle başka tarafa baktı.

Bu onun için zor olmalı. Duyarsız davranmış ve kendi ihtiyaçlarına gömülmüştü. Görevi raydan çıkmış olsa da bir şövalye böyle davranmazdı. Onur her zaman önce gelirdi.

Acı çekiyordu. Muhtemelen acıkmıştı. Kağıdı bir kenara bıraktı ve ayağa kalktı.

Adam yatağının yanına geldiğinde gözlerini özenle kaçırdı. Çenesi sıkıştı. Dudakları büzüldü. Ama adam elini kalçalarının altından geçirdi ve kolunu boynuna dolamasını bekledi. Onu banyoya götürüp porselen tuvaletin üzerine yatırdığında endişesi daha da arttı.

Bir şeye ihtiyacı olabilir diye durdu ve ona baktı.

Kadın ağzı açık kaldı ve kapıyı işaret etti. Adam tereddüt etti. Bacakları kalçalarından kibrit çöpü gibi dışarı fırlamıştı. Tahta ateller her bir bacağa ipek bir ipele bağlanmıştı. Pantolonunu çıkarması zor olacaktı - şifacıların ona giydirdiği dökümlü pantolonları bile. Kendine zarar vermesini istemiyordu, bu yüzden yardım etmek için uzandı ama kadın gözlerindeki ateşle onu tokatlayarak uzaklaştırdı.

Aşağılanmışlık onu bağlarından aşağıya doğru dövdü.

Hızlı el işaretleri yaptı ve sonra sertçe kapıyı işaret etti. *Gît*, dedi dudaklarından. Sanırım bunu hak etmişti. Aeron teslim olmak için avuçlarını gösterdi. Onun nasıl hissettiğini anlıyordu. Kendisine sakatmış gibi davranılmasından nefret ediyordu, bu yüzden kapıya doğru rahatça yürüdü, açık bıraktı ama hemen dışarıda bekledi.

Şimdi ona yaklaşımdan kaçınmak bir şeydi. Onun talihsizliğine ortak olmak başka bir şeydi. Zaten bir kez çığlığını duyamamıştı. Yine onun sıkıntısını kaçırmayacaktı.

Uzak duvardaki kitaplığa odaklandı. Kitapları saydı ve birkaçının roman olduğunu fark etti. Gözleri sürekli olarak

Onlar. Kurgunun içine düşmeyeli onlarca yıl olmuştu.

Forrest'la birlikte bütün gece yorgun argın uyanık kalıp ahırda saklanmanın eğlencesini hatırlayınca dudaklarında bir gülümseme belirdi. Eskiden birlikte saklanırlardı. Aeron bunu acımasızca alay edilme ya da küçük düşürölme korkusuyla yapıyordu, Forrest ise sadece arkadaşlık istiyordu.

Aeron tahta bir kılıcı ağabeyine doğrultarak, "Sen korsan ol," demişti.

"Korsan olmak istemiyorum." Forrest kaşlarını çatı ve sonra zihninde konuştuğu Well Hound yavrularından birini işaret etti. "Tavşan korsan olacak, değil mi?"

Köpek havladı ama asitli göz sıvısı kamışa sıçradı ve cızırdadı.

Forrest, "Belki de korsan sen olmalısın," diye mırıldandı.

"Korsan olmak istemiyorum. Şövalye olmak istiyorum. Ya da bir kral." O zaman kimse ona ne yapacağını söyleyemezdi. Kuyu Tazıları'nı işaret etti ve gözlerini kısarak onları tebaası, kendisinin de onlara emirler verdiğini hayal etti.

"Peki. Sen şövalye ol," diye kabul etti

Forrest. "Kurtarmak için bir prensese ihtiyacım var."

"Tavşan." Forrest çok hızlı işaret etti.

"Yani... prenses olmak istemiyor musun? Ama senin uzun saçların var, benim yok!"

Forrest'in gözleri Aeron'un üzerinde yumuşadı. "Bir gün saçlarını istediğin kadar uzatabilirsin ve kimse bir şey diyemez."

Aeron saç örgüsünü yumruğunun etrafında kıvırdı, sonra da uzunluğunun parmaklarının arasından geçmesine izin verdi. O çalıntı gecelerden bu yana çok yol kat etmişti. Kendi prensesini bir kuleden kurtaran Forrest da öyle. Melody bu dünyada kraliyet ailesinden olmayabilirdi ama eski dünyada kraliyet ailesinden biri kadar iyiydi. Milyonlarca olmasa bile yüz binlerce hayranına şarkı söylüyordu.

Aeron kardeşi adına mutluydu.

Kulaklarına dokundu ve kaşlarını çatı. Okumayı, savaşmayı ve savunmayı öğrenmek için işitme duyusuna ihtiyaç duymuş olabilirdi ama bu bilgilerin çoğu hâlâ kafasının içindeydi. Hiçbir yere gitmiyordu. Sadece farklı bir bakış açısına ihtiyacı vardı.

Trix'in hayal kırıklığının öfkeye dönüştüğünü hissedene kadar, işinin bitip bitmediğini anlamak için başını hafifçe eğdi. Bir mermi ona doğru uçtu. Eğildi. Onun hâlâ bir şeyler fırlatmasının saçmalığına gülmek üzereydi ki, Trix'in telaşı ve çaresizliği onu derinden yaralayınca irkildi.

Endişelenerek bir kez daha bakmaya cesaret etti. Karo döşeli zemine uzanmış, kamburlaşmış, yüzü ellerinin arasında, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Pantolonu krem rengi kalçalarını yarıya kadar sarmış ve atellerin bittiği yerde toplanmıştı. Onun geldiğini gördü ve çılgınca kaldırmaya çalıştı ama kendine zarar veriyordu.

Aralarındaki bağ sayesinde bedensel hisleri tam olarak hissedemese de, onun sıkıntısını hissetti. Bu onun hatasıydı. İyi olup olmadığına bakmak için ilk döndüğünde, paniğe kapılmış ve kafasına fırlatmak için en yakın eşyayı kapmış olmalıydı. Ve bunu yaparken de düşmüştü.

Yanakları kızardı. Nasıl her şeyi edip duruyordu?

Adam kadının yanına koştu ve dizlerinin üzerine çöktü. Kadın onu uzaklaştırdı ve sonra aceleyle pantolonunu kaldırıp üzerini örtmeye odaklandı. Adam yardım etmeye çalıştı. Kadın, bariz acısına rağmen saldırdı. Adam onun ellerini yakaladı ve çırpınmayı bırakana kadar tuttu. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu. Göğsü hıçkırıklarla inliyordu. Burnunun ucu pembeye boyanmıştı. Onun gözleriyle buluşmayı reddetti.

Kendini sakın hissetmeye, sıcak bir günde okyanustaki dalgaları düşünmeye zorladı ve sonra aklına gelen tüm şefkatle bu duyguyu ona itti. Bunu daha önce revirdeyken birkaç kez yapmıştı ve işe yarıyor gibiydi. Hıçkırıkları azaldığında, başparmağıyla yanağındaki bir damla gözyaşını sildi ve sonra kollarını boynuna doladı. Pantolonunun sıkıca tutulduğundan emin oldu ve onu yerden kaldırdı. Adam onu yatağına yatırıp bir içki ikram ettiğinde bile göz göze gelmeyi reddetti. Sadece gözlerini kapadı ve arkasını döndü.

Bir canavarın geldiğini duyamayabilirdi, onun çığlığını ya da düşüşünü duyamayabilirdi ama bunu yapabilirdi. Yaptıkları yüzünden bir daha asla gözyaşı dökmemesini sağlayabilirdi.

Bölüm ELeVen

T Rix Aeron'a bakmayı reddetti. En kötüsü de kendini suçluyor gibi görünmesiydi. Olanların kendi hatası olduğunu düşünüyordu ve bir parçası onu suçlasa da, bu tamamen onun suçu değildi.

Doğ
ru.

Kendini suçlamak zorunda kalmamak için söylediği bir yalandı.

O klozetin üzerindeyken bir tür atmıştı, hepsi bu. Ruh halinin ne kadar kırılğan fark etmemişti. İyi olduğunu sanıyordu. Kontrollü olduğunu. Her şeyin üstesinden geldiğini sanıyordu ama *hareket edemiyordu*.

Kendisi için bir şeyler yapamıyordu ve bir şeyler yapması gerekiyordu. Trix her zaman bir şeyler yapan bir kadındı. İster yeni bir proje üzerinde çalışsın, ister bir şeyi parçalara ayırsın ya da koridorlarda dolaşıp düşünsün. Kapana kısılmışlık hissi, tuvalette umutsuzca pantolonunu yukarı çekmeye çalışana kadar onu vurmadı, böylece aptal düşünceli elf poposunu görmeyecekti.

Ve sonra döndü. O buyurgan profili ona doğru aç yaptı. Korktu, bir şişe banyo tuzu kaptı ve adamın kafasına fırlattı. Bunu yaparken vücudunu acıyla burkmuş, bacaklarını bükmüş ve koltuktan düşmüştü.

Zindanda uyandığından beri bastırıldığı tüm duyguların ağırlığı üzerine çöktü. Aynen böyle. Yalnızdı, aşağılanmıştı ve sıkışmıştı. Ve aptal, düşünceli elf, sanki o kırık bir şeymiş gibi ona yardım etmek için koştu.

Belki de öyleydi.

Belki de kırık bacaklardan daha fazlasıydı. Gerçek şu , Trix ne yapacağını bilmiyordu. Hayat bazen falsolu toplar atardı. Bazen bu toplar birbiri üzerine yığılıyor ve kayalara dönüşüyordu. Bazen onları kaldırmak istemiyordu.

Şimdi tek düşünebildiği, battaniyeyi vücudunun üzerine çekerkenki ağırlığıydı. Bir an battaniye üzerindeydi ve baskısından hoşlanıyordu. Sonra, boğucu şeyi üzerinden itti.

Trevor onu şimdi görse ne düşünürdü? Kara koyun ağabeyinin de onu hayrete düşüren bir hayat görüşü vardı. Diğer insanların fikirlerini asla umursamazdı. Ne isterse, kendini nasıl iyi hissederse onu yapardı.

Bazen başkalarının fikirlerine bu kadar içgüdüsel tepki veren biri olarak, Trix ona hayranlık duyuyordu. Büyüdükçe bu tepkilerini yumuşatmayı öğrenmişti ama bazen yine de onu bunaltıyorlardı.

O zamanlar bu, hayatımı boşa harcamak gibi görünüyordu. Neden iyi hissetmek için oturup sonsuz saatler geçirelim ki? Sıkıcı. Tabii ki şimdi çok iyi anlıyordu. İyi hissetmek her şeydi. Sevildiğini hissetmek. Güvende hissetmek. El üstünde tutulmak. Kabul edilmek. Bunları bir tişörte yazıp giyebilseydi, giyerdi. Ama en azından Trevor'ı kabul etmişti. Ona hediyeler ve yiyecekler getirmişti.

Onun bir hastalığı olduğunu ve bu bağımlılığın kolaylıkla kendisinin de başına gelebileceğini biliyordu, bu yüzden ona elinden geldiğince destek olmaya çalışmıştı. Onu özlüyordu.

Trix kendine acıyarak yastığının içine yuvarlandı ve burnunu çekti. Yatağının başucundaki masaya boş gözlerle baktı ve battaniyeyi çekti. Aeron'un gölgesi görüldü, sonra da bir şişe - Thistle'in bıraktığı iksir. Acıya yardımcı olması gerekiyordu.

Hâlâ garip, gönülsüz bir şekilde ona yardım etmeye çalışıyordu. Sanki ona yardım etmek istiyordu ama bir şey onu engelliyordu. Belki de kızın insan olmasıydı. Thistle'in eş olduklarını söylediğini düşünmüş ve Fae kültürü hakkında birkaç şey hatırlamıştı. Çiftleşme evlilik gibi bir şeydi. Eğer bu buysa, hiç mantıklı değildi. Bu onun kafasını çok karıştırmıştı... ama belki onun da kafasını karıştırmıştı.

"Cevaplara ihtiyacım var," diye mırıldandı ve sulu gözlerini ona doğru kaydırıldı.

Kaşları ortadan kalktı. Bu onun boğazının kalınlaşmasına neden oldu. Kafası karışmış görünüyordu.

Belki o da bir şeyleri çözüyordu ve onlar sadece bir araya gelmişlerdi. Duyamadığı halde onunla konuşmaya devam eden kırık bacaklı bir kadınla sıkışıp kalmıştı. Özrünü eliyle imzaladı. Adamın gözleri büyüdü ve göğsünde yuvarlak bir hareket yapan yumruğunu yakaladı. Adam başını salladı. Kadın tam olarak anlamayınca parmak eklemlerini öptü.

Nutkum tutuldu.

Trix... dudaklarının tenine yumuşak dokunuşuydu. Nefesinin sıcaklığı. Bakışlarını nazikçe, tereddütle kaldırıp onunkilerle buluşturması. Olanlar için üzülmesini istemiyordu.

"Her iki taraf için de geçerli dostum," dedi. "Bunun senin hatan olduğunu düşünme."

Dudaklarının kıpırdanışını izledi, ama gözlerinde tanıma yoktu, bu yüzden cesurca onun sert, savaşçı elini dudaklarına çekti ve parmak eklemlerini öptü. Adamın sesli hava kaçıışı onu gülümsetti. Sadece kısa bir süreliğine de olsa.

"Yarın," diye duyurdu, onun anlayıp anlamadığını umursamadan. "Hoşuna gitse de gitmese de sana birkaç işaret öğreteceğim. Sinirlenmene gerek yok. Kabullen artık."

İksirden bir doz ölçtü ve ona uzattı. Kadın iksiri içerken, aralarında derin bir şeylerin değiştiğini anladı. İsteksizlik ve tedirginlik hâlâ oradaydı, yüzeyin altında kaynıyordu. Ama ikisi de aynı durumda olan iki insan olduklarının farkındaydı. Bu çiftleşme durumu onun için de yeni olmalıydı. Kadının ona güvenmemek için tüm nedenlerine karşın, adamın da ona karşı temkinli olmak için kendi nedenleri vardı. Yarın bunu birlikte çözebilirlerdi.

Sıvının sıcaklığının vücudunu sardığını hisseden Trix başını yastığa koydu ve bulanıklaşana kadar mavi kol izlerindeki parıltıyı izledi. Çok geçmeden, sıcak bir elin ağırlığı başına indi ve saçlarını ustalıkla okşadı.

Şimdi, bu ağırlık... bu ağırlığı seviyordu.

Bölüm TWELVe

Maebh zavallı kışını Obsidian Sarayı'ndaki özel terası boyunca sürükledi. Attığı her adım canını yakıyordu. Kendisi bile artık tükenmiş olan mana depolarından faydalanacak kadar cesur . yaşlanan yüzünü ve vücudunu saklayan cazibesini koruyordu. Maske ve eldiven takmaya başlamıştı. Özel odasında kalıyordu. Yaşayan tek varisinin ikamet ettiği Kristal Şehir yönünde, Aconite Denizi'nin karşısındaki bu manzaralar için yaşıyordu.

Ve intikam hayalleri kurmaya cesaret etti.

O Fae Muhafızları ona Aurora sözü vermişlerdi ama ayak sürüyorlardı.

Onlarla yaptığı pazarlık bir zaman sınırı olmadan işe yaramazdı. Onunla pazarlık yaptıklarında bunu biliyorlardı. Kasıtlı olarak onun çaresizliğinden ve savunmasızlığından faydalanmışlardı.

Ama pazarlık işe yaramazsa, kendi payına düşeni yapmak da boşunaydı. Maebh o varisin varlığı için çok uzun ve zorlu bir mücadele vermişti. Her şeyini feda etmişti. Bir canavara dönüştü ve canavarlar yarattı. Bir sonraki adımlarını düşünürken evcil demogorgonunu yarılmış, salyalı ağzının altından gıdıkladı ve onun garip tıklama dilinin tadını çıkardı.

"Kraliçem," dedi Dimitri arkasından, ama başını çevirmeyi reddetti ve talepleriyle onu zorlamaya devam ederken maske çevresel görüşünü engelledi. "İçeri gel ve beslen. Dışarısoğuk."

O biliyordu.

Havadaki buzı eskisi gibi tutamadığını biliyordu. Yaşlandığını biliyordu - en iyi çabalarına rağmen bunu görmüştü. Bu savaşın onun anlamlı bir miras bırakabilmek için son çabası olduğunu biliyordu.

Askerlerini ve demogorgonunu Kristal Şehir'e gönderebilirdi. Kapılarını dövebilir ve torununu zorla alıp eve getirebilirdi ama Maebh aptal değildi. Kendisi hakkında etine ve kanına ne yalanlar söylendiğini biliyordu. Şimdi yapacağı bir saldırganlığın Aurora'yı uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramayacağını biliyordu. Kuyu'daki lekeyle birlikte, en iyi savaşçılarından bazılarının avantajlarını kaybetme ihtimali de vardı. Maebh'in sahip olduğu tek güvenilir araç demogorgondur ve o bile bazen direktifleri göz ardı edip canının istediğini yapıyordu. Demogorgon'un bu dünyada öldürmeyeceği tek canlı Maebh'ti.

Maebh'in Aurora'yı geri almak için sahip olduğu en iyi umut, bu Terk edilmiş toprakların kontrolünü geri almaktı. Onu kendi yönetimi altında bir bütün haline getirmektir. Ama Aleksandra ve Tarikatı, her şeye birlikte sahip olabilecekken, özellikle de Jackson gitmişken, önlerinde duruyordu.

Maebh bazen, kaybettiği aşkına duyduğu özleme rağmen, bu ikilinin bir ilişkisi olup olmadığını merak ediyordu. Aleksandra onun ölümü için bir şekilde Maebh'i mi suçluyordu? Ama her ne kadar bahane arasa da, hiçbirini yoktu.

Ancak Maebh Elphyne'i birleştirdikten sonra torununu geri almak için iki seçeneği olacaktı: Onun için insanlarla pazarlık yapmak. İkincisi, yok etmek ve geri almak için birleşik bir ordu göndermek.

Ya da...

"Maebh."

Baskı yapmaya cüret ettiği için ilk komutanına tısladı. Ona doğru uzandı ve dişlerini boynuna geçirdi.

Ya da her yerde bir edebilirdi.

CHapTer

THIrTeen

A Trix uyurken Eron bütün gece düşünüp durmuştu. En çok da kendine kızmıştı. Trix uykuya dalarken saçlarını her okşayışında bu öfke daha da artıyordu.

Bu çok iyi hissettiriyordu ve bu yüzden kaynıyordu. Burada olmak, onunla ilgilenmek, onu her şeyin önüne koymak. Böyle şeyler hissetmemeliydi. Tam da bu yüzden ondan uzak durmak istiyordu. Ayrılmak yeterince zor olacaktı ama şimdi...

Belki de lekeyi çözerken onu da tören gölüne götürebilirdi. Soruşturmaya katkı sağlayabilirdi. Ama hayır. Elphyne'de olmak tehlikeliydi. Avlamak için canavarlar ve yaratıklar duyması gerekiyordu; anlaşıldığı kadarıyla Tarikat'ta onunla birlikte eğitim alan herkes onun üzerine fazla gitmemişti. Yeteneklerinin yeterli olup olmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Başarısız olabilirdi. Trix ölebilirdi ve o zaman kendini asla affetmezdi. Ama yine de buradaydı, yataktaydı, onun saçlarını okşuyordu.

Trix onun bozukluğunu biliyordu ve umursuyor gibi görünmüyordu. İşleri kendi inatçılığı ve acımasızlığıydı. Çiftleşme bağının ne anlama geldiğini bile açıklamamıştı. Birkaç kez sormuştu ama sonra dikkati dağılmıştı ve o da konuyu .

O yalnızken ve yeni koşullarına alışmaya çalışırken kanepede uzanıp uyuyormuş gibi yapmak yerine, onun yanında oturmalı ve sorularına cevap vermeliydi.

Ona mektubunu da vermeliydi. Bu onu tanımak konusundaki isteksizliğini açıklıyordu. Kendini uzak tutmanın bir seçenek olmadığını, çünkü onu incitmeye devam ettiğini fark ettiği için de aptalca geliyordu. Kendi ihtiyaçlarına bu kadar kapılmasaydı bunu daha önce fark edebilirdi.

Mektubunu hatırladığı anda diğerlerini de hatırladı; Başbakan'ın Yaprak'a verdiği listeyi. Başbakan ona burada kalmasını ve Tarikat'ın göstermelik bir üyesi gibi nazikçe el sallamasını söylemişti. Eğer Trix'in Aeron'a ihtiyacı olmasaydı, Başbakan'ın mektubunu çoktan görmezden gelir ve görevine doğru yola çıkardı.

Ancak, Trix planlarını değiştirmeye devam ediyor, ayın gelgitleri çekmesi gibi onu kendisine geri çekiyor gibiydi.

Trix uyuduktan sonra bile saçlarını düzeltmiş olabilirdi çünkü bu onu olduğu kadar kendisini de sakinleştiriyordu. Sonunda, elini Trix'in usulca yükselip alçalan göğüs kafesine koymaya cesaret ettiğinde, öfkesi tamamen dağıldı.

Yaşıyordu. Nefes alıyordu. Dokunuşunun altında katı kalp atışları. Kızgınlığının küçük bir itkisi, iksirin uyuşturucu etkisinin altından içeri sızmaya çalıştı. Muhtemelen gece uyanacaktı ve eğer onun yanında olmak istiyorsa, uyandığını hissedebilmek için yanında uyuması gerekiyordu.

Eğer kız şikayet ederse, o da giderdi.

Bu yüzden onun yanına uzandı ve gözlerini kapattı. Gece yarısından bir süre sonra, acı ve panik içinde uyandı ve onun duyamayacağı şeyler haykırdı. Ama adam onun yanındaydı, sakince ellerini tutuyordu. Bir doz daha iksir verdi ve onu tekrar uykuya dalması için sakinleştirdi. Kız bu kez onun elini tuttu ve tekrar uykuya dalarken yüzünü ona dönerek şiddetle sıktı.

Dokunduklarında, üzerlerindeki sarmaşık örtüsünden minik yaprak filizleri büyüdü. Aeron şaşkın ve biraz da temkinli bir şekilde etraflarında çiçek açan ve yatak boyunca ona doğru kıvrılan yemyeşil sarmaşıkları izledi. Ama incitmiyor ya da boğmuyorlardı. Okşuyor ve yastıklıyorlardı.

Büyü yapan Aeron değildi; yakınlarda başka biri yoksa, buna o sebep olmuş olmalıydı. Bu onun yeteneği miydi?

Mana genellikle duygular aracılığıyla harcanırdı. Onunla aralarındaki bağ bile bu gerçeği ortaya çıkarmamıştı - o

yalnızdı ve arkadaşına ihtiyacı vardı.

Bu küçük kırılma onu çünkü böyle zamanlarda -her şey umutsuz ve karanlık görüldüğünde- insanın gerçek ihtiyacının ortaya çıktığını biliyordu.

Forrest çocukken Aeron'un ihtiyacının diğer ucundaydı. Aeron'un saçları parça parça kesildiği zaman Forrest onu bir masanın altında saklanırken bulmuştu. Nezaketle elini uzatmış, Aeron da onu tutmuş ve Forrest onu dışarıya, ışığa doğru yönlendirirken sıkıca kavramıştı. Aeron'u ahıra götürmüş ve parmakları gaganmadan bir kutunun nasıl besleneceğini göstermişti.

Aeron, Trix'in şehrindeki insanların Aeron'un kendi ailesinin ona davrandığı kadar zalim olup olmadığını merak ediyordu. Bu dünyadaki her canlı ruha damgalanmış mıydı? Bu kaçınılmaz mıydı?

Sadece kardeşinin şimdi eşiyle uyum içinde yaşadığını düşünmesi, bu düşüncenin daha kök salıp büyümeden yanlış olduğunu kanıtladı. Eşlerini bulan Onikiler'in her biri bunun yanlış olduğunu kanıtlamıştı. Kuyu'nun onun için bir planı olduğuna güvenmek zorundaydı. Ama sağırlık ve lekeyi düzeltmek planının bir parçası mıydı? Yoksa Trix mi? Çünkü şu anda nasıl ikisi birden olabileceğini anlayamıyordu.

ChapTer FOUrTeen

Aeron yaslandı ve karanlıkta Trix'in yüzünü seçmeye çalıştı. Etrafını saran yapraklar ona yol açmış, sanki onu bağlantılı bir şey olarak kabul etmişti. Ona ulaşmak istedi

Ama ona dokunmak için bahanesi kalmamıştı. Yumuşak, tatlı nefesi yüzünü gıcıklayarak ona hayatta olduğunu söylüyordu. Eşleşen işaretlerinden gelen ortamdaki mavi parıltı, sanki aynı kalbin damarından geliyormuş gibi birbiri ardına hafifçe titreşti. Dudakları aralandı, kaşlarını çattı ve sonra dudakları hareket etti.

Uykusunda mı konuşuyor?

Elini yanında tutma savaşını kaybetti ve parmaklarını kızın boynunun yumuşak kıvrımında gezdirdi. Başparmağı, ses kutusundaki küçük titreşimler teninde karıncalanana kadar dikkatlice boğazına bastırdı. Evet, uykusunda konuşuyordu. Ne söylediğini bilmek isterdi ama kız elini kendi eliyle kapatıp ona sokulduğunda, umursama isteğini kaybetti. Kadının karnında yarattığı diğer karıncalanmaları düşünmekle meşguldü.

Güneş doğduğunda, Aeron işinin bittiğini biliyordu. Trix onun kararan dünyasının ışığı olmuştu ve onun mutluluğu her şeyden önce geliyordu. Kendi bencil arzularından bile. Düzeltmesi gereken lekeden bile.

Ondan önce ayağa kalktı ve odanın zilini çekti. Saray görevlisi geldiğinde, Thistle'in yemek siparişini notla onayladı ve Trix uyandığında bir planla hazır olması için birkaç eşyanın teslim edilmesini istedi.

Bir saat sonra, onu yatağının başucuna istediği hediyeleri koyarken yakaladı. Uykulu bir şekilde gözlerini ovuşturdu ve kaşlarını çattı. Adam yemek tepsisini, suyu, bir yığın yeni yıkanmış giysiyi, yeni defterleri ve yazı gereçlerini işaret etti.

Kız ona şaşkın bir bakış attı, o da çantasından eski defterini çıkarıp ona uzattı ve yenisini işaret etti. Bunu istediği her şey için kullanabilirdi. Kızın gözleri parladığında ve göğsüne bir sıcaklık yayıldığında, buna değdiğini anladı.

Trix ağzına bir parça meyve tıktırdı ve onu yanına çağırdı. O geldiğinde, kitabına yazdı ve onu işaret etti.

*Bunu işaret dili hakkında bildiğim her şeyle
dolduracağım. Böylece daha iyi iletişim kurabiliriz.*

Kalemi ödünç aldı ve cevap verdi:

*Umarım yakında duyma yetimi geri kazanırlım.
Başka uğraşlara zaman ayırmak daha iyi. İyileşmeye
odaklanmak gibi.*

Dudaklarını büzdü ve sonra yazdı:

*İyileşme her halükarda gerçekleşecektir. Ve siz
işitme duyunuzu geri kazanana kadar
iletişim kurmak. Bu bizim kendi gizli dilimiz olabilir.*

Gizli dil.

Bu iki kelime, battaniyesinin altında kitap okuyan ve ahırda macera dolu fantezilerini canlandıran küçük çocuğa hitap ediyordu. Trix haklıydı. Öğrenmenin ne zararı vardı? Kuyu onun üzerinde parlarsa ve onu güvende tutarken lekeyi temizlemenin ve işitmesini düzeltmenin bir yolunu bulsa bile, o zaman özel bir

Sadece kendisinin ve eşinin anladığı bir dil. Bu fikir hoşuna gitmişti. Bu yüzden ona başını salladı, o da sırtarak ağzına bir lokma daha attı ve zorlukla kontrol altına aldığı heyecanıyla kıpırdandı.

Hazır Thistle'ın keyfi yerindeyken, muhtemelen İyi Kutsanmış bağı hakkında konuşması gerektiğini düşündü. Daha önce Thistle'ın bunu açıklamasını engellemişti çünkü... sanırım kendisi de bunu kabul etmeye hazır değildi. Ama artık geri dönüş yoktu. Onun kalemini ödünç aldı ve yazdı:

*Ellerimizdeki izler kutsanmış bir çiftleşmenin işaretidir.
Onları biz seçmiyoruz. Kuyu seçer. Bu bağ aynı zamanda
duyguları paylaşmamızı da sağlar.*

Kaşları havaya kalktı. Kızın "Ne?" dediğinden emindi, nasıl cevap vereceğini bilemedi ve ilk notunu işaret etti.

Onun kafa karışıklığını, belirsizliğini ve meydan okumasını hissetti. Bunların hepsi doğal tepkilerdi. Hiç tanımadığı biriyle çiftleşeceğini ilk öğrendiğinde yeterince meydan okumuştı.

Ondan kalemi aldı ve yazdı:

Yani başka seçeneğim yok mu?

Başını salladı ve kendini işaret etti. O da yazmadı. Düşüncelerinde kaybolmuş gibiydi, bu yüzden onu bırakmadan önce son bir şey yazdı.

*Herhangi bir noktada ayrılmamı ya da soruları
yanıtlamamı istiyorsanız, bana haber vermeniz yeterli.*

Başını salladı, sonra el, ok ve sözcük resimleri çizmeye geri döndü. Duygularını ve düşüncelerini bu şekilde sıraladığını tahmin ediyordu. Onu rahat bırakmak istedi ama

başka bir parçası daha fazla tepki vermesini umuyordu. Birliktelikleri hakkında daha fazla heyecan. Bu aptalca bir düşünceydi çünkü bir ilişkiye bu kadar hızlı atlamak doğal değildi.

Kendisinin de orada olduğundan emin değildi. Ama en azından tüm kartları masadaydı.

O çalışırken o da odada dolaşarak banyo ritüeli için şifalı sulara götürmek üzere eşyalarını hazırladı. Thistle bunu her gün yapmalarını söylemişti ama dün gitmemişlerdi, o yüzden bugün başlayacaktı.

Bugün her şeye yeniden başlayacaktı.

Titiz biriydi, bu yüzden dolaptaki tüm misafir kıyafetlerini gözden geçirdi ve paketlemeden önce küçük bedenine uyacak doğru bedene sahip olduğundan emin oldu. İhtiyaç duyabileceği diğer eşyaları sipariş etmek için bir not yazdı ve görevliye ödemek üzere bozuk para ayırdı. Seyahat çantasını hazırladı ve *Honor*'u getirip getirmemeyi düşündü ama kutsal su kuyusu saray arazisinde olduğu için bir tehlike olacağını düşünmedi.

Kral ve kraliçe onları festivale resmen davet etmişti ve şu ana kadar Maebh'in burada bir saldırı tehlikesi olmadığını biliyordu. Onun kavgası önce Jasper'la, muhtemelen ikinci olarak da Tarikat'laydı. Bahar Sarayı saldıracağı son yer olmalıydı.

Son bir kez düşündükten sonra kraliyet ailesine kısa bir not yazarak, akşam yemeği davetlerini kabul etmeden önce biraz daha zaman istediğini belirtti.

İşi bittiğinde, Trix'in kitabını diyagramlar ve açıklamalarla doldurmayı bitirmesini bekledi. Yemeğini bitirmesini hatırlatmak için sayfasına dokunmasaydı durmayacağını düşündü. Trix suçlulukla başını kaldırdı ama o sadece gülümsemekle yetindi. Onun tutkusu hoşuna gitmişti. İletişim kurmalarına yardımcı olmaya odaklanması daha da hoşuna gitmişti... sanki zaten umursuyormuş gibi.

Göğsünü ovuşturdu. Eğer hayattaki çoğu şeye o defteri doldururken yaklaştığı gibi yaklaşıyorsa, önünde büyüleyici bir hayat olurdu.

Durma zamanının geldiğini bildiği sürece.

Kız istemeden çizime geri döndüğünde sayfasına tekrar dokundu. Bu sefer, notlarından daha iyi bir

baktı. Kalemi kızın elinden aldı ve defterine bir mesaj yazmaya gitti, ama kız nefes nefese kaldı ve sayfasını onun hücumuna kapattı.

"Hayır," dedi ağzı ve eliyle. Adam anlayıp yankılayıncaya kadar tekrarladı.

Hayır mı? İmzaladı ve kaşlarını kaldırdı.

Sırıttı, sonra bazı sayfaları işaret etti. Her birinde bir kelimeyi gösteren bir el işareti şeması vardı. Tüm temel konular işlenmişti. Hayır, evet, belki, tamam, bekle, dur, git, iyi, kötü. Daha fazlasını göstermek istiyordu ama iyileşmesi daha önemliydi, o yüzden yazdı,

Bana sonra göster. Yikanmak için şifalı sulara gitme vakti geldi.

Kollarının altını kokladı ve yazdı,

*/ine kokusu **alıyorum**.*

Bir kahkahayı içinde tutarak tek kaşını kaldırdı. Kadın sırtarak gözlerini devirdi, sonra yumruğunu göstererek başını salladı ve "Evet" dedi.

Bu küçük hareket karşısında gözlerini kırıştırdı, ağzının aldığı şekli beden dili ve el işaretiyle birlikte çabucak anlamasına şaşırdı. Daha fazla anlama potansiyeli onu telaşlandırdı ve zihni şimdiden olasılıklarla çalkalanırken örgüsünü çekiştirdi.

Trix ona işareti tekrarlattı ve o da bunu hevesle yaptı, göğsü onun onaylayan gülümsemesiyle şişti. Çantayı omzuna attı ve ceketini giymesine yardım etti. Trix ona doğru uzandı ama Trix defterini kaptı ve göğsüne yaslayarak korurken ona mahcup bir bakış attı.

Evet, diye imzaladı ve kızın gülümsemelerinden birini daha kazandı.

Onu odadan çıkarıp koridora taşıırken neredeyse memnuniyetten havalara uçuyordu ve endişeleriyle gerçekler arasındaki zıtlığı çizmekten kendini alamıyordu. Onun engelli bir elften nefret edeceğini düşünmüştü. Onun mükemmel bir şövalye isteyeceğini düşünmüştü. Ama o bundan çok uzakta davranıyordu. Onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu. İletişim kurmak. Ve bundan enerji alıyordu. Bunun, onu oyalanmak için bir proje olarak kullanmasından kaynaklanmadığından neredeyse emindi. *Neredeyse*. Adımları durakladı ve bu düşünceden kurtulmak için başını salladı. Kendisine olduğu gibi kızgın değildi.

Ayrıca onu taşımasına ya da tatlı vücudunu ona karşı tutmasına da itiraz etmedi. Şimdi içinde uyuduğu yapraklar gibi kokan bir beden. Bunlar ona o kadar doğal gelmiş olmalıydı ki uyandığında bunlardan bahsetmemişti bile. Daha fazla zamanları olduğunda ve daha iyi iletişim kurabildiklerinde, yeteneğinin ne kadarını kontrol etmeyi öğrendiğini öğrenecekti. Lekeden haberi bile olmayabilirdi.

Aeron düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, revirden geçerken onları izleyen sarışın elfi neredeyse kaçırıyordu. İlk başta onun Aeron ve Trix'in koridorda yürüdüklerini fark ettiğini ve gafil avlandığını düşündü. Selamlamak için başını sallamak üzereydi ama göz göze geldikleri anda dönüp diğer tarafa gitti.

ChapTer

FIFTeen

A Aeron onu sarayın süslü oymalı koridorlarında taşıırken Trix'i endişe takip etti. Aeron'la tanıştığından beri hissettiği tüm duyguları hâlâ işliyordu.

Onun. Atelleri yüzünden bacakları garip bir açıyla dışarı çıkmıştı. Yoldan geçenler ona çarpmamak için geniş bir mesafe bırakmak zorundaydı. Herhangi birinin ona çarpabileceği ve tarif edilemez bir acıya neden olabileceği fikri neredeyse göz ardı edilemeyecek kadar fazlaydı.

Ama Aeron'un Muhafız gözyaşına tek bir bakış yetti ve insanlar hızla dağıldı. Ondan korkuyorlardı ve bunun nedeni savaş üniforması değildi - keten bir gömlek ve yumuşak kahverengi bir pantolon giymek için onu odada bırakmıştı. Savaşçı fiziğinden ve zeki bakışlarından daha fazlasıydı. Kendinden emin, saçma sapan tavırlarından ya da parlayan izlerinden daha fazlasıydı.

Gardiyan olmanın getirdiği bir damga olmalı.

Eğer Trix'in tanıdığı en belalı askerler, Kristal Şehrin Azrailleri, Muhafızlardan korkuyorsa, o zaman güçlü olmalıydı. Yine de, insanlar yoldan kaçarken Trix'in onların gözlerinde gördüğü her zaman korku değildi. Küçümsemeydi.

Trix'in zamanında da, bu insanlığın zamanında da, kimse parti bozanlardan hoşlanmazdı. Eğer Aeron'un davranışları denetlemesi gerekiyorsa, eğer bunu krallara ve kraliçelere yapma hakkı varsa, o zaman sadece kendisi güçlü değildi. Güç için bir *tehditti*.

Revirde ilk uyandığında kulak misafiri olduğu bulanık konuşmayı hatırladı. Neredeyse unutmuştu. Sarışın

elf şifacı Trix'e Aeron'un tehlikede olduğunu düşündüren bir ses tonuyla konuşuyordu... ama tam olarak ne söylüyordu?

Trix düşünmeye fırsat bulamadan, yaklaşmakta olan iki devasa oyma çıkış kapısı dikkatini çekti. Aeron içeri itmek için omzunu eğdi ama kapıdaki bir resim onu durdurdu. Aeron'un gömleğini tuttu ve ardından, "*Bak,*" diye imzaladı.

Adamın anlayıp anlamadığından emin değildi ama durdu ve incelemesi için ona zaman tanıdı. Hatta uzanıp parmaklarını pürüzsüz, güzelce oyulmuş sanat eseri ve yazı boyunca gezdirdi: *Eulios'tan Kuyuya ve Geri.*

Yakışıklı bir adamın yüzü kapıları kaplıyordu, ama saçlarında yapraklar ve başından filizlenen boynuzları vardı. Saçları, boynuzları ve sarkık sivri kulakları arasından su akıyordu. Kaslı vücudu kapının büyük bir kısmını kaplıyordu... ta aşağıya kadar... Tanrım. Gözleri irileşti. Karakter tamamen çıplaktı, erkeksi erkekliği herkesin görebileceği şekilde oradaydı. Şimdi Aeron'dan durmasını istediği için kendini aptal gibi hissediyordu... ama...

Gözlerini kıstı ve duygularına odaklandı. Aeron'dan küçümseme ya da aşağılama gelmiyordu. Ne kadar çok odaklanırsa, onunkilerle kendininkileri o kadar çok ayırabiliyordu - defterinde yeni bir sayfa açmanın kesinlikle tam zamanıydı.

Duygu aktarımı. Onun zamanında duyulmamış bir şeydi.

Kapı dışarıdan açıldı ve bir saray görevlisi içeri girerek Trix'i daha fazla gariplikten kurtardı. Görevlinin gözleri büyüdü ve Aeron ile Trix'in geçmesine izin vermek için geri çekildi.

Dışarıda, Büyük Yaşlı Ağaç'ın devasa, yayılan kökleri arasında görkemli, tatlı bir manzara vardı. Artık sarayın ağacın içine inşa edildiğini görebiliyordu. Penceresinden gördüğü bahçenin içinden geçen bir patikadan aşağı indiler. Etraflarında, saraydan Ulu Yaşlı Ağaç'ın ana gövdesine kadar, her türden fae, Trix'in festival için olduğunu tahmin ettiği süslemeleri kurmakla meşguldü.

Yeşil çimenlerle kaplı inişli çıkışlı tepeler, saraydan etraflarını saran ormana doğru uzanıyordu. Ormanın ve büyük mor ağacın yaprakları mavi gökyüzünü kısmen yutuyordu. Trix ilk kez Delphinium'daki saray arazisine giriyordu. Gizlice girmişti

Pazarlardan erzak çalmak için birkaç kez şehre girmiş ama Ulu Ağaç'ı hep saray kapılarının dışından görmüş. Sarayın yarısının ağacın devasa köklerinin içinde olduğunu fark etmemişti.

Köklerin altında açık bir kemerin uzandığı ağaç gövdesine yaklaştıklarında sesler kesildi. Hışırdayan yapraklar sessizleşti ve köklerden oluşan bir tünelden geçip ağacın kovuğunun derinliklerine indiklerinde Aeron'un ayak sesleri gök gürültüsü gibi yankılandı.

Gölgeli patika, düşen meyveler ve yosunlarla nemli ve tatlı bir hal aldı.

Bu ağacın altı soğuk olmalıydı ama tuhaf bir şekilde nemliydi. Yüzüne birden fazla kez vızıldayan küçük bir şey çarptı ve o da onu uzaklaştırdı. Damlayan suyun sesine yaklaştıklarında, iki devasa, kaslı muhafız ortaya çıktı ve yolu kesmek için kargı baltalarını bıraktılar. Trix boynuzlu süslü ahşap miğferlerinin arasından ağızlarını göremiyordu. Vücutları Bahar Sarayı arasında gördüğü oymalı ahşap zırh, deri ve yeşil kadifeyle kaplıydı.

Trix onlara şifacının talimatlarını söylemek için ağzını açtı ama onlar yine Aeron'un Koruyucu işaretine bir kez bakıp giriş yaptılar. Trix'in kaşları kalktı. Tamam o zaman.

Aeron Trix'i dev köklerden yapılmış karanlık tünellerden geçirdi ve sonunda pırıl pırıl su havuzlarıyla dolu büyük bir mağaraya vardılar. Trix bu güzellik karşısında nefesini tuttu. Kendisi Gökyüzü Kulesi'nde kilitli kalmışken, atölyesinde saklanırken, burnu bir kitap ya da icattayken tüm bunların burada olduğunu düşündü.

Suyun yanında bir görevli onları havlu ve bir sepet dolusu malzemeye karşıladı. Kendisini bir tünelden aşağıya kadar takip etmelerini işaret etti. Sarkan sarmaşıklar ve sürüngenlerle kaplı diğer kök sütunların ve oyukların yanından geçerken Trix'in kalp atışları hızlandı. Her birinden gelen sessiz mırıltılar, bu insanların kim olduğunu ve neden özel olması gerektiğini merak etmesine neden ... eğer burası sadece bir yüzme deliği değil de bir banyo değilse. Yani... soyunmak zorunda kalacaktı. Aeron'la birlikte.

İkiyle ikiye bir araya getirmesinin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyordu. Thistle banyo yaptığını bile söylemişti. Ve şimdi o

iki kat utandı çünkü Aeron onun tepkisini hissedebiliyordu. Yanaklarını okşadı ve onları sakinleştirmeye çalıştı.

Görevli asma perdeyi geri çekti ve onları kendilerine ayrılan yere götürdü. Malzemeleri çamurlu zemine bıraktı ve gitti. İçeride hava nemli ve ılıktı. Işık, kök duvarlarında sürünen biyoluminesan yosun ve torftan geliyordu. Su havuzu yumuşak bir şekilde parlıyor ve dibine kadar berrak görünüyordu. Büyük olasılıkla diğer kanalları ve oyukları besleyen karanlık bir birleşme noktasına doğru süzülüyordu.

Yukarı baktığında sadece ağacın bükülmüş köklerini ve parlayan yosun parçalarını gördü.

Bu nokta yaya olarak geçenlere kapalı olsa da, orada yüzen herkese açıktı. Aeron rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ve Trix'i dikkatlice çamur zemine, sırtlık görevi gören kıvrımlı bir kökün yanına yerleştirdi.

Kendini garip hissetmemeye çalıştı. Ne de olsa onu savunmasız bir halde, banyoda pantolonu inik bir şekilde yerde yatarken görmüştü. Telaşla malzemelerine baktı ve sonra soyundu. Trix gözlerini kaçırdı, parmaklarını kalçalarına vurdu ve bekledi. Bu duygu paylaşımı olayından hoşlanıp hoşlanmadığı konusunda jüri henüz karar vermemişti. Kendi duygularını kontrol altında tutuyor gibi görünüyordu ama onunkileri düzenlemek her zaman zor olmuştu.

Artık bu konuda yapabileceği bir şey olmadığını düşünerek derin bir nefes aldı ve atel takılı bacaklarına odaklandı. Pantolonunu örtüyorlardı. Onlar üzerindeyken suya dalması mı gerekiyordu?

Aeron dikkatini çekmek için yüzüne doğru el salladı. Çıplak değildi. Sadece gömleksizdi. Rahatlamış mı yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştı emin değildi. Adam önünde çömeldiğinde, bronz teninin pürüzsüz genişliğine kendini alamadı. Karın kasları o kadar belirgindi ki jilette yontulmuş gibi görünüyorlardı. Bu yasadışı olmalı. Cidden. Kim böyle görünür ki?

Ondan aralarındaki bağa bir onay darbesi indi ve Trix ne yaptığının farkına vararak, görünürdeki hayat arkadaşı olan bu erkeksiliğe bakıp onu takdir etti. Ve bu hoşuna gitti. Onun bundan hoşlanması hoşuna gitmişti.

Dudakları bir tarafa doğru kıvrıldı ama oyalanarak onun utancını daha da artırmadı. Ona keten bir bluz ve bir elbise gösterdi.

Daha sonra giyinmesi için getirdiği pantolonunu değiştirdi. Bunun, elbiseleriyle suya dalacağı anlamına geldiğini tahmin etti.

Tanrı'ya şükür.

Çünkü o kesinlikle bir jilet tarafından *oyulmamıştı*. Belki bir çörek bıçağı, eğer böyle bir şey mümkünse. Yine de karnına bir göz attı. Son birkaç haftadır böğürtlen, fındık ve çalıntı yiyeceklerden oluşan bir diyetle biraz düzleşmişti. Ama kesinlikle oyulmamıştı.

Çenesindeki iki parmak bakışlarını Aeron'unkilerle buluşturdu. Gözleri kırıştı ve bacaklarını lagünün kenarından kaydırıp suya girdi. Su beline kadar geliyordu ama alan dardı, uzun bir banyo gibiydi. Eğer oraya oturursa, yeterince yer olması için bacaklarının kanalların devam ettiği açıklığa doğru bakması gerekecekti. Bu noktalar kesinlikle sınırlı sayıda yolcu içindi.

Trix'in Aeron'un jestler ve yüz ifadeleriyle ona bir şeyler anlatmaya çalıştığını anlaması biraz zaman aldı. Bacaklarını işaret etti ve tekrar kırma hareketi yaptı, sonra yüzünü buruşturdu. Omuz silktiğinde, aralarındaki bağlantıdan onun hayal kırıklığını hissetti ve birkaç başka hareket daha denedi. Bu sefer bir parmağını saydı ve gülümseyen bir surat yaptı. Sonra on tane saydı ve ağlayan bir surat yaptı.

"Oh!" diye nefes nefese kaldı, cevabı bildiği için alkışladı. "Bacaklarımın ne kadar acıdığını mı soruyorsun?"

Acı için el işaretini biliyordu, bu yüzden gösterdi ve ona tekrar ettirdi. Birden ona kadar bir ölçekte -bir iyi, on acı verici- bacaklarının ne kadar acıdığını soruyordu. Dudağını ısırdı ve düşündü. Bacakları düne göre daha iyiydi ama sarsıldığında ya da esnediğinde ağrıyordu. Vurulduğunda acı veriyordu. Ama acı vermiyordu.

"Beş," diye yayvan bir elini kaldırdı.

Gözleri parladı. Başını salladı ve sonra onun omzunu sıvazladı.

Aferin kızıma, bakışları duygularıyla birlikte bunu söylüyor gibiydi. Bu övgü onu tüm doğru yerlerinden ısıttı. Atelleri çözmeye başladığında, neden sorduğunu anladı. Çok fazla acı çekiyordu ve muhtemelen onları bırakacaktı, ıslattığı için lanetlenecekti.

Atelleri nasıl kullanacağını biliyor gibiydi. Aralarındaki bağdan gergin bir enerji gelmiyordu, bu yüzden onun ne yaptığını bildiğini varsaydı.

yapıyordu. İşini bitirdiğinde tahta parçaları yana kaydırđı ve ellerini bacaklarının altından geçirirken ona tutunmasını söyledi.

Kaşlarını kaldırdı.

Hazır mısın? Gözleri bunu söylüyor gibiydi.

Kız onayladı ve adam onu zahmetsizce suya çekti. İşte o zaman iki nedenden dolayı tuhaflaştı. Birincisi, ılık su teniyle buluştuğunda hemen gençleştirici bir his uyandırdı. Sanki köpüklü bir banyoda oturuyormuş gibiydi ama köpükler yoktu ve köpükler kanına karışmıştı. İkincisi, Aeron oturdu ve onu kucağına oturttu.

"Sen sadece-whoop yapacaksın. Evet. Yapacaksın. Doğru." Trix bir dizi tepki verdi. Şaşıрма. Kabullenme. Hissetme. Utanma. "Harika," diye mırıldandı beceriksizce. "Sadece harika."

Kadın elleriyle ne yapacağını bilemiyordu ama adam ellerini boynuna götürdü. Yüzleri birbirinden birkaç santim uzaktaydı. Adamın tenindeki sıcaklık, göğüs kafeslerine kadar gelen sudan daha fazlaydı.

"Peki... şimdi ne olacak?" diye mırıldandı.

Dudaklarına bakarak kaşlarını çattı ve elini kolundan yukarı kaydırarak kızın elini boynunda topladı. Bu basit hareket, suyun kayganlaştırıcılığıyla birleşince kadının teninde tüyleri diken diken oldu. Kontrol edilemeyen bir ürperti onu sarstı.

Yutkundu ve adamın yüzüne bakmaya cesaret etti. Kirpikleri inmiş, yanakları pembeleşmiş ve beline dokunuşuyla gerilmişti. Onun baktığı yere doğru baktı. Keten gömleği sudan şeffaflaşmıştı. Beyazın ardındaki meme uçlarının koyu gölgesi belirgin tepelere kadar sertleşmişti.

Poposunun altında başka bir şeyin sertleştiği belliydi.

Bakışları çarpıştı, onunki genişledi ve aralarında bir gerginlik dalgası yayıldı. Ama bu iyi bir gerginlikti. Kozalarından ilk kez çıkan yeni kelekler gibi. Onu hemen orada öpebilirdi ama adamın başka fikirleri vardı. Boğazını temizledi ve sırtı göğsüne yaslanacak ve bacakları düz duracak şekilde oturacak şekilde ayarladı. Sonra kolunu kadının ortasına doladı ve diğer koluyla onu

Başını onun göğsüne yasladı. İki parmağıyla gözlerini kapattı. Kız kıkırdadı.

"Evet, evet. Sakin ol. Anladım."

Hâlâ sevinçle doluydu, gülümsedi. Burada olduğuna inanamıyordu, bir elfin kolları onu sarmışken böyle kıkırdıyordu. Bildiği her şey birbirine karışıyordu. Artık kesinlikle bir düşman gibi hissetmiyordu. Boynuna masaj yapmaya başladığında inledi ve bu deneyime tamamen teslim oldu.

Elleri olan bir tanrıydı.

Başını adamın omzundaki kıvrıma yasladı ve adamın zeki dokunuşları kollarındaki, boynundaki ve çenesindeki ağrıyan yerleri yoğurup ovarken inledi. Adamın ellerini üzerinde hissetmek çok doğaldı. Çok doğru. Justin'le hiç böyle hissetmemişti. Gece geç saatlerde sarılmak için zorlamadığı sürece o serseri ona bir kez bile özenle dokunmamıştı. O zaman da saniyeler içinde uyurdu.

Aeron ellerini ondan çektiğinde, eski sevgilisini düşününce duyduğu keskin acıyı hissetmiş olması gerektiğini anladı.

"Hayır," diye ağzından kaçırdı ve ellerini tekrar göğüs kafesinin üzerine yerleştirmek için yakaladı. "Bu sana yönelik değildi."

Tabii ki onu duyamıyordu, bu yüzden parmağını omuzlarında gezdirerek masajı taklit etti. Adamdan yumuşak bir kıkırdama geldi ve şakacı bir şekilde kulağına sokuldu. Adam masajına devam ederken karnındaki kelebekler vücudunun geri kalanına yayıldı.

"Oh, Tanrım." Başını tekrar ona yaslamak için geriye attı. "Cennetteyim. Seni tutabilir miyim?"

Bunu yüksek sesle söyleyecek kadar cesurdu çünkü onun duyamayacağını biliyordu. Aynı anda hem özgürleştirici hem de gerçek dışı hissetti.

Gözler kapalı. Ilık su. Bir yerlerden yumuşak şırıltılar geliyordu.

Buraya nasıl gelmişti? Birkaç hafta önce eski sevgilisinin onu aldatmasından yakınıyor, megaloman bir kaptanla tartışıyor, bir zindanda hayatından endişe ediyor, zihniyle yetiştirdiği filizler ve sarmaşıklar yüzünden çıldırıyor, bir ağaç evde saklanıyordu... düşüyordu... ve sonra... Sonra Aeron vardı. Onun hakkında asla olumsuz bir şey hissetmeyen eşi.

Belki de bu duygu paylaşımı iyi bir şeydi. Belki de bir elfle çiftleşmek sorun değildi.

Kimse bu kadar zeki olamazdı, mi? Bu kadar iyi olduğunu düşündüğü son kişi kalbini kırmıştı.

ChapTer SIXTeen

T Sonraki hafta Aeron için garip bir bulanıklık içinde geçti. Eşiyle daha fazla zaman geçirdikçe, çaresizce ona daha fazla ilgi duymaya başladı ve kendi arkadaşından uzaklaştıkça Lekeyi temizlemek ve Başbakan'a değerini kanıtlamak için acil bir ihtiyaç.

Aklı başka yerlerdeydi. Trix'in gece yemeklerine çılgınca saldırmasından, nasıl imza atılacağına dair hararetli talimatlarına ve Spring Court kütüphanesinde bulunduğu her kitabı okuma tutkusuna kadar. Her saatini onun yanında geçirmek istiyordu.

En sevdiği kitaplar teknik türde olanlar ve Elphyne hayvanlarının ve bitkilerinin biyolojisini anlatanlardı.

Özellikle bitki kitaplarıyla büyülenmişti ve onun gücüyle ilgili bazı iletişimler kurmuşlardı. Nasıl çalıştığını bilmiyordu ama öğrenmek için sabırsızlanıyordu. Defterinin büyük bir kısmını eski dünyasından hatırladığı el işaretleri dili kaplıyordu.

Onun zamanında pek çok insan onun durumundaydı. Onu bu kadar rahat görmek tuhaftı. Tuhaftı ama iyi anlamda çünkü kitapları kucağına bıraktığında ona merak dolu gözlerle bakıyordu.

O anlarda ona bakışı her şeydi. Gözleri neşe doluydu. Coşku. Kıvılcım. Ve sonrasında hep gevezelik ederdi. O güzel dudaklar onu sürekli şaşırtıyordu ama aynı zamanda bir şeyler kaçırdığından da endişe etmiyordu. Anlamasını istediği her şeyi ona işaret etmeyi öğretiyor ya da yazıyordu.

Her şeyi not alırdı.

Bir keresinde onu notanın ortasında dururken, sonra bir sayfayı çevirip yeni bir notaya başlarken yakalamıştı. Yüz ifadesi o kadar hareketli ve heyecanlıydı ki omzunun üzerinden bakmak zorunda kalmıştı. Mısır nişastasının plastik için iyi bir ikame olduğu hakkında bir şeyler yazmıştı ve adam yazarken ona homurdandı:

Plastik yasaktır.

Onun kalemini kaptı ve kendini beğenmiş bir şekilde cevap verdi:

*Aah, ama mısır nişastası plastik gibi çalışabilir
ama doğaldır.*

Merak edip daha fazlasını öğrenmek istemişti ama kız çoktan başka bir şey yazmaya başlamıştı ve adam kızın dudaklarının arasından çıkan dilinin pembe ucuyla büyülenmişti bile.

Her gün şifalı sulara girerlerdi ve bu özel öğleden sonra bacakları iyi hissettiriyordu. Bunu sadece aralarındaki bağdan daha az endişe aktığı için değil, havuzda oturup vücudunu iki büklüm ederek kıvrımlı bir kökte sürünen bir salyangozu incelediği için de biliyordu. Salyangoz biyoluminesan bir iz bırakmıştı, parmağını kaydırıp hayretle baktı, sonra birazını vücudundaki mavi sürüp karşılaştırdı.

Onun merakını şışeleylebilir ve zengin bir adam olabilirdi. Onun yüzünün aydınlanmasını izlemek kanını kaynattı. Yeteneğini kullanmaktan kaçınarak onu şaşırtmıştı ve bunun onun lekeye karşı temkinli olmasından kaynaklandığını düşünmüyordu. Ne zaman notlarından birine dokunarak ya da bilinçaltında uykusunda birkaç bitki yetiştirdiğine işaret ederek konuyu açsa, sadece omuz silkip konuyu değiştiriyordu. Uzun süre iletişim kurmak hâlâ zor olduğu için bu konunun kapanmasına izin veriyordu ama aynı zamanda ne zaman bu konudan bahsetse onun suçluluk ve endişe duygularının parladığını hissediyordu.

Kötü bir şey olmuştu ve onun yeteneği merkezindeydi. Önce iyileşmesine izin verecekti, ama sonra içgüdüğü ona

vesayet. Ya da en azından anlayış.

Aeron bakışlarının kadının vücudunu tepeden aşağı, suyun omuzlarına vurduğu yere kadar taramasına izin verdi. Koyu, kıvrıkcık saçları tenine yapışmış ve ıslak, beyaz keten gömleğinin üzerinde göze çarpıyordu. Her sabah biri daha koyu renkli, diğeri açık renkli iki bluz hazırlardı. O her zaman açık renkliyi seçerdi.

Giyinir ve kirpiklerinin altından nazlı bir bakışla ona sırtırdı. Banyo yaparken nasıl görüldüğünü çok iyi biliyordu. Adamın sikini ne kadar sertleştirdiğini de biliyordu ama beyaz gömleği seçti ve adam ona her ikisini de seçme şansı verdi.

Trix salyangozu incelerken başını eğdi. Dudaklarını rastgele birbirine bastırdı ve bir melodi mırıldandığından emindi. Kanının her damlası onu tekrar hissetmek için çılgınca bir istek duyuyordu. Özellikle de sesinin boğazında yarattığı titreşimleri. Saplantılı bir şekilde ona dokunmanın bir kadın sesine dair anılarını nasıl canlı tutacağını hayal ediyordu.

Yutkunduğunda onun narin boynuna bakmaktan kendini alamıyordu. İç çektiğinde. Güldüğünde. Dekoltesi temel erkek içgüdülerini çağırıyordu. Vahşice korunan anlar için ayrılmış suçlu bir zevk gibi onun yumuşak tenini sert dokunuşunun altında hissetmeye ihtiyacı vardı. O anları hafızasında saklıyor ve ne zaman sıkıldığını hissetse bir hazine gibi açıyordu.

Geldiklerinden beri onuncu kez karnındaki uyarılma hissi alçak ve sıcak bir şekilde yükseldi. Zihinsel olarak lanetledi çünkü bu çekim bir türlü geçmiyordu. Onları uzak tutmaya yönelik ilk arzusu uzun ve uzak bir hatıraydı. Ama lekeyi temizleme ve değerini kanıtlama ihtiyacı yok olmamıştı. Kaşlarını çatarak bu mantığı bir kenara itti çünkü kız ona alçakgönüllülükle bakıyordu. Onun ne hissettiğini ve neden hissettiğini çok iyi biliyordu. Aralarındaki bu gerginlik yeterdi.

Eşini öpme vakti gelmişti.

Parmağını ona doğru uzattı.

Özel lagünün kenarından itti ve kısa mesafeyi kürek çekerek ona doğru ilerledi. İrkilmeden hareket edebilmesi için bacaklarının daha iyi hissetmesi gerekiyordu, bu yüzden onu kucağına sürükledi, ama bu sefer yüzü ona dönüktü. Onu zahmetsizce kucakladı ve parmaklarını saçlarına geçirerek kafa derisi boyunca ilerledi. Gözleri mutluluktan yuvarlanmak istiyordu,

Ama saçlarını onun nemli yüzünde sıkıca tutuyordu. Kadının uzun saçlarını parmaklarıyla taramayı sevdiğini öğrendiğinde saçlarını örmemişti.

Dokunaklı.

çok fazla dokunuş var.

Her iz vücudunda zonklamalar yaratıyordu. Ses olmadan, ıslak vücudunun ona baskı yaparken nasıl hissettirdiğine odaklanmak daha kolaydı. Birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. *Crimson*, böyle çok güzeldi. Kızarmış yanaklar. Teninde çiğ damlalar. Parlak gözler.

İhtiyaç derisinin altında yanıyor, baskı oluşturunuyordu. Onu öpmeyi çok istiyordu ama nasıl isteyeceğini bilmiyordu. Ona öpücük işaretini nasıl yapacağını öğretmemişti ama "Ne var?" işaretini biliyordu.

Her iki avucunu da açtı, yüzünü yukarı çevirdi, içeri ve dışarı hareket ettirdi ve omuz silkti, sonra onu işaret etti ve tereddüt etti... Doğrudan dudaklara gidemem. Çok belli olur. Burnunu işaret etti, yani... *için işaret nedir?*

Dudakları yana doğru kıvrıldı ve sonra burnunu işaret edip kaşlarını kaldırdı.

Yeterince adil. , *işte sana bir tane dostum*. Dudakları kıpırdadı. Tekrar *ne olduğunu* işaret etti ama bu sefer dudaklarını gösterdi. Gülümsemesi genişledi ve dudaklarında gezindi ama adam başını salladı ve parmağını yakaladı. Kızın bakışlarını tutarak, gözbebeklerinin nasıl büyüdüğünün tadını çıkararak, parmağını yavaşça ağzına götürdü ve ucunu emdi. Dilini parmağın etrafında döndürdü, sonra parmağı çekip çıkardı ve *ne* işaretini tekrarladı.

Trix'in dudakları aralandı.

Evet, bu doğru. Dudaklar. Öpücük.

Aeron hırıltılı bir nefes çekti. Nefesi kesilen tek kişi o değildi. Trix'in göğsü hızla inip kalkıyor, bu da dikkatini sırlıslıkla olmuş bluzuna çekiyordu. Orayı da öpmek istiyordu ama yine de işareti bilmesi gerekiyordu.

Nedir, diye imzaladı, sonra parmağını çenesinin altından geçirdi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Vücudundaki içgüdüsel tepki anıktı. İçinden şimşekler çaktı, gök gürledi... Arzu dalgası aralarındaki bağı parçaladı - hepsi de tek bir iffetli dokunuşla

Dudaklar. Durup tekrar sorması, öpücük işaretini öğrenmek istediğini açıkça belirtmesi gerekirdi ama duramadı. Dilini kızın dikişi boyunca kaydırdı, onun için tereddütle ayrılmasından ve tüm vücudunun ona karşı kıvrınmasından zevk aldı.

Sonra yüzünü kavradı, onu kendine doğru sertçe çekti ve inledi - inlemiş olmalıydı. Nefesinin sıcaklığına ve dudaklarının karıncalanmasına başka ne sebep olabilirdi? Bilmek istiyordu. Onun sesini tatması gerekiyordu. Kendini tutamadı ve iki eliyle boynunu kavradı, her bir başparmağını çukura yerleştirdi ve sonra öpüşmelerini derinleştirdi, o inilti başparmaklarında titreşene kadar ona her şeyini verdi, kollarını sıkıştırdı, güneğe gitmeden önce kalbinin etrafını sardı.

Sıcak, ıslak, tuzlu. Onun bütün dünyasıydı. İhtiyacı olan tek şey oydu. Kalçalarının her sallanışı onu ilkel bir canavara dönüştürüyordu. Kadın durmazsa kendini tutamayacaktı ve hâlâ iyileşmesi gerekiyordu.

Sikeyim.

Thistle'in yarına kadar yürümesine izin vermemesi gerekiyordu ve onu ahlaksız bir Rosebud Fahişesi gibi kucağına oturtmuştu.

Aniden, hızla ve acımadan geri çekildi. Kız dudaklarını büküp onun dudaklarını kendi dudaklarıyla kovalarken, adamın dudaklarından bir onay gümbürtüsü döküldü. Kızın ona bakma şekli, özür dilemeyen bir istek ve arzuyla dolu bakışları onu hayrete düşürmüştü. Sikerim böyle işi. Saniyeler için içeri girdi, sadece küçük bir tat. Dilini daldırdı. Ağzının içine daldı. Küçük bir tadım.

Ama sonra onun kulaklarına dokundu.

Onları okşadı ve ovuşturdu. Uçlarını okşadı ve . Sıcak, sıvı bir arzu patlaması vücudunu doldurdu. Dudaklarından alçak, ürpertici bir inilti koptu. *Bunu tekrar yap.* Kulaklarını ona doğru itti ve "Güzel" diye imzaladı.

Kız onun lobunu yaladı ve adam neredeyse tohumlarını o lanet olası banyo deliğine dökecekti. İşitme kaybı yüzünden mi, bu sular enerji aşıladığı için mi, yoksa eşi olduğu için mi her hissin keskin olduğundan emin değildi ama hiç böyle hissetmemişti.

Bunun sadece bir öpücük olması gerekiyordu -işareti öğrenmek için- ama başka bir şeye dönüşmüştü. Bir kapı açıldı. Bir baraj yıkılıyor. Bir gerçek

şekillendiriyor.

Sertçe yutkunarak kendini dizginlemeye zorladı. Odalarına döndüklerinde daha fazlasını keşfedebilirlerdi. Burada herkesin içinde değil. Onu kendi başına istiyordu. Onu yakından tanımak için zaman ayırmak istiyordu.

On İki'deki Muhafız arkadaşlarının çoğu eşleriyle tanıştıklarında böyle bir fırsata sahip olmamışlardı. Yapabiliyorken bunun tadını çıkarmalıydı çünkü kız iyileştiği anda oradan ayrılmaları ve Kuyu'daki lekeyi temizlemeleri gerekiyordu. Hâlâ bunu yapmak istiyordu.

Gardiyan olmak onun kimliği idi.

Başbakan'ın bunu ondan almasına izin vermeyi reddetti.

Ama neden artık bu kararlılığa bu kadar sıkı tutunmuyordu? Bu farkındalık onu korkutuyordu. Kimliğiyle temasını kaybetmişti; asıl ihtiyacından çok uzaklaşıyordu. Bunun yavaşlaması gerekiyordu.

Aeron *Gît* kelimesini imzalayarak ikisini de işaret etti ve sonra kapıdan çıktı.

Trix gülümsedi ve başını salladı, ama onun üzerinden kalkmadan önce parmaklarını tutup dudaklarına dokundurdu, sonra yanağını yukarı kaldırıp havayı öptü.

Öptüm.

Hızlı ve zeki bir şekilde odalarına gitmeleri gerekiyordu. Zihni, kızın parmaklarını kullanarak gösterdiği o seksi el işaretini tekrarlarak yavaşlamak gereksiz hale geldi.

Onu sudan çıkarmadan önce kuru giysiler giymesi gerekiyordu.

Adam giyinirken yerinde kalmasını işaret ettiğinde alt dudağı patladı. Mızmızlandı ve neden havuzdan tek başına çıkmasına izin verilmesi gerektiğine dair bahaneler sıralamaya başladı. Bir kısmını anlamış ve anlayışla karşılamıştı. Geri kalanını henüz öğrenmemişti, bu yüzden ona sabırlı bir gülümseme verdi ve el salladı.

Onu odalara ve bu lagüne hapsetmişti. Bu da onu çıldırtmaya yetiyordu. Thistle ayağa kalkmasına izin verirse belki yarın onu bahçelere çıkarabilirdi. Ayrıca Kral ve Kraliçe'nin akşam yemeğine davet edilmişlerdi ama gitmekte isteksiz davranmışlardı. Öğrendiği yeni temel el işaretleriyle bile, bir sohbete ayak uydurma düşüncesi

başını ağrıtıyordu. Toplantıya katılmaması suç teşkil ediyordu ve neden burada kalmasına izin verdiklerinden emin değildi. Her sabah kapısında onu kraliyet görüşmeye sürükleyecek muhafızlar bekliyordu. Ama hiçbiri gelmedi.

Trix kaşlarını çatarak onu işaret etti, *iyi yürüyorum*.

Thistle'in emri, o söyleyene kadar yürümemektir. Kural kuraldır. *Bekle*.

Trix'i yerleştirmek için bir havlu serdi. Kuru giysileri çantadan çıkardı ve açıkta kalan kıvrımlı bir kökün üzerine astı. Sonra ayrılma vakti geldiğinde her gün yaptıkları gerilim dolu dansa başladı.

Yüzünü duvara dönerek soyundu.

Trix'in duyguları bağlarında dalgalandı ve o da gülümsedi. Kibirli biri olmalıydı çünkü onun onayını her hissettiğinde göğsü kabarıyordu. Kuru giysiler içinde döndüğünde, Trix bakışlarını kaçırdı ve sanki az önce onun çıplak poposunu süzmüyormuş gibi titizlikle suya baktı.

Havluyu düzleştirmeye ve çantasından giysilerini çıkarmaya koyuldu. Durgun hareketlerle hareket , son birkaç günün, ne zamanının ne de arzusunun olduğu bir tatil olduğunu hissediyordu. Bu gece o-

Alarm, bağlarının altından onu bıçakladı.

Sarsıldı ve Trix'i kontrol etti ama o gitmişti. Geriye kalan tek şey baloncuklar ve suyun derinliklerine doğru çekilen onun iyi kutsanmış çiftleşme izlerinin yumuşak parıltısıydı. Panik damarlarına adrenalin pompaladı. Doğrudan bağlantılarının mavisine nişan alarak suya daldı. Hiçbir düşünce yoktu, sadece onu bulmak için kaçınılmaz bir dürtü vardı. Onu suyun altına sürükleyen her neyse ondan kurtarmak için. Karanlığın içinde geniş gözler onu buldu ama bunlar Trix'in gözleri değildi.

Bir su perisi sanki bundan sonra olacaklar kaçınılmazmış gibi alaycı bir şekilde sırıttı. Sanki eşini çalarak onun hayatını mahvetmek için derin bir kişisel arzu besliyormuş gibi. Bu hiç mantıklı değildi. Su perileri sinir bozucuydu ama genellikle tehlikeli değillerdi. Flört ederler ve bazen erkekleri çiftleşmek için sulara sürüklerlerdi, ama her zaman onları kıyıya memnun, biraz da şok olmuş bir şekilde geri getirirlerdi.

Bu korunan ve muhafaza edilen şifalı sulara olmamalıdır.

Neden bir su perisi Trix'in peşinde olsun ki?

Bacaklarını daha sert tekmeleyerek eşine uzandı ve onun üst koluna dokundu. Bir an sonra kendini etrafındaki su kadar sakin hissetti. Paniği gitmişti. Artık ona sahip olduğuna göre güvende olacaktı. Bunu iliklerine kadar biliyordu. Kuyu onu ona verip sonra da bu kadar çabuk almazdı.

Kolunu onun gövdesine doladı ve tüm gücünü onların yörüngesini tersine çevirmek için kullandı. Kız onunla birlikte geriye doğru sarsılırken mavi perinin saçları savruldu. Yüzüne vurdu, çenesinin kırılmasını takdir etti ve Trix'in tehlikede olmadığından emin olduktan sonra, insanlığını çağırdı-lekeye lanet olsun- ve onu bir su altı kasırgası şeklinde perinin üzerine saldı. Perinin püskürerek uzaklaşması memnuniyetle karşılandı.

Su perisinin ölüp ölmediğini kontrol etmek için zaman kaybetmedi. Trix'i yüzeye ve sonra da kıyıya doğru yüzdürdü. Onu iki mor kök arasındaki çamurlu çıkıntıya çıkardığında hâlâ nefes nefese kalmış ve şok içinde gözlerini kırptırıyordu. Onu geriye doğru iterek sudan kaçmasını işaret etti. Çok da iyi oldu.

Su perisi geri geldi, ama bu sefer Aeron'a doğru fırladı. Soğuk parmaklar bileğini sardı ve çekti. Hazırlıksız olduğu için dengesini kaybetti. Kendini toparlamadan önce tereddüt etti. Bir bakışta Trix'in güvenli bir şekilde çıkışa doğru kışını sürüyerek ilerlediğini gördü, gözleri alarmla açılmıştı, siyah saçları yüzüne yapışmıştı, köprücük kemiği kanıyordu.

Kanama.

Yarasının görüntüsü Aeron'un içinde karanlık, ilkel bir düğmeyi çevirdi. Suyun altındayken ziyaret ettiği o serin, sakin yer genişledi ve kontrolü ele aldı.

ChapTer SeVenTeen

Fya da Trix Aeron'la tanıştığından beri ilk kez, onun ölümcül Muhafız lakabını kazanmasının gerçekte ne anlama geldiğini deneyimledi.

Onun değişimi çıplak gözle görülebilecek bir şey değildi. Aralarındaki bağda bir durgunluk, bir boşluk vardı; duygu yoktu. Bakır gözleri sanki bilinci bedenini terk etmiş gibi karardı, ama bu onun birden fazla duyusuyla tüm ayrıntıları algılamasıydı. Sudaki dalgalanmaları hissediyor, gölgelerin hareket görüyor, havadaki büyüğü tadıyordu. Gözlerinin bir yere takılıp kalmasından bunu anlayabiliyordu.

Sonra mavi, dolgun periye karşı misillemede patladı. Metodik öldürücü vuruşlarla yumrukladı ve bıçakladı. Trix'in filmlerde gördüğü gibi bir şey değildi. Güzel bir dans gibi koreografisi yapılmamıştı.

Ölümdü.

Hızlı, acımasız, amaca yönelik agresif eylem.

Gözlerine inen parmaklar perinin görme yetisini ortadan kaldırdı. Kulaklarına inen bir kutu onu Aeron'la aynı seviyeye getirdi. Bir eliyle boğazını sararak onu bir kök duvarına doğru itti. Sonra parmaklarını boynundaki solungaçlara daldırdı, kazdı. Su perisi nefesini tutup yalvardı ama artık çok geçti. Aeron'un elinin yarısı kayboldu ve içinden beyaz ve kanlı bir şey çıktı. Omurgasının parçaları.

Su perisi ölü olarak suya düştü.

Aeron üst dudağında bir hırıltıyla katliamını fiskeledi. Bakışları Trix'e kaydı ve Trix onun korkusunu, onu bu şekilde görmüş olmasından duyduğu endişeyi hissetti. Su perisinin bedenini tiksintiyle itti, içinden manabez çıkana kadar izledi, bu da su perisinin öldüğünü ve manasının doğaya salındığını gösteriyordu.

Trix manabeeze'i biliyordu çünkü Justin'e sonunda portal makinesini besleyen bir hasat aygıtında yardım etmişti. Ama onu kanlı canlı görmenin dehşeti sarsıcıydı. Birinin yaşam gücü olduğunu bilmek, yüz yüze çok farklı görünüyordu. Utanç kalbini delip geçti. Zihni onu çalışırken beynini acıtan karanlık, tehlikeli yerlere götürdü. Bilişsel hiçbir şey ortaya çıkmadı. Sadece hisler. Bağlantı kuramadığı korkunç duygular.

Onun kargaşasını hisseden Aeron yüzen cesedi geride bırakıp Trix'e doğru yürüdü. Bakışlarını cesetten ayırdı ama avını takip eden bir timsah gibi sudan yavaşça yükselen ikinci mavi kafayı çok geç fark etti.

Trix bir uyarı çığlığı attı ama su perisi bir insanın yapabileceğinden çok daha hızlı bir şekilde sudan dışarı uçu. Aeron Trix'e baktı, belki yine telaşlandığını hissetmişti, ama arkasından kendisine doğru savrulan, keskin dişleri gıcırdayan, parmakları pençeli ve oymaya hazır şeyi algılayamadı.

Trix'in ruhu bedeninden sökülüyormuş gibi, Aeron'u koruma içgüdüğü özüne ulaştı ve doğayı manipüle etmek için manasını çekti. Mor sarmaşıklar ve kökler çamurlu su yatağından yukarı doğru fırladı ve periyi sıçramasının ortasında şişledi. Su gayzer gibi püskürdü. Sarmaşıklar çoğaldı, kaygan mavi tenli kadının içinden bir nakış gibi geçerek sonunda duvarlara ve mağaranın yüksek yerlerine yapıştı.

Şimdiye kadar Aeron rahatsızlığı hissetmiş ve Trix'in gücüyle yarattığı şeyi şok içinde izlemişti. Vücudundan fırlayan parlayan ışık topları vahşi görüntülerle hüznü bir tezat oluşturunuyordu. İkinci ölü su perisi bir örümcek ağını ve avını andıran ürkütücü bir sanat enstalasyonu gibi asılı duruyordu. Aeron incelemek için yanına gitti. Sarmaşıklardan sızan koyu renkli sıvı suya damladı. Kaşlarını çatı ve elindeki lekeyi sildi.

ve sonra işaret parmağı ile başparmağı arasında ovalayarak inceledi.

Kırmızı değildi. Siyah katrandı. Kaşlarını çattı.

Suçluluk, utanç ve adrenalin düşüşü Trix'in üzerine ürpertici bir örtü gibi çöktü. Aşırı tepki mi vermişlerdi? Her şey çok hızlı olmuştu. Gerçekte ne olmuştu? Kendini sudan çıkarıp yanına gelen Aeron'un gözleriyle karşılaşamadı, uzun saçlarından su damlıyor ve çizik içindeki vücudundan aşağı süzülüyordu. Yaptığı şey karşısında dehşete düşeceğini sanmıştı ama öyle olmadı.

Gevezelik eden çenesini işaret ve başparmağıyla sıkıştırdı ve kelimeleri yazarken topraktaki alüvyonu işaret etti: Nefsi Müdafaa. Sonra yüzündeki suyu temizledi.

Başını iki yana salladı. Belki dikkat etseydi onu daha önce uyarabilirdi. Dikkat etmediği başka bir zamanı hatırladığında midesinde hastalıklı bir his büyüdü. Birkaç yıl önce, kabloların birbirine bağlanmamasıyla ortaya çıkan bir sorunu çözmeye çalışırken kendini kaptırdığı parmaklarını havayla yakmıştı. Havyanın elinde olduğunu unuttuğunu söyleyebilmeyi dilerdi ama bir şekilde orada olduğunu biliyordu. Sadece dikkatini ona vermemişti. Sonra elini yere koyup sıcak demire vurmuş ve ne yaptığını anlayamadan avucunu yakmıştı. Justin onu azarlamıştı. *"Bu kadar hayati bir şeyi nasıl unutabilirsin? Neyin var senin?"*

Avucundaki, eski yaradan dolayı hâlâ orada duran kabarık deriyi ovuşturdu.

Ama Aeron asla azarlamadı. Dudaklarını saygıyla kızın köprücük kemiğine indirdi ve yarasının üzerine hafifçe bastırdı. Dokunuşu bastırılmış duyguları harekete geçirdi. Gözlerini sıkıca kapadı, sonra kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. Dudaklarından bir iç çekiş kaçtı.

Görünüşte kucaklaşma çok basitti: iki insanın kollarını birbirine dolması ve sıkması. Ama Trix'in bedenindeki tepki patlayan bir takımyıldızı kadar şaşırtıcıydı. Adam ona sıkıca sarılırken kalbi kabardı. O onun hayatını kurtarmıştı, o da onunkini.

Dudakları acımasız, muhtaç, ateşli bir öpücükle çarpışarak geri gelmeden önce bir saniyeliğine ayrıldılar. Bu, suda oynadıkları yavaş, işkence dolu oyuna hiç benzemiyordu. Bu tür bir açlık derin, hayvani bir yerden geliyordu. Kimin ihtiyacının kimin ihtiyacını beslediğinden emin değildi, sadece ikisi de bu bağlantı için çaresizdi. Daha fazlasını istiyordu.

Aeron geri çekildi ve katliamı incelemek için döndü. Bakmakta haklıydı. Daha fazla tehlike olabilirdi. İleri doğru bir adım attı ama Trix kendine engel olamayarak onu geri çekti.

"Oraya girme," diye yalvardı. "Lütfen."

Yüzündeki çatık kaşlar kayboldu. Eğildi ve onu bir itfaiyeci gibi kollarının arasına aldı. Dışarı çıktıklarında gözleri sadece onu görüyordu. Ama giriş fuayesinde kaşları yeniden çatıldı ve başını öfkeyle geldikleri yere doğru salladı.

Görevli ters ters bakınca, Trix açıklama görevini üstlendi.

"Saldırıya uğradık," dedi sesi biraz titreyerek. "Sudan gelen şu mavi kadınlar tarafından."

"Nimfler mi? Ama bu imkansız."

Aeron homurdandı ve başını tekrar oraya doğru salladı. Anlayışsızlığa sinirlenerek Trix'i yere bıraktı ve görevliyi gömleğinin ucundan tutarak kendi köşelerine itti. Geri döndüğünde, iki zırhlı muhafızın bulunduğu ana çıkışta gözden kayboldu.

Adam geri dönüp onları da itince Trix ağzı açık kaldı. Eşi daha küçüktü ama inatçı çocuklar gibi onun yolundan gittiler. Yalnız kalan Trix'in sinirleri gerildi. Aeron onun burada kalmasını ve yürümemesini isterdi ama yalnız kalamazdı. Çeviri için onun yardımına ihtiyacı olabilirdi. Ağırlığını iyileşmekte olan bacaklarında test ederek onların peşinden yürüdü. Biraz ağrıyorlardı ama cesaretini topladı ve yürümeye devam etti.

Aeron gözden kaybolana kadar ağaç evinde ve Kristal Şehir'de ne kadar yalnız olduğunu fark etmemişti ve onu kaybetmekten korkuyordu. Topallayarak bulundukları yere geri döndüğünde onun korkusuzca suya atladığını ve yüzen cesedi topladığını gördü. Dokundu

ikinci periyi tutan sarmaşık ağından geçip kıyıya döndü.

"Kahretsin," diye mırıldandı bir gardiyan derin bir sesle.

"Siktir," dedi diğeri. "Kovulacağız."

"Muhtemelen onları buraya o davet etti. Lanet olası Muhafızlar gittikleri her yere bela çekiyorlar."

"Evet. Muhtemelen başlatmıştır. Yani, onlar *su perisi*."

Trix bu ses tonundan hoşlanmadı. Uyarı zilleri çaldı. Görevli inleyip kendini duvara yaslayana kadar onun arkalarında olduğunu bilmiyorlardı. Aeron sudan çıktı ve cesedi çıkıntının üzerine sürükledi. Görevli dehşete düşmüş görünüyordu. Trix topallayarak ona doğru gitti.

"İyi misin?"

Trix'e baktı ve "Çok iğrenç" diye mırıldandı.

Trix irkildi ve hemen gardını aldı. "Evet, ama önce onlar bize saldırdı. Nefsi müdafaaydı."

Sesinin tonunu yükseltmek için özel bir özen gösterdi. Bir muhafız şöyle bir baktı ama dilini tuttu.

Telaşlanan görevli Trix'e uzandı. "Oh, demek istemedim... sadece... altı yıldır burada çalışıyorum ve hiç su perisi saldırısı görmedim."

Trix kaşlarını çatarak ona baktı, onun da kendince onlara yalancı deyip demediğini anlamaya çalışıyordu ama yüzündeki dürüst şok aksini söylüyordu.

"Yani, bu sıra dışı bir şey mi?" Trix sordu. "Bu sularda genellikle yüzerler mi?"

"Ön taraftaki muhafızlardan geçmeyen hiç kimse buraya giremez. Su yolları da korunuyor. Ağaç korunmalı." Bakışları Trix'in yetiştirdiği sarmaşıkları takip etti... ağın içindeki yayılmış ve mızraklanmış cesede kadar. Sonra döndü ve kustu.

"Ah, canım." Trix görevlinin sırtını sıvazladı.

Aeron Trix'in ayakta durduğunu fark etti ve parmaklarını şıklatıp önce yüzünü, sonra da yere bakarak ters ters baktı. Tamam. Otur. Ayakta durma.

"Emredersiniz patron." Trix onu selamladı.

Dudakları mizahla kıpırdadı ama muhafızlara cesedi incelemeleri için talimat verdiğinde düzleşti.

Trix görevliyi kusmuğundan uzaklaştırdı ve de oturup Aeron'un Muhafız olma işine devam edişini izlemek üzere aşağı kaydıldı - bu işte çok iyi olduğu için bunu yaptığını varsayıyordu. Aeron'un bölgeyi kontrol ederken, muhafızları yönlendirirken ve kanıtları işaret ederken gösterdiği özgüvene hayret etti. İletişim cephesindeki bazı hayal kırıklıkları dışında, duyma eksikliğinin onu engellemesine izin vermemişti.

Aeron'da ilgisini çeken çok şey vardı ama en büyük kısmı buydu. Gözleri parlıyordu. Çirkin korku ağının altındaki sahneyi incelerken kendi halinde görünüyordu. Bu çok korkunç bir şeydi. İçinden geldiği için utanıyordu.

Kendini bu kadar kötü hissettiği birkaç dakika içinde Aeron kıyıya geri döndü ve onu kontrol etti. Ellerini bacaklarına bastırdı ve "Acıyor mu?" diye işaret etti.

Omuz silkti ve tek bir parmağını kaldırdı. Adam onun yanağına hafifçe dokunduktan sonra muhafızların yanına döndü.

"Vay canına," diye iç geçirdi görevli, elinin tersiyle dudağını silerken. "O gerçekten bir şey."

"Ne demek istiyorsun?" Trix gerildi, eğer Aeron hakkında saçmalıyorsa elfi pataklamaya hazırды. Koruyucu içgüdüünün bu kadar şiddetli olmasına şaşırmıştı.

"Yani, böyle bir Muhafızla hiç karşılaşmadım. Neler yapabildiklerini hiç görmedim." Su perilerini işaret etti. "Eğer onlar saldırdıysa, o zaman senin hayatını kurtarmıştır."

"Saldırdılar." Ters ters baktı. "İnanın bana."

"Seni önemsiyor." Elf burnunu çekerek Trix'in ağına baktı. "Bunu yaptığı için şanslısın."

"O iyi bir fae." Trix dudağını ısırды. Onu düzeltmek ve sarmaşıkların onun hatası olduğunu söylemek istemiyordu. Bunun yerine ifadenin geri kalanına odaklanmayı seçti. Aeron harikaydı. Ona hayatında sahip olduğu için şanslıydı.

Aeron, Trix'in portal icadından zarar gören bir fae türüydü.

Nero için neler yaptığını öğrendiğinde de onun için aynı şeyleri hissedecek miydi? Eğer ona yakında itiraf etmezse.

doğru zamanı bulmaktan çok yalan söylemeye dönüştü.

CHAPTER SEKİZİNCİ

N Aeron saldırıdan uzaklaştığı ve Trix'in güvenliğini takıntı haline getirmediği için çok öfkeliydi. Neden burası? Neden şimdi? Periler normal görünüyorlardı, lekelenmiş

Tarikat için avladığı bazı yaratıklar gibi mana. Periler öldürmek için saldırmışlardı. İçlerinden birinin alaycı sırıtışı aklından çıkmıyordu. İkisi de ona yumruklarını çekmeye niyetli oldukları izlenimini vermemişti. Yine de, beceriksiz muhafızın suratına başarısızlıklarını yüzlerine vurduktan sonra, daha fazla saldırı riski altında olup olmadıklarını görmek için gerekli incelemeyi yaptı. Etraflarını kontrol etti ve sonra sarmaşıkları incelemeye gitti.

Üzerlerinden siyah, yapışkan bir madde damlıyordu. Bazı durumlarda, bu mürekkepli leke fiziksel olarak ortaya çıkıyor ya da çağrılan mananın niyetini çarpıtıyor gibiydi. Elphyne'in yanlış bölümlerine ve garip diyarlara açılan portallar görmüştü. Bir şeylerin patladığını görmüştü. Yanlış nesnelerin yaratıldığını gördü. Ölüm görmüştü.

Su perisinin kanı ve yağlı çamurla kaplı sarmaşık ağına baktı. Yalnız kaldıklarında Trix'e sorular soracaktı. Yeteneği hakkında konuşmaktaki isteksizliği mantıklıydı. Yeteneğinin karanlık bir tarafı vardı. Yeteneğinin bu kadar acımasızca ortaya çıkması için ya deneyimsizdi, ya kötü niyetliydi ya da bu bir lekeydi. İlkinin umuyordu. En azından bunu düzeltebilirdi.

Aeron parmaklarıyla incelemek niyetiyle sarmaşığın üzerindeki çamuru temizledi ama sarmaşık parçalandı. Siyah nekroz sarmaşık boyunca yayılana kadar büyüdü ve sonunda toz haline geldi

suya karıştı. Aeron olası bulaşıcı maddeyi kaçırmak için geri çekildi. Shade'in eşinin armağanının kara bir bulut gibi göğsünden döküldüğünü görmüştü. Dokunduğu her nesne nekrotik hale gelmişti. Silver ilk başta yeteneğini kabul etmekten kaçınmıştı ama eğitim sayesinde onu kullanmayı ve karanlığı bedenine geri çekmeyi öğrenmişti.

Aeron bir düşünceyle doğruldu. Silver'ın yeteneği Kuyu'nun mürekkepli tarafından geliyordu. Çaylak Muhafızlarla birlikte numune toplarken, çamurun lekenin bir tezahürü olduğu teorisini ortaya atmıştı. Şimdi ise hepsinin bağlantılı olduğundan emindi.

Silver bunu bir şekilde içine çekebilseydi, belki de kaynağı temizleyebilir miydi?

Kıyıya döndüğünde Aeron muhafızlara olay yerinin bütünlüğünü korumak için bir sınır oluşturmaları talimatını verdi. Eşini giyinmiş ve yaşadığı çileden sonra sakinleşmiş olarak odalarına geri götürmesi gerekiyordu. Saldırıdan beri içine kapanıktı ve şokta olmasından endişeleniyordu. Ayrıca onun dinlenmesine de ihtiyacı vardı. Çok uzun süredir ayaktaydı.

Thistle'ı bile çağırabilir.

Kadının yanına çömelerek, dikkatini konuştuğu görevliden kibarca çekmek için yüzüne hafifçe dokundu.

Gidelim, imzaladı.

Sıkıca gülümsedi ve sonra görevliye bir şeyler söyledi. Trix kendi başına ayağa kalkmaya çalıştı ama Aeron ellerini Trix'in altından geçirerek onu taşıma pozisyonuna getirdi. Görevli onu takip etmeye çalıştı ama Aeron başını tekrar Trix'in olduğu yere doğru salladı. *Kal*, diye mırıldandı ve ters ters baktı. Aeron dönmekte gecikirse saray yetkililerinin sorularını yanıtlamak için burada olmalıydı.

Saraya geri dönerlerken Trix'in tedirginliği aralarındaki bağı zedeledi. Eğer üzerinde durmasına izin verirse, daha başlamadan onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığını fark edecekti - başını salladı ve homurdandı. Aklının oraya gitmesine izin veremezdi. Özellikle de bir hafta boyunca uyanık olduğu her saati, her günü, yaralanmasından sonra ona eşlik eden yıkıcı düşüncelerden uzak geçirdikten sonra. Trix'in parmakları kolunda esnedi ve öfkesinin kendisine yönelik olmadığından emin olmak için başının üstünü öptü.

Öyleydi işte.

Ve onu bir yere göndermesi gerekiyordu. Önce onun güvende olduğunu görecekti, sonra buraya geri dönecek ve bu beceriksiz nankörleri azarlamanın bir yolunu bulacaktı. En kutsal yerlerinde böylesine kötü niyetli bir saldırıya izin vermek iğrençti.

Kral Tian onu bu kadar korumasız bırakırken ne düşünüyordu? Aeron geldiğinde kraliyet mensuplarını ziyaret etmek için zaman ayırmış olsaydı bilebileceğini fark etti. İşitme kaybının onu görevinden uzun süre alıkoymasına izin verdiğini fark ettiğinde daha fazla utanç duydu.

Aeron Trix'i sudan uzaklaştırırken saray muhafızları yüzme sularına doğru yürüyorlardı. Muhafızların acelesi yoktu ve Aeron onlara acele edip işlerini yapmaları için bağışlamak istedi. Öfkeli dürtülerini yatıştırmak için birkaç derin nefes alması gerekti. Hepsini onun yüzündeki ifadeyi görmüş ve hızla yoldan sapmışlardı. Bununla daha sonra ilgilenecekti. Odalarına vardığında Trix'i yatağın yanındaki sandalyeye bıraktı ve dolaptan kuru giysilerini almaya gitti.

Ona yeni seti verene kadar kötü ruh halinin onu ne kadar etkilediğini fark etmemişti ve kadın irkildi. Telaşa kapılan adam onun önünde çömeldi ve bir elini ıslak dizlerine koydu.

İyi misin? İmzaladı.

Kız cevap vermedi. Avucunu göğüs kafesinin üzerine koydu ve kalbini ve duygularını merak ettiğini göstermek için bastırdı. Kadın elini kapattı ve hızla konuşmaya başladı. Başka biri olsa cehaletlerini görmezden gelirdi ama onun dürtülerini kontrol etmenin her zaman kolay olmadığını biliyordu. Düşünmeden önce balıklama atlama eğilimi varmış gibi görünüyordu. Bu onun zeki olmadığı anlamına gelmiyordu.

Aslında bazen bu dürtüler hoşuna gidiyordu... daha fazla öpücük için dudaklarını kovaladığı zamanki gibi.

Eliyle hareket eden dudaklarını kapattı ve soru soran bir kaş kaldırdı. Kadın sarsıldı. Gözlerini kırıştırdı. Nazikçe gülümsedi ve sonra not kâğıdı ve kalem bulmaya gitti. Kadın minnetle onları aldı ve bir şeyler karaladı,

*Periye bunu yapmak istememiştım. Az önce oldu.
/Benim en kötü insan olduğumu düşünüyor olmalısın,*

nefret ediyorum ve etmiyorum. Ne hissettiğimi bilmiyorum. Sadece dünyadan saklandım ve sorulardan kaçmanın sorun olmadığını düşündüm çünkü içimi gıcıklayan her şeyi yapmama izin verildi. /ancy. olana odaklanmak yerine büyük resmi görmeliydim. Daha fazla soru sormalıydım!

Daireler çiziyordu ve pek bir anlam ifade etmiyordu. Adam onun devam etmesini engelledi ve başını salladı.

Hayır, imzaladı ve sonra onu gösterip "Güzel" diye imzaladı. Kadın yazdı,

Ama senin ne düşündüğünü nereden bilebilirim ki? Bir Muhafız ve eşim olman dışında hakkında hiçbir şey bilmiyorum. /Sen de benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun.

Her birimizin nasıl hissettiğini bilmek yeterli değildir.

Suçluluk duygusu onu fena çarptı. Suçluluk, kendinden nefret etme ve her türlü yetersizlik. Eğer duyabilseydi, o zaman bu tür tanışma konuşmalarını çoktan yapmış olurlardı. Eğer konuşur ve duyarsa, o zaman her türlü soruyu sorabilir ve hemen cevaplayabilirlerdi. Endişeleri varsa ona basitçe sorabilirdi. Hiçbir iletişim kopukluğu olmazdı. İyi anlaştıklarını, öpüşmelerinin ileriye doğru atılmış bir adım olduğunu düşünmekle aptallık etmişti ama bunca zamandır ilişkileri, bu işin yürümesi için ihtiyaç duydukları sınırın altında kaynıyordu.

Her geçen gün, onunla tanışmadan önce kaleme aldığı mektup daha da gereksiz hale geliyordu. Ama bilgi edinme ve nerede durduğunu bilme ihtiyacı hâlâ ediyordu. Kendini ona adayabilmek istiyordu.

ona. Onunla birlikte olmak için. Aralarındaki bağı ve bağlılığı sağlamlaştırmak için. Ama yine de kendini akranlarına kanıtlaması gerekiyordu.

Trix onun bir sonraki sözlerini işaret etti:

***Ben** de sana kendimle ilgili bir şeyler anlatmalıyım.*

Sonra görüşürüz. Yakında döneceğim, diye imzaladı ve gitmeye hazır bir şekilde ayağa kalktı, ama o da ayağa kalktı.

Hayır, diye imzaladı ve çenesini kaldırdı. *Ben de seninle geliyorum.*

Onun kararlılığını hissetti ve onu geride bırakırsa bir savaşa hazır olacağını biliyordu. Bir yanı onun yakınında olmasını, güvende olduğunu bilmesini istiyordu, bu yüzden onu nazikçe yatağa itti, böylece ayakları yerden kesildi. Kadın direndi ve adamın bileklerini sıktı. Gözlerinde ateş parlıyordu.

Aeron tişörtünü yukarı çekti. Zeki kız tartışmayı kazandığını anlamış olmalıydı ve dudaklarında küçük bir gülümsemeyle kollarını kaldırdı. Sırıttı ve gömleğini kızın suratına fırlattı, sonra da dolaba dönüp kıyafetlerini çıkardı ve Muhafız derilerini giydi.

Bu kez, oyuğa geri döndüklerinde, bunu arkasındaki pozisyonunun tüm gücüyle yapacaktı. Bir kez bile kendinden şüphe etmedi. En azından temkinli olmalıydı çünkü oraya vardığında kraliçenin kardeşi bir grup askerle birlikte onu bekliyordu.

ChapTer

NIneTeen

Aeron Trix'e umduğu gibi ruhunu açmamış olabilirdi ama Trix onu suçlayamazdı. Saldırıdan sonra duyguları ham ve aşırı yüklüdü. O olmak istiyordu

Ona yaklaşmak, birbirlerine yürekten güvenebilecekleri bir yere ulaşmak için her yolu denemek istiyordu ama zamanlama doğru değildi.

Onun bu yönünü seviyordu. Görevine bağlı ve güvenilir biriydi ve Justin'e hiç benzemiyordu. Her nasılsa, Aeron'un onlar resmen birlikteyken başka bir kadınla yatağa gireceğini hiç sanmıyordu. Bu çiftleşme işi ciddiydi. Duygu paylaşımının onları birbirlerini incitmekten koruduğunu tahmin ediyordu.

Kendini daha iyi hissetmesine rağmen Aeron onu havuzlara geri götürmekte ısrar etti. Bacaklarındaki ağrı neredeyse geçmişti. Thistle iyileşmesi için yaklaşık iki hafta demişti ve Trix'in yürümesine izin verecek olsa da, bu iyileştiği anlamına gelmiyordu. Bunun gerçekleşmesine daha tam bir hafta vardı, bu yüzden Trix Aeron'un neden temkinli davrandığını anlıyordu.

Sulara yaptığı günlük geziler ona kendini çok iyi hissettirmişti. Bu durum, aşağı inip kendi başına yürüme arzusunu görmezden gelmesini kolaylaştırmıyordu.

Aeron da onun emirlerini ve kurallarını seviyordu. Onun güçlü kolları etrafındayken kendini çok iyi hissediyordu. Aynı anda hem gergedan hem de kelebek olabiliyor ve tehlikeye düşmüyordu.

Ağacın altındaki tünel girişinde küçük ve öfkeli bir kalabalık toplandı. Bir kişi "Burası kutsal bir yer!" diye bağırdı.

"İçeri girip festival ritüeli için süsleme yapmam gerekiyor," dedi bir diğeri.

"İşte tam da bu yüzden Eulios bizi terk etti."

Yer ayaklarının altında gümbürdedi, ağaçtaki yaprakları salladı. Mor ve mavi damlalar herkesin başına yağdı. Şok hissediliyordu. Tek bir kişi bile tek kelime etmedi.

Sonra tekrar tartışmaya başladılar. Çoğu yaprakların aniden dökülmesinden boynuzlu tanrılarının gazabını sorumlu tuttu. Ama başka bir grup ölen ağaç için Aeron'u suçladı.

"Ne yaptın sen?" diye bağırdı kürklü kulakları olan iri yarı bir erkek fae. "Bir şey yapmış olmalısın!"

Trix'in koruyucu modu devreye girdi. Fae'ye bir 'Ne için' demek için dudaklarını araladı ama Aeron muhafızların durduğu ön tarafa gelene kadar çenesini sıkarak kalabalığın arasından ilerledi.

Daha öncekilerden farklıydılar. Aeron doğruca içeri girdi ve Trix'i ana fuaye girişinde ayağa kaldırdı. Tünelin ilerisinde, saldırıya uğradıkları yere doğru, biri yaklaşırken sesler yükseldi.

Boynuzlu miğferleri olan iki devasa muhafız odaya girdi ve durakladılar, gözleri yeni savaş teçhizatı içindeki Aeron'daydı. Ardından kraliyet kâhyası ve seçkin kıyafetler giymiş başka bir elf geldi. Bu yeni elfin uzun, kirli sarı saçları ve bıyığı vardı. Göğüs cebinde kraliyet arması bulunan özel dikim kıyafetler giymişti. Omuzlarını dikleştirişinden çenesini kaldırışına kadar, Trix hemen ondan hoşlanmamaya başladı.

Birini dış görünüşüne göre yargılamamalıydı ama elinde değildi. Onda bir gariplik vardı. Trix ve Aeron'u tararken gözlerindeki küçümsemeyi hissedebiliyordu. Yuvarlak, insan kulaklarını görünce dudağı kıvrıldı ve sonra onu zaman ayırmaya değmez diye başından savdı. Bakışları Aeron'a kaydı ve "İki deneğimizi soğukkanlılıkla öldürdün," diye tersledi.

Trix ağzı açık kaldı.

Aeron onu görmezden geldi ve araştırdı. Ona işaret etti, *Kız?*

Trix'in onun görevliden bahsettiğini anlaması bir an aldı, bu yüzden dinleyen herkese "Burada çalışan görevli nerede?" diye sordu.

"Çektiği çileyi atlatması için eve gönderildi," diye cevap verdi kâhya sertçe.

Trix elinden geldiğince Aeron'a tercüme etti. Kaşları çatıldı. Ona daha fazla soru sormak istediğini biliyordu.

Bıyıklı, önemli görünümlü elf Aeron'un önüne çıktı. "Kendini açıkla Muhafız. Ya da suçlamalarla yüzleş."

Vay, vay. Trix ellerini kaldırdı. " kaptırmayalım. *Saldırıya uğradık*. Bu bir nefsi müdafaaydı."

Cevap verirken Aeron'un yetişebilmesi için elinden geldiğince işaret etmeye devam etti. Onun her şeyi anlamayacağını biliyordu ama yeterince anlıyor gibiydi.

Yüz ifadesi karardı. Çenesi sıkıştı ve elfi işaret etti, sonra da "*Kim?*" diye imzaladı.

Trix tercüme etti, "Sen kimsin?"

Aeron'un onu tanımama cüretini göstermesine gücenen elfin burun delikleri alevlendi. Sonunda cevap vermeden önce uzun uzun baktı. "Ben Yüce Lord Kelvhan, kraliçenin kardeşi ve kraliyet muhafızlarının başı. Korkmanız gereken kişi benim."

Trix Aeron'a işaret dilini kullanarak adını heceledi.

"Konuşamıyor musun?" Kelvhan Aeron'la alay etti. "Senin bir sorunun mu var?"

Trix'in kaşları havaya kalktı ve öfke karnına yumruk gibi indi. Öfkeyle baktı ve ona doğru öyle sert bir adım attı ki dizleri büküldü, ama kendini toparladı ve onun kendini beğenmiş yüzünü işaret etti.

"Onun hiçbir sorunu yok," diye cevap verdi. "O sağır. Ama öte yandan sen... bu soru hâlâ cevaplanmayı bekliyor."

"Sağır bir Muhafız." Kelvhan güldü. "Kim sağır bir Muhafız duymuş ki?"

Bir adım daha attı, öfke kaslarını sertleştirdi. Onu öldürecekti. Eşi hakkında böyle konuştuğu için onun işini bitirecekti. Tam dudaklarından bir hırıltı kopacakken Aeron'un ellerinin beline dolandığını ve onu kendisine doğru çektiğini hissetti. Bacaklarındaki ani bir acıyla irkildi ve topalladı, bu Yüce Lord Wanker'ın daha da komik bulunduğu bir şeydi.

Muhafızlarının dikkatini çekti ve önce kulaklarını sonra da bacaklarını işaret etti. "Sağır bir Gardiyan ve engelli bir insan. Onların da

iki periyi öldürme becerisi."

Gardiyanlardan biri Trix'e baktı ve alaycı bir sesle, "Muhtemelen kendisi yüzünden biraz almasını kışkırdı-" dedi.

Trix Aeron'dan kurtuldu ve yüzüne bir yumruk attı. Miğfer yumruğuyla çarpıştı ama bir yumruk daha atmadan Aeron onu kendisine doğru sürükledi ve kulağına sakince bir şeyler söylerken kollarıyla sardı.

Ortam birden gerginleşti. Kelvhan'ın gözleri Trix'e dikildi ve parmaklarını muhafızlara doğru salladı. Gülmeyi bıraktılar ve ona doğru adım attılar.

Kelvhan, "Kimse muhafızlarıma saldıramaz ve bu yanına kâr kalmaz," dedi.

Aeron Trix'in önüne geçerek onu muhafızlardan korudu. Tek yaptığı buydu ve ondan daha iri ve güçlü muhafızlar tereddüt etti. Bu savaşçının kendisi için yaratıldığına dair herhangi bir şüphesi varsa bile, o anda ortadan kayboldu. Aeron tek bir adımda ona olan sadakatini kanıtlamıştı.

"Bana hakaret etti," dedi Kelvhan Aeron'a, onun duyamayacağını çok iyi biliyordu. "Bu kabul edilmeyecek."

Lanet olsun. Trix'in bundan nasıl kurtulacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama Aeron oyuğa giden yolu işaret etti ve kaşlarını kaldırdı. Kelvhan'a aşağı inmesi için İyi Kutsanmış işaretli eliyle işaret etti. Yüce Lord gözleri parıltıya takıldığında savunmaya geçercesine doğruldu. Trix bu basit hareketin Yüce Lord'un Aeron'un istediğini yapmasına neden yettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama yaptı. Çiftleşmenin özel olduğunu biliyordu ama bu onu neden korkutuyordu?

Şimdilik Yüce Lord ve muhafızlar isteksizce Aeron'un gösterdiği yere doğru yürüdüler. Ama Trix bir an bile tehlikenin geçtiğine inanmadı. Şeytani elfin kafasında dönen çarkları neredeyse görebiliyordu.

Trix oyuklarına açılan kapıyı örten sarmaşıkların arasından geçmeden önce duraksadı. Perinin soğuk ve ölü gözleri zihninde canlandı ve ürperdi. Muhtemelen bu gece kâbuslar görecekti. En azından Aeron orada olacaktı. Yatakta onun yanında uyumuştı ama bu gece daha fazlasını istiyordu. Bu ilişkinin getirebileceği tüm rahatlığı istiyordu.

Kendini cesur olmaya zorlayarak Aeron'u takip etti ve içeri girdiğinde tereddüt etti. Sarmaşıklar gitmişti. Cesetler gitmişti. Aeron da şok olmuştu.

"Her şey nerede?" Trix sordu.

"Yaklaşan önemli bir festivalimiz var," diye yanıtladı görevli. "Burada bu tür bir karmaşaya izin veremeyiz."

Trix tercüme etti ve Aeron'un gözleri kısıldı. Aralarındaki bağdan öfke fışkırdı. Onların üzerine salmak istedi ama tuttu. O kadar sabırlı değildi ama burada neler olduğundan da emin değildi.

Kelvhan kendini beğenmiş bir tavırla Aeron'a baktı. "Gördüğünüz gibi, sizin sözünüze karşı bizim sözümüz, bu yüzden bu sarayın iki zararsız tebaasını neden öldürdüğünüzü açıklayacaksınız." Devam etmeden önce kısa bir süre Trix'e baktı. "Ve eğer kendini açıklayamazsan, cezayı kabul etmek zorunda kalacaksın. Başbakanınız bile tazminat talep etmemizi engelleyemeyecek."

"Nefsi müdafaaydı," diye tekrarladı.

"Yalancı. Su perileri saldıran tipler değildir." Ona bir kez daha sert bir bakış atarken dudakları büküldü. "Daha önce de söylendiği gibi, belki de eşinin gördüğü ilgiyi kıskanmış ve hıncını masumlardan çıkarmışsındır. Ne de olsa hor görülen bir dişi gibisi yoktur... tabii hor görülen bir *insan* dışisini saymazsak."

Trix'in öfkesi çabuk toparlandı. Durumu Aeron'a çabucak anlattı ama o beklediği gibi tepki vermedi. Bir an için onun kendisini anlamadığını düşündü ve bunu toprağa yazmak ama Aeron ondan önce davrandı. Kuru bir kök kopardı ve toprağı kazıdı:

Bu konuyu bu yemekte kral ve kraliçe ile görüşeceğiz.

Kelvhan gözlerini kırıştırdı. Trix de öyle düşündü. Aeron'un bu hikâyeye inanmadığından emindi ama sonra kralı ve kraliçesi ile akşam yemeği için daimi bir davet olduğunu hatırladı. Ve bir

festivale katılma beklentisi. Bu Yüce Lord muhtemelen davetlerinin mahiyeti hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

"Kendini kraliyet hanesine öylece davet edebileceğini mi sanıyorsun?"

Hayır. Davet etmedi. Trix sıkıca gülümsedi ve "Bir davetiyemiz var" dedi.

Kelvhan Trix'e döndü ve sertçe fısıldadı, "Senin ne olduğunu biliyorum, insan. Ne yaptığını da biliyorum. Sözlerime kulak ver, türümü öldürerek paçayı kurtarabilirsin ama yakında gerçek yüzün ortaya çıkacak. Ve zaman seni bekliyor olacağız."

ChapTer TWenTY

T Odalarına döndüklerinde Rix hâlâ öfkeliydi. O elf ona ve Aeron'a hakaret etmişti. Arkadaşına okul bahçesindeki bir kabadayı gibi gülmüştü. Aeron'un kollarında kendini çok küçük hissetmişti. geri yürüdü. Onu yatağa yatırdı ve ardından kılıcını sürgü kovanlarından geçirerek yatak odasının kapısını kilitledi.

Aeron ona döndüğünde gözleri parlak ve keskin bir öfkeyle doluydu. Kızın defterini buldu ve ona göstermeden önce bir şeyler karaladı.

Sonunda sana ne dedi?

Trix başını iki yana salladı. O havuzlara geri dönmeden önce yapmak istediği tek şey Aeron'a itiraf etmektir ama şimdi, Kelvhan'ın cevabını gördükten sonra birdenbire utanmıştı. Ve onun endişelerine bir de bunu eklemek utancını daha da artırıyordu.

Notunu onun önünde tuttu ve gözleriyle talep etti. *Söyle bana.*

"Hayır," dedi inatla, imzalayarak.

Kitabı bırakıp hışımla pencereye gitti ve ilk gün ayarladığı gizlilik koşullarının yerinde olup olmadığını kontrol etti. Adam hareketlerini yapmacık hareketlerle yapıyordu ve Aeron onun zaten kaynamakta olan öfkesini daha da artırdığı için kendini kötü hissediyordu. Ama Kelvhan'ın söylediklerini ona anlatırsa, Aeron'un bunu yatıştırmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

durum. Trix artık büyük resmi görmeden bir şeyler inşa eden biri değildi. Kristal Şehir'deyken gerçek yüzü böyle olabilirdi ama artık gözleri tamamen açıktı.

Sadece kelimelerdi. Aeron duymak zorunda olmadığı için şanslı olduğu sözler. Bunu onlar için düzeltebilirdi. En kötüsünü ondan uzak tutabilirdi.

Yatağa kıvrıldı ve bir yastığa sarıldı. Çaresizlik onu boğuyordu. Bu düşüncede yanlışı olan iki şey vardı: Birincisi, dünyayı ondan sansürlemeye gerçekten hakkı var mıydı? İkincisi, bu dünyayı ya da kendisinin bu dünyanın neresinde olduğunu yeterince bilmiyordu.

Belki de Kelvhan haklıydı. Belki de insan olmak başarısız olmak için bir kaderdi. Gözlerini kapadı ve gözyaşlarını kırptırdı, zalim bir elfin acımasız sözlerinin kendisini nasıl bu kadar boş hissettirebildiğinden nefret ediyordu.

Yanağına yapılan şefkatli bir dokunuş gözlerini açmasını sağladı. Aeron yatağın yanına çömelmişti. Bakışları yumuşamıştı. Hayal kırıklığı yerini endişeye bırakmıştı. Elinde bir kâğıt tuttu ve bu kez gözleriyle Kelvhan'ın söylediklerini yazması için yalvardı.

Tanrım, ona böyle bakarken çok ateşliydi, şefkatli ve merhametliydi. Tereddüt etti. Dudağını ısırdı.

Sanki acısını öpüp yok etmek istiyormuş gibi dudaklarını indirip her bir gözüne bastırdı. O kadar hassas bir andı ki, Kelvhan'ın kendisini suçladığı şeyi yazmaya karar verdi.

Kristal Şehir'deyken kötü şeyler yaptım. Ne bildiğini, onun gibileri öldürdüğümü ve gerçek yüzüm ortaya çıktığında beni bekleyeceğini söyledi.

Aeron sinirlenmedi. Periye saldırmadan hemen önce yaptığı gibi sessizliğe büründü.

Trix'in derisi tehlike hissiyle karıncalandı. Onu mu hedef almıştı? En utandığı kısmı, portalının makinesinin Guardian mana kullandığını itiraf bile etmemişti. Algılama

Trix nota uzandı ama Aeron onu buruşturdu ve ayağa kalktı.

Soğuk gözleri kapıya ve kılıcına kaydığında, Trix onun Kelvhan'ın peşinden gideceğini biliyordu. Tıpkı Kelvhan kötü sözler söylediğinde onu korumaya çalıştığı gibi onu korumak istiyordu. Belki de bu tutkulu tepki bu bağın, bu savunmasız duygu paylaşımının bir yan etkisiydi. Bu anlayış yüzünden paniğe kapıldı ve yataktan ona doğru fırladı. Onun bileğini yakaladı.

"Hayır," dedi. "O buna değmez."

Trix'in elini çekerek kapıya doğru hışımla yürüdü ve ona yatağına dönmesini işaret etti. Trix'in paniği daha da arttı. Onun peşinden koştu. Ayakları sertçe yere çarptı ve dizlerindeki ağrı arttı. Bacaklarında büyüyen yanmaya aldırmadan onun peşinden topallayarak gitti. Her adımda nasıl zayıfladıklarını umursamadan. Kanlı gergedan adımlarının hiçbir inceliği yoktu.

"Hayır," tekrarladı, acısından kıvranıyordu.

Kızın gevşekliği karşısında gözleri büyüdü. Çenesini tuttu ve onu kollarının arasına aldı. Adam yatağa döndüğünde, kadın çaresizce onu yanında tutmak istiyordu. Ona yakın hissetmeye ihtiyacı vardı. İçine çöken umutsuzluktan başka bir şey hissetmeye. Ceketini bir arada tutan kemik çivileri kopardı. Dudaklarını öptü, parmaklarını ceketinin eteklerinin altına soktu ve onu aşağı indirirken kaya gibi sert ve pürüzsüz karnının kıvrıldığını hissetti.

Dudaklarından muhtaç bir inilti kaçtı.

Daha fazla.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Sakin gitme.

Adam doğrulana kadar ceketindeki çivilerin çoğunu sökmüştü. Adamın gözleriyle karşılaştığında, kız onun gözlerinde kendi ihtiyacının bir yankısını gördü - cinselliğin, fizikselliğin ötesinde bir şeydi bu. Ama adam başını sertçe salladı ve bacaklarını işaret etti.

"değil," dedi ve ona doğru uzandı. "Ben iyiyim."

Adam onun ulaşamayacağı bir yere adım attı ve kadın ona bağışlamak istedi. Birbirlerine baktılar, nefesleri kesiliyordu, inatçı iradeleri çatışıyordu. Ve adam çok iyi görünüyordu. Uzun saçları daha önce ıslatıldığı için hâlâ örülmemişti. Ceketinin önü açıktı ve mükemmel bir

Bronzlaşmış gövdesinde göbek deliğinden pantolonuna kadar uzanan bir tutam kıl vardı. Ereksiyonunun savaş pantolonunun derisini zorladığını görmek onu çözdü.

Onu istiyordu, ona ihtiyacı vardı ama başını sertçe salladı ve "*Hayır, dinlen*" diye imzaladı.

Trix her zaman inatçı bir kız olmuştu. Ve kendini bok gibi hissetmekten nefret ederdi. Bozuk bir aleti tamir etmekten daha çok sevdiği bir şey varsa, o da duygularıydı. Şu anda kendini iyi hissetmeye ihtiyacı vardı.

Cesaretle onun bakışlarını tutarak elini karnından aşağı kaydırıp ve dökümlü pantolonunun bel bandının altına daldırdı. Parmaklarını ağrıyan seksine bastırdı ve zevk vücudunda yuvarlanırken inledi. Görüşü bulanıklaştı ama kaygan uyarılmışlığını hissederken dikkatini onun üzerinde tuttu. Daha iyi hissetmek için parmağını hassas yumruğunun etrafında döndürmeye başladığında bir inilti daha çıktı.

Hızlı bir çözüm olduğunu biliyordu ama umurunda değildi. Bazen hızlı bir çözüm de işe yarardı.

Karanlık, için için yanan gözlerle onu izliyordu, öyle ki kız sadece bakışlarını tutmaktan neredeyse boşalıyordu. Adam inatla onun bakışlarını bırakmıyordu ve o da durmuyordu. Buna ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı vardı.

Adamın ham arzusu, kadın girdap gibi dönen ve kıvılcımlar saçan bir mutluluk havuzunda var olana dek onunla çarpıştı. O izlerken Aeron'un nefesi daraldı ama ayakları olduğu yere sabitlendi. Yalnız hissetmek istemiyordu.

İmdat, diye
imzaladı. "*Yardım
edin.*" *Lütfen.*

Arkadaşı saniyeler içinde yatağın başındaydı. Bileğini yakaladı ve elini pantolonundan çekti. Nefes nefese ve biraz da öfkeli bir şekilde elini geri çekti. Eğer kendine dokunmak isteseydi, dokunurdu. Ama arsız herifin kaşları birbirine çarptı ve elini kontrol etmek için gücünü kullandı. Elini tekrar pantolonundan çıkarmaya zorladı.

"Seni otuzbirci," diye . "Sakın cüret etme-oh."

Parmaklarını emdi.

"Ooh."

Dilini etrafında döndürdü. Kız ne söylediğini unutana kadar dilini yaladı ve emdi. Zihni, parmaklarını çekip göz kapakları yarıya inmiş, göz bebekleri arzuyla şişmiş halde ona bakana kadar onun kaygan ve sıcak ağzının ustalıkla hissine kilitlendi.

Hava onun uyarılmışlığının kokusuyla baş döndürücüydü, bu gerçeği fark etti ve arzuladı; gözleri kapandı, derin bir nefes aldı ve sonra parmaklarının üzerinden nefes verirken elini aralarında tuttu. Hava, adamın bıraktığı ıslaklığı gıdıkladı ve kadın titredi. Adamın hareketleri karşısında sersemlemiş bir halde birbirlerine bakarlarken, kızın vücudundaki sıcaklık azaldı ve serbest kalmak için yalvarmaya başladı. İhtiyacını gidermek için çaresizce elini çekiştirdi ama adam hâlâ elini sıkıca tutuyordu.

Kaşları sanki "*Gerçekten istediğin bu mu?*" der gibi kalktı.

"Ne?" diye nefes aldı, kafası karışmıştı. "Ne istiyorsun?"

Yüz ifadesinden bir savaş geçti. Onu istediğini, ona en az onun kadar ihtiyacı olduğunu biliyordu ama onu incitmek istemiyordu. Bu yüzden olmalı. Kız iyiydi. Biraz ağrıyordu ama iyiydi. Diğer eliyle ince gömleğinin içinden göğsünü sıkarak ona meydan okudu. Bir zevk şimşegi çekirdeğine kadar indi. İnleyerek arkasına yaslandı.

Aeron tersledi. Ceketini yırtıp çıkardı ve arkasına geçmek için onun üzerine tırmandı. Kaba kuvvetini kullanarak onu yan yatırdı, böylece sanki uyumak üzereymişler gibi vücudunun kıvrımlarına oturdu. Kadın meydan okurcasına inledi ama adam rahatlaması için onu kaşıklamadı. Parmaklarını ağzına soktu ve kulağına "Em" diye homurdandı.

Sesini duymak, o kadar sert ve arzu dolu ki, onu bir itaat birikintisine dönüştürdü. Adamın parmaklarını emdi ve dilini parmakların etrafında döndürdü.

"tükür," dedi, sesi düzensizdi. "Daha fazla."

Tanrım, onun için tam bir karmaşaydı. Onun için konuşması, sesi konusunda kendini mahcup hissettiğinde ona talimat vermesi, dudaklarından alçak, muhtaç bir inilti çıkmasına neden oldu. Ağzında kayganlaştırıcı topladı ve parmaklarını kapladı.

Onaylayarak homurdandı. "Aferin kızıma."

Sonra eli pantolonunun kemerinin altına daldı. Islak parmaklarını kadının kalçaları ve kıvrımları arasında kaydırды, hassas bölgelerine dokundu.

klitoris. Oyalanmadı. Oyun oynamadı. Kız kıvranıp içine girene kadar, serbest kalmak için onu pençeleyene kadar onu parmakladı.

"Oh, kahretsin," diye mırıldandı adam yerine vururken. "Evet. Evet. İşte böyle. İşte böyle. Durma."

Adamın duyamadığını fark ettiğinde bir an paniğe kapıldı. En çok ne zaman hoşlandığını nereden bilecekti... hoşlandığı şekilde. Duygularını hissetmek yeterli olacak mıydı? Ona daha fazla mı sokulmalıydı? Ona daha fazla mı dokunmalıydı? Onu yönlendirmeli miydi?

Ama Aeron onu şaşırttı. Sağ eli pantolonunun derinliklerindeyken, sol eli boynunun altına girdi ve boğazına dolandı. Parmaklarını onun ses kutusuna bastırdı ve saçlarına sokuldu. Bu yalvaran bir hareketti. Bir istek. Onu tereddütle yaladı ve öptü. Boynuna bastırdı. Kendini tuttu.

"Aeron." Adamın elini kapadı ve boğazına bastırdı. Bunu havuzlarda da yapmıştı; iniltilerini hissetmişti. Elinin baskısı nefes almasını engelliyordu ama kendini güvende hissetmiyordu. Bu onu tahrik etti ve direncin etkisiyle yüksek sesle inledi; adama hissetmesi için bir şey verdi.

Adamın ereksiyonu kadının arka tarafına doğru acı verici bir şekilde büyüdü. Nefes almaya ihtiyaç duyduğunda parmaklarını hafifletti -belki de paniğinin yükseldiğini hissetti- ama sonra inlediğinde bastırdı, dokunuşuyla zevkini yakaladı. Ve parmaklarıyla onun kalçalarının arasında çalıştı.

"Benim için çok ıslaksın," diye homurdandı. "Çok ateşlisin."

"Evet," diye tekrar tekrar mırıldandı, ta ki hisler çok fazla gelene kadar. Ta ki kelimeleri ona meydan okuyana kadar.

"Parmaklarıma boşaldığını hissetmek istiyorum." Başparmağıyla yumruğunu uyarırken parmağını göbeğine doğru kaydırды. "Siktir, çok . Benim için gel, dostum. Seni hissetmeme izin ver."

Gözlerinin arkasında patlayan yıldızlarla doruğa ulaştı ve çığlık atarak ona doğru eğildi. Aeron onun dudaklarını kendi dudaklarıyla yakaladı ve arzusunu parmaklarının gösterdiği kadar büyük bir coşkuyla yuttu. Sonunda doruktan indiğinde gülümsedi... eridi... ve parmaklarını dudaklarına dokundurduktan sonra minnettarlık el işaretiyle aşağı ve ona doğru itti.

"Teşekkür ," diye sıırttı. "Peki bunu bir daha ne zaman yapabiliriz?"

Dudaklarında utangaç bir gülümseme belirdi ve rahatlaması için onu önüne yatırmaya çalıştı ama kaşlarını çatarak yüzüne doğru döndü ve yüzüne düşen bir tutam saçı silkeledi. Adam ona bakarken gözlerinde iki parlak memnuniyet kıvılcımı vardı ama sadece bir anlığına. Bir an için utandı ve gözlerini kaçırdı.

Parmağını adamın çenesine koyarak yüzünü kendisine doğru çevirdi. İmza attı ve "Ne? Ben miydim?"

Gözleri korkuyla irileşti ve başını salladı. "Sonra ne olacak?"

Adam kızardı ve kızın elini tutup boğazına götürdü.

"Benim sesim," dedi ama eskisi kadar coşkulu değildi. Daha fazla utangaçlık ve korkuyla.

"Çok seksiydi," dedi sırtarak. Adam dudaklarına bakarak kaşlarını çattı ve kadın sözlerine uygun bir işaret bulmakta zorlandı. MIT'den arkadaşıyla hiç böyle bir işaret yapmamıştı. Onlar arkadaştı, sevgili değil. Bu uygunsuz olurdu. Öpücük kelimesini biliyordu çünkü iki köftenin öpüşüyormuş gibi görünecek kadar yakın oturmaları hakkında şakalaşıyorlardı.

Peki Aeron'a bu konuda ne hissettiğini nasıl söyleyebilirdi?

"Seksi," dedi ve dudaklarını işaret etti, ardından kendini bacaklarının arasından tutmak da dahil olmak üzere çeşitli müstehcen hareketler yaptı.

Aeron bir kahkaha attı ve başını salladı.

"Ben ciddiym. Açık saçık konuşman hoşuma gidiyor. Daha fazlasını istiyorum." Göğsünü bir sıcaklık kapladı ve onun kirli çenesini okşadı. "Bunun benim için yaptığın bir şey olması hoşuma gidiyor."

Onu anlamadı ama iç çekti, görünüşe göre yatışmıştı. Tavana baktı ve düşünceli bir şekilde göğsüne vurdu. Tamam. Şimdi, bu ne anlama geliyordu?

Parmaklarını dudaklarından yanağına doğru kaydırdı ve tekrar geri getirdi. *Öpücük mü?*

Gözleri kırıştı ve dudaklarını onunkilere bastırmak için yaklaştı, ama kadın elini onun ağzının üzerine koydu ve başını salladı. Adamın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktığında sırtıttı ve hâlâ deri pantolonuna yaslanan ereksiyonunu işaret etti.

Teklifi hakkında düşündü. Duygularındaki inişli çıkışlı arzudan ve gözlerinin ışıldamasından bunu anlayabiliyordu ama sonra sustu ve başını salladı.

Hayır, imzaladı.

"Ne?" diye nefes nefese kaldı. "Hayır mı?"

Onun öfkesine güldü ama bu iyi bir gülüştü. Onunla dalga geçmek için değildi ve bu onun kafasını karıştırdı. Kadın pantolonuna uzanınca, adam onu tokatlayarak uzaklaştırdı ve ruh hali ciddileşti. Bacaklarını işaret etti ve "*Acı*" diye imzaladı. *Daha sonra*.

"Bunu ben dizlerimin üzerine çökmeden de yapabiliriz," diye ısrar etti.

Ama onu kollarına aldı ve kapıya doğru yuvarlarken kendisi de arkasına sokuldu. Sonra onun ensesini öptü ve tekrar iç çekti. Şikâyet edemeyeceği kadar derin ve tatmin ediciydi. Az önce aralarında olanlardan memnundu.

Kadın biraz ofladı ve adam onu kendine çekti. Bu sefer rahatlamak için kendine izin verdi. Bunun için onunla kavga etmenin bir anlamı yoktu. Onu baştan çıkarmanın başka yolları da vardı... sonra.

Trix bir hevesle onun elini göğsüne götürdü ve başını yastığa koyup iç çekmeden önce parmak eklemlerini öptü. Kral ve kraliçeyle akşam yemeğine çıkmadan önce birkaç saatleri vardı. Bu zamanı rahatlamak için kullanmalıydı.

Gerçekten de bacakları ağrıyordu. İşi abartmıştı. Buna rağmen, hoşnutluk sıcak bir içecek gibi içinden yuvarlanarak dışa doğru yayılıyordu. Aeron sesiyle ona güvenmişti. Kendini onurlandırılmış ve... sevilmiş hissediyordu. Aşık.

Vay canına.

Sadece oraya gitti ve bu ona ürkütücü ya da tuhaf gelmedi. Doğru hissettirdi.

Bu gece, yemekten sonra onunla oturacak ve Crystal City'de Nero için yaptığı her şeyi anlatacaktı. Umarım Aeron da Trix'e karşı aynı hisleri besliyordur. Umarım o da Yüce Lord'un hissettiği gibi hissetmezdi. Umarım onu affederdi.

ChapTer TWenTY-One

Aeron banyo lavabosundaki siyah aynanın önünde durdu ve saçlarını ördü. Kral ve Kraliçe ile akşam yemeğine hazırlanmak için yapması gereken son şey buydu. Dönmeyi düşünmüştü. Muhafız üniformasını giydi ama rahat giyinmeye karar verdi. Muhafızların işi genellikle tehlikeli ve ölümcüldü. Onlarla iyi bir izlenim yaratmak, Kelvhan'ın tehditlerini etkisiz kılmak için müttefik olmak istiyordu.

Bütün hafta boyunca akşam yemeği davetini görmezden gelerek zaten iyi niyetlerinin sınırlarını zorlamıştı.

Özel dikim bir gömlek, keten pantolon ve sade bir taba rengi deri ceket giymişti. Gösterişsiz ve arkadaş canlısı olduğunu umuyordu.

Aynadaki yansımasında, Trix topallayarak arkasından geliyordu. Kaşlarını çatı, örgüsünü bıraktı ve ona döndü. Daha önce bacaklarını incittikten sonra yürümemeliydi. Kelvhan'ın onu aşağıladığını duyduktan sonra yarım yamalak gitmesi onun suçuydu.

Niyeti onu kucağına alıp yatağına götürmekti ama onu daracık bir elbisenin içinde görmek onu durdurdu. *Çok güzeldi.* Beyazlar içinde bir hayal gibiydi. Elbise belini kavırıyor ama kalçalarından genişleyerek yere kadar iniyordu. Tek bir yırtmaç ona düzgün bacakların kışkırtıcı görüntüsünü veriyordu. Ellerini kalçalarından yukarı kaydırıp kumaşı kenara itme, parmak uçlarıyla daha önce tadına baktığı aynı sıcak, ıslak yere ulaşma düşüncesiyle ağzı sulandı.

Kızın ayakta olduğunu hatırlayınca kaşları yeniden çatıldı. Ellerini beline doladı, ne kadar küçük ve narin olduğunu fark etti, sonra onu kaldırıp banyo tezgahının üzerine koydu. Kadının sırtışı karşısında dudakları büzüldü. İyileştikten sonra bile onu zorlamaktan her zaman zevk alacağını hissetti. Onunla alay etmekten. Ve eğer midesindeki küçük heyecan bir şey ifade ediyorsa, bunun her dakikası hoşuna gidecekti.

Bacaklarını açarak adamın içeri girmesini sağladı ve yakasından çekiştirerek onu kendine yaklaştırdı. Sonra takdir dolu gözlerle, kırışıklıkları düzeltmek için ellerini gömleğinde gezdirdi. Gözleri pantolonuna kaydıığında, gözlerini oraya yapıştırdı ve "*Sonra öpüşürüz*" diye imzaladı.

Aleti bu ilgi karşısında sarsıldı. Crimson, şimdi ona yardım et. Sadece birkaç gün sonra ona karşı istediği kadar sert, muhtaç ve hoşgörülü olabilirdi. Daha önce ona nasıl tepki verdiğine bakılırsa, her adımda bu konuda hevesli olacaktı. Hatta onu sesinin yarattığı titreşimleri hissetmesi için teşvik etmişti.

Aleti tekrar sarsıldı.

Sikeyim.

Yüzünü ovaladı ve saçını örmeye geri döndü. Bir düzeni, bir rutini vardı. Bu onun içindeki bir şeyi rahatlatıyordu. Saç örgüleri genellikle alnından aşağı ve arkaya doğru gevşek bir şekilde yapılıyordu. Rubrum Şehri'nde bu yaygındı.

Ama bu gece, saçlarından rastgele parçalar koparıp örerken Trix'in maharetli parmaklarının yumuşak ve şefkatli dokunuşuna hayır diyemedi. Kendisininkini yapmayı bıraktı ve onun yerine eşinin konsantrasyon tiklerini incelemenin katıksız zevkine daldı. Küçük pembe dili dudaklarının köşesine bastırıyordu. Bir hata yaptığında burnunu kıvırıyordu. Çabalarından memnun olduğunda gözleri kırışıyordu.

"Neden örgüler?" diye sordu.

Yüzündeki küçük sevinçlere o kadar dalmıştı ki, ilk başta kelimeleri işaret ettiğini fark etmemişti. Kendini tekrar etmek zorunda kaldı.

Neden örgüler?

Anlık tepkisi gerginleşmek oldu. Cevap, unutmayı tercih ettiği ama kimliğini şekillendirdiğini düşündüğü bir geçmişte yatıyordu. Kadın

er ya da geç öğrenenecekti. Bazılarını çoktan duymuş olabilir.
Yatak odasından bir kâğıt ve kalem aldı ve cevabını yazdı.

*Örgüler, Sonbahar Sarayı'nda eğitim gördüğünüz
anlamına gelir. Elime her kitabı **okumama**
rağmen, eğitim hakkı talep etmeme izin verilmedi.
Kralın piç oğluydum. Saçımı şaka olsun diye
keserlerdi.*

*Bu yüzden bir Muhafız **olduğumda**,
bu hakka çıkmak için saçımı ördüm.*

Okurken yüzünün aldığı ifadeye bakılırsa, bu dürüst cevabı beklediğini sanmıyordu ama geçmişini ondan saklamayacaktı. Acı dolu ruhunun derinliklerini yeniden umutla doldurmuş gibi görünen bu inanılmaz kadından değil.

Onun sözlerinin altına yazdı,

*Bence örgülü ya da örgüsüz seksi görünüyorsun.
/Sen benim her şeyimsin.*

Boğazı düğümlendi, yanakları kızardı ve zorlukla yutkundu. Bakışlarını onunkilere kaldırdı ve yakıcı bir merakla karşılaştı. Sonra iyi niyetinde garip bir kırılma, arzusunda bir düşüş. Sanki bir şeyle mücadele ediyor gibiydi. Ağzını birkaç kez açtı ama dudaklarını kapattı ve onun yerine daha fazla yazmaya başladı.

Sana bir şey söylemeliyim.

Ama ruhları bu şekilde ortaya koymaya devam ederlerse, bir kral ve kraliçeyi ayağa kaldırmaktan oldukça mutlu olacağını biliyordu.

Daha sonra, sorgulayıcı bir omuz silkme ile imzaladı. Yemeğe geç kaldık.

Bunu düşündü, sonra başıyla onayladı. Adam onu kucağına aldı ve dışarı taşıdı. Aralarında hiçbir şey olmasın istiyordu ama bunun için tam ve mutlak bir mahremiyete ve aceleye getirilmemeye ihtiyaçları vardı. Kraliçe ve kralla akşam yemeği onlar farkına varmadan bitmiş olacaktı.

AERON'UN EŞİ, sarayın kraliyet dairesine girmeden önce kızın ayaklarını yere basması için ısrar etti. Bu onun kararına aykırıydı, özellikle de daha önce kendini incittikten sonra. Neden bağımsız olmak istediğini anlıyordu ama kız ona ağır bir şekilde yaslanıp yüzünü buruşturduğunda neredeyse onu tekrar kucağına alacaktı. İçindeki endişe çalkalandı. Acı çekiyordu - bu sabahkinden daha fazla acı çekiyordu. Onu sandalyeye taşımasına izin vermeliydi. Kral ve kraliçenin buna aldırmayacağından emindi.

Ama olay çıkarmak istemedi, bu yüzden ona gülümseyene kadar onu sabitledi. Cesurdu ve bunun onun kim olduğunun yüzeyini bile çizmediğinden şüpheleniyordu. Uzun, kıvrıkcık saçlarını omuzlarından ayırdı ve boynunun yanındaki çukuru öpme isteği çok fazlaydı.

Kızardı.

Delphinium'a geldikleri andan itibaren bu kaçınılmaz akşam yemeğinden kaçınmasına rağmen, eşinin yanında olmaktan başka tercih edeceği bir yer yoktu. İletişim konusundaki tüm o endişesi azalmıştı, sadece onun için tercüme yapıp konuşmayı sürdürebildiği için değil, aynı zamanda yapamazsa, artık bunun etrafından dolaşmanın yollarını bulabilecek kadar kendine güvendiği için. Bir hafta önce onu geride bırakıp Kuyu'daki lekeyi tek başına temizlemeye çalışmak istediğine inanamıyordu.

Kolunu onun omzuna doladı ve hazır olduklarını bildirmek için kâhyaya baktı. Büyük Yaşlı Ağaç'ın altındaki tünellerde Yüce Lord Kelvhan'ın yanında duran aynı kâhyaydı. Aeron zaten fae'ye güvenmiyordu ama erkeğin yüzündeki tuhaf ifadeye hazırlıklı değildi. O kadar kısaydı ki neredeyse

özledim. Nefret mi? Şaşkınlık mı? Korku mu? Aeron'un çözemeyeceği kadar kısaydı ama oymalı büyük kapılardan geçerken arkalarında temkinli bir his bırakmıştı.

Bu tür sahte yüz ifadeleri Fae'lerin yalan söylemesinin bir başka yoluydu. Aeron duyma yetisini kaybetmeden önce bunu fark edememiş olabilirdi. Artık beden dilini daha çok inceliyordu ve hareketlerde sözlerden daha fazla gerçeklik buluyordu... hatta fae'lerden gelenlerde bile. Kâhyanın izlenimini daha sonra incelemek üzere sakladı ve onu kapıya kadar takip etti.

Aeron ve Trix kapıların hemen önünde durdular ve çevrelerindeki ani değişim karşısında gözlerini kırptırdılar. Bir oda görmeyi bekliyordu ama cam fanuslara hapsedilmiş manabeezlerle aydınlatılmış, geniş bahçeler buldu. Olgunlaşmış meyveler ve açan çiçekler havaya hoş bir koku veriyordu. Durgun değildi, ama gerçek bahar tadında, atmosfere yeni yaşamın lezzetini .

Aeron derin bir nefes aldı ve onun da aynı şeyi yaptığını hissedince Trix'in ensesini kavradı.

Buradaki hava canlandırıcıydı... ve baştan çıkarıcıydı. Sanki mananın özü dilini kaplamış gibiydi. Bu fikir aklına geldiğinde içgüdüleri hemen savunmaya geçti. Havadaki büyüün tadını alabiliyorsa, her şey görüldüğü gibi olmayabilirdi.

Kâhya onları parke taşlı bir yoldan, çelenkler ve fenerlerle süslenmiş Ağlayan Söğüt'ün altındaki dikdörtgen bir masaya doğru götürdü. Küçük duvar freskleri yol boyunca düzenli aralıklarla Bahar Sarayı tarihinden sahneleri tasvir ediyordu. Aeron, Büyük Yaşlı Ağaç'ın mor fidanı olduğunu tahmin ettiği şeyin üzerinde duran Eulios'u erkeksi ihtiyaçıyla tanıdı.

Bir başka panelde ise Kuyu, mana ve yasak maddeler arasındaki bağlantıyı keşfeden sarışın elf Jackson Crimson gösteriliyordu. O, Kuyu Tarikatı'nı kurmak için şimdiki Başbakan Aleksandra ile birlikte çalışan aynı fae idi. Benzer hikaye anlatma sanatı Tarikat Akademisi'nde de vardı.

Bir başka freskte Crimson tören gölü tarafından yutulurken gösterilmiştir. Üçüncüsünde ise Eulios ve Crimson sırlarını konuşuyormuş gibi başlarını eğmişlerdi.

Beklediği gibi, Trix resimlere o kadar kaptırmıştı ki, onları bekleyen gösterişli giyimli iki kraliyet mensubuna tüm dikkatini verememişti

masada. Onu nazikçe dürttü ve büyük masanın doğru yönlendirdi.

Kral Tian, Kraliçe Oleana'nın yanında oturuyordu. Boynuzlar, çiçekler ve yapraklardan oluşan tacı solgun ve zayıf başında anormal derecede canlı görünüyordu. Kraliçe ışıltı ışıltı ve genç görünüyordu. Teknik olarak aynı yaşıydılar ama onu yaşlandıran bir şey olmuştu. Çiftleşmeleri bir aşk . nazikçe dokundu ve yaltaklandı. Bakışları onun buruşuk yüzüne her indiğinde yumuşuyordu. Bir fae'nin bu şekilde yaşlanması için manasının kalıcı olarak yok edilmesi gerekirdi. Kralın bunu neden yapmış olabileceği Aeron'un cevaplamayı umduğu bir gizemdi.

Bu şehirde geçirdiği süre uzadıkça, bir şeylerin yolunda gitmediğini daha çok hissediyordu.

Bir şeyler yanlıştı.

Bir Gardiyan olarak burnunu politikadan uzak tutmalıydı... ama kralın yaşlanması mananın kötüye kullanıldığına işaret ediyor olabilirdi. Ve bu kesinlikle bir Gardiyanın burnunu sokması gereken bir yerdi.

Aeron Trix'in elini tuttu ve kraliyet çiftine doğru adım attı, Trix ona geldiklerinde olduğundan daha fazla yaslanmıştı.

Onu kucağına .

Bundan

hoşlanmayacaktır

Aeron ve Trix masaya geldiklerinde kral ve kraliçenin dudakları kıpırdadı. Trix duyamadığını açıkladı. Konuşurken onun yararına işaret etmeye devam etmesi hoşuna gitmişti. Ondan bunu hiç istememişti ama ilişkilerinin başından beri bunu yapması onun karakterinin bir göstergesiydi.

Trix'in işitme kaybıyla ilgili açıklaması karşısında kraliyetin çenesi düştü ama önce kraliçe toparlandı. Aeron'a kibarca gülümsedi ve kendisinin karşısına ve kralın yanına oturmalarını işaret etti. Aeron önce Trix için bir sandalye çekti ama kraliçe Trix'i masanın kendi tarafına doğru salladı. Trix ona gergin bir bakış attı ama kraliçe bunu yapmasının uygun olduğunu başıyla onayladı.

Her nasılsa, bir fakirle konuştuğu gibi bir kraliçeyle de konuşabileceğini düşünüyordu.

Hayatta olduğu süre boyunca, bu asil Seelie çifti hakkında neredeyse hiç kötü bir söz duymamıştı. Akşam havasındaki büyüye rağmen, bu gece bir zarar verebileceklerini sanmıyordu. Aeron düşündükçe

bahçeden geldiğini daha çok hissetti. Sanki Kuyu'nun kendisi toprağı besliyor gibiydi. Mananın normalden daha hızlı yenildiğı bir güç kaynağı .

İşe yarayabilirdi ve muhtemelen kraliyet ailesinin burada vakit geçirmesinin nedeni de Genellikle bir güç kaynağına yakın olmanın cazibesine karşı koymak zordu.

Kral ayağı kalkmaya çalıştı ve kâhyayı yanına çağırdı ama zayıf bedeni fazla ilerlemesine izin vermedi. Kraliçe onun yerine sordu ve eşini tekrar oturması için yönlendirdi. Birkaç dakika sonra kâhya elinde bir kâğıt ve kalemle geri döndü. Kâhyanın arkasını döndüğü anda, hoşluk maskesi düştü. Aeron'u izlerken yakaladı ve girişin yanındaki yerine geri dönmeden önce maskeyi yerine taktı.

İlginç.

Aeron konuşmayı dinlemeyi planlayıp planlamadığını merak etti; şimdi yarısı yazıya döküleceğı için mutsuzdu. Bu yemekten memnun olmayan tek bir kişi daha vardı, o da kraliçenin kardeşiydi.

Bu konudan kaçmanın bir yararı yoktu. Aeron her zaman açık sözlü biri olmuştu. Şimdi sesini kullanmamayı seçtiğine göre bunun bir önemi olmamalıydı. Kalemi eline aldı ve yazdı:

Nimfler Şifalı sulara bize saldırdı.

ÇAPTER TWEnTY-TWO

T Bu tür resmi etkinlikler genellikle Trix'in kendini yerinde hissetmemesine neden olurdu. Kristal Şehir'deki Gök Kule'de lüks giyimli seçkinlerle dolu büyük yemek salonunu ziyaret etmekten nefret ediyordu. Hatta ne zaman

Bayan Melody çalarken Trix sahnenin arkasından izlemeyi ve gölgelerde saklanmayı tercih etti. Tırnaklarının altındaki yağı ve vücudunu gizleyen tulumları severdi.

Dolapta asılı duran seksi beyaz elbiseyi giydiğinde, milyonlarca elmas gibi görünen bir kraliçenin yanında otururken kendini ne kadar rahat hissettiğine şaşırdı. Cidden, Trix onun kusursuz tenine ve kısmen görkemli desenlerle örülmüş, kısmen dokunmuş uzun ipek saçlarına bakmaktan kendini alamıyordu. Elbisesi, elf kulaklarından sarkan küpelerle uyumlu mücevherlerle parılıyordu. Saçtıkları ışık Trix'e suyun üzerindeki yansımaları hatırlatıyordu.

Göz korkutucu olabiliyordu, bu doğrudu, ama Trix kendini tamamen rahat hissediyordu.

Belki de Trix'i dostça yanına çağırmasıydı.

"Sizinle tanışmak ne güzel," dedi Trix'e nazik bir gülümsemeyle. "Lütfen oturun. Sizinle daha yakından konuşmak isterim. Bırakın erkekler dünyanın durumu hakkında sıkıcı sohbetler yapsın."

Trix masanın etrafında topallayarak yürüyor, dikkatlerin yürüyüşüne çekilmesinden nefret ediyordu. Aeron'un yardımına koşması gerektiğini hissetmişti ama Kraliçe Oleana'nın yanına vardığında omurgasını dikleştirdi ve reverans yaptı. Kraliçe ne topallığından bahsetti ne de Aeron'un sağırlığından.

Trix, kralın alışılmadık durumundaki bir eşe sahip olmanın dünyaya bakışını değiştireceğini düşünüyordu. Trix geçen hafta içinde, ölümsüze yakın ırkta nadiren bulunan fae'lerin engelli olanlara karşı hoşgörölü olmadıklarını çabucak .

"Nadir görülen bu iyi kutsanmış çiftleşme için tebrikler." Kraliçe Trix'in mavi kol işaretlerini gösterdi. "Kuyu'nun birlikteliğinizi onaylaması ne kadar harika."

Trix görgü kurallarını hatırlayarak otururken eliyle teşekkür işareti yaptı.

"Bunu anlamam biraz zaman aldı," diye cevap verdi, bakışları Aeron'a kayarak. "Ama şimdi oldukça iyi bir eş olduğumuzu görüyorum."

Trix görücü usulü evlilik gibi bir durum hakkında bunu söyleyeceğini hiç düşünmemişti ama duyguları paylaşmanın bir ilişkiyi farklı bir düzeyde derinleştirdiğini inkâr edemezdi.

"Ne zamandır Elphyne'desin canım?" diye sordu kraliçe.

"Kristal Şehir'de birkaç yıl ve Elphyne'de birkaç ay," dedi ve Oleana ona şaşkın bir bakış attığında, Trix'in ilk tepkisi duygularını korumak oldu çünkü düşünmediği bir şeyi ağzından kaçırmıştı. İnsanlığına dikkat çekmek muhtemelen burada, Elphyne'de iyi bir şey değildi. Ve kraliçe sadece Elphyne hakkında soru sormuştu... Kristal Şehir hakkında değil. Tanrım. Trix'in yanakları kızardı ve bir kayanın altına saklanmak istedi. Bazen düşüncesizce hareket ettiği anlardan hazırlıklı olmadığı sonuçlar çıkıyordu. Ama kraliçe Trix'in insanlığı üzerinde durmadı.

"Elphyne'i nasıl buluyorsun?"

"Sanırım kaçırıldım ve Sonbahar Sarayı Kralı'na satıldım. İşte bu kadar." Trix zihinsel olarak kendi suratına bir tokat atmak zorunda kaldı. Arka arkaya iki düşüncesiz yorum. Aklından ne geçiyordu? Birinin dudaklarına fermuar çekmesi gerekiyordu.

Teselli arayan Trix'in bakışları Aeron'a gitti. görmek nefes almasını sağladı ve olmadığı biri olmaya çalışmayı bırakması gerektiğini hatırladı. Aeron ondan gayet hoşlanıyordu.

"Kaçırıldı mı?" Oleana'nın güzel gözleri büyüdü. "Oh. Ne talihsizlik. Sen iyi misin?"

"Öyleyim." Odadaki fili saklamanın bir faydası yok. "Korkarım sakatlık tamamen benim hatamdı. Nereye gittiğime dikkat etmiyordum."

Trix, Aeron ve kralın kâğıda bir şeyler karaladıklarını fark etti.

Kraliçe onun bakışlarının yönünü yakaladı, , kralın yazdığı bir şeyi okudu ve sonra Trix'e, "Nimfler size *burada* mı saldırdı?" diye sordu.

Trix Aeron'un doğrudan konuya gireceğini tahmin etmeliydi. Onun düşüncesizliğinden utandığı yerde, o seçimlerine sahip çıkıyordu. Onun bu yönünü seviyordu. Trix Oleana'ya dönerek, "Evet. Biri beni boğmaya çalıştı, diğeri de Aeron'u öldürmeye çalıştı," dedi.

"Umarım hak ettiklerini bulmuşlardır." Kraliçe alay etti. "Bir Muhafız'a ve onun İyi Kutsanmış eşine saldırmak. Birinin eşini korumaktan daha yüce bir görev olmadığına inanıyoruz."

Gözlerinde hüznün titreşti ve Trix içgüdüsel olarak uzanıp onun elini sıktı. Dokunur dokunmaz kraliçenin şaşkın bakışları Trix'e kaydı. Trix kraliçenin hayatında gerçek şefkat gösterilerinin çok az olacağını hissetmişti.

Tıpkı Trix'in zamanında olduğu gibi, bu tür bir rolde olan birinin karşılıksız dostlukları çok az olurdu.

Oleana'nın suratı asıldı ve titretek bir elle Aeron'a bir şeyler daha yazan kralına endişeli bir bakış fırlattı. Sonra ikinci bir kâğıda yazdı ve kâhyayı yanına çağırdı.

Kral ayağa kalkmaya çalıştı ama bacağı aksadı ve sonunda tekrar oturdu. Trix onun da daha önce aynı şeyi yaptığını fark etmişti. Ama onun iyileşecek olan sakatlığının aksine, onunki büyük olasılıkla yaşlılığa bağlıydı. Ve bir baston ya da yürüme aparatı da görmemişti.

Bu ona bir fikir verdi.

"Kralın yürümesine yardımcı olacak bir yardımcı yapmamı ister misiniz?" sordu Oleana.

"Yardım mı?"

"Evet. Fae'lerin hepsi genellikle çok zinde ve sağlıklı olduğu için muhtemelen onlara aşına olmadığınızı biliyorum, ama benim geldiğim yerde yaşlılık yaygındır, tam motor fonksiyonların azalması da öyle. Yürüme çerçeveleri ya da baston yaparız-" Eliyle bir metre uzunluğunda bir işaret yaptı. "Üzerinde dengede durmak için kullandığınız uzun bir baston."

"Bu sevgili Tian'a çok yardımcı olur." Oleana gülümsedi. "Önce festivalde bize yardım ettiniz, şimdi de bu. Sana borçlu oluruz

size büyük bir minnet borcum var."

"Saçmalama," dedi Trix. "Şifacılarınız bana çok yardımcı oldular."

"Anladığım kadarıyla, sizinle birlikte çalışan Tarikat'tan bir şifacı. Biz sadece odayı temin ettik."

"Ve bu güzel elbise."

Oleana eğildi. "Bu, canım, eşin tarafından parayla satın alındı ve ödendi. Seni rahat ettirmek için hiçbir masraftan kaçınmadı."

Trix'in bakışları Aeron'un kralla derin bir sohbete daldığı yere kaydı. Odalarındaki tüm savurganlığın parasını o mu ödemişti?

Ondan hoşlandığını bilmeden önce bile.

Trix'in kolundaki mavi pırıltı dikkatini çekti. İlk görüşte ona bu kadar çok şey verdiğine göre bu bağ özel olmalıydı. Kraliçe bunların nadir olduğunu söylememiş miydi?

"Yaşlı bir kraliçeyi şımartıp bana eşinizden bahseder misiniz?" Oleana sordu. "Umarım çok ileri gitmiyordur ama gizem ve iyi bir aşk hikâyesini severim."

"Sanırım henüz onun hakkında çok fazla şey bilmiyorum. Sonbahar Mahkemesi'nden Tarikat'a geldi ve zeki olduğu için saçlarını örmeyi seviyor."

Oleana güldü. "Sessiz, zeki bir tipe benziyor ve bunlar hakkında ne derler bilirsin."

"Um... Anladığımdan emin değilim."

Kraliçe ona göz kırptı. "Çarşafaların arasında bir dinamit gibiler."

Trix kızarmamaya çalıştı. "Sanırım bunu reddedemem."

"Biliyorum çünkü Tian da eskiden aynı türdendi. Bu yüzden böyle şeyler söylemeye hakkım var." Oleana içkisinden bir yudum alırken sırıttı.

Bir kıkırdamayı paylaştılar. Trix bu elf kraliçesini sevmişti.

Oleana sordu, "Ama Sonbahar Mahkemesi diyorsunuz. Aeron'un yaşını biliyor musun?"

Trix başını salladı. Bu soru dizisi oldukça hızlı bir şekilde kişiselleşiyor gibiydi ve içinde gizli bir şüphe vardı.

bu yemekte görüldüğünden daha fazlası vardı. Trix en tuhaf olayı yakalamak için tam zamanında Aeron'a baktı.

Kralın eli uzandı ve Aeron'un kulağını yakaladı. Aeron'u daha yakına çekti ve içeri baktı.

"Tian!" Oleana haykırdı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Oturduğu yerden fırladı ve Aeron'un kulağını, hiçbir şey olmamış gibi arkasına yaslanmış olan kraldan çekmesine yardım etti. Oleana özür dileyerek Aeron'a gülümsedi.

"Onu affetmek zorundasınız. Kendinde değil." Aeron'dan özür dileyen bir işaret yaptı ve sonra eşine dudak büktü. "Muhtemelen kendisi gibi kulakları olan başka bir elf görünce heyecanlanmıştı."

Oleana bu yaşlı, bunak bir elfin hareketiymiş gibi davrandı ama Trix kralın gözlerinde bir kurnazlık yakaladı. Aeron Trix'e baktı ve dalgınca kulağını ovuşturdu.

İyi misin? Trix imzaladı. Ayağa kalkıp kendini bir kralın üzerine atmaya hazırdı. Bu aşırı korumacı dürtüler Aeron'a bağlandıkça daha da güçleniyordu.

Başını salladı ve elini hafifçe aşağı doğru salladı. Trix onun gerçekten de ayağa fırladığını ve saldırmaya hazırlandığını fark etti.

Bahçedeki hareketlilik dikkatini boynuzlu miğferleri olan kraliyet muhafızlarına çekti. Girişte onları orada görmemişti ama manzaranın bir parçası olarak başından beri orada olduklarını tahmin etti.

Kralın bulutlu mavi gözleri sanki yeni bir şey düşünmüş gibi irileşti ve Aeron'un okuması heyecanla bir şeyler karaladı. Garip olay unutulmuştu, Oleana Trix'e küçük, yatıştırıcı bir gülümseme göndererek yerine döndü.

"Keşke bu davranışın yeni olduğunu söyleyebilseydim, ama tek kardeşi doğum sırasında öldüğünden beri, sürekli olarak düşüşte."

Trix koltuğunda garip bir şekilde kıpırdandı. Bunu duyması gerekiyor muydu? Ama kraliçe ona güveniyor gibiydi ve eşine ulaşmak için aceleyle karıştırdığı yemek takımını düzeltirken konuşmaya devam etti.

"Daha ne kadar metanetli davranabilirim bilmiyorum. Denedim. Yıllardır deniyorum, ama ben-" Yutkundu.

"Zor olmalı," dedi Trix. "Ve yalnız. Herkesten ayrı hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilirim. Eğer biriyle konuşmak istersen, lütfen beni arayabileceğini bil."

"İnsan olduğun için mi böyle "

"Şey..." Trix omuz silkti. "Sanırım hayatım boyunca hep böyle hissettim.

İnsanların normal dediği gibi biri değilim."

"Pah," dedi. "Normal abartılıyor. Gelin. Yemekler servis edilmek . Bir şeyler içelim ve normal unutulalım. Sadece bir geceliğine."

Bir içkiden daha fazla olduğu ortaya çıktı. Belki üç. Ya da dört. Trix saymayı unuttu ama tabaklar temizlenene kadar bulutların üzerinde tökezledi ve kraliçenin içkisindeki mavi bir parıltı dikkatini çekti.

"Kelvhan," diye mırıldandı Oleana, gözlerini kısarak fincanına baktı. "Ne istiyorsun? Bir şeyin ortasındayım." Trix'e dramatik bir şekilde gözlerini devirdi ve fincana odaklanmadan önce *Kardeşler* diye mırıldandı.

Ama Trix havalara uçmuştu. Burada ne haltlar dönüyordu? İçkisinde neden bir erkek resmi vardı? İnsan-elf değil. Kelvhan.

"Aman Tanrım, Aeron. Bunu görüyor musun?" dedi ona, işaret ederek.

Onun aksine Aeron sarhoş değildi. Her zamanki gibi sert ve mert olan Aeron'un kaşları Trix'in koordinasyonsuz el işaretleri karşısında kalktı ama ana fikri . Ne o ne de kral Trix'le aynı şaşkınlıkla doluydu. Titrek bir dirseğin üzerinde kraliçeye doğru eğilen ve neredeyse içkisini devirecek olan Trix, kraliçenin bardağındaki suyu dürttü. Kelvhan kız kardeşine ters ters bakarak konuşurken yüzü titriyordu.

"İki katili ağırılıyorsunuz," dedi.

"Katiller!" Oleana sahte bir şaşkınlıkla yüzünü yelpazeledi. "Aman Tanrım. Ne yapacağız biz?"

"Bu iş ciddi, kardeşim."

Oleana'nın neşesi kaçtı ve doğruldu. Şakacı kadın gitmişti. Kraliçe gelmişti.

"Dikkatli konuş, Kelvhan. Çok tanıdıkısın."

"İki tebaanızı Büyük Yaşlı Ağaç'ın kutsal şifalı sularında soğukkanlılıkla öldürdüler. Ve sizin bu konuda söyleyecek hiçbir şeyiniz yok mu?"

Dudaklarını büzdü. "O bir Fae. O bir Gardiyan. Bu yüzden konuştuğunda doğruyu söyler. Bize yüksek fae'lerin sözlerinin gerçek olarak kabul edilmesi gerektiğini, yoksa toplumumuzun çökeceğini söyleyen sendin. Leke herkese garip şeyler yapıyor. O iki perinin saldırısı bu yüzden içimizde Muhafızlara ihtiyacımız var. Şimdi, eğer hepsi buysa, kabaca bölüyorsunuz."

Kelvhan hiçbir şey söylemedi ama ters ters baktı ve kraliçe parmağını sıvının içine sokarak bağlantıyı kesti. Eşiyle ortak bir bakıştan sonra Trix ve Aeron'a kibarca gülümsedi.

"Bu krallığı koruma konusunda biraz aşırı hevesli ama emin olun aynı görüşleri paylaşmıyoruz."

"Kraliçem bu konuda haklı," dedi kral. "Aslında ben de kışlada askerlerimle vakit geçirmenizi umuyordum."

"Ben mi?" Trix ağzından kaçırdı.

"D'arn Aeron." Kral isteğini yazmadığını unutmuştu ama yazınca Aeron saygıyla başını salladı.

Kraliçe gülümsedi ve elini Trix'in üzerine koydu. "Benimle vakit geçirmeni çok isterim. Burası bazen çok sıkıcı oluyor." Sesini alçalttı. "Özellikle de Tian uyuduğunda."

"Tabii ki!" Trix cevap verdi. "Şu bahsettiğim bastonu yapabilirim. Oh. Ve şu iletişim yönteminiz hakkında daha fazla duymak isterim. Neden su aracılığıyla? Nasıl çalışıyor?"

"Bu tür konuları konuşmak için önümüzde koca bir hafta var." Oleana'nın bakışları, göz kapakları yorgunluktan sarkmış olan kralına kaydı. "Sanırım bu yemeği sonlandırıp dinlenmeye çekilmemizin vakti geldi."

Kraliçe ayağa kalktığı anda Trix de ayağa kalktı ve bacaklarına ateş gibi bir acı saplandığını hissetti ama ciyaklayarak ve elf kraliçesine sarılarak kendini korudu.

"Sizinle tanıştığım için çok minnettarım," dedi ve ardından teşekkürlerini eliyle imzaladı.

Kraliyet çifti gidene kadar ayakta kalabildiği için gururluydu. Sonra gözlerinde yaşlarla sandalyeye geri yığıldı.

Alkolün sisi içinde bile acı göz kamaştırıcıydı. Aeron manasını kullanarak kralla konuşmak için kullanılan kâğıtları yaktı, sonra da koşarak gelip kadının önünde diz çöktü.

Acıyı 1'den 10'a kadar derecelendirerek
imzaladı. Yalan söyleyebilirdi.

İlk arkadaşını daha yeni edinmişti ve adam odalarında kalması için ısrar edebilirdi. Ama zaten aralarında olan büyük sırlara yenilerini ekleme düşüncesi çok fazlaydı. Yüzünü buruşturarak sekiz parmağını kaldırdı.

Aeron onun yüzünü avuçladı ve başıyla onayladı. Sonra onu kucağına aldı ve eve taşıdı.

CHapTer

TWenTY-THree

T Ertesi sabah Thistle'in Aeron'a bakışı göğsüne ulaşır kalbini sıkıştıracak kadar karanlıktı. Bunu biliyordu. Trix'i bir şeyler elde etme ihtiyacından korumalıydı.

ama birini sevdiğinizde, bazen onun için en iyi olduğunu düşündüğünüz şeyle onu mutlu eden şey arasında denge kurmak zor olabiliyordu.

Onu seviyordu.

Onu çok az tanıyordu ama bunun bir önemi yoktu. Ruhları daha önce başka biriyle hiç yaşamadığı bir şekilde birbiriyle konuşuyordu. Kızın ona, onun da kıza ihtiyacı vardı.

Thistle Trix'i muayene ederken yatağın etrafında volta atarken utanç yanaklarını ısıttı. Her zaman iyimser olan arkadaşı onun durumunun ciddiyetine gülüp geçmeye çalışıyordu ama onun suçluluk duygusunu içinde hissediyordu. İkisi de sonuçlarını hiç düşünmeden balıklama atlamışlardı.

Aeron su perisi saldırısını bile suçlayamıyordu. Trix'in acısı odadan tek çıkıp Kelvhan'a saldırmak istediğinde ve sonra da yemeğe gitmesine izin verdiğinde daha da kötüleşmişti. Kendini suçladı.

Bir uzmandan onay almayı beklemeliydi.

İlk atlayan kişi değildi. Plan yapardı. Ve Trix'in iyileşmesine yardım etmek için elinden geleni yapmaya hazırdı. Eğer bacakları mahvolduysa... eğer yanlış iyileşmelerine izin verdiyse...

Thistle ona bir not uzattı ve okumasını bekledi. Yazılı kelimelerde ses tonu olmasa da, onaylamamasının havada titreştiğini hissedebiliyordu. Bunu hak etmişti.

Thistle yazdı:

İyileşme sürecinde bir adım geriye gitti. Diz ve ayak bileklerinde yeni şişlikler var. Mana kullanma izni olmadan, korkarım kalıcı hasar olabilir. Ölümcül sonuçları olsa bile, enfeksiyon kendiliğinden düzelmez.

Aeron gözlerini kapadı ve nefes verdi. Bunun olmasına nasıl izin verebilmişti? Kafasında milyonlarca düşünce dönüp duruyor, gözlerini açmasını ve gerçekte yüzleşmesini engelliyordu ama Thistle hafifçe koluna dokundu. Yazdığı kelimenin başka bir satırını işaret ederken bakışlarıyla onu karşıladı:

Leke hala tehlikeli mi?

Başını salladı ama bunu yaparken sarmaşıkların üzerindeki siyah sızıntıyı hatırladı. Bunun Silver'ın karanlık yeteneğine benzer bir madde olduğunu tahmin etmişti. Eğer Thistle çalışırken Silver'ın lekeyi temizlemesini sağlayabilirse, Trix hâlâ iyi olabilirdi.

O yazdı:

Sen çalışırken lekeyi bir yolunu bulabilirim. Ama biraz zamana ihtiyacım olacak. Ne kadar zamanımız var?

Thistle kalemi aldı ve cevap verdi,

Bunu söylemek zor. En iyi senaryo, belki de bir /Hasar yeni normal haline gelene kadar birkaç gün geçecek ya da vücudu, tıpkı işitme duyunuz gibi.

Aeron acımasızca başını salladı. Kulak zarları yanlış iyileşmişti. Vücudu yarayı iyileştirmiş, duyuyu onarmamıştı.

Yüzünü ovaladı.

Yeni plan. Shade ve Silver'la temasa geçmenin bir yolunu bulacak, buraya gelmeleri için onlara yalvaracak ve sonra Silver'a Trix'in yürüyebilmesi için kendisini zehirli bir lekeyle doldurması için yalvaracaktı. Jasper ve Ada'yla temasa geçecek ve onlara da yardım etmeleri için yalvaracaktı. Ve tüm bunları bir gün içinde yapmak zorundaydı çünkü bu kez işini şansa bırakmayacaktı.

O yazdı:

Bana iki gün ver.

Thistle başını salladı ve cevap verdi,

O zamana kadar suda daha fazla ıslanma.

Aeron parmaklarını dudaklarına dokundurdu ve aşağı doğru itti. Thistle gülümsedi, Trix'e bir şeyler söyledi ve sonra şifacı sepetini toplayıp gitti. Aeron eşiyle yatağında buluştuğunda, Trix ona asık suratla baktı.

Kendini işaret etti ve imzaladı, *Sorun mu?*

Onu öptü ve başını salladı. Elinden gelse yapmazdı. Daha fazla not kullanarak ona ne olması gerektiğini açıkladı ve Trix'in Kuyu'daki lekeden haberi olmadığını öğrenince şaşırıldı. Sarmaşıkların başına gelenlerin kendi hatası olduğunu düşünmüştü. Aynı şeyin daha önce de başına geldiğini söyledi. Acil bir durum olmadıkça mana kullanmaması konusunda onu uyardı ve ardından su yoluyla kan bağlantısı kurmak için banyoya gitti.

Bu riske değeri. Buradan ayrılıp Tarikat'a geri dönmekten başka bir seçenek yoktu. O zaman bile Shade ve Silver'ın orada olacağından emin değildi. Zamanlarının çoğunu Rush'ın kulübesinde, Kristal Şehir'e Tarikat'tan daha yakın bir yerde geçirmişlerdi.

Aeron bu lekenin yüzüne çarpmasına kendini hazırlamıştı ama onu Forrest yerine başka bir kan bağına bağlamasına hazırlıklı değildi; gençliğindeki işkencecisinin, Sonbahar Sarayı'ndaki üvey kardeşlerinden birinin yüzüne.

Niall sağlam bir elfti. Zorbalık için yaratılmış bir vücudu vardı ve Aeron'a *Nasıl Ölümez* adlı bir oyun oynadıklarını anlatırken kafasını suyun altında tutmaktan hoşlanırdı. Bu yüzden Aeron onun yüzünü, küt çenesini ve zalim gözlerini suyun içinde gördüğünde, bu onu doğruca on yıllar, bir asır önceki gençliğine götürdü. Aeron oradaydı, burada değil. Ciğerleri yanıyordu. Çığlığını duyurma yeteneği etrafındaki yapışkan sıvı tarafından yutulmuştu.

Daha ölmedin mi?

Aeron sıçradı ve nefes nefese kaldı. Genç ciğerlerini kontrol edemiyordu. Kardeşi, "Hayır mı? Bir daha deneyelim," demeden önce zar zor hayat pompalıyorlardı.

Sert bir şey Aeron'un kafasına çarparak onu anılarından kopardı. Kargaşasını hisseden Trix ona bir eşya daha fırlatmıştı. Yere bakınca yerde tahta bir fincan gördü.

Teşekkür ederim, diye imzaladı, bu onun kafasını daha da karıştırdı. Onu yanına çağırdı.

Geçmişinden uzaklaşıp geleceğine doğru adım atmak hiç bu kadar kolay olmamıştı. Aeron elini suya daldırarak kardeşinin acımasız yüzünü yok etti ve sonra eşinin yanına giderek yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu tutkuyla öptü.

Önce dondu kaldı ama hemen kabul etti. Adamın dili yumuşak dudaklarını geçip derinlere iner inmez gardını indirdi. Eşzamanlı bir hareketle, elleri saçlarına gömüldü, sıktı ve onu yerinde tutarken, kardeşi onu tuttuğunda ihtiyaç duyduğu havaymış gibi onu yuttu.

Eğer yaralı olmasaydı, eğer ona izin verseydi, onu hemen orada rahatlatmak için yanına alırdı. Kızın onu istekli bir şekilde öpmesinden ve ellerinin vücudunda gezinmesinden, kızın ona izin vereceğini anladı.

onu. Ama daha önce yarasının ne kadar ciddi olduğunu unutmasına izin vermişti. Bunu tekrar yapmayacaktı.

Geri çekildi ve nefes alış veriş kontrol altına alınana kadar alnını onunkine yasladı. Kadın onu geri çekmeye çalıştı ama adam başını salladı ve "Sonra" diye imzaladı.

Bu onun suratını asmasına neden oldu ama Forrest'a göndermesi gereken mektupla dikkatini dağıttı. Mektubu okudukça tavrı ciddileşti ve durumun ciddiyetini anlayarak başını salladı. Yutkundu, mektubu katladı ve ona geri verdi. Sonra ona daha önce ne olduğunu sordu.

Bunu da yazdı. Ona kardeşini görmenin unutmayı tercih ettiği eski, karanlık anıları geri getirdiğini söyledi. Ailesinin ona çocukken nasıl davrandığını. Forrest'ın nasıl onun tek arkadaşı olduğunu. Ama aynı zamanda bir Gardiyan olduğunda hayatını nasıl değiştirdiğini de. Trix okurken, adalet duygusu aralarındaki bağın altından ona doğru yöneldi ve onu tekrar tekrar öpmek istedi, çünkü onu korumayı düşündüğünü biliyordu. Hayatı boyunca birinin kendisine bu kadar güvenebileceğini hayal bile etmemişti. Aralarında bu yaradan başka hiçbir şey yoktu; duyma eksikliği bile.

Şöyle yazmış:

*Buraya biraz su getir. Yanında ben varken
bağlantıyı kur.*

Aeron korkak değildi. Bağlantıyı yine kendi başına kuracaktı ama eşinin, dışisinin ve sevgilisinin, kraliçenin kralı desteklediği gibi onun yanında olması düşüncesi bir uyuşturucu kadar cezbediciydi. Her ruhun arzuladığı şey bu değil miydi? Sevdikleri birinin sonuna kadar yanlarında olması?

Masanın üzerindeki meyve kâsesini boşaltıp suyla doldurduktan sonra komodinin üzerine koydu. Trix'in hediyesinden yeni çıkan sarmaşıkları değiştirmesi gerekiyordu. Trix iyileştikten sonra, ona sarmaşıkları kullanmadan kontrol etmeyi öğretmenin bir yolunu bulması gerekecekti.

Şimdilik, avucunu kesti ve kanını Kuyu'ya gönderdi. Girdap gibi dönmesini, suyla karışmasını izledi ve ona

önemsediği tek kan bağı Forrest'tı. Belki Aeron'un eşinin yatıştırıcı varlığıydı, belki de leke onlara iyi gelmişti ama bu sefer doğru kişiyle bağlantı kurmuştu.

Forrest'in rahatlamış yüzü ışıklı suda belirdi ve Aeron gerildi. Kardeşini gördüğünde vücudunun vereceği tepkiye hazırlıklı değildi. İçinde iki duygu grubu savaşıyordu. Biri kardeşine, onu çocukken kabul etmiş ve korumuş olan tek fae'ye olan sevgisiyle bağlantılıydı. Diğerisi ise Forrest'in Muhafız üniforması içinde şu anda temsil ettiği şeye, yani Aeron'un kaçınılmaz geleceğine duyduğu acıyla ilgiliydi.

Forrest'in bilip bilmediğini merak etti. Muhtemelen hepsi biliyordu.

Paranoyasının onu ele geçirdiği saniyelerde Trix elini tuttu ve sıktı. Biraz daha rahat nefes aldı ve mektubu Forrest'a uzattı. Arkadaşının kelimeleri yüksek sesle okumasını sağlamak daha kolay olurdu ama bunun Aeron'dan gelmesi gerekiyordu. Çok şey istiyordu.

Aktarım rünleri mektubun dış yüzeyine kazınmıştı. Aeron eğer bu bağlantı amaçlandığı gibi Forrest'a gittiyse, o zaman lekenin çok az olduğunu düşündü ve mektubu suya bırakıp manasıyla rünleri aktive etti. Mektup batarken kâsenin dibine çarpmak yerine doğruca içinden geçti. Suyun yüzeyindeki dalgalanmalar durulduğunda, Aeron Forrest'in damlayan mektubu okumaya başladığını gördü. Birkaç dakika içinde Forrest Aeron'un gözlerini yakaladı ve başını salladı. Trix'in eğilip cevap verdiği bir şey söyledi, gülümseyip el salladı, sonra Aeron'a mahcup bir bakış atarak yatağa geri oturdu.

Forrest kendini Trix'e tanıtmış olmalı, ya da tam tersi.

Forrest'in gözlerindeki bilmiş bakış Aeron'ın yüzünü ısıttı ama aynı zamanda bir akrabalık-dayanışma duygusu da uyandırdı. Kardeşinin Aeron'un eşini koruma ihtiyacını anlayacağını biliyordu. Forrest'in Shade ve Silver'ı buraya getirmek için elinden gelen her şeyi yapacağını biliyordu.

ÇAPTER YİRMİ DÖRT

T İki gün sonra, Trix sabrının sınırlarına dayanmıştı. İyileşmesi bir adım geriye gittiğinden beri yatalaktı ve oyalanmaya çalışarak kendini delirtiyordu.

Ama onun gibi biri için bunu yatakta yapmak işkenceydi. Bir defteri daha el işaretleriyle doldurdu ve Aeron'dan onunla pratik yapmasını istedi. Aeron onun verdiği her şeyi benimsedi, ayrıca bilmediği ya da unuttuğu şeylerin boşluğunu doldurmak için kendi uydurdukları birkaç işaret bile bulmuşlardı.

Bunun sadece ikisi için gizli bir dil haline gelmesi hoşuna gitmişti.

Trix ayrıca kral için en az dört farklı baston şeması ve fae'lerin birbirleriyle iletişim kurmak için kullanabilecekleri taşınabilir bir el cihazı yaratmak için üç fikir yazdı. En iyisi, içine su hapsedilmiş iki cam parçasıydı. Karşılaştığı tek engel, iletişim büyüsünü etkinleştirmek için suya kan damlatabilmektir.

Vazgeçmemişti.

Sadece huzursuzdu.

Kraliçe Oleana ziyaret etti. Ve gitti.

Thistle ziyaret etti. Ve gitti. Üç kez. Thistle'ın yüzündeki ifade her seferinde daha da kötüleşti, ta ki üçüncü gün elinin tersiyle Trix'in ateşler içindeki alnına bastırıp Aeron'u da yanına alarak hızla çıkıp gidene kadar.

Her iki günde de kışlayı bir saatliğine ziyaret etmek dışında, yatağının yanından neredeyse hiç ayrılmamıştı.

Şifalı sulara yapılan her ziyaretten sonra bile acı bu sefer azalmayacaktı. Ona karşı dürüst olmasalar bile bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Umutlu olmaya çalıştılar ama gerçek şu ki Trix kendini kötü hissediyordu. Olması gerekenden daha fazla uyuyordu.

Kapı çalındığında Aeron pencerenin yanındaki masaya oturmuş, el işaretleriyle ilgili defterini karıştırıyordu. Adam duymadı, o da kafasına bir elma çekirdeği fırlattı. Adam bunun geldiğini hissetti ve sırtarak çekirdeği havadan kaptı.

bir oyun haline gelmişti.

Atacak bir şey bulurdu. Onu şaşırtmaya çalışacaktı. Ve o da bunun geldiğini hissedecekti. Şimdiye kadar, bir kez hariç her seferinde onu yenmişti.

Kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açmadan önce defterini yatağın üzerine koydu. Sandığı gibi ASL defteri değil, antik görünümlü bir kitaptı. Sayfaları karıştırdı. Mana ve Kuyu'nun nasıl bağlantılı olduğu ve yasaklanmış nesnelerin bu gücün akışını nasıl durdurduğu teorisi üzerineydi. Jackson Crimson adında biri tarafından yazılmıştı. Anlatılanlara kendini o kadar kaptırmıştı ki, güneyli bir tınıya sahip tanıdık bir ses yükselene kadar yeni gelenleri unuttu.

"Ne kadar da güzel , değil mi?"

Trix başını kaldırdı ama akli hâlâ kitaptaydı ve beyni az önce gördüğü kişiyi algılayamadan tekrar kâğıda baktı. Kitabı çarparak kapattı ve nefesi kesildi.

"Bayan Melody?"

Trix'in geçmişinden gelen hayalet Aeron'u iterek yoldan çekildi ve yatağa doğru ilerledi. Trix'in hatırladığı gibi görünüyordu... Biraz daha zayıf ama çok daha mutluydu. Platin rengi saçları açık ve kaygısızdı. Yanakları pembeye boyanmıştı. Ayrıca kolunun aşağısında mavi, parlayan bir iz vardı.

"Sen" diye işaret etti Trix. "Benim gibi."

Melody gözlerini kırptırdı, sonra Trix'e dönmeden önce Aeron'a kaşlarını çatı. "Sakin bana uzun su burada, Elphyne'de olduğumdan bahsetmediğini söyleme? Ya da onun kardeşiyle çiftleştiğini?"

Trix cevap veremeyecek kadar şaşkıındı. Sadece başını salladı. Kardeşine notlar yazarken Aeron'un suçluluk duygusu aralarındaki bağda parladı ve konuşmayı açıkça anladı.

Melody yatağın kenarına otururken Trix, "Harika görünüyorsun," dedi.

"Bana zorla yemek yedirilmemesi harikalar yarattı."

"Ne?" Trix ağzı açık kaldı. "Kim zorladı... oh. Oh, hayır. O mu yaptı? Ne piç ama."

Melody dudağını ısırdı ve toparlanıp Trix'in yanındaki yatağı okşamadan önce içindeki hayat tükendi. "Artık hepsi geride kaldı. Şimdiye kadar hissettiklerimin en iyisini hissediyorum. Eşim inanılmaz. İçinde bedeni seviyorum ve aynı zamanda aşığım."

"Senin adına çok mutluyum. ... Tanrım, hâlâ çok şaşkıınım. Hiçbir fikrim yoktu." Melody Aeron'a bir kez daha kaşlarını çatı ama Trix onu savunmaya geldi. "Bunu bilerek yaptığını sanmıyorum. çok şey geçti. Ona hâlâ anlatmadığım şeyler de var."

"Haklısınız. Ne kadar zor tahmin . Eminim konuşacak çok şeyimiz vardır. Ama sen bana kendinden bahset. Sana iyi davranıyor mu? Bacaklarına ne oldu?"

"Bunun için sadece kendimi suçlayabilirim," diye mırıldandı Trix. "Bir ağaçtan düştüm. Bakmıyordum. Aeron o zamandan beri yanımda, bana yardım ediyor."

Melody bakışlarını Trix'e çevirmeden önce Aeron ve Forrest'a gülümsedi. "Forrest Aeron'dan çok övgüyle bahsediyor."

Trix'in Aeron'un geçmişi ve hem seçilmiş hem de eski ailesi hakkında hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı ama birbirlerine derinden değer verdiklerini anlamak için onlara bir kez bakması yeterliydi. Forrest'ın kardeşinin yazdıklarını izlerken gözlerindeki ifade Trix'in sadece şefkat ve saygı olarak tanımlayabileceği bir şeydi. Ve Aeron da notunu Forrest'a uzatırken benzer bir bakışa sahipti. Kardeşinin fikrini önemsiyordu. Forrest başını sallayıp elini Aeron'un omzuna atıp sıkıttığında, Trix aralarındaki bağ sayesinde Aeron'un rahatladığını hissetti.

İç çekti ve ağır, sıcak başını yastığa yasladı. "En azından bir ailesi olduğunu biliyorum."

"Bu kulağa kötümser geliyor." Melody'nin kaşları çatıldı.

"Kendimi iyi hissetmiyorum," diye yumuřak bir sesle cevap verdi Trix, dūřüncelerinin akıřından nefret ediyor ama zihnini zorlayan sele engel olamıyordu. Kristal řehir'e geri dōndūęünde ve daha sonra eski dūnyada aptalca hatalar yaptıęı için azarlandıęı ateř dolu anılardan. Bu dūnyadaki taze hatalara kadar. Her zaman iyi niyetliydi. Asla kimseyi incitmek ya da kırmak istemezdi.

Ama bazen *dūřünmüyordu*.

Bazen önündeki şeye odaklanırdı çünkü büyük resmi görmek korkutucuydu.

"*Dūřünmüyorsun,*" demiřti Justin, parmaęıyla řakaęını dūrterek. "*Bu kadar zeki biri için bu beni řaşırtıyor.*"

Gözünden süzülen yaş yaktı.

Aeron anında oradaydı, elini tuttu ve terli alnındaki saçları temizledi. Onun için gülümsemeye çalıştı ama cesur bir yüz ifadesi takınma isteği buharlaştı.

"Tatlım," dedi Melody. "Umudunu kaybetme. Hepimiz yardım etmek için buradayız."

ÇAPTER YİRMİ BEŞ

T Rix tanımadığı bir kadın sesiyle uyandı. *olmalı.*
"Ne yapacağını biliyorsun," dedi kadın.
"Sevgilim, istediğimi biliyorsun." Yumuşak erkek sesi aynı zamanda

alışılmadık.

Trix kendisini aşağı çeken uykuyla savaştı ve gözlerini açtı. Pencerenin yanındaki koltuklarda, uzun gümüş örgülü güzel bir kadın, çok yakışıklı bir adamla oturuyordu... kulakları sivriydi ve sırtından deri yarasa kanatları çıkıyordu. Yani insan değil, bir fae'ydi. Ve Muhafız üniforması giyyordu.

Aeron başucunda olduğunu bildirmek için Trix'in elini sıktı. Dudaklarını yaladı, çok susamış hissediyordu. Ne istediğini işaret edemeden, bir bardak su hazırdı.

Açgözlülükle içti.

İşini bitirdiğinde odada daha fazla insan olduğunu fark etti; çoğu ayakta durmuş ilk çifti izliyordu. Forrest hâlâ Melody'nin yanındaydı, Muhafız üniforması giymiş uzun boylu sarışın bir elf de öyle. Ve iyi giyimli sarışın bir kadın... yakasını sürekli çekiştirdiği için giymekten nefret ettiği muhteşem bir kıyafet giyen kahverengi saçlı bir şekil değiştirenin yanındaydı. Sol gözünün altında bir Muhafız gözyaşı damlası vardı ama deri üniforma giymemişti.

"Kim bu insanlar?" Trix homurdandı ve Aeron'a işaret etti. O da cevap verdi, *Arkadaşlar.*

Aeron Melody'ye el salladı.

"Nasıl hissediyorsun tatlım?" diye sordu.

"Yorgun." Trix kaşlarını çatdı. "Aeron bunların arkadaş olduğunu söyledi, ama kim?"

"Kadınların hepsi bizim zamanımızda çözüldü ve şimdi bir Gardiyanla çiftleşti." Melody onları işaret etti. "Bu Silver ve kanepede Shade. Aeron'un Kuyu'daki mürekkep lekesini onun armağanıyla temizlemek konusundaki teorisini test etmek üzereler." Diğerlerini işaret etmek için parmağını salladı. "Bunlar Yüce Kraliçe Ada ve Yüce Kral Jasper - Yaz Sarayı tahtına oturmadan önce Onikiler'den biriydi. Ada'nın yeteneği şifa vermek. Sizin için de uygunsa, sizi değerlendirecektir."

Trix başını salladı.

Melody devam etti, "Ve her şeyi denetleyen şu asık suratlı elf de Leaf. On İki'nin takım lideri o."

Melody Yaprak'ı işaret edince Aeron'un içine bir burukluk çöktü. Trix eşinin onunla bazı sorunları olduğunu tahmin ediyordu. Ama kardeşiyle iletişim kurduğunda ruh halinin değiştiğini de hissetmişti.

Melodi, nazik bir gülümseme ve el sallamayla gelen Ada'yı çağırdı. "Merhaba, Trix. Eşin ve Thistle benden yaralarına bakmamı istediler. Sorun olmazsa bunu şimdi yapacağım."

Melody gibi Ada'nın da Amerikan aksanı vardı. Bu, Trix'in hala Amerika'da bir yerlerde oldukları teorisini daha da sağlamlaştırdı... sadece Serpintiden binlerce yıl sonra. Gökyüzü Kulesi'ndeki müze Amerikan merkezliydi ama daha fazla kanıt toplamak her zaman iyidir-

"Trix?" Ada, Trix'in dikkatini tekrar kendisine çekerek sordu.

"Benim hatam. Devam et," dedi Trix, Ada'nın battaniyeyi kaldırıp bacaklarına bakmasını bekliyordu ama Ada ellerini battaniyenin üzerinden Trix'in ayak bileklerine koydu ve sonra gözlerini kapattı. Yüzünde bir konsantrasyon ifadesi belirdi. Bu bir dakika kadar sürdü ve sonra gözlerini açıp yüksek sesle "Bitirdim" dedi.

Silver aniden yerinden fırladı ve banyoya doğru koşmaya başladı. Shade de onun peşinden içeri daldı, korku ve endişe yüz hatlarını kaplamıştı. Gruptan sessiz mırıltılar yükseldi. Bazıları Trix'e baktı, bazıları da banyoya doğru ilerleyip içeriye göz gezdirdi.

Kusma sesi sessizlikte göz kamaştırıyordu.

Oh, hayır.

"İyi misin, Gümüş?" Ada kapı aralığından sordu.

"Tamam." Sesi filtrelendi. "Mide bulantısı beni şaşırttı, hepsi bu."

Jasper gözlerini Ada'ya dikerek, "Belki de onu hamile bırakmıştır," diye mırıldandı.

Ada, "Nedense bu ikisinin aile hayatına girmeye hevesli olduklarını sanmıyorum. Hayır, bu lekenin etkisi."

Shade'in alçak sesle mırıldanması ve ardından akan suyun sesi duyuldu. Birkaç dakika sonra Silver ıslak bir bezle yüzünü sıvazlayarak banyodan çıktı. Shade endişeyle onu takip etti ama Silver kendinden emin görünüyordu.

"yaradı," dedi Ada'ya. "İçimdeki yanlışı hissediyorum. Sanırım onu işliyorum ama yakında öğreneceğim. Değerlendirmeni yaptın mı?"

Ada başını salladı ve sıırttı. "Ben yaptım."

Gölge'nin gözleri Gümüş'ün üzerinde kısıldı. "Ama seni hasta etti."

Tüm bu kargaşa içinde Trix bir an Aeron'un oturmuş onu izlediğini fark etti, konuşmayı takip etmeye çalışırken gözleri kısılmıştı. Onun için tercüme etti, *işe yaradı. Ama o hasta.*

Çenesi düştü. Başını salladı.

Yaprak, "Yeteneğini tersine çevirdiğinde hep böyle mi oluyor?" diye sordu.

"Hayır. Bu biraz farklı. Bu Kozmik Kuyu'dan çekiliyor, belirli bir küçük nekroz parçasından değil." Trix'e doğru yürüdü ve gülümsemeye cesaret etti. "Ben Silver. Bu da Shade. Birkaç yıl Kristal Şehir'de yaşadım ve rıhtımda çalıştım. Rory'den senin hakkında çok şey duydum. Sana Tinker diyordu, o yüzden gerçek adını bilmiyordum. Tanıştığımıza memnun oldum."

Ada gülümseyerek, "Hepimiz sizinle tanıştığımıza çok memnun olduk," diye ekledi. "Merhaba. Ben Trix. Beatrix.

Bekle... Silver, Rory'yi tanıyor musun?"

Gümüş başını salladı. "Ben bir Azrail'dim. Hava gemisi prototipi üzerinde de çalıştım."

"Vay canına." Trix gerildi. Bu kadın etrafındaki fae savaşçıları kadar ölümcüldü. Silver, Trix'in icatlarıyla ilgili her karanlık sırrı biliyor olabilirdi. Ama hiçbir şey söylemedi. Onun yerine, yaklaşan Thistle ve Ada'ya döndü.

"mürekkep lekesinin pıhtılaştığını hissediyorum. Dürüst olmak gerekirse, onu bir yerde temizlemem gerekecek mi ve her şey temas halinde ölecek mi, yoksa

Metabolize edebilirim."

Thistle Ada'ya "Değerlendirmenizde ne buldunuz?" diye sordu.

"Kemikleri yanlış yerlerinden kırılmış," diye doğruladı Ada. "Enfeksiyon senin yeni İyi Bağlantılı bedeninin bile savaşılamayacağı kadar büyük. Yazlık Saray'da bu tür şeyler görmeye başladım. Bu sadece lekeyle bağlantılı olabilir. Ameliyat olman gerek, Trix. Parçalanmış kemikleri çıkarmalıyız. Ama eskiden olduğu gibi röntgen makineleri olmadan, manamı kullanmadığım sürece kemiklerin nerede olduğunu bulmanın bir yolu yok. Doğru aletler olmadan yapılacak bir keşif ameliyatı tehlikeli olabilir." Silver'a baktı, o da başıyla onayladı. "Ben mana ile çalışırken Silver Kuyu'yu arındırabilirse, en güvenli seçenek bu olur."

Shade bir adım öne çıktı, yüz ifadesi acımasızdı. "Silver'ın yaptığı şeyin ona kalıcı olarak zarar verip vermeyeceğini bilemeyiz. Küçük bir denemeden sonra nasıl hasta olduğunu gördünüz. Buna izin vermeyeceğim."

"Hey," Silver. "Ben kendi seçimlerimi yaparım."

"İtiraf et sevgilim." Ona baktığında sesi yumuşaklaştı. "Bunun doğru olduğunu biliyorsun. Onlardan ikisinin lekesini taşıyamazsın."

Silver'ın omuzları düştü ve başı öne eğilerek, "Biliyorum," dedi.

Sadece bir sefer için yeterli. Başka kimin iyileşmeye ihtiyacı olabilirdi ki? Trix'in gözleri Aeron'a takılınca genişledi. Shade ya Aeron'un işitme duyusunu geri getirecek ya da Trix'in bacaklarını kurtaracaktı.

"Hayır," dedi Trix açık açık. "Ben Aeron'u seçiyorum."

"Bence onun söyleyecek farklı bir şeyi vardır," diye karşılık verdi Shade.

"O yüzden ona söyleme. Bu benim bedenim, benim seçimim."

Shade'in gözlerinde saygıya benzer bir şey parıltıyordu ve bu onun dikkatini çekti. Bu onun içinde bir uyarı zilini tetikledi. Shade onun kendini feda etmek istemesinden hoşlandıysa, belki de eşi için de aynısını yapacağından.... belki de... bu Aeron'un yapacağı anlamına geliyordu. Düşünceleri dikkatini Forrest'in ultimatomu çoktan yazıp Aeron'a göstermiş olduğu gerçeğini gözden kaçırarak kadar dağıtmıştı.

Aeron okuduktan sonra tereddüt etmedi. Trix'e bir işaret yaptı ve sonra Ada'ya başını salladı.

"Hayır." Trix'in düğümlendi. Gözleri yanıyordu. "Ben değil." Aeron kaşlarını çatarak ona baktı ve "*Neden?*" diye sordu.

Ağzı açıldı. Kapandı. Herkes izlerken bunu söyleyemezdi. Bütün bu insanlara onun çizmelerindeki pislikten daha kötü olduğunu söyleyemezdi. Kelvhan'ın iddia ettiği kadar kötüydü. Ama burada, bu odada en az dört kişi vardı. *Beş Muhafız!* Kız cevap veremeyince Aeron onun elini tuttu ve sıktı.

"Neden?" Trix sordu.

Seninle ilgilenmek istiyorum, diye imzaladı.

"Ama ben bu bağlılığı hak etmiyorum. Öğrendiğin zaman-" Elleri tutarak imzalamasını engelledi ve başını iki yana salladı.

Umurumda değil, diye mırıldandı. O seçimini yapmıştı. Duymak yerine onu seçiyordu.

Kızın gözlerindeki endişeyi, anlaşılmaz şüpheyi görünce dudaklarını kızın kulaklarına indirdi ve onun için özel, derin, kullanılmamış sesiyle konuştu. "Seni kaybetmek daha çok acı verecek."

Dudaklarını kulağının altındaki noktaya bastırdı ve gözlerinden yaşlar süzüldü. Boğazı kapandı. Bunu şimdi söylemişti... ama yaptığı şeyin gerçek derinliğini öğrenir öğren. Kadın son bir kez daha itirafını yazmaya çalıştı ama adam kalemi aldı ve imzaladı: *Sonra*.

Trix ona bu el işaretini öğrettiği güne lanet etti! Aeron, Silver ve Ada'ya bacakları üzerinde çalışmaya başlamalarını işaret etti.

"Yapmayın," diye hıçkırdı ona. "Üzerime bu kadar baskı uygulamayın."

"Odadan çıkabilir miyiz?" Melody ayağa kalktı ve izleyen herkesi kışkıışladı. "Onlara biraz zaman verin."

Odadaki herkes teker teker dışarı çıktı. Yalnız kaldıkları anda, Trix Aeron'a işaret etti. "Birçoğunuzun ölümünden ben sorumluyum."

Omuz silkti, kaşlarını çatı. Gözleri kaybolmuşçasına sağa sola baktı. Sonra bakışları komodinin üzerindeki bir yığın mektuba takıldı. Bir tanesi Bahar Sarayı Kral ve Kraliçesi'nden geliyordu. Bir diğeri de revirde Prime'dan aldığı ilk mektuptu. Trix mektubu açtı ve Başbakan'ın Muhafız ölümlerinden bahsettiği satırı ona gösterdi.

"Bu benim hatam," dedi Trix, kendini işaret ederek ve sonra bir şeyler karalayarak,

*Bir portal makinesi yarattım / Guardian mana ile
düello yaptım.*

ChapTer

YİRMİ ALTI

Aeron, Trix'in itirafının üzerine çökmesine izin verdi ve bulmacanın birçok yıkıcı parçası yerine oturdu. Yaşadıkları tehlikeli hayat göz önüne alındığında, bir Muhafızın ömrü her zaman düşük olmuştur. Ama son zamanlarda,

gizemli yollarla normalden daha fazla kayıp veriyorlardı. Bu durum, Tarikat'ın insanların Elphyne'in etrafındaki garip yerlerde nasıl ortaya çıktığını ve yasak kaynaklar için nasıl yağma yaptıklarını çözemediği gerçeğiyle birleştiğinde hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Şimdi mantıklı geldi.

Taşımacılık yapıyorlardı. Metal ve plastik taşımak için Kuyu tarafından onaylanan Koruyucu manayı kullanarak, Kuyu'nun koyduğu uyarıları atlatmışlardı.

Dehşet verici. Ezici. Zekice.

Bakışları eşine kaydı ve onun yüzünde, yaptığı bu portal makinesinin hâlâ ahlaki bir şey olduğunu dair işaretler aradı. Ateş gibi parlayan gözleri ona bakarken sulandı.

Sana söylemeye çalıştım, diye imzaladı. Ama zaman hiç doğru değildi.

Tıpkı onunla tanışmadan önce yazdığı mektubu ona hiçbir zaman doğru olmadığı gibi. Mektup hâlâ seyahat çantasının tozlu bir köşesinde duruyordu çünkü o değişmişti. Motivasyonları değişmişti.

Kalbinin ihanetten bahsetmesine izin vermemeye çalışarak, kendini aklını kullanmaya zorladı.

Melody gibi, Silver gibi, eski dünyadaki pek çok kadın gibi, Trix de Nero için çalışmıştı - kötü bir adam. İster manipülasyondan, ister çaresizlikten, isterse de yanlış yönlendirilmiş bir adalet duygusundan kaynaklansın, Aeron

Trix'in gerçekten Muhafızlara zarar vermek istediğini düşünmüyordu. Ya da Fae'lere. Yeteneği o periyi öldürdüğünde dehşete düşmüştü, ona saldırdıktan sonra bile. Aeron'un Trix'in bir not yazdığını fark etmesi bir anını aldı. Umut dolu, parlayan gözlerle ona uzattı.

Kendimi / ya da inşa ettiğim şeye dikkat etmediğim için suçluyorum. Bana çözmek için küçük problemler vererek başladılar. Ancak ilgim arttıkça, bu makineye o kadar odaklandım ki, ne için kullanıldığını / ya da yaratılırken kime zarar verdiğini düşünmeyi bırakmadım.

Ve dışarı çıktığımda... Kafamı kuma gömdüm ve dikkatimi dağıtacak başka bir şey buldum, böylece gözden ırak olan gönülden de ırak oldu.

Utaniyorum ve çok üzgünüm.

Anladığından emin olmak için mektubu birkaç kez tekrar okudu. Bu, onun kim olduğu ve parlak zekâsının ayrıntılarda kaybolup başka neler olup bittiğini nasıl göremediği konusundaki anlayışına uyuyordu. Nero gibi biri bundan faydalanabilirdi. Ve Trix gibi biri de nasıl manipüle edildiğini göremezdi.

Yüzünü ovaladı ve geçmişte ne yaşanmış olursa olsun -her ikisinin de geçmişinde -Ruhunda ne hissettiğini biliyordu. Kötü niyetli değildi. Ona derinden değer veriyordu.

Sadece iyi kutsanmış bir bağ ona bunu gösterebilirdi.

Bu yüzden bacaklarını kulaklarının üzerinde iyileştirme seçimi kolay oldu.

Kimin hatalı ya da iyi olduğu arasında bir seçim değildi. Kulakları ya da bacakları arasında bir seçim değildi. Yaşam ya da ölümdü.

Ve her seferinde onu seçerdi. *Tamam*, diye imzaladı, itirafını başıyla onaylayarak. *Ne?* O da imzaladı.

Anlıyorum.

Yani Ada'ya işitme duyunu mu iyileştireceksin? Hayır.

Trix'i yine anlık bir panik sardı ve bu onun kalbini kırdı. Ona sarılıp teselli etmeye çalıştı ama kadın onu itti. Ona karşı çırpındı.

Hayır, diye imzaladı, yutkunarak. Ben değil.

Göğsü sanki bir bantla sıkılmış gibi hissediyordu. Ona sıkıca sarıldı ve kulağına yakın bir şekilde konuştu, sözlerinin doğru çıkmasını umuyordu ama aynı zamanda mesajı bu şekilde iletmesi gerektiğini de biliyordu. Sadece o kız ona böyle hissettirebilirdi. Kulağa farklı geleceğini bilmesine rağmen sesini kullanmak istemesini sadece o sağlayabilirdi.

"Seninle bir gelecek istiyorum," dedi sessizce. "Seni duymak istediğimden daha çok istiyorum."

Ona sarıldı. Göğsü titredi ve onun altında hıçkıra hıçkıra ağladı. Hâlâ ikna olmamıştı. O da son bir şey söyledi.

"Senden önce kim olduğumu bilmiyordum. Seninle-" Boğazı düğümlendi. Şövalye olmak ve bir prensesi kurtarmakla ilgili o çocuksu fantezilerini hatırladıkça ona daha sıkı sarıldı. Bu hiçbir zaman macera ya da onaylanma ve övgü ile ilgili , daha ziyade kabul edilme ve amaç ile ilgiliydi. Onu isteyen biriyle birlikte olmak. "Seninle, ben buraya aidim."

Kadın onun altında hareketsiz kaldı. Adam gevşedi ve kadının su dolu gözleriyle buluştu. Bu ilişki konusunda ikisine de seçim şansı verilmemişti. Tüm İyi Kutsanmış eşler gibi, bu da onlara dayatılmıştı. Bir nedeni olmalıydı ama olmasa bile, onda hoşlanmadığı bir şey bulmakta zorlanıyordu.

Bana ait ol, diye yalvararak imzaladı. Benimle ol.

Burnunu çekti. Sonra da *"Evet" diye .*

Yüzünde bir gülümseme belirdi. Zaten çiğ olan kalbi sevinçle patladı. Sevinç dolu bir enerjiyle onu başından öptü ve diğerlerini almak için dışarı fırladı. Eşi kendini tehlikeye attığı için mutsuz olan Shade'e bakmaktan kaçındı ama Aeron Silver'ın sınırlarını bildiğine güveniyordu. O cesur bir kadındı.

Ve Aeron çaresizdi.

Herkes içeri girdikten sonra Thistle Trix'e bir uyku ilacı verdi ve Aeron onun yanına oturdu. Trix'in elini ağzına götürerek

Uykuya dalarken onu kokluyordu. Onun sıcaklığında ve kadınsı kokusunda öyle rahatlatıcı bir şey vardı ki, bu onu yatıştırdı. Ses olmadan, etrafta koşturan ve onu kesmeye hazırlanan şifacılar odaklanmadı. Onun dünyası onun kokusu, yumuşaklığı ve bileğindeki nabızdı. Eğer o sakinse, kız da sakinleşirdi.

Yaralandığından beri dokunmanın kendisi için ne kadar hayati olduğunu fark ettiğinde kaşları hafifçe çatıldı. Dokunma, tat alma, görme ve koklama. İşitme duyusunu asla geri kazanamayacağını bildiğinden, diğer duyularını kullanarak onu daha yoğun bir şekilde deneyimledi. Onu daha çok içine çekti ve her ayrıntısını yakaladı.

Sonra asıl iş başladı. Silver, Shade'le birlikte kanepede oturmuş meditasyon yapıyor ve Ada ile Thistle'ın çalışabilmesi için Kuyu'yu lekesiz tutmaya odaklanıyordu. Ada yeteneğini kullanarak kemik parçalarının Trix'in vücudunda nerede olduğunu buldu ve ikisi birlikte Trix'in etinden parçaları çıkardılar. Tüm süreç sadece on beş dakika sürdü. Ve iyi de oldu. Açık yaraları temizleyip iyileştirdikten kısa bir süre sonra Silver öğürmeye başladı.

Shade işlemi durdurdu ama saniyeler içinde Silver'ın ağzından siyah bir sıvı fışkırdı ve iki büklüm kusmaya başladı. Ada onun yanına koşarken Aeron onu gözden kaybetti. Birkaç dakika sonra Shade kollarında Silver'la ayağa kalktı ve Silver'ın başı göğsüne yaslandı.

Bir şeyler söyledi ve dudaklarını sildi; Shade de ona ters ters bakıp bir şeyler havladı. Aeron'a öfke dolu karanlık bir bakış fırlattı ama sonra arkadaşı dikkatini çekti ve yumuşadı.

Aeron nefesini tutarak Trix'e döndü. Uyumasına rağmen daha iyi görünüyordu. Teninin rengi geri gelmişti. Teri gitmişti. Düzgün nefes alıyordu.

Aeron minnettarlığını Shade'e eliyle işaret etti, o da başıyla onayladıktan sonra terasa açılan pencereyi tekmeleyerek açtı. Gün batımına doğru adım attı ve vampir kanatlarını çıkarıp gökyüzüne fırlatmadan önce son bir şey söyledi.

Aeron'un Shade'in ne dediğini duymasına gerek yoktu.

Bir daha asla.

ChapTer TWenTY-SeVen

"S yaşıyor," dedi kâhya.

Kelvhan küfretti ve elindeki buharı ateşin içine fırlatarak bir kıvılcım patlamasına yol açtı. Kendini ateşin üzerine attı. taş manto ve alevlere baktı. Su perisi saldırısı işe yaramadı. İnsanın kusurlu bağışıklık sisteminin onu öldürmesine izin vermek de işe yaramadı. Kral ve kraliçe çifti birkaç gün sonraki bahar festivaline davet etmişti. Aeron'un soyu hakkında bildiklerini bilen Kelvhan bunun olmasına izin veremezdi.

Belki de sineye elf muhafızı öldürmelidir.

Kralın akrabalarını tanıdığına dair şimdiden sinsi bir şüphesi vardı.

"Başka bir şey daha var," dedi kâhya ve Kelvhan hazırlandı. Daha fazla kötü haber, yangına daha fazla körükle gitmek istemiyordu ama kâhya Kelvhan'ı şaşırttı. "Muhafız, Seelie Yüce Kraliçesi ve Kralı ziyaret ettiğinde gizlilik koşullarını sıfırlamayı unutmuş."

"Anlamı?"

"İlginç bir şeye kulak misafiri oldum."

Kelvhan'ın elf kulakları diken diken oldu. Müttefikiyle yüzleşmek için döndü. "Eğer bize yardımı , tükür onu."

"Trix insanlar için bir portal cihazı yaptığını itiraf etti. Koruyucu mana ile besleniyor."

"Bu bize nasıl yardımcı olacak?"

"Eminim insanlar özel mucitlerini özleyeceklerdir."

Kelvhan gülümsedi. "Kristal Şehir'deki bağlantılarımıza ulaşın. Onlara takas yapmaya hazır olduğumuzu söyleyin."

CHAPTER YİRMİ SEKİZ

I Trix'in hayatını değiştiren iyileşme deneyiminin üzerinden üç gün geçmişti. Bir gün uyumuş, ertesi gün de yatakta iyileşmişti. İleri düzey iyileşmenin insanı oldukça yorabileceği ortaya çıkmıştı.

Ve aç. Dönem boyunca bir at yemiş gibi hissetti. Ama üçüncüsünde - bugün- sabah yataktan neredeyse zıplayarak kalktı. Bitkiler ve sarmaşıklar bir gecede yeniden büyümüştü ama onları yolundan çekip yataktan tökezleyerek kalktı.

Aeron orada değildi ama başucundaki notta yakında kütüphaneden döneceği yazıyordu. Mükemmeldi. Kendi başına yıkanmak ve kendine çeki düzen vermek istiyordu. Tuvalette oturup işini yaparken hayatının nasıl değiştiğini düşündü. Ve daha da dikkat çekici olanı, hem duygusal hem de fiziksel olarak kendini ne kadar iyi hissettiğiydi.

Daha çok arkadaş edinmişti. Hoş karşılanmıştı. Silver Trix'e yardım etmek için kendini hasta etmişti ve tüm bunların Aeron'un dostluğu için olduğunu bilse de, o da bu çemberin bir parçasıydı. Metal ve yağla dolu soğuk beton laboratuvara dönme düşüncesi onu ürpertti.

Orası ve burası arasındaki zıtlık o kadar keskindi ki, Fae'lerin neyi korumak için savaştıklarını, Muhafızların ne için savaştıklarını açıkça görebiliyordu. Anlamayanların sürekli geri itmesiyle karşılaştıklarında bile bunu yapmaya devam etmeleri takdire şayandı.

Hiçbir medeniyetin mükemmel olmadığını bilse de, Sonbahar Sarayı'yla yaşadığı deneyimin Elphyne ve fae'ler hakkındaki görüşlerini dayandırması gereken bir şey olmadığını da anlamıştı. Melody ve Forrest da ona yardım etmeye gelmişti. Ada ve Jasper - Yüce Kraliçe ve Kral. Olayları bir şahin gibi izleyen elf Muhafız Leaf bile ona yardım etmek için oradaydı. Onların yarısını tanıımıyordu ama Aeron'u tanıyorlardı.

Son birkaç gündür kafasını karıştıran tek şey, Aeron'un kendi ekibinin yanındayken içinde hissettiği gerginlik ve acıydı.

Eğer hissediyorsa neden ona yardım etmeye geldiler?

Trix tuvaletteki işini bitirene kadar yürüyebileceğini fark etmemişti. *İyileşmişti*. Günler önce ölümün eşiğindeydi. Bir hafta önce, pantolonunu kendi başına yukarı çekemiyordu!

Bakması gereken büyük resim buydu. Bu büyü bir lütuftu. Kuyu büyüsunü topraklara akıtmaya devam ettiği sürece pek çok acı ortadan kaldırılabilirdi. Bu inanılmaz gücü korumak için verdiği mücadelede Aeron'a yardım etmeliydi.

Ama önce hızlı bir banyo yaptı ve ardından rahat, dökümlü bir pantolon ve vücudunu garip bir şekilde saran askılı bir bluz giydi. Düğmeleri iliklenen basit bir tulum için neler vermezdi. Çekmecede bir takım vardı ama zihnini büyük resim zihniyetinde tutarak, Elphyne'in sunduğu şeylerden daha fazlasını kucaklaması gerektiğini biliyordu. Modasından yemeklerine, insanlarına ve geleneklerine kadar. Bluzun askılarını düzeltmek biraz zaman aldı. Siyah aynada kendine bakarak, farklı bağlama şekillerini test ederek biraz fazla uzun zaman geçirmiş olabilirdi. Sonra aynanın kendisine bakarak biraz fazla uzun zaman geçirdi ve fae'lerin aynalarda metal yerine siyah cam kullanarak nasıl gerçeğe yakın bir yansıma yarattıklarına hayret etti.

Parmaklarını yüzeyde gezdirdi. Cam elle üflenmişti, bu yüzden tam olarak net değildi. Yansımasında hafif bir sallantı vardı.

Aynadaki yansımayı keskinleştirmek için kullanabileceği, doğada bulunan başka maddeler olup olmadığını merak etti. Ya da el üflemesi camı daha düzgün hale getirmek için. Düşünme şapkasını takıp herhangi bir teknik hatırlayıp hatırlayamayacağına bakması gerekecekti. Bu arada,

Bunu bir kenara yazmalı ve Kuyu'nun bütünlüğünü etkilemeden geri getirebileceği büyük resimdeki şeylerin bir listesine başlamalıdır.

Sonunda, Trix'in midesinden gelen gurultu ona aynanın karşısında çok uzun süre kaldığını ve her zamanki gibi düşüncelerinde kaybolduğunu hatırlattı.

Bluzunun bağlarını çabucak bitirdi, dağınık saçlarını bir düğüm haline getirdi ve ardından yemek için ana odaya çıktı. Pencerenin ve koltukların yanındaki masanın üzerinde bir tabak meyve duruyordu. Elma türü bir şey kopardı ve ısırdı. Meyvenin tadı farklıydı. Ekşimsi ve tatlı. Belki bir mango havası vardı.

"Nefis," diye mırıldandı.

Çiğnerken gözleri masanın üzerinde ve Aeron'un geride bıraktığı evrakların üzerinde gezindi. Bir şey araştırdığını fark etti. Muhtemelen o onca uyurken onu kütüphaneye getirmişti. Yığının içinden bir kâğıt kopardı ve Aeron'a el yazısıyla yazılmış bir not olduğunu görünce güldü. Otoriter ses tonundan bunun Leaf'ten geldiğini tahmin etti. Hatırladığı kadarıyla o Aeron'un takım lideriydi.

/Eşimizin eğitime ihtiyacı var.

Arkadaşım Tarikat'ı ilgilendirmez.

Trix neredeyse gerilimin sayfadan titreşerek çıktığını hissediyordu.

/Durumun böyle olmadığını biliyorsun. Ya burada eğitirsin ya da onu Tarikat'a geri götürürsün, ben de kendim eğitirim.

O bana ait. Buna itiraz

etmiyorum.

Başbakan bahara kadar burada kalmamı . Trix'in eğitiminden hiç bahsetmedi.

O zaman ona gi/t'ini buradan kontrol etmeyi öğret. Neresi olduğu umurunda değil.

*Leke bizi durdururken bunu nasıl yapabilirim?
/Mana kullanarak mı?*

Yaratıcı olun.

Trix homurdandı ve ikinci yarıyı okumak niyetiyle sayfayı çevirdi, ama açılmamış bir mektubun üzerindeki balmumu mühür en alta yapışmıştı. Onu sıyırıp çıkardı. Aeron'un el yazısıyla yazılmıştı: *Tinker.*

Bu çok garip. Kristal Şehir'den beri kimse ona böyle seslenmemişti.

Kapı açıldı ve onu ürküttü. Omzunun üzerinden suçlu bir bakış fırlattı, Aeron'u bekliyordu.

"Yemin ederim, gözetlemiyordum."

Ama Aeron değildi. Yüce Lord Kelvhan ve kâhyasıydı. Kapı açıldı ve davetsizce içeri girdiler. İkisi de odaya göz gezdirdi. Kelvhan'ın gözleri yatağın etrafında sürünen sarmaşıklara takıldı, kısa bir süre daraldı ve Trix'e yerleşti.

"Görüyorum ki iyileşmişsin."

Omurgasından aşağı buz aktı. Neden buradaydılar?

Ve kendilerini içeri aldılar. Normalde Aeron kılıcını kilitli sürgü kovanlarına saplardı ama notunda sadece birkaç dakikalığına gideceği yazıyordu. Belli ki kimsenin buranın sahibiymiş gibi içeri dalmasını beklemiyordu.

Trix gözlerini kıstı. Kraliçenin kardeşi olarak Kelvhan'ın buranın sahibi olduğunu tahmin etti.

Omurgasını dikleştirdi ve "İçeri davet edilmediniz" dedi.

"Uzun sürmez." Kelvhan'ın kısa gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "Sadece festivaldeki konuk görevlerine hazır olacağından emin olmak istedim."

Nedense Trix onun söylediğı tek kelimeye bile inanmadı. Bıyıklarını ovuşturdu ve onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Bu onun içten içe ürpermesine neden oldu. Gitmesini talep etmek üzereydi ki, bağlarının altından keskin, biberli bir öfke iğnesi ona çarptı. Saniyeler sonra Aeron, Kelvhan'ın arkasında kapı aralığında belirdi ve Trix nefes verdi.

Bir yanı onun kendisine gerçekten zarar vermek için gelmiş olma ihtimalinin düşük olduğunu biliyordu ama diğer yanı hâlâ o zindan taşlarının ne kadar soğuk olduğunu hatırlıyordu. Bu yüzden Aeron geniş omuzlarını kullanarak Kelvhan ve kâhyayı itip geçtikten sonra koruyucu bir tavırla önünde durduğunda, uzanıp sırtının alt kısmındaki gömleğinin gevşek kumaşını kavradı.

Kelvhan yüzüyle alay etmese de, Trix bunu bakışlarının her zerresinde hissetti.

"Sanırım üç gün sonra görüşeceğiz," dedi Kelvhan ve kâhyaya kendisini takip etmesini işaret etti.

Aeron arkalarından kapıyı kapattı ve kılıcını kapı çerçevesinin yanında durduğu yerden aldı. Kılıcın sivri ucunu sürgü kovanlarının arasına soktu ve sonra ona işaret etti, *Ne istiyordu?*

Trix onun iletişimde fazladan bir el işareti fark etti ve sessizce etkilendi. Bu, o dışarıdayken notlarını incelemeye devam ettiği anlamına geliyordu.

"Olduğumdan emin olmak için-"

Parmaklarını dudaklarına götürdü. Konuşmayı bıraktı ve sadece işaretlerle devam etti.

Festivale katılabilmem için iyileştiğimden emin olmak için.

Aeron kaşlarını çattı ve çenesini ovuşturdu. *Koğuşları*

yenileyeceğim. Ben de onlara güvenmiyorum, diye imzaladı.

Ellerini sallayarak ve garip yerlerde parmak hareketleri yaparak odada dolaştı. bittiğinde, koltukların yanına kurduğu çalışma masasına döndü ve yeni kitapları yere bıraktı

Topladığı. Oradaki notların taşındığını ve ona imzalandığını gördü,
Bunu okudun mu?

Başını salladı. *Özür dilerim.*

Omuz silktileri ve .

Trix ne yapacağını bilemeden dudaklarını ısırdı. Olanları, yani onun için yaptığı fedakârlığı konuşma şansları olmamıştı. Odaanın köşesinden ona bakan büyük bir fil varmış gibi hissediyordu. Ona yaklaştı ve bir süre orada durup söyleyecek bir şeyler düşündü. Sonunda konuşmayı işaret etti ve "Pek iyi bir ruh halinde değildi" diyerek imzaladı.

Aeron'un gözleri onun ellerini ve dudaklarını takip etti ve sonra cevap verdi,

Asla iyi bir ruh halinde değildir.

"Peki ya diğerleri?"

Aeron'un omuzları kasıldı ve Trix sinirlerine dokunduğunu anladı. Konuyu geçiştirmenin bir anlamı yoktu, bu yüzden açıklığa kavuşturdu, "Onlar etraftayken acı hissediyordun. Her şey yolunda mı?"

Adam yüzünü ovaladı ve kadın onun bu konuyla boğuştuğunu gördü. Aynı acı onun duygularında da dönüp duruyordu. Kadın onun yanındaki kanepeye çöktü. Adam arkasına yaslandı, iç çekti ve sonra yazdı:

*Beni değiştirmek istiyorlar. **Ben** bir Gardiyan olamam, duyamıyorum.*

"Öyle mi dediler?" diye , sonra hemen imzaladı.

Çenesi çalıştı ve başını salladı.

Yerine geçeceklerin listesini gördüm.

Bu onu rahatsız etti. Hem de çok. Bu sadece hissettiği duygularda değil, onun beden dilinde de vardı. Onun gözlerinin içine bakmıyordu. Kâğıtlarla ve kitaplarla oynuyordu. Böyle hissetmek istemiyordu ama hissediyordu.

Ve eğer o resimde olmasaydı, muhtemelen işitme duyusunu düzeltirme şansına sahip olacaktı.

" dilerim," dedi. "Bu benim hatam."

Hayır! diye imzaladı, birden dikkatini ona çevirdi. *Bir kalp atışında seni seçeceğim.*

Onun böyle söylediğini tahmin etti. Kendini imzaladı, sonra *seçti* ve sonra avucunu kalbinin üzerine koydu. Trix onun imzasına takıldı.

"Pratik yapıyormuşsun."

Yüzü kızardı, başını salladı ve Jackson Crimson'la ilgili okuduklarının altındaki defterleri işaret etti. Trix ayaklarını sürüyerek ona yaklaştı. Parmaklarını onun yeni tıraş edilmiş çenesine koydu ve yüzünü kendi tarafına çevirdi. Aralarında birkaç santim mesafe varken, birden kendini duygu dolu hissetti. Göğsünden taşmak isteyen o kadar çok duygu vardı ki.

Elini kalbinin üzerine koydu, böylece onun için attığını hissedecekti. Daha sert bastırdı, olabildiğince yaklaştı. Adam göğsünün üzerindeki eline bakarken gözleri karardı. Uzun kirpikleri kalktı ve bakışları çarpıştı.

Bir bakışın onu eriyen bir hormon birikintisine dönüştürmesi nasıl mümkün olabilirdi?

Vücudundaki her bir deri zerresi karıncalandı ve gerildi. Adamın için için yanan bakışları, boğazında gezinen elini takip ediyordu. Başparmağıyla ses kutusuna hafifçe bastırdı ve başını eğdi. Karnına bir heyecan çöktü ve yüksek sesle inledi. Adamın yüzünde beliren ifadeyi sadece erkek beğenisi olarak tanımlayabiliyordu -istek, *arzu*, şehvet- ve adamın onun küçük inlemelerini en son hissettiği zamanı hatırladığını biliyordu.

Elini boğazından çekti ve "*Acı mı?*" diye imzaladı.

Bir ile on arasında bir ölçekte mi? İşaret parmağı ve başparmağıyla sıfır yaptı ve gülümsedi.

Sehpadaki kitapları ve kâğıtları süpürdü, onu belinden tutup kaldırdı ve yüzünü ona çevirdi. Adam kalçalarını açıp aralarına diz çöktüğünde nefesi kesildi. Parmakları bluzunun altından yukarı doğru kaydı. Başparmakları çıplak göğüslerinin alt kısmıyla oynadı.

"Aeron," diye mırıldandı, yalvardı ama adam onun yüzüne bakmıyordu. Sadece ellerinin gömleğinin altında dolaştığı yere odaklanmıştı.

Sonunda parmaklarını çıkardı ve yanağında aşağı yukarı gezdirdi.
Öpücük mü?

ChapTer İKİ-Nİne

K Ne?
Aeron'un vücudundaki her kas bir yay teli gibi gerilmiş, ateş
etmeye hazırды. Ondan gelecek tek bir kelime, tek bir hareket, tek
bir yanıt,

tek ihtiyacı olan şeydi. İzledi, inceledi ve atmosferdeki her küçük
değişikliğin ona cevabını söylediğini hissetti. Aralarındaki bağ
aracılığıyla arzusunun bir yumruğu olarak geldi.

Dudakları kıvrıldı. Evet, arkadaşı bu fikirden hoşlanmıştı.

Öp onu, ama neresinden? Boynundan, sesini hissetmeyi sevdiği
yerden. Daha yeni yeni değerini anlamaya başladığı göğüslerinden.
Bacaklarının arasını -hayır, bu en sonunda, ağrıyan sikini içine
sokmadan hemen önce tadına varacağı bir zevkti.

Göz kapakları dalgalandı ve bu düşünceyle bir nefes verdi.

Trix onun saçlarını çözerken dudağını ısırdı. Parmaklarının her
dokunuşunda vücudunda şimşekler çakıyordu. Bunu sonsuza dek
yapabilirdi, bu küçük yerlere dokunmayı, eşini öğrenmeyi, onun da
aynısını yapması için bu teslimiyeti.

Aralarında bir dokunma savaşı başladı. Adam onun ensesini
kavradı ve orada onun tadına baktı. Topuklarını adamın sırtına geçirdi
ve onu daha da yaklaştırdı ama adam çoktan onu sırtının küçük
kısmından kendine doğru çekmeye başlamıştı. Adamın ereksiyonu
kadının kalçalarının arasındaki yumuşak, istekli oluğa çarptı.

Nefes verdi.

Nefesi

kesildi.

Onu masanın üzerine itti, üzerine eğildi ve yüzünü boynuna gömdü. Saç örgülerini çekti. Daha fazla saçını çözdü. Adam onun çenesini ısırdı.

Ve sonra o oldu değil a Savaş . Vasiyetler ama . İmtiyaz, teslimiyet. İki tarafın da boyun eğmesi. İkisi de diğerinin istediğini yapıyor.

Trix gömleğini başından çekistirmeye başladı. Çekmeyi bitirdi. Kapalı.

Bluzunun bağlarını gevşetmeye çalıştı. Birini çekti ve her şey çözüldü.

Öne doğru oturdu ve bir öpücük için onun dudaklarını kovaladı, ama adam onu geri itti ve kendi payına düşeni aldı.

Böyle bir an bir daha asla yaşanmayacaktı. İlk seferin kıymeti bilinmeliydi. Solgun ve pembeydi. Göğüsleri iki uyarılmış ve mükemmel tümsekti. Sert meme uçları dışarı , dili için yalvarıyordu. Ağzı sulandı. Ona duyduğu hayranlığı gördükçe tüyleri diken diken oldu. Aralarındaki bağdan çaresizlik akıyordu. Ona bilmiş bir sırıtış fırlattı.

Bunu hızlı yapmak istiyordu. O yavaş istiyordu.

Ve böylece tekrar savaşa girdiler. Sonunda tek gerçek galip o olduğu sürece seve seve savaşacağı bir savaş. Aeron onu kucağına aldı ve yatağa taşıdı. Onu yumuşak şiltenin üzerine bıraktı ve göğüslerinin sallanmasının tadını çıkardı. Onun sabırsızlıkla kaşlarını çatmasından daha da çok zevk aldı. Ama kız pantolonunu çıkarmaya başladığında, en son yavaş gitmeye çalıştığında ne olduğunu hatırladı.

Vixen.

Sabırsızca hızlı gitmeyi talep etmiş ve kendini tatmin etmişti. İçinden bir gümbürtü koptu ve kontrolü ele aldı. Pantolonunu tamamen indirdi ve sonra geri çekildi, bir kez daha onu ıslatmaya, bu anı sonsuza dek hatırlamaya ihtiyaç duyuyordu. Bakışlarını onun üzerinde tuttu ve kalçalarını açarak onu öne doğru çağırdı.

Sabırlı bir erkek olduğunu düşünüyordu. Ama-

Aeron onun bacaklarının arasına daldı, ellerini poposunun altına soktu ve cinsel organını dudaklarına götürdü. Kadının ilahi tadı onu bir iksir gibi etkiledi ve diliyle ziyafet çekerken ve araştırırken sonsuza dek kayboldu. Kadının baş döndürücü kokusu ciğerlerine doldu ve

bir yuva yaptı. Kadının vücudunun kasıldığını ve gerildiğini hissedene kadar zaman kavramını yitirdi. Parmaklarını onun sıkı, ıslak kılıfına daldırdığında, kadın nabız gibi atıyor ve etrafında kenetleniyor, iç duvarları parmaklarını en lezzetli şekilde sağıyordu.

Pantolonunu bir anda çıkardı ve sonra sikinin başını o mutluluk verici noktaya yerleştirdi. Onu becermek ve sikinin etrafında kenetlendiğini hissetmek istiyordu. Her şeyi hissetmek istiyordu. İçine girdi ve derinlerde tuttu, iç duvarlarının daha fazla titreşimini kovaladı, ama onlar solmuştu. Yüzüne baktı, gülümsüyordu, dudaklarını ısıırıyordu, gözleri kapalıydı, kıvranıyor ve durgun bir şekilde eriyordu.

Tapınacak yeni bir hazine bulmuştu: yüz ifadeleri. Ondan dışarı sürüklendi ve sonra küçük, keskin dalgalanmalarla itti. Verdiği yeni hisleri alırken dudaklarını yuvarlak bir O şekline dönüştürerek onu ödüllendirdi. Yüzü tekrar düzeldiğinde, adam tarzını değiştirdi. Kalçalarını döndürerek sikinin sırtını klitorisine sürttü. O- dudaklarını geri alana kadar tatmin olmamıştı. Ve o da sonunda düzeldiğinde, dışarı kaydı ve horozunun ucunu küçük hassas yumrunun üzerinde fiskeledi.

Sonunda, zeki küçük arkadaşı onun oyununu çözdü.

Benimle oynuyorsun, diye imzaladı, kaşlarını çatarak, kızararak, nefes nefese. Adam sırtıttı ve imzaladı, *Sorun mu var?*

Trix altta, kendisi de üstte, onun üzerine binene kadar onları yuvarladı. Bu kez ona tapan Trix'ti. Trix kalçalarını esnetip yavaşça içine doğru kayarken, Trix onun karnını keşfediyor, masaj yapıyor ve kaslarını takdir ediyordu.

Kadının gözlerindeki saf, şehvetli takdir ifadesini göreceksin bütünü gün kılıç sallayabilirdi.

Kalçalarını onunkilere dayadı ve yüzünde bir konsantrasyon ifadesi belirdi. Saçlarını terli alnından çekti ve adam durakladı. Bu pozisyon yeni iyileşmiş bacakları için kötü müydü?

Hemen imzaladı, *Pain?*

Sıfır.

Daha sert. Oturdu ve onu kucakladı. Kadın sallandı ve adam itti. Öpüştü ve inledi ve sonra dudakları tekrar boğazına bastırıldı, bu sefer tutmaya çalışırken hafifçe ısırıldı.

yükselen doruğuna geri döndü. Bunun bitmesini istemiyordu. Ama eşi, küçük cadalozu buna izin vermiyordu. Göğsünü avuçladı ve onu sırtına doğru itti. Sonra da sikine sertçe vurdu. Gözlerini birleştikleri yere bir kez daldırdı, parlayan uzunluğunun onun yumuşak, pembe merkezine girip çıktığını gördü ve patladı. Görüşü karardı. Parmakları kadının beline saplandı. Ve sonra sert nefes alarak onun üzerine yığıldı.

Aeron ellerini Trix'in kalçalarında gezdirdi ve bulduğu sağlam kasları severek sıktı.

Acı mı? İmzaladı.

Tereddüt etti. Panik içinde onları yuvarladı ve tüm iyi iyileşmeyi geri aldığını düşündü. Ama kız şaşkınlıkla ona gülümsemekle yetindi, kıvrıcık siyah saçları yüzünü çevreliyordu. Ona hayatında sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğuna inanamıyordu.

Ve bu duygu yüzünden, değerli bir şeye sahip olmasına asla izin verilmediği için -hiçbir zaman- bir şeylerin ters gideceğinden endişelenmekten kendini alamıyordu.

AERON Trix'ten ayrılmak İSTEMİYORDU. Bütün öğleden sonra yatakta kalmak istiyordu ama o huzursuz hissi düşündükçe bir şeylerin yanlış gittiğini daha iyi anlıyordu. Aklından birkaç şey geçiyordu. Birincisi Prime'ın yedek listesiydi. İkincisi Trix'in eğitimsiz yeteneğiydi. Üçüncüsü ise Aeron yanlışlıkla onunla iletişim kurduğunda Sonbahar Sarayı'ndaki kardeşinin savaş zırhı giyiyor olmasıydı.

İkinci endişe daha yeni aklına gelmişti. Yatakta uzanmış, parmağını Trix'in omzunda gezdirirken, zihni mutlu olmasına asla izin verilmediği zamanlara gitti. Köpeklerle birlikte masadan artıklarla beslendiği anlara. Saçlarını zorla kestikleri zamanlara. Dahası... onu istemeyen ama halkın önünde reddetme gücüne sahip olmayan bir kralın merdivenlerine atıldığı zamana

Annesinin söylediği bir Şey kralı kőŐeye sıkıŐtırmıŐ olmalı. Hiç mantıklı değildi. Sonbahar Sarayı, halkı kendi yőnetimlerine sevdirmek için Kurban Ormanı'na sahipti. Kral neden yőce gőnőllő gőrőnmek zorundaydı ki? O bir Unseelie'ydi. Babası olduğu sőylenmesine rağmen Aeron'u ve annesini hemen őldőrebilirdi.

Aeron'u bir piç olarak kabul etmiş ve sonra da herkesin őnőnde onunla alay etmişti. Aeron neden Şimdi bunu dőŐőnőyordu?

Midesini rahatsız eden bir his çalkalandı. O hayatı yıllar önce geride bırakmıştı. Sonbahar Sarayı Kralı'yla on yıllardır konuŐmamıŐtı. Forrest Aeron'a annesinin onu őldőrdőđőnő söylediğinde, Aeron gőzőnő bile kırpmamıŐtı. Ama Aeron o yedek listeyi gőrdőđőnden beri aklı geçmiŐe dőnmőŐtő.

Gözlerini tavana dikip aklını listesindeki diğer endiŐelere çevirirken parmakları midesini dővőyordu. Dört numara: Yőce Lord Kelvhan'ın burnunu istemediği yere sokması. Beş numara: Leke. Altı numara: Trix'in yaptığı cihaz hakkındaki itirafı. Bunun bir tehdit oluŐturduđunu dőŐőnmese de -geçmişte olanların yeniden ortaya çıkmasının bir yolu vardı- insanların onu geri isteyeceğinden endiŐelenmeden edemiyordu.

Boşluk -ya da Melody'nin ona verdiği isimle Başkan Nero-Melody'nin haberci Őarkıcı olarak yeteneklerini beđenmiŐti. Ve bu, onun İyi Kutsanmış yeteneğini kullanmasından önceydi.

Trix'in gőlőmseyen yőző Aeron'unkinin őzerinde belirdi.

Ne dőŐőnőyorsun? diye imzaladı ve sonra kulağını okşadı.

Duygu vőcudunda karıncalanarak sikini yeniden hayata dőndőrőrken ũrperdi. Tekrar sertleşmişti; tek yapması gereken kulaklarına dokunmaktı. Elini yakaladı ve őptő, sorusunu bırakmasını umuyordu ama arkadaşı acımasızdı.

Bu őzelliđinin onu çok yőkseklere çıkardığını hayal ediyordu - ilgilendiği bir Şeye odaklandığında, devam ederdi.

Kadın kaşlarını kaldırarak ona baktı. EndiŐelerinden hangisine odaklanacağını bilmiyordu, bu yőzden bildiği bir tanesine yöneldi.

İŞitme duyumu dőzeltmezsem, artık bir Gardiyan olamayacağım, diye imzaladı.

Sanki anlamamıŐ gibi dőzeltmek için el işaretini tekrarladı. Ama adam başını salladığında kaşlarını çattı ve *İyileŐtir'i* imzaladı. *Dőzeltme değil.*

Hayır, tamir etmekten bahsetti.

Bu onu bir meydan okuma sarmalına sürükledi. Dudaklarını büzdü, adamın bedenini itti ve bir kâğıt ile kalem aramaya koyuldu. Ona söylemek üzere olduğu şeyin, öğrendiği temel el işaretleri için çok uzun olduğunu hissetti. Gelecekte tartışmaları böyle mi olacaktı? Kâğıt aradığı için azarlanacağını anlayacak mıydı?

Gülümsediğini fark etti çünkü onunla birlikte olmayı dört gözle bekliyordu. Onun damarına basabilir ve evdeki tüm kâğıtları saklayabilirdi. Muhtemelen onun vücuduna, duvarlara ya da meramını anlatmak için herhangi bir şeye yazmaya başlardı.

Kâğıt buldu, yatağa geri döndü ve bağdaş kurup oturdu. Çıplaktı. Muhtemelen onun yüzünü ya da konsantre olurken dilini nasıl çıkardığını izlemesi gerektiğini biliyordu ama bu imkânsızdı. Parmağıyla kalçasını gıdıkladı.

Ona vurdu. Daha çok gıdıkladı.

Onun gıdıkladığı yeri kaşdı. O-

"Kes şunu!" diye bağırdı ya da buna benzer bir şey söyledi. Dudak okuma ve ruh halini anlama konusunda gittikçe daha iyi oluyordu.

Dudakları kıvrıldı ama notu gözlerinin önüne getirdiğinde gülümsemeyi bıraktı.

İyileşmek istediğinizi anlıyorum, ancak düzeltilmeye ihtiyacınız yok. Bu sizin kırıldığınızı ima eder ama değilsiniz.

Cevap vermeyince yazmaya devam etti.

*Ne zaman ve nasıl yapacağımı bilme konusunda uzmanım.
/ix şeyler. Bilmem gerekirdi.*

Aeron'un kalbi göğsünde güm güm attı. Bakışlarını onunkilere çevirdi ve sadece endişesinin yankılandığını gördü. Başını sallayarak onayladı. Düzeltilmeye ihtiyacı yoktu.

Gülümsedi ve daha önce sadece kitaplarında gördüğü bir şeyi imzaladı.

Seni seviyorum.

Geri imzalayabilirdi ama ona daha anlamlı bir şekilde göstermeyi tercih etti. Onu yatağa itti, sikinin ucunu kalçalarının arasına yerleştirdi ve sadece ona sakladığı sessiz bir sesle "Ben de seni seviyorum" diye fısıldarken içine girdi.

CHAPTER OTUZ

"Dearest Tian size bunu göstermemi istedi," dedi Kraliçe Oleana. Trix ve Aeron'a özel kraliyet kütüphanesine giden koridorda rehberlik etti. "Bunu yapamadığı için çok üzgün. kendisi de öyle, ama çok yorgun."

Trix ve Aeron yataklarını iyi bir şekilde kullandıktan kısa bir süre sonra onları ziyaret ederek sürpriz yapmıştı. Kapıyı açtığında biraz dağınık olduklarını fark ettiyse de bundan söz etmedi. Giyinmeyi başarabildikleri için şanslıydılar.

Kraliçenin ilişkisiyle ilgili sorunlarını bilen Trix, Aeron'un üzerine atlama isteğini dizginlemek için elinden geleni yapıyordu... ve Aeron'un ona yönelttiği özlem dolu gizli bakışlardan onun da aynı şeyi hissettiğini anlıyordu.

Kral Tian muhtemelen bu kadar uzun koridorlarda yürümekte zorlanıyordu. Trix'in ona bir yürüme yardımcısı yapma planları daha da önemliydi. Festivale katılmasına yardımcı olacak bir şey isteyebilirdi. Hatta cübbesinin altına saklayabileceği, bacaklarına bağlanmış bir yürüme desteği gibi bir şey bile isteyebilirdi. Hareket etmesine yardımcı olacak bir robot olmaması çok yazıktı. Nükleer serpintiden önce, Trix bu alanda eğitim almayı düşünüyordu... yıllardır mezun olmuştu ama odaklanacak bir alan bulamamıştı.

Bahar festivali için süslemeler yapan saray personelinin yanından geçtiler. Kapı girişlerindeki yeşil çelenklerden pencerelerdeki cam buz sarkıtlarına ve mücevherlere kadar, ortaya çıkan sonuç nefes kesiciydi. Trix açık bir pencerede durup iplere asılı camları inceledi. Bir esinti mavi mücevherli süslemeleri hafifçe itti. Güneş tam pencereye vurduğunda

Sağda, yansımalar koridorda desenler oluşturuyor, Trix'e su altında olduğunu hatırlatıyordu.

Bir an perilerin onu sürüklediğini düşündü ve ürperdi. Aeron anında onun yanındaydı, eli sırtında geziniyordu.

Ben iyiyim, diye imzaladı, ama minnetle imzaladı. *Kötü bir anı.*

Adam onun iyi olduğuna ikna olmayınca konuyu değiştirdi ve süslemeleri işaret etti. *Bunlar çok güzel.*

İşçiliğe hayran kaldı. Her bir parçanın nasıl bir yansıma yaratacağı üzerine çok düşünülmüştü.

Pencerenin dışındaki hareket Trix'in dikkatini çekti. Üç karanlık, melek gibi karga şekil değiştiren bir dalın tünemiş ve dikkatle Trix'e bakıyordu. Siyah tüylü kanatlarından karga olduklarını düşünmüştü. Hiçbiriyle şahsen tanışmamıştı ama Elphyne'deki her şey gibi onlar da onu büyülüyordu. Parmakları onları çizmek için defterlerinden birini taşıyordu. Yırtık pırtık giysileri renkli parçalarla bir arada tutuluyordu. Saçlarına biblolar örülmüştü. Gözlerinin etrafındaki renkli savaş boyaları kemerlerine, kalçalarına ve kollarına bağlanmış parlak silahları vurguluyordu. Neredeyse yanlarından *geçen* herkese göz kırpan bir uyarı işaretiydi - *silahlarımı görün ve onları kullanacağımı bilin.*

Trix'e bir zamanlar asi kardeşini kurtardığı komün hippilerini hatırlatıyorlardı. Trevor ona partinin her zamanki gibi başladığını söylemişti-şarkı söylemek, dans etmek, içmek ve ot içmek. Hepsi mutlu insanlardı, ama Trevor uyanır uyanmaz onları ve kişisel eşyalarını gitmiş buldu.

Bu karga şekil değiştirenler onun daha tehlikeli bir versiyonuna benziyordu. Trix'in arkası dönükken sahip olduğu her şeyi çalabilecekleri gibi, komündekiler gibi hiç olmamış gibi de davranmıyorlardı. Bu şekil değiştirenler hazinelerini herkesin görmesi için gururla kıyafetlerine ilâştiriyorlardı.

Oleana dışarıda bekleyenleri görünce, "*Eulios* bizi kurtar," diye mırıldandı. "Onlara aldırmayın. Kargalar bahar festivali için gelmeye başladılar. Yılın en sevdikleri zamanı. Size değil, ellerinizdeki süslere bakıyorlar."

Trix bıraktı ve sallanmalarını izledi. Tam olarak anlayamamıştı. "Bu festivali süslemeler yüzünden mi seviyorlar?"

"Diğer şeylerin yanı sıra. Özellikle de Büyük Yaşlı Ağaç'ın tohumlama ayininden hemen önce kutsal kuyuya kurban sikkeleri seviyorlar." Oleana dudaklarını büzdü. "Her yıl insanların yaptığı bağışları korumak için muhafızlar yetiştiriyoruz ama onlar daha da akıllanıyor ve bizi alt etmeye devam ediyorlar."

Trix'in eli soluğunun üzerine kapandı. "Bağışlarınızı mı çalıyorlar?"

İç çekti. "Onları yatıştırmak ve uzak tutmak için sık sık daha fazla hazine koyuyoruz. Ama bu yıl, Maebh'in sınırlarımıza dayanma tehdidiyle birlikte, ayıracak fazla bir şeyimiz yok. Kargalar genellikle zarar vermez, bu yüzden onlara tahammül etmeyi öğrendik. Umarım festivalde çok fazla yaramazlık yapmazlar."

Aeron'a baktı, onun da gözleri kısılmıştı. Yansıtıcı cam bibloları yolundan çekti ve kargaları dikkatle izledi. İki saniye sonra, şekil değiştirenler kanatlarını çırpıp havalandıktan önce gıklayıp küfürler savurdular.

Trix gülmek istedi. İnsan olsalardı kargaların nasıl olacağını hayal ettiği gibiydiler. Yer değiştirmeyen saf kargaların hâlâ var olup olmadığını merak ediyordu. Ayrıca kargaların bilindiği gibi kin tutup tutmadıklarını da merak etti. Tüm tüylü gözlemciler gittikten sonra, saray görevlileri çimenlikte dolaşp rastgele aralıklarla küçük cam kavanozlar yerleştirdiler.

"Şimdi ne yapıyorlar?" Trix sordu.

"Çiy yakalayıcıları hakkında ayarlama." Oleana parmağıyla pencerenin üzerinde hüznle gezindi. "Tian'la birlikte festival için kutsal çiyden ilk kez tattığımız zamanı hatırlıyorum."

"Kutsal çiy mi?"

"Oh, evet." Oleana gülümsedi. "Festival yakınlarındaki gecelerden toplanan çiyin mana açısından zengin olduğu ve doğrudan Kozmik Kuyu'nun kendisinden geldiği söylenir. Özellikle arındırıldıktan sonra pek çok kullanım alanı vardır. Ağrı kesici, zor durumdaki bir annenin doğumunu başlatıcı, ağız kokusunu giderici. Yüze boyanırsa, dişiyi potansiyel bir eş için cinsel açıdan çekici hale getirir. Bir erkek yüzüne boyarsa bıyıkları daha uzun olur. Bir çocuğun hastalıkları tedavi edilebilir. Doğru

Şimdi Delphinium'un dört bir yanında Fae'ler cam kutularını çıkarıyor."

"Kralla böyle mi tanıştın?" Trix bir tanışma hikâyesinin yaklaştığını hissedince sırtarak sordu. İyi bir romantizme bayılırdı. "Onu kendi üzerinde mi kullandın? Yoksa o mu kullandı? Bana onun yaptığını söyle."

Oleana kızardı. Ağzını açtı ve kapattı. "Yapmamalıyım."

"Hadi ama. Sadece biz varız." Trix tüm personelin gittiğinden emin olmak için etrafına bakındı ve gitmişlerdi. "Gördünüz mü?"

Trix Oleana'yı tanıdığı son birkaç gün içinde aralarında kraliyetten ve tebaadan daha fazlası olduğunu hissetmişti. Konuşurken Aeron'un el işaretlerini takip edip etmediğini kontrol etti ve o da hevesle başını salladı.

Söyle bize, diye imzaladı, kraliçeye bakarak.

Tanrım, Trix onun aklını seviyordu. O da en az Trix kadar meraklıydı. Ayrıca içinde biraz romantik bir çizgi vardı. Onunla yeni bir hayata başlamak için sabırsızlanıyordu.

"Pekâlâ o zaman," diye mırıldandı Oleana. "Festivalin arifesindeydi ve kralın kız kardeşi onu kullanmam için beni cesaretlendirdi. Ama bunu onu tuzağa düşürmek için yapmadığımı bilmeni isterim."

"Bir kız kardeşi olduğunu bilmiyordum," diye ağzından kaçırdı Trix.

Oleana'nın gülümsemesi soldu. "O yaptı. Uzun zaman önce.

Doğum sırasında öldü." "Ben çok-" Trix yumruğunu kalbinin üzerinde bir daire şeklinde ovuşturdu.

Kraliçe minnetle başını salladı ve sonra hikâyesine devam etti. "Ama bu ondan biraz önceydi. Tian'ın kız kardeşi beni festivale yoldaşı olarak sürükledi çünkü bir eş bulma planları vardı. Başbakan tarafından hediye edilen özel bir kutsal çiy kavanozu vardı." Durakladı, anılarının derinliklerine uzanırken kaşları çatıldı. "Çiy sadece karşısındaki kişide duygular oluşmaya başlamışsa işe yarıyor. Bu yüzden, onu kendi üzerine boyadığında, maiyetinden bazılarıyla ziyarete gelen Sonbahar Sarayı Kralı'nın dikkatini çekmeyi beklemiyordu. Ben de Kral Tian'ın dikkatini çekmeyi hiç beklemiyordum."

Trix'in kaşları havaya kalktı. Hikâyeyi başlatan neşeli hava sönmüş gibiydi. Trix elinden geldiğince Aeron'a tercüme etmeye çalıştı ama o da heyecanını kaybetmişti. Kraliçeye sertçe baktı ve kulağını kaşıdı. Bakışları kısa bir süre için onunkilerle buluştu.

düşmeden önce bir an. Trix burada bir şeyi kaçırdığını hissetti. Önemli bir şey.

"Kendimi suçluyorum," dedi Oleana. "O çiyin etkisi çok . Ne kadar hızlı etki edeceğini bilmeden ikimizin üzerinde de daha fazla kullanması için onu teşvik ettim. Sonbahar Mahkemesi kutlamalara katılmak ve uzun zamandır gecikmiş bir anlaşma için buradaydı. İkimiz de büyük Yaz ve Kış'ın alt mahkemeleriyiz. Bu yüzden bazen Yüksek için arabuluculuk yapıyoruz..."

Sesi kesildi. Büyük Yaşlı Ağaç'tan mor yapraklar çimenlerin üzerine süzüldü. Kraliçenin nefesi kesildi. Elini pencereye doğru uzattı.

"Ağaç ölüyor, eşimle birlikte. Ona bir varis vermediğim için böyle olduğunu söylüyorlar. Ama biz her festivalde tohumlama ritüelini tamamladık. O ilk seferden bu yana bizden isteneni hep yaptık. Bu festival belki de son festivalimiz olacak."

Boğazını temizledi ve sert bir kraliçe duruşuyla kendini düzeltti.

"D'arn Aeron kışlada zaman geçirdiği için minnettarız, ancak korkarız ki bu, gelecek olanlara hazırlanmak için yeterli olmadı."

"Ne geliyor?" Trix imzalayarak söyledi.

"Ağaç öldüğünde, Eulios bizi tamamen terk ettiğinde, bu vadinin sağladığı korumanın da ortadan kalkacağından korkuyoruz." Kaşlarını çatarak dikkatle onu izleyen Aeron'a baktı. "Korkarım ki bir Muhafız olarak festivaldeki varlığınız bize koruma anlamında sağlanacak tek şey olacak. Eğer Maebh yeni canavarıyla değil de normal ordularıyla gelirse, o zaman bu politik bir manevradır ve Kuyu'nun bütünlüğüyle hiçbir ilgisi yoktur. Tarikat'tan hiçbir yardım almayacağız."

Aeron imzaladı, *Peki ya Seelie Yüce Kralı?*

Trix Aeron'a tercümanlık yaptıktan sonra, "Onlar sadece iyileşmeme yardım etmek için buradaydılar," diye ekledi.

"Güçleri zaten kendi bölgelerini korumakla meşgul. Korkarım, Yüce Kral Karaayak'ın takviye kuvvetleri pek işe yaramayacak çünkü çoğu Helianthus'u korumakla meşgul.

Maebh ne yaptığını biliyor. Tüm Seelie kanatlarının yanlarını gagalıyor. İlk olarak nereye saldıracağını bilmediğimizden emin oluyor."

"Aeron ve ben gelen her şekilde yardım etmeye hazırız. Bize gösterdiğiniz misafirperverlikten sonra en azından bunu yapabiliriz."

Oleana Trix'in elini sıktı, parmaklarını dudaklarına bastırdı ve aşağı doğru itti. "Kardeşimin yardım etmesi gerekiyordu ama... şey... son zamanlarda oldukça meşgul. Ve benim sinirlerimi bozuyor. Devam edelim, olur mu?"

Kendisini takip ederek devasa bir çift kapıya doğru ilerlemelerini işaret etti. "Tian, D'arn Aeron'un halk kütüphanesine sık sık geldiğini fark etti ve bu kapıları açacak kadar birine güvenmeyeli uzun zaman olmuştu. İşte buyurun."

Kapı, yerden süslü bir şekilde oyulmuş ve boyanmış tavana kadar kitaplarla dolu geniş bir odaya açıldı. Onları takip ederken Trix'in çenesi düştü. Mürekkep, sedir yağı ve toz gibi kokuyordu. Vazolardaki parlak çiçekler hoş bir koku katıyordu. Kendini Çirkin'in kütüphanesine giren Belle gibi hissetti. Baktığı her yerde kitaplar vardı.

Bazıları çok eskiydi, *Trix'in zamanındaki* gibi. Bazıları yeniydi. Bazıları mavi bir ışıkla hafifçe titreşen, parlayan elf glifleriyle oyulmuştu. Parmaklarını deri ciltli sırtların üzerinde gezdirdi. Kitaplar eskiden yeniye doğru ilerledikçe, dilbiliminde bir evrim olduğunu fark etti. Bir ucu Korece Hangul dilinde yazılmıştı. Sırtları okumaya devam ettikçe, satırların günümüzde yaygın olarak kullanılan elf gliflerine dönüştüğünü fark etti. Belki de buraya yerleşen ilk elfler Koreli Amerikalılardı. Her bir baskıyı çıkarıp incelemek istedi. Bu evrimi takip etmek için.

Gittiğini fark etti ve asıl amacını bir an bile düşünmeden kendini kitapların yanına davet etti. Hatta kucağında bir kitapla bir tabureye oturdu. Bu nasıl oldu? Zihni bir kitaba takılıp kalmışken otomatik olarak hareket ediyor olmalıydı.

Başlangıçta bu zamanı kral için bir yürüme yardımcısı üzerinde çalışmak ve neye ihtiyacı olduğu konusunda Oleana'nın fikrini almak için kullanmak istemişti.

Başını sallayarak kitabı kapattı ve diğer ikisini bulmadan önce rafa geri koydu.

Kraliçe Oleana Aeron'a rafların bir bölümünü gösterdi ve Aeron hemen kendini kaptırdı.

Oleana göz kırparak Trix'e döndü. "Artık yeterince meşgul olduğuna göre konuşabiliriz."

Oh iyi. Trix yürüme yardımcısını sorabilir.

Ancak Oleana sözlerine şöyle devam etti: "Festivalin beklentileri ve yardım etmek için elinden geleni yapacağına dair ettiğin yemin hakkında konuşalım."

Yemin mi? Bağlayıcı Fae yemini gibi mi?

CHapTer ÜÇ-BİR

A Aeron'un bir yanı eşinin kraliçeyle konuşmasını gözetlemek istiyordu. Diğer bir yanı ise duyamadığı için memnundu. Koridorda takip etmeye çalıştığı şeylerin çoğu kafa karıştırıcıydı. O

Trix'in el işaretlerini doğru anladığından emin değildi ve kavrayışı hâlâ gelişmekte olsa da yoluna çıkmak istemediğini düşündü. Önündeki bilgi hazinesi bu kadar cazipken olmazdı.

Burada alt kütüphanedekinden daha fazla Jackson Crimson dergisi vardı. Başbakan'ın bu dergilere el koyup Tarikat'ın Akademi kütüphanesinde ya da kendi özel koleksiyonunda saklamamış olması ona tuhaf gelmişti. İki tanesini çıkardı ve sayfalarını karıştırdı. Bu elfin zamansız ölümüne yakın bir tarihi ve Aeron okumaktan kendini alamadı.

Bahar Ekinoksu, On Dört Onuncu Yıl ANF.

Aeron'un bu tarihleme sisteminin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama nasıl yapılacağına dair ipuçları bulmak için okumaya devam etti. El yazısı, okuduğu diğer günlüğün aksine dağınık görünüyordu.

*Seçenekleri / ya da arayışımı / ya da eylemi
tükettikten sonra, şimdi kendim tükendim.*

Yorgunum.

Çok

yorgunum.

*Kaç kez umutlarımdın yükselmesine izin vermeliyim,
sadece / veya onların ezilmesine. Yüzyıllar oldu.
Aleksandra pes etmemem gerektiğini söylüyor. Son
kahin öldükten sonra rehberliğimizi geri getireceğini
umduğu yeni bir kahin doğdu. Ama Maebh değişiyor.
Uzun zaman önce aramayı bıraktı ve şimdi Kuyu ile
pazarlık yapmayı öğrendi. Vermeyi ve almayı. Ve
sırlarını paylaşıyor.
Sadece bu*

Aeron sayfayı çevirdiğinde eksik olduğunu gördü. Yırtılıp atılmıştı. Kuyu'nun mana erişimi karşılığında fae'lere yalan söylememeyi dayatmasının teolojik nedenlerine dair dikkatli notlar gibi görünen daha fazlasını karıştırdı. Onları dürüst tutmak ve eski, aldatıcı kalıplara düşmelerini engellemekle ilgili bir şeyler. Ama Aeron Maebh, Jackson ve Başbakan Aleksandra arasındaki ilişki hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu.

Aeron her zaman Prime'ın Jackson Crimson'la aynı zamanda hayatta olduğundan şüphelenmişti ama üçünün de bir eser bulmak için birlikte çalıştıklarını hiç bilmiyordu. Son günlük girişi tamamlanmamıştı ve tarih yoktu.

*Hatıralar bana ağırlık .
Yıllarca bekledim. Arti/act ya da değil, o gitti.
Dönse bile, benim göreceğim ve utanacak.
Ben onun bir zamanlar tanıdığı adam değilim.
Kuyu beni ikinci kez çağırıyor, günahlarımdın
bağışlanmayla alay ediyor.*

Bir saray görevlisi Aeron'un yanında belirdi. Günlüğü kapattı, nedenini bilmiyordu ama bu son sözler özel hissettirdi. Görevli saçına çiçekler ve başka süsler takmaya başladı. Kaşlarını çattı ve onu tersledi. *Kuyu'nun adı ne?*

Korkmuş bir kuzu gibi sıçradı ve yardım için kraliçeye baktı. Aeron kaşlarını çatarak Trix'e baktı, o da özür dileyen bir açıklamayla *karşılık verdi: Festival için.*

Şu anda başka bir görevlinin süslediği kendi saçını işaret etti.

Saçına çiçek takmak zorunda mıydı?

Kaşları çatıldı ama hem Trix hem de kraliçe ona umutla baktı, o da isteksizce başını salladı ve çalışanı geri gönderdi. Güzel. Eşi için saçına çiçek takacaktı. En azından Onikiler' hiçbirini bunu görmeyecekti.

Çekiştirmelere, koparmalara ve sataşmalara katlandı... Festivalin olduğu yarın yerine neden şimdi süslediklerini merak ediyordu. Okumaya devam etmeye çalıştı ama omzunun üzerinden bakan biri varken günlüğü tekrar açmakta tereddüt etti. Bu yüzden kendisine en yakın rafa baktı. Sırtlardan birinin üzerindeki başlık gözüne çarptı: Bahar Sarayı'nın Aile Tarihi.

Daha önce Oleana birkaç ilginç şey söylemişti. Kral ve kraliçenin insanların bu odaya girmesine izin vermediklerini ama Trix ve Aeron'a güvendiklerini söylemişti. Neden? Onlar için kimlerdi?

Bu onu rahatsız eden başka bir düşünceye götürdü: Oleana ve Kral'ın kız kardeşinin hikâyesi. Doğum sırasında ölen... bereket kutlamalarıyla ünlü bir bahar festivali sırasında Sonbahar Sarayı Kralı'nın ziyaretinden hemen sonra ve Prime'in hediye ettiği kutsal çiyden ağır bir doz uyguladıktan hemen sonra. Aeron Trix'in böyle tercüme ettiğini düşünmüştü. Ama yanılıyor da olabilirdi. Cildin sırtına bakarken kalçasına vurdu ve vücudundaki her hücrenin neden onu raftan çekmeye zorladığını merak etti. Bu sadece merakı mıydı, yoksa içgüdü müydü?

Her iki durumda da savaşı kaybetmişti ve saçlarını çekiştirirken ileri uzanıp kitabı çıkardı. İçinde Tian'ın aile ağacını detaylandıran birçok sayfa vardı... sözde yüzyıllar öncesine, Büyük Yaşlı Ağaç'ın Eulios tarafından ilk tohumlandığı zamana kadar uzanıyordu.

Hatta bunu gerçekleştirmek için bir Orman Tanrıçası ile nasıl birleştiğini tasvir gravürler bile vardı. Aeron grafik detaylar karşısında kaşlarını kaldırdı ama bu tür bir cinsel özgürlük elfler için alışılmadık bir şey değildi. Yeni hayata ve kaynak sularına tapan bu varlıklar için kesinlikle gizli olmazdı.

Aeron Tian'ın büyük efsanevi Boynuzlu Tanrı'yla olan aile bağını her zaman biliyordu ama burada belgelenmiş olduğunu görmek bunu daha da gerçek kılıyordu. Bu bir efsane değildi. Eğer bu kâğıtlara güvenilmeyecekse. Ama Aeron'un gençliğinde öğrendiği gibi, fae'ler için yalan söylemek konuşulan kelimelerden başka biçimlerde de gerçekleşebilirdi.

Saındaki keskin bir çekiştirme onu oflattı ve görevliye ters ters bakmasına neden oldu. Görevli aceleyle özrünü imzaladıktan sonra yarattığı canavarlığa geri döndü.

Kitaba tekrar baktığında, yanlışlıkla başka bir sayfaya geçtiğini fark etti. Biri Tian'ın, diğer de kız kardeşinin olmak üzere iki portre . İki zdiler. Bugünkü Tian yaşlı ve kırlaşmışken, buradaki genç ve uzun siyah saçlıydı. Kız kardeşi de aynıydı - birbirlerinin yankısıydılar. Aeron gözlerini kısarak portrelere baktı ve daha iyi incelemek için onları yaklaştırdı. Bulduğu şey midesini bulandırdı.

Genç kral ve kız kardeşi tanıdık geliyordu. Çok tanıdık. Sanki Aeron bir aynaya bakıyor gibiydi. Kız kardeşin omzunda da Aeron'un kulak kepçelerinin içinde olan doğum lekesinin aynısı vardı. Kulakları ortalama bir elften daha belirgindi... boynuzlu tanrı atalarından daha büyüktü. Aeron'un kulakları gibi.

Hızla ayağa kalktı ve görevliyi yolundan çekti. Kadın şaşkınlıkla ona baktı. Başına taktığı şeyi çıkardı. Boynuzlu iekli bir elenkti bu. Kraliçeye ters ters baktı, sonra yanına yaklaştı ve kitabı yüzüne doğru itti. Kralın kız kardeşinin portresine dokundu, sonra kulağını işaret etti - Kral Tian'ın geçen akşam yemekte içine bakmak için uzattığı kulağı. Thistle'ın baktığı kulağı. Aeron parmağıyla Tian'ın gençlik resmine dokundu; şimdi Aeron yüz hatlarındaki benzerlikleri görüyordu. Tian onun amcasıydı. Öyle olmalıydı. Ama doğum lekesi neredeydi?

Kraliçe ona suçlu bir bakış attı. Kaburgalarını işaret etti.

Yani Tian'ın boynuz doğum lekesi kıyafetlerle gizlenmişti ama onda vardı, bu da *kızın bildiği* anlamına geliyordu. Tian da biliyordu. İkisi de Aeron'un kim olduğunu ondan önce biliyordu. Ona bu kadar isteyerek güvenmiş olmalarına şaşmamalı. Saray revirini bu kadar çabuk açmalarına şaşmamalı. Kelvhan'ın ondan hoşlanmamasına şaşmamalı. Aeron'un varlığı Tian öldükten sonra kız kardeşinin tahtta hak iddia etmesine meydan okuyordu.

Bir de Elphyne'deki herhangi bir krallığın zorla ele geçeceği vardı. Bu çok sık olmazdı ama olduğunda da, mevcut hükümdarın halkı korumakta ve onlara liderlik etmekte başarısız olduğuna dair yerleşik bir şablon olurdu. Genellikle darbe, Jasper'ın babasına yaptığı gibi, önceden var olan aile saflarından gelirdi. Kelvhan'ın planladığı şey de muhtemelen buydu.

Aeron Jackson'ın günlüğünde okuduğu, onlara rehberlik edecek yeni bir Kahin'le ilgili bölümü hatırladı. Bunun Başrahibe Dawn olduğuna bahse girerdi. Konsey'deydi ve yüzyıllardır hayattaydı. Aeron'un beyni kendi anlatısına uyacak sonuçlara varıyor olabilirdi ama neden bunu düşünmeyi bırakamıyordu?

Başından beri işe karışıyor olmaları mümkün müydü? Dev bir satranç tahtasındaki piyonlar gibi On İki'deki Muhafızlar arasında dolaşıyorlardı. Jasper'ın şu anda Yaz Sarayı Tahtı'nda olması tesadüf olamazdı. Forrest'ın Sonbahar Sarayı tahtıyla bağları vardı. Tahtı muhtemelen alabileceği gibi almamıştı, belki de Prime'ın istediği gibi. Ama Forrest ve Melody annesinin zorba eşini, yani Aeron'un biyolojik babasını öldürmesine yardım etmişti.

Tüm olasılıklar Aeron'un başını ağrıtıyordu.

Liste - Prime'ın Aeron'un yerine geçecek kişi listesi - pekâlâ onun işitme kaybıyla hiçbir ilgisi olmayabilirdi ama her şey buraya gelişle ve onun bir sonraki kral olması için on yıllardır tüm taşları nasıl yerinden oynattığıyla ilgiliydi.

Yaralanmasından sonra küçük bir parçası, hiçbir katkısı olmadığı halde Tarikat'ta kalmasına neden göz yumduklarını hep merak etmişti.

Onları Seçilmiş Kişi'ye götüren sözde kehaneti ele geçirmeyi umutsuzca istiyordu. Onları sonsuz barışa götürecek olan kişi. Prime onun Clarke olduğunu söylemişti - onları uyanan tüm İyi Kutsanmış insanlara götürecekti.

eski dünyadan. Ama belki de bu kehanet içinde daha fazla bilgi barındırıyordu. Belki de geçmişte yapılan ve gelecekte yapılacak olan tüm müdahalelere yol gösteriyordu. Ne de olsa On İki'de hâlâ çiftleşmeyi bekleyen dört Koruyucu vardı.

Dört satranç taşı henüz son dinlenme yerlerine taşınmamıştı.

Aeron, Rush'ın Clarke'ı kendi taraflarına çekmek için hayatıyla oynandığını fark ettiğinde daha kötü hissettiğini biliyordu. Yasalar buna karşı olduğu halde çocuk sahibi olması için manipüle edilmişti. Onlarca yıl boyunca oğlundan ayrı kalmış ve yalnız, dokunulmaz olarak lanetlenmişti.

Prime'in Aeron'a da aynı şeyi yaptığını düşünmek tamamen müstehcen miydi? Onu öz annesinden ayırmanın bir yolunu bulmuştu - belki de onu doğduğu andan itibaren hedef haline geleceği bir saraydan alıp, kötü muamele görebileceği başka bir saraya yerleştirmişti ama isimsiz bir piç olarak, kimliği saklı bir şekilde hayatta kalmıştı. Onikilerden biri olma yolunda ilerliyordu. İyi Kutsanmış bir insanla çiftleşerek insanlığa karşı verilen bu sonsuz savaşta güç dengesini fae'lerin lehine çevirecek birkaç kişiden biri.

Peki onu Sonbahar Sarayı Kralı'nın ayak izlerine getiren kadın kimdi? Prime'in planı için hayatını feda eden kimdi? Çünkü öz annesi değildi. Doğum sırasında ölmüştü. Kim olduğunun bir önemi olmadığını düşündü. Kadın ölmüştü.

Bu yalanlar çok acımasızdı. Aeron artık bunların bir parçası olmak istemiyordu. Trix'e gittiklerine dair işaret verdi. Kraliçe onu durdurmaya çalıştı ama Aeron onu tuttu ve imzalarken ağzından, "*Yalan söyledin*," diye mırıldandı.

Başını iki yana salladı. Gözlerinde yaşlar oluşmuştu. Neden umursuyordu ki? Neden onu istiyordu ki? Piç bir çocuğu, muhtemelen tecavüze uğramış bir çocuğu.

-kardeşinin yerine tahta mı oturacak?

Suçlamasını yineledi ve bu kez ekledi: *Gerçeği saklamak da yalan söylemenin bir başka biçimidir.*

Trix tercüme ederken yüzünde çaresiz bir ifade belirdi. Parıldayan bakışları odada geziniyor, hiçbir çözüm yokken bir çözüm arıyordu. Aeron'un bildiği kadarıyla, bunların hepsi hâlâ yalan olabilirdi -sahte kitaplar. Sahte bir portre. Her şeyin sahtesi.

Kralla kan bağı olup olmadığını kanıtlamanın bir yolunu biliyordu.

Bana su getir, diye Trix'e işaret etti. Lütfen.

Onun için tercüme etti ve kraliçenin kaşları temkinli bir şekilde kalktı. "Neden?" diye sordu kraliçe.

Aeron onun dudaklarını ve niyetini vücut dilinden okudu. Kraliçenin sorusunu tercüme etmeden önce Trix'e imza atmaya başlamıştı bile.

Kan bağı kurmaya çalışacağım. Eğer kralla akrabaysam, onunla bağlantı kuracağım.

Başını salladı ve konuştu. Hayal kırıklığına uğrayan Aeron kraliçenin sözlerini onun yerine imzalayan eşine baktı.

Manası yok. O bir ölümlü. Kelvhan onu zehirledi. Kelvhan tahtı kendisi için istiyor.

Daha fazla yalan. Aeron başını salladı. Akli başında kim, kan bağı olan bir akrabasından bile gelse, bu seviyede bir ihanete izin verirdi? Bu kişinin kraliyet muhafızlarının başı olmasına kim izin verirdi? Reddiyesini imzaladığında ve Trix kraliçenin cevabını tercüme ettiğinde, ona karşı bir acıma duygusu hissetti.

"Elimizde kanıt yok," demişti kraliçe.

CHAPTER OTUZ İKİ

W Trix, Aeron'u odalarına kadar takip ettiğinde, *özür dilerim* diye imzaladı.

kapıyı kapattıktan sonra.

"Ne? Neden?" diye sordu ve imzaladı.

Ama cevap vermedi. Gözleri yatağa kilitlenmişti. Trix nedenini görmek için döndü ve iki tören başlığını buldu. Çiçeklerden, yapraklardan ve boynuzlardan yapılmıştı, çok güzellerdi.

Aeron'un burun delikleri öfkesiyle alevlendi. Yatağa doğru tehditkâr bir adım attı ama kadın onu elinden tutarak durdurdu.

"Yapma," dedi.

Neden?

"Pişman olacağın bir şey yapmadan önce bunu konuşalım."

Yavaşça nefes verdi ve yüzünü ovaladı. Yorgun görünüyordu. Sönmüş. Kaybolmuş. Onu görmekten nefret ediyordu. Elini tuttu ve onu pencerenin yanındaki kanepeye götürdü.

"Bir bana sor," dedi, işaret ederek.

Aeron ona hem notla hem de işaretle, Onikiler'in doğduklarından beri nasıl manipüle edildiklerini hissettiğini anlattı. Kaderinin kendisine ait olmadığını nasıl hissettiğini. Görmediği bir kehaneti gerçekleştirmek için nasıl büyük bir ana plan dahilinde hareket ettirildiklerini. Fae'lerin inşa ettiği her şeyi yok etmek için Void'in -Başkan Nero'nun- planlarını nasıl engellemeyi umduklarını.

İşi bittiğinde Trix koltuğa geri oturdu ve başını yumruğuna yasladı. Başlıklara baktı ve iç geçirdi.

Oleana, Kelvhan'ın kralı zehirlediğini söylemişti ama bunu kanıtlayamamıştı. Kelvhan bu işe karıştığını inkâr etmişti ve fae'ler yalan söyleyemediği için onun sözlerine inanmak gerekiyordu. Oleana Aeron'un kral olmasını istiyordu çünkü kardeşinden daha iyi olacaktı.

Trix, Prime'ın işe karışmasının saraydaki durumu değiştireceğini düşünmüyordu. Kralın kız kardeşi yaşasaydı bile, Tian ve Oleana Kelvhan'ın entrikaları yüzünden hâlâ tehlikede olacaktı.

Bunu Aeron'a ilettiler ve o da başını salladı. Kanepeye çöktü ve gözlerini tavana dikti.

"Sıkıştığım da ne yaparım biliyor musun?" dedi işaret ederek. Adam başını salladı.

"Tamir edecek bir şey bulurum. Ya da parçalara ayırarak. Ama bir şeyler yapıyorum." Aradı ve yanlışlıkla yatakta yetiştirdiği sarmaşıklardan bazılarını aldı. "Kral için bir yürüme yardımcısı için ihtiyacım olan parçaları yetiştirmek istiyorum."

Aeron başını salladı. *Çok tehlikeli. Leke.*

"O zaman bana malzemeleri nerede bulacağımı göster."

Bakışları onunkilere kaydı. Held. Sonra "*Bir yer biliyorum*" diye imzaladı.

Trix sırtı ayağa fırladı ve elini uzattı. Adam elini onunkinin içine koydu ve Trix onu kaldıraç olarak kullanacağını düşündü ama adam onu kucağına çekti. Trix bir gümbürtüyle yere düştü ve adam onu kucağına aldı. Sonra parmaklarını onun saçlarına geçirdi ve alnını onunkine dayamadan önce onu dudaklarından usulca öptü.

Kelimelere gerek yoktu.

Birbirlerinin sevgisini bağlarında hissettiler.

BİR SAAT SONRA, Aeron Trix'i askerlerin kışlasına götürdü. Trix hastayken onu birkaç kez ziyaret etmiş ama sadece eğitim alanından ve silahlardan yararlanmıştı. Cephanelik ve demirciler, yürüme yardımcısını yapmak için kullanabileceği alet ve malzemelerle doluydu. Demircilerde metal yoktu, ama her türlü başka kaynak vardı.

yerine kullanılmış. Bir kısmının kemik olduğunu görünce tedirgin oldu ama bol miktarda tahta ve zımpara kağıdı vardı.

O da boştu.

Eşyaların üzerinde toz birikmişti. Şömine soğuktu. Çalışma tezgahı çıplaktı.

"Herkes nerede?" Trix işaret ederek sordu.

Aeron omuz silkti. *Her ziyaretimde böyle oldu.*

"Sizce bunun ..." *Kelvhan?*

Çenesi sıkıştı ve başını salladı. Onaylamaması Trix'in içine işledi. Onun da kendisi gibi, buradaki savunma ve yönetim eksikliğinin daha da bariz olduğunu gördüğünü tahmin ediyordu. Kelvhan sonunda darbesini sahnelediğinde, bu organizasyon ve faaliyet eksikliğini kendi çıkarları için kullanacaktı.

Demirciyi bulmaya gidiyorum. Kararlılık Aeron'un gözlerini çelikleştirdi ve aklında net bir hedefle dışarı çıktı.

"," diye mırıldandı Trix kendi kendine. "Sanırım işe koyulacağım."

Aeron bir saat sonra kızarmış yüzündeki tozdan ter izleriyle döndü. Keten gömleği terli göğsüne yapışmıştı. Uzun saçları ensesinden bağlanmıştı, bu yüzden elf kulakları dışarı çıkmıştı.

"mu yapıyorsun?" diye sordu işaret ederek.

Eğitim, diye cevap verdi, imzalamaya devam etmeden önce elinin tersiyle alnını sildi. *Tembel muhafızlar buldum.*

Sırıttı. "Eminim onları şekle sokmuşsundur."

Bakır gözleri kırıştı. Yaptığı işe merakla baktı - baston olarak kullanmak için zımparaladığı uzun bir sopaydı. Ayrıca kesip elde taşınan bir iletişim cihazı yapmayı umduğu cam levhalar da bulmuştu. Sonra imzaladı: *"Daha uzun süre kalabilir misin?"*

Atölyenin etrafına bakarken gülümsedi. Evindeymiş gibi hissetti. "Saatlerce iyi olacağım."

Onu kısaca öptü ve koşarak çıkmadan önce tezgâhı okşadı. Trix onu hiç bu kadar mutlu görmemişti. Ada'nın kendisi üzerinde değil de onun üzerinde çalışmasına izin verdiğinde sevinçten havalara uçmuştu. Ama bu mutluluk daha çok kendini tatmin etme türündendi. Kendinden emin ve bir amacı varmış gibi hissediyordu. Dikkatinin dağılması ona iyi gelmişti. Aslında, dağınıklığını çabucak topladı. İyi bir temizlik değildi ama yine de

Aeron'un ne yaptığına bakacaktı. Bastonunu aldı ve onun peşinden koştu.

Aeron uzakta değildi.

Kirli bir avlunun ortasında duruyordu ve etrafı rünle güçlendirilmiş ahşap silah raflarıyla çevriliydi. Bazıları keskin görünüyordu ama bazıları kördü. Elinde alıştırma kılıcı olan uzun boylu, kıvrak bir elf raflardan birinden Aeron'a doğru yürüdü. Aeron'un saat üç ve dokuz yönünde iki muhafız daha vardı. Aynı anda üçüyle birden dövüşüyor olmalıydı.

Bu ilginç olacak.

Trix avluya doğru yürüdü ve bir rafa yaslandı. Yanında terli ve kirli iki fae izliyordu. Yüzlerindeki ve kollarındaki yaralardan onların Aeron'un yuvarlağı olduğunu tahmin etti. En yakındaki muhafız Trix'e gülümsedi ve Aeron'a doğru başını salladı.

"Sağır bir elf için hiç de fena değil."

Aeron'a sessizce gücenmiş bir halde kaşlarını kaldırdı. Ama muhafız ömrünü imzaladı ve ekledi, "Gücenmek istememiştim. Yetenekleriyle hepimizi utandırıyor."

"Bana tembel bulduğunu söyledi," diye şaka yaparak onlara karşılık verdi.

Muhafız omuz silkti. "Birileri bizimle ilgilenmeyeli uzun zaman oldu."

İkinci muhafız, "İki meşe sikkesi bir dakikadan kısa sürede onları dışarı çıkardığını söylüyor," dedi.

"İki sikkeye göre daha kısa sürede yapıyor," diye karşılık verdi ilki. "Ama mana yok."

"İyi bir noktaya değindin." Çenesini ovuşturdu. "O iyi kutsanmış işaretler bu dövüşte ona yardımcı olmayacak. Alınmayın leydim."

Trix alay etti. O bir hanımefendi değildi, giydiği tulumdan bunu açıkça görebiliyordu. Ama bunu kendisi ve Aeron için bir saygı göstergesi olarak kabul etti. Bu daha da anlamlıydı çünkü halk genellikle Muhafızlara iyi davranmazdı. Belki de Aeron Muhafız üniforması giymediği içindi... ya da belki de onu eğitimi ve dolayısıyla diğerlerinden üstün bir statüde gösteren saç örgülerini bıraktığı içindi. Ama bu fae'ler ona saygı duyuyordu.

Doğuştan gelen hakkını burada talep etmeyi seçerse buna ihtiyacı olacaktı. Trix'in nerede kaldığı umurunda değildi. Onunla birlikte olduğu ve o mutlu olduğu sürece, o da mutlu olacaktı. Geri döndüğünde onun için hiçbir şey yoktu.

Kristal Şehir. Dürüst olmak gerekirse, Tarikat'ta yaşamaktan pek hoşlanmıyordu. Ona her türlü şeyi yaptıracaklarmış gibi geliyordu ve yapmak istediği son şey başka birinin kuklası olmaktı.

Aeron onu Koruyucu mana kullanan icadı için affedebilirdi ama diğerleri affetmeyebilirdi.

"Üç sikke otuz saniyeden kısa sürede onları etkisiz hale getirdiğini söylüyor, değil mi?" diye açıkladı. Aeron'u iş başında görmüştü. Saçma sapan bir savaşçıydı. Bu konuda şaka yapmazdı.

Gardiyan "Sıra sende" dedi.

"Harika." Ellerini birbirine sürttü.

Aeron onun haklı olduğunu kanıtladı. Rakipleri ilerlediği anda tahta kılıçlarını büküyor ya da ellerinden düşürüyordu, hem de birbiri ardına. Sanki tam olarak nereye vuracaklarını ya da nasıl hareket edeceklerini biliyor gibiydi. Gözleri, ilk başta bakmayı asla düşünmeyeceği garip yerlere dalmıştı. Sol bacağını kıpırdatan muhafız gibi, diğerine göz atan muhafız gibi. Hepsi hareketlerini küçük yollarla belli ediyordu ve onun da kendisine fırlatılan mermileri hissetmesi gibi, kendisinin de benzer bir şey yapıp yapmadığını merak etti.

Aeron onları etkisiz hale getirdikten sonra, onlara neyi yanlış yaptıklarını gösterdi. Kızın tercüme etmesi için sadece bir kez baktı. Gerisini hareket ederek, göstererek öğretti.

O akşam temizlenmek ve yemeğe oturmak için odalarına döndüklerinde, Trix masanın öbür ucuna uzanıp Aeron'un elini sıktı. Dönüş yolunda sessizdi -ona karşı her zamankinden daha sessizdi.

Trix yarı yarıya Oleana ya da Kelvhan'ın gün içinde bir noktada onlara yaklaşmasını bekliyordu ama yalnız bırakılmışlardı. Bu muhtemelen iyi bir şeydi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu işaret ederek.

Bilmiyorum.

Bir çatalla yahnisine daldı ve sertçe çiğneyerek başını salladı. Muhtemelen onu en başta bu kadar sinirlendiren şeyin ne olduğunu düşünüyordu.

"Seçenekleriniz neler?" diye sordu ona.

*Al ve Taç veya Git, o İmzaladım. Biz
olabilir git ve başka bir yerde yaşamak.*

"Nerede?"

Omuz silkti ve bir ısırik daha aldı.

Ne yapmak istiyorsun? İmzaladı.

"Crystal City'ye dönmek istemiyorum," diye cevap verdi işaret ederek. "Bildiklerimden sonra olmaz. Ama ben Silver kadar cesur değilim. Savaşmam."

Kaşları ortada birleşti. *Senden bunu asla istemem.*

"Hiçbirinin sahip olmadığı bir avantaja sahipsiniz," dedi işaret ederek. "Söyledikleri yalanları biliyoruz, bu yüzden artık sana karşı kullanılamazlar." Boynuzlu başlığı yatağın üzerinden kaldırdı ve güzel bir taca benzediğini düşünerek yüzünün önünde tuttu. "Ben diyorum ki... Ben diyorum ki yalanlara sahip çıkın. Onlara sahip çık."

Nasıl? İmzaladı. *Beni, bizi birlikte manipüle ettiler.*

"Onları bir taç gibi tak." Başlığı onun başına geçirdi. "Onlara ne yaptıklarını bildiğini göster. Kaderini geri al. Bunu kendi yönteminle yap."

Ona bakarken gözleri umutla parlıyordu. *Benim kraliçem mi olacaksın?*

"Ben senin her şeyin olurum."

Aeron onun kalçalarını tuttu, kendine yaklaştırdı ve göğüslerinin arasını öptü. Ellerini onun omuzlarına koydu ve saçlarını gıdıkladı. Adam ona daha sıkı sarıldı. Bir kez daha buraya nasıl geldiğini merak etti. Nasıl bu kadar şanslı olabilmişti?

Bu gerçekten de gizemli, işgüzar bir Prime'ın eli miydi? Yoksa çok daha büyük bir şey miydi? Her zaman Kuyu'nun sadece bir güç kaynağı olduğunu düşünmüştü. Bilimi seven beynine mantıklı geliyordu. Ama Elphyne'de bulunduktan ve tarihi hakkında daha fazla şey öğrendikten sonra merak başladı.

"Olamaz," diye soludu, kütüphanede Oleana ile ne hakkında konuştuğunu hatırladı.

Aeron yukarı baktı. *Ne?*

Garip bir yüz ifadesi takındı. "Yanlışlıkla kraliçeyle bir pazarlık yaptım."

Kadın imzalarken gözleri kısıldı.

"Ona yardım etmek için her şeyi yapabileceğimizi söyledim. Festivalde tohumlama ritüelini tamamlamamızı istedi. Boynuzlu Tanrı'nın varisi olarak ağacı hayata döndüreceğinizi söyledi. Şimdi anlıyorum ki bu ritüel muhtemelen seni Tian'ın varisi ve yeni Bahar Sarayı Kralı olarak ilan etmenin bir yolu olacak."

CHAPTER OTUZ ÜÇ

Aeron festival günü uyandı, bu gece Delphinium'un bu krallığın onun doğuştan hakkı olduğunu öğreneceğini biliyordu. Bu konuda manipüle edildikleri için mutlu değildi.

Bu noktada hem Prime hem de kraliyet ailesi tarafından. Ama Trix haklıydı. Olaylar çoktan geçmişti. Artık biliyordu. Bir dahaki sefere Başbakan'la karşılaştığında, yalanları gururla taşıyabilirdi. Kral olmak belli bir gücü de beraberinde getiriyordu.

Trix ona seçeneklerinin ne olduğunu sorduğunda sadece iki seçenek bulabilmişti: tacı kabul etmek ya da ayrılmak. Yapacak gerçek bir seçim olmadığını biliyordu. Kaçmadı ve kafasını kuma sokmadı. Bundan saklanamazdı. Trix'in ihtiyacı olan her şeyi yapmaya istekli olması onu daha çok sevmesini sağlıyordu.

Ama gecenin şenlikleri başlamadan önce, bu gece geleceğinin nasıl değişeceğini bir kişiye anlatmadan devam edemeyeceğini biliyordu. Forrest en başından beri Aeron'un yanındaydı. Bilmeyi hak ediyordu. Belki burada olmayı bile. Eğer isterse.

Aeron banyodaki lavabonun başında durup suyu doldurdu, ama o bir bağlantı kuramadan Trix içeri daldı ve avuç içi büyüklüğünde bir cam dikdörtgeni salladı.

Bu da ne? İmzaladı.

Başardım, diye imzaladı, gururla sırtarak.

Konuşmaya ve işaret etmeye devam edebilmek için nesneyi çenesi ile göğsü arasına sıkıştırdı. Son sözlerinin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama onun için bir anlamı vardı, bu yüzden sabırla izledi

Ta ki o açıklamanın bir yolunu bulana kadar. Yazdığı notlar ve yaptığı gösteriler arasında, cam dikdörtgenin taşınabilir bir iletişim nesnesi olduğunu anladı. Yani her iki taraf için de suya yakın olmayı beklemek yerine, bu cihazla Forrest'la her yerden iletişim kurabilirdi. Ve eğer Forrest'ın üzerinde bunlardan biri varsa, her yerden cevap verebilirdi.

Zekisin, Trix'e imzaladı.

Yanakları pembeleşti. *Bu gece ayın yapacağımız zaman bunu unutma.*

Kirpiklerini indirdi ve kulağının dibine fısıldamadan önce onu kendine çekti: "Bu gecenin dört gözle beklediğim tek kısmı bu."

Göğsüne bir tokat attı ve cilveli bir şekilde kıkırdadı. Onun sesine verdiği tepkiyi seviyordu. Artık sesinin farklı olduğunu biliyordu. Tonsuz. Belki de tam olarak açıklayıcı değildi. Ama kadın eridi. Onun için bir arzu ve ihtiyaç birikintisine dönüştü.

O olmasaydı sesini nasıl kullanacağını unutabilirdi. Ve kollarında onunla revire ilk girdiğinde gördüğü gibi, bazen acil bir durumda sesini kullanmak zorunda kalabilirdi.

Yani... eğer düşünürse, onunla açık saçık konuşmak bu beceriyi geliştirmesi için güvenli bir yoldu.

Adam sözleriyle onu kıvrandırabileceği tüm karanlık ve lezzetli yollarla eğlenirken, kadın küçük cam cihazı tuttu ve üstünden küçük bir ahşap tıpa çıkardı. Ona kanını deliğe damlatmasını ve bağlantıyı kurmasını işaret etti.

Tereddüt etti. Bunu en son denediğinde, bağlantı hiçbir şey yapmak istemediği bir aile üyesine gitmişti. Ama bu sefer elinde Trix vardı. O yalanların bilgisine sahipti. O Unseelie elflerinin altında sinmekten çok daha büyük şeyler için yaratılmıştı. Aeron başını salladı, bıçağıyla parmağını dürttü ve sonra kanı cihazın deliğine bıraktı. Trix tekrar kapattı ve Aeron'a uzattı.

Yatağın üzerine oturdu ve bağlantı kurması için manasını zorladı. Mavi ışık camın yüzeyinde parıldadı ve sonra bir görüntü yavaşça odak noktasına geldi. Trix heyecanla sıçradı ve ellerini çırpı. Ama Aeron sevincini sonraya saklayacaktı. Şu anda önündeki sahneyi izliyordu.

Kan ve sulu çamurla kaplı zırhlı ata baktı. Forrest'ın hayvanlara karşı bir yakınlığı olsa da, genellikle

kuturi ile seyahat etmek. Bu Forrest değildi. Bu Forrest'ın kardeşlerinden biriydi... Aeron'un diğer üvey kardeşlerinden biri. Atlının başının üzerindeki fırtına bulutlarının arasından karanlık bir gölge geçti.

Midesi bulandı ve daha yakından baktı; gölgenin dokunaçları vardı. Demogorgon.

Ve eğer Sonbahar Sarayı onunla birlikte at sürüyorsa, bunu Maebh'in emriyle yapıyorlardı. Forrest'ın annesinin ona borçlu olup olmaması önemli değildi. Sonbahar Sarayı Maebh'e hesap verirdi, tıpkı İlkbahar Sarayı'nın da eninde sonunda Jasper'ın dediğini yapmak zorunda kalacağı gibi.

Aeron, gözetledikleri binici aşağı bakıp altındaki mavi parıltıyı fark etmeden önce bağlantıyı kesti. Endişelenen Aeron Trix'in gözleriyle karşılaştı ve işaret etti, *Bir şey duydu mu?*

Geri imzaladı. *Bir çığlık. Belki bir hayvandır?*

Anlaşıldığı üzere, Aeron bir Gardiyan olmaktan vazgeçemiyordu. Lanet okudu. Bu tam da Başbakan'ın istediği şeydi - On İki'dekiler Tarikat'ın yöntemlerine alıştırmıştı. Onları yeterince manipüle ederse, tehlike anında sürünerek eve döneceklerini biliyordu. Mana ile çarpıtılmış demogorgonun varlığı, bunun Tarikat'ın dahil olması gereken bir mesele olduğu anlamına geliyordu.

Sikeyim.

Tarikat'ta çok fazla arkadaşı vardı. Clarke'ın ve Dawn'ın psişik görüşlerini bozan lekeyle birlikte, bunun geldiğini göremeyebilirlerdi. Aeron'un bildiği tek şey, Maebh'in Sonbahar Mahkemesi'ni Tarikat'a saldırmak için kullandığı. Ya da Helianthus'a. Ya da Maebh buraya geliyorsa, o zaman bir kral gibi davranmaya başlamak zorundaydı.

Aeron Trix'in okuması için bir not yazdı. Sonra Forrest'ı tekrar denedi. Eğer bağlantı yanlış aile üyesine giderse, denemeye devam etmesi gerekecekti. Doğru şekilde bağlanabilmesi için üç deneme yapması gerekti. Forrest karanlık bir yerdeydi, belki de ahırdı. Kumral saçlarında saman vardı. Aeron'un başındaki çiçekli, boynuzlu çelengi gördü ve iki kez baktı ama Aeron'un açıklama yapacak zamanı yoktu.

Trix mektubu yüksek sesle okudu. "Demogorgon Sonbahar Sarayı ordusuyla birlikte at sürüyor. Birisi saldırıya uğramak üzere."

Çıplak gövdesini ve pantolonunu örten yeşil bir cübbe giymiş olan Aeron, Büyük Yaşlı Ağaç'ın gövdesinin yanında kral ve kraliçeyi karşılamak için yürürken Trix'in elini tuttu. Yürüyen orduyu keşfettikten sonra kraliyet çiftini uyardılar ve bir saldırı için mümkün olduğunca hazırlanmalarına yardımcı oldular. Tian ve Oleana festivale devam etmeleri ve halkı uyarmamaları konusunda ısrar ettiler. Aeron her şeyin iptal edilmesini tercih ederdi ama panik ya da şüphe uyandırmamanın yararını görebiliyordu. Maebh'in kime saldırdığına dair istihbaratı sağlam değildi.

Bahar festivalinin amacı vahşi Boynuzlu Tanrı'yı onurlandırmak olduğu için Aeron'un saçları örgüsüz ve açıktı. Trix serbestçe dalgalanan kıvrıkcık saçları ve tanrıçayı andıran yeşil cübbesiyle göz kamaştırıcı görünüyordu. Altındaki beyaz askının en ufak bir ipucu Aeron'un dikkatini çekti. Omzundaki cüppe yakasının altından görünen ince kayışa bakmaktan kendini alamadı.

altında ne giyyordu?

Elbisesini görmesine izin vermedi. Ne zaman cüppenin altından bakmaya kalksa, kral için yaptığı bastonla kafasına vuruyordu. Bu, onu açma beklentisini daha da cazip hale . Tüm bu çılgınlık içinde ona dört gözle bekleyeceği bir şey veriyordu.

Alacakaranlık çökmüştü. Şenlik ateşleri yakılmıştı. Çevredeki ağaçların yaprakları arasında ateş böcekleri dans ediyordu. Temiz hava dilinde sihirli bir tat bırakıyordu.

Mayıs Direği çiçekler ve kurdelelerle kaplanmıştı. Günün büyük bölümünde dans etmiş olan bakireler yorgun düşmüştü. Akşam, kutlamanın başka, daha koyu tonları içindi.

Ancak gün batımından önce kutsal kuyudaki kurban töreninin zamanı gelmişti - kuyu, Büyük Ağaç'tan birkaç metre ötedeki uzun, doğal bir havuzdu. Havuzu çevreleyen ateşler sudaki mücevherlerin ve madeni paraların yıldızlar gibi parlamasına neden oluyordu.

Aeron kaşlarını çatarak etrafına bakındı ve gözlerinin her insanı, her hareketi, her kokuyu almasına izin verdi. Eğer Maebh saldıracak olursa,

herhangi bir uyarı işareti görecekti miydi? Trix dikkatini çekmek için elini sıkı ve ardından "*Sakin ol*" diye imzaladı. *Maebh konusunda artık yapabileceğimiz bir şey yok.*

Adam sıkıca gülümsedi ve başını salladı. Kadın haklıydı. Topraklarında Maebh'in ordusunun izlerini aramak için yola çıkan Bahar Sarayı keşif kollarına katılmak istemediği sürece, arkasına yaslanıp beklemek zorundaydı. Kendisine bunların henüz kendi halkı olmadığını hatırlatmak zorundaydı. Hiçbir şey kanıtlanmamıştı. Bunların hepsi vahşi bir manipölasyon ya da yalan olabilirdi. Aklına başka bir düşünce geldi: Leke ona bir serap ya da sahte bir görüntü göstermiş olabilirdi. Bu daha önce hiç olmamıştı ama tamamen mümkündü. Ve Aeron suyun içinden kardeşiyle tekrar bağlantı kurma riskini göze alamazdı. Mavi ışık izlediğini ele verirdi ve bu bağlantı açık kaldığı sürece, aktarım rünleri aracılığıyla sudan bir saldırı gönderilebilirdi.

Kral Mithras bir keresinde Jasper'a bir bağlantı aracılığıyla bir ponaturi göndermişti. Ada'nın geliştirmekte olan iyileştirici güçleri onu kurtarmasaydı, zehirli yaratık Jasper'ın hayatına son verebilirdi.

Aeron'un Sonbahar Sarayı ailesi acımasız *yüzücülerdi*. Daha kötü bir şey yapmaktan çekinmezlerdi. Trix'in de aynı kaderi paylaşmasını göze alamazdı.

Yükseklerdeki hareket Aeron'un bakışlarını çekti. Karga değiştiriciler Büyük Yaşlı Ağaç'ın dallarına tünemişti. Koyu kanatlı silüetleri her yerdeydi. Bekliyorlardı. İzliyorlardı. Hiç de ürkütücü değillerdi.

Kargalar belirsiz, tuhaf bir türdü. Seelie mi yoksa Unseelie mi olduklarını kimse bilmiyordu. Kimin onlara değer verdiğine göre taraf değiştirdikleri için sadakatleri olmadığına inanan biri affedilebilirdi, ancak her zaman kendi taraflarına sadıktılar. Birbirlerinden nefret ediyor gibi görünseler bile, içlerinden biri ağır bir şekilde incindiğinde intikam almak için yazılı olmayan bir kural vardı.

Aeron bir karışıklığa neden olmaları ihtimaline karşı gözlerini onlardan ayırmıyordu.

Bugün erken saatlerde, festival için hazırlanmadan önce, Trix'i de yanına alarak kışlaya gitmiş ve muhafızları saldırı ihtimaline karşı hazırlamışlardı. Kelvhan ortalıkta görünmüyordu ve kral da zayıf düşmüştü. Kraliçe Oleana Aeron'un uyarılarını ona iletmişti. Muhafızlar herhangi bir saldırıya karşı son derece hazırlıksızdı.

Daha önce hiç bu kadar donanımsız bir orduyla karşılaşmamıştı. Daha çok savaşmayı seven bir grup fae gibiydiler.

Pek çok kişi hâlâ Ulu Yaşlı Ağaç'ın onları her zaman olduğu gibi koruyacağına inanıyordu. Aeron bu kentin yüzyıllar boyunca tartışmasız kalmasının sebebinin ağaç olduğuna ikna olmamıştı. Muhtemelen kör şanstı ya da belki de etraflarını saran sık ve tehlikeli ormandı.

Uygun olan tüm yüksek rütbeli askerlere bilgi paketleri göndertti ve kralla buluşur buluşmaz daha fazla konuşmayı planladı. On İki'lerden biri olarak, Kuyu'nun bütünlüğünün tehdit altında olduğuna inandığı sürece Elphyne'deki herkes onun emirlerine uymak zorundaydı.

Onun dalgalanan kargaşasını hisseden Trix, süslü çimenlerin üzerinde yürürlerken Aeron'un elini sıktı. Bunu her yaptığında, Aeron kendini topraklanmış hissediyordu. Trix'in onun üzerindeki etkisini bilip bilmediğini merak ediyordu. Bilmeliydi. Duyguları yatışacaktı. Bu düşünce dudaklarının bir tarafının kıvrılmasına neden oldu ve kısa bir süre için kalabalığın içinde şüpheli bir şey olup olmadığını araştırmayı unuttu.

Çok uzun sürmedi. Bakışları tekrar onları izleyen insanlara kaydı. Bazıları meraklıydı. Bazıları sırtıyordu. Bazıları o kadar da değil.

Pek çok fae onlar gibi çiçekli başlıklara sahipti ama kendileri geyik değiştirici olmadıkça hiçbirinin boynuzu yoktu. Bu yüzden Trix ve Aeron geçerken fark edildiler.

Bir insan ve bir Muhafız, her biri törensel bir başlık takıyor.

Tüm sinirlerin.

Aeron onların düşünecekleri karşılıkları hayal ederek sırttı. Buna alışkındı ve geçirdiği kazadan beri, mırıldanılan alayları duymamanın bunu görmezden gelmesini kolaylaştırdığını kabul etmek zorundaydı. Ama belki de Aeron eşini bu düşmanlığa hazırlamalıydı. Kadının meydan okuması ve öfkesi aralarındaki bağdan dolayı onu rahatsız ediyordu. Kutsal kuyuya doğru yürürlerken bu öfke büyüdü, ta ki birkaç adım tamamen çiçek açmış bir şakayık başı yüzüne çarpana kadar.

Durdu. Göz kırptı. Bu oldu mu?

Aeron her zaman hoşg r l  bir fae olmakla övünürdü ama o anda, eşinin önünde a a ılanmakla yüzleşmek öfke uyandıran bir deneyimdi. Yumruklarını sıktı ve ba ını  akayı ın geldiği yöne doğru e di. Darbeye kötü niyet mi neden olmuştu yoksa başka bir şey mi? Kalabalı ı taradı. Alacakaranlıkta g r    güvenilmezdi. Hiçbir şey g r nd    gibi değildi.

Kargalara baktı ve gözlerini kıstı ama onlar olduğunu sanmıyordu. Trix'i, kral ve kraliçenin suya bakan süslü bir kürsüde durduğu kutsal kuyuya doğru çekti.

Aeron öfkesini birine y neltemeden önce kalabalık dikkatini turkuaz ve turuncu gökyüzünden inen    kanatlı fae'ye çevirdi. Aeron daha siluetleri netle meden kim olduklarını anlamıştı. Hareket tarzlarını tanıyordu. Tarikat'ta eğitim görürken onları rakip olarak incelemi ti.

Cloud, River ve Ash. On İki Kadro'daki    karga  ekil de i tiren.

CHAPTER OTUZ DÖRT

Trix, Muhafız derisi üniformalı üç kara meleğin adabı umursamadan kutlamaya inişini izledi. Bu fae'lerin verdiği karşılamadan sonra zaten öfkeliydi.

Aeron. Saraydan çıktıklarında birçok kişinin ona kin kustuğunu duymuştu. Muhafızların Elphyne'in çevresinde sevilmediğini biliyordu ama birinin sağır bir elfin başlık takmaması gerektiğini, Eulios'un erkeksi olduğunu, mükemmel olduğunu ve daha aşağı olmadığını haykırdığını duyduğunda, yüzüne vurmaya hazırды.

Ve sonra Aeron'a bir çarptı.

Onu kurtaran tek şey, düşmanlığın hepsinden değil, sadece birkaçından gelmesiydi. Gülümseyen yüzler, cesaretlendiren haykırışlar ve bu yıl farklı bir şey denedikleri için umutlu bir heyecan görmüştü. Şakayık bir hata olabilirdi.

-Yapraklar da etrafa saçılmıştı. Birisi bir yumruk dolusu taç yaprağı yerine bütün bir çiçeğı kapmış olabilir.

Sadece kötü sözlere odaklanmış olması utanç vericiydi. Unutması en zor olanlar onlardı.

Şimdi, diğer Muhafızlar dikkatleri üzerlerine çekiyorlardı. Aeron dikkatinin dağılmasından faydalandı ve onu kral ve kraliçeye doğru çekti. O yeni gelenlerle ilgilenmiyordu, bu yüzden kız da onu takip . Ama hızlıca hareket etseler bile, gözleri aşırı gösterişli yeni gelenlere kaymaya devam .

İnsanlar yere indiklerinde dağıldılar. Hepsinin koyu renk saçları, siyah tüylü kanatları ve renkli bir yağ tabakası gibi parlayan dövmeleri vardı. Metal silahlar kılıçtan hançere ve dikenli tellere kadar çeşitlilik gösteriyordu. Hepsinin sol gözünün altında mavi parıldayan Guardian gözyaşı damlası ve Tanrı'nın fae'lere armağanı olduklarını söyleyen bir tavır vardı. Trix, Forrest'ın destek gönderip göndermediğini merak etti.

"Tanrım, bu akşam için biraz heyecan verici değil mi?" Kraliçe Oleana eşini sıktı. "Bu yılki kutlamalara bu kadar ilgi gösterildiği için ne kadar şanslıyız, değil mi?"

Kambur kral karga Muhafızlara alaycı bir bakış attı ama sonra dikkatini Aeron'a çevirip onu omzundan alkışladı.

"Burada olmana çok sevindim, yeğenim."

Aeron'un sözlerinin ciddiyeti anlaşıldıkça duyan herkesin üzerine bir sessizlik çöktü. Aeron'un kraliyetle olan bağlarından ilk kez biri alenen bahsediyordu. Kraliçe Oleana onlara törenden önce resmi bir duyuru yapacaklarını söylemişti ve başlıklar bu yıl bir şeylerin farklı olduğunu herkese gösteriyordu. Töreni sadece Eulios'un soyundan gelenler tamamlayabilirdi.

Trix yaşadığı şokun ardından kralın sözlerini Aeron için tercüme etti. Ancak, yeğen kelimesi üzerinde durdukları bir kelime değildi, o yüzden aileyi koydu.

"Ah canım," dedi Oleana sessizce kralına. "Sevgilim, daha sonrasına kadar bir şey söylememen gerekiyordu."

"Bah." Ona el salladı. "Beklemek için çok yaşıyım." "Aynı yaştayız, tatlım."

Kraliçesine bakarken gözlerindeki ışıltı Trix'in gülümsemesine neden oldu.

Kalabalıktan gelen bağırışlar dikkatlerini çekti. Muhafızlardan biri ziyarete gelen karga şekil değiştirenlerden bir arkadaşını tanımıştı ve gürültülü bir şekilde yeniden bir araya geliyorlardı. Bu gerginliği azalttı ve Aeron'a elindeki hediyeği hatırlatması için bir an verdi.

İrkildi. Oh, doğru ya. Elinde olduğunu tamamen unutmuştu. Trix kralın yanına gitti ve bastonu uzattı.

"Majesteleri, size yürümenize yardımcı olacak bir şey yaptım."

Gözleri irileşti. Yeşil ve kahverengi işlemeli cüppesini savurarak önünden çekti ve kaşlarını çatarak elindeki kâğıdı aldı.

"Bu bir sopa," diye mırıldandı.

"Evet," diye yanıtladı. "Bu şekilde yere koyuyorsunuz ve yürürken ağırlığınızı tutmak için kullanıyorsunuz. Ayrıca cübbenizin altından bacaklarınıza takabileceğimiz daha karmaşık bacak destekleri için de planlar hazırladım."

Başını ona doğru eğdi. "İnşaatçı mısınız?"

"Kendimi mühendis olarak görüyorum. Aslında bundan biraz daha fazlasıyım, ben-"

"Kimsin sen canım?"

Oleana'nın yüz ifadesi düştü. "Bu Trix, Tian. Aeron'un eşi."

Kralın gözleri buğulandı ve başını salladı. Aeron'un kim olduğunu soracaktı, bundan emindi ama Oleana kolundan tutup onu kutsal kuyuya doğru çevirdi.

"Sevgilim, törene başlama vakti geldi. Güneş batıyor." "Evet," dedi ve kalabalığa döndüler. O tezahürat yaparken kürsünün korkuluklarına çıktı. Ellerini kaldırdı, gülümsedi ve onları aşağıya doğru salladı.

Ağaçlardaki karga değiştiriciler, gözleri kuyuda, kıpırdanıp durdular.

"Yılın o zamanı geldi," diye duyurdu kral. "Karşılığında yeni bir hayat, yeniden doğuş ve büyüme umuduyla bizim için en değerli olan şeyleri feda ettiğimiz zaman."

Konuşma prova edilmiş gibiydi. Muhtemelen uzun yıllar boyunca yapmıştı. Daha çok Bahar Sarayı halkının Elphyne'de diğerlerinden nasıl ayrıldığından bahsetti. Ulu Ağaç gibi köklerine nasıl sıkı sıkıya bağlı olduklarından ve nereden geldiklerini nasıl hatırladıklarından. Hava çok sıcak olduğunda birbirlerine nasıl gölge, yağmur yağdığında barınak ve diğerleri açken nasıl yiyecek sağladıklarını. Yaptıklarıyla nasıl gurur duyduklarını. Nasıl dürüst bir topluluk oluşturduklarını ve ettiklerini nasıl biçtiklerini.

Trix'in bakışları kalabalığın üzerinde dolaştı ve kral ve kraliçelerine hayran oldukları açıktı. Onun vaazına gülümsediler ve başlarını salladılar. Ve Trix bazılarının bile utangaç görüldüğünden emindi.

yanlarından geçerken Aeron'a hakaretler yağdıranlar gibi, o kadar da iyiliksever olmadıkları zamanları düşündüler.

Kral kuyuya kurban atma zamanının geldiğini duyurdu. Vermek ve büyötmek için. Sonra Trix'in bastonunu attı. Trix alınmamaya çalıştı. Oleana'nın gözleri büyüdü ve eşine dönüp korkuluktan inmesine yardım etmeden önce aceleyle Trix'ten özür dileyen bir imza attı. Biraz sersemlemiş bir halde onlara döndü. Arkasında patlak veren kargaşa da duruma yardımcı olmamıştı.

Karga değiştiriciler dallardan fırladı, kanatları havada çılgınca çırpındı. Sikkeler ve hazineler suya düşerken üzerlerine yapraklar ve tüyler yağdı. Yerdeki fae'ler de birer birer suya bir şeyler bıraktı. Bunların hepsinin bozuk para ve mücevherler değil de garip nesneler - genellikle ahşap oymalar- olması Trix'i şaşırttı.

Trix'in yanında derin bir erkek sesi, "Bastonu sağlık dilediği için bıraktı," dedi. İrkilerek döndüğünde karga değiştiren Muhafızlardan birini gördü. Bu kişinin uzun siyah saçları alnında deri bir bantla bağlanmıştı. Gözünün altındaki mavi gözyaşı damlası loş ışıkta ekstra parlak bir şekilde parılıyordu.

"Ben Ash," dedi yumuşak bir sesle, ifadesi okunamıyordu. "Aeron'la birlikte çalışıyorum."

Trix neredeyse varlığın onun üzerinde titreştiğini hissediyordu. Sessiz görünüyordu ama sessiz bir Muhafızı iş başında görmüştü. Aeron iş savaşmaya geldiğinde acımasızdı.

"Merhaba," diyerek tereddütle gülümsedi ve gözleri havada asılı duran kargalara dikilmiş olan eşine baktı.

"Ona rahatlamasını söyle," dedi Ash, Aeron'a başıyla işaret ederek. "Bu gece sorun ."

"Neden olmasın?"

Kollarını kavuştururken deri ceketi gıcırdadı ve bir şekilde, "Rüzgârda yeterince değişiklik var," diye cevap verdi.

Trix Aeron'un omzuna vurdu ve tercüme etti. Arkasını döndüğünde Ash gitmişti.

"O zaman kendini biraz Houdini sanıyorsun, değil mi?" diye mırıldandı.

Kurban töreni sona erdiğinde, ağaçtan izleyen kargaların çoğu gökyüzüne doğru havalandı. Karanlık silüetleri turkuaz ve turuncu fonda tek bir siyah kütle olarak birbirine karıştı, sonra küçülüp gözden kayboldular. Onların gidişleriyle birlikte ortam biraz daha rahatladı. Birisi flüt çalmaya başladı. Sonra davul. Şenlik ateşleri kıvılcımlandı ve patladı. Trix'bakışları kıvılcımları görmeye gittiğinde, bazı insanların barut gibi bir şey attığını fark etti.

Küçük patlamalar etrafta bir sessizlik yarattı.

Trix'in derisi diken diken oldu ve Aeron'la bakıştı. Bakır gözlerine yansıyan ateş ona uhrevi bir görünüm veriyordu. Belki de kafasındaki boynuzlar arkalarında titrek gölgeler oluşturunuyordu. Ya da cübbesi. Ama onu böyle görmenin etkisiyle nefesi kesildi.

Kalbi göğsünde daha yüksek sesle atıyordu. Kendini sakinleştirmek için avucunu oraya koydu. Aeron'un dudaklarının, ona bakarken hızlanan duygularını fark ettiğinde kıvrılması yardımcı olmadı.

Tohumlama ayininin vakti gelmişti. Kralın Aeron'un kaderini resmen açıklamasının zamanı gelmişti.

Tian kraliçesinin yardımıyla kutsal kuyuya bakan parmaklıklara doğru ilerledi. Ellerini pürüzsüz ahşap tırabzanın üzerine koydu ve tebaasına dikkatle baktı. Büyük Yaşlı Ağaçtan bir yaprak o anı seçerek önündeki suyun üzerinde tembelce süzüldü. Bazılarının nefesi kesildi. Bazıları ellerini göğüslerine götürdü. Sanki toplu bir hüzün iç çekişi hepsinin üzerinde dalgalanıyordu.

"Delphinium'un sevgili vatandaşları," dedi kral. "Kozmik Kuyu'ya dönme zamanımın yaklaştığını büyük bir üzüntüyle duyuruyorum."

Acı dolu mırıltılar yükseldi. Trix'in bakışları ön tarafta, suyun yanındaki kalabalığın içinde öne doğru adım atan bir fae'ye takıldı. Kelvhan'ın gözleri loş ışıktaki çok belirgindi, ama dengesiz görünmüyordu. Kralın konuşmasını sakın ve ağırbaşlı gözlerle izledi.

Eğer onu ürküten biri varsa, o da sarı saçları ve tırtıl bıyıklarıyla bu elfti. Yolunun üzerindeydi.

Göz kapakları her zaman açık değildi, sanki tepeden baktığı insanlara karşı duyduğu küçümsemeyi kaldıracak kadar güçlü değillerdi.

"Fark etmişsinizdir," dedi Tian, "son birkaç haftadır bizimle kalan bir Ehlibeyt Muhafızı ve eşi var."

"Bok ye, Muhafız!" diye bağırdı biri ve bir şakayık daha fırlattı.

Aeron onu havadan kaptı ve bile dokunmadan suya bıraktı. Trix tercüme etmek istemedi ve bunun için ona bakmadı ama bu, içinde kaynayan kızgınlığı durdurmadı.

Sadece o değildi.

Karga Muhafızlardan biri -alçak ışıpta hangisi olduğunu anlayamadı- kalabalığın arasından bir gölge gibi kaydı ve aniden şakayı fırlatan fae yere düştü. Bir saniye sonra, Trix kalabalığın üzerinde onun ürkmüş yüzünü gördü; bir saniye sonra, o gitmişti. İki dakika sonra, Muhafız kutsal kuyunun kıyısında, kollarını kavuşturmuş ve gözlerinde cinayetle yeniden ortaya çıktı. Ama üzerinde bir damla bile kan yoktu.

Yanındaki insanlar beceriksizce geri çekildi ve ateşin ışığı yüzüne vurarak soğuk bir gülümsemeyi aydınlattı. Siyah saçları dağınık, ağır dövmeli bir Muhafızdı. Ve hançeri kemerinden kayıptı. Bunu biliyordu çünkü inişlerinde hançeri işaretlemişti. Mavi gözleri Trix'e kaydı, Trix irkildi ve konuşmasına devam ederken bakışlarını aceleyle krala çevirdi. "Yüce Eulios en karanlık saatimizde bize umut verdi," Kral dedi ki, "Delphinium'un kayıp oğlunu bize geri getirerek. Bir zamanlar kayıp olduğu düşünülen kız kardeşimin çocuğu geri döndü. Benim kutsal ağacımızı tohumlamayı başaramadığım yerde, o başaramayacak."

Tereddütlü onay mırıltıları kalabalığın üzerinde bir dalga gibi yükseldi, ilerledikçe güç topladı ve sonunda bazıları heyecanlarını haykırdı.

"Kurtulduk!"

"Ama o bir Muhafız!" diye haydut bir ses bağırdı.

"Ve Kuyu tarafından kutsanmıştır," diye yüksek sesle cevap verdi Kraliçe Oleana, eşi nefes nefese kalmış ve ağır bir şekilde küpeşteye yaslanmıştı. "Eşi de öyle. İyi talihimizin bize geri dönmesi için bundan daha iyi bir şans olabilir mi?"

aynı anda hem Boynuzlu Tanrı'nın soyundan gelen hem de İyî Kutsanmış olan birine sahip olmaktan daha iyidir."

Kelvhan sonunda öne çıktı ve sesini yansıttı. "Peki ya başarısız olursa? Ağaç ölmeye devam ederse, o zaman ne olacak?"

Kral kayınbiraderine ters ters bakarak, "Olmayacak," dedi. "Tohumu döküldüğünde, bu onun soyunu kanıtlayacak ve hepiniz göreceksiniz. Boynuzlu Tanrı bizi terk etmedi." Durakladı, gözleri sıvıya dönüştü ve kraliçesine kayd. "Sadece ben."

"Eğer yapmazsa, o zaman belki de artık bize saygı duymayan bir tanrıya tapmaktan vazgeçmenin zamanı gelmiştir. Belki de kaderimizi kendi ellerimize almanın zamanı gelmiştir." Kelvhan'ın haince bildirisi sessizlikle karşılandı. Sonra aniden gülümsedi ve meslektaşlarıyla yüzleşti. "Ama bu gece için acılarımızı unutalım ve kutlama yapalım."

Bir düğündeki çiçekçi kızlar gibi giyinmiş genç fae'ler öne çıkıp Trix ve Aeron'u yaprak yağmuruna tuttular. Kraliçe ve kral ellerini çırparak Trix ve Aeron'a bir kapıdan sarmaşıklar ve çiçek açmış yaseminlerden oluşan bir perdenin sarktığı Büyük Yaşlı Ağaç'a doğru gitmelerini işaret ettiler. Şifalı sular için girdikleri kapı gibi, Trix bunun da ayin için bir odaya açılacağını düşündü.

Yağan yapraklar havayı çok fazla yoğunlaştırdı. Görmek zorlaştı. Trix'in kirpiklerine ve yanaklarına kondular. Tanrım, sanki balayına çıkan evli bir çift gibiydiler. Öyle sayılırdı. Bundan sonra olacaklar için mutlu mu yoksa tuhaf mı olduğundan emin değildi. Oleana görevlerini açıkladığında, Trix gerçekten dinlememişti. Anlamasına izin vermemiştir.

Aeron onun elini tuttu ve taç yaprağı bulutunun içinden geçmesine rehberlik etti. Kapıya varmadan hemen önce, başka bir kişi serbest elini kavradı ve kolunu sertçe çekti. Trix telaşla yere baktı.

Su perisi saldırdığında onlara hizmet eden görevli, kapüşonlu bir cübbenin altından başını kaldırıp baktı. Yalvaran gözlerle yüksek sesle fısıldadı, "Ağacı zehirliyor."

Sonra Trix'in elini bıraktı ve yapraklar onu bütünüyle yuttu. Aeron Trix'e baktı ve imzaladı, *İyi misin?*

Başıyla onayladı. Sonra yüzündeki çatık kaşları düzeltti ve onu devasa, ölmekte olan bir ağacın altındaki odaya kadar takip etti.

CHAPTER OTUZ BEŞ

L Şifalı sular odası gibi, bu tavan da kemerler halinde kıvrılmış devasa köklerden yapılmıştı. Ama su yoktu. Açık tüneller yok. Sadece çiçeklerle kaplı bir sunağın olduğu küçük bir oda vardı. ve ortasında yemyeşil bir yeşillik. Zemine serpiştirilmiş kavanoz fenerlerin içinde yüzen manabeezden ışık parlıyordu. Diğer kavanozlar sunağın yanındaki bir masanın üzerine dağılmıştı. Trix bunların ayine yardımcı olduğunu tahmin edebiliyordu. Kızardı ve girdikleri yöne döndü ama artık kapı aralığından hiçbir şey göremiyordu.

Sarmaşıklar ve kökler .

Bu küçük mağarada kapana kısılmışlardı.

Ama o yalnız değildi.

Aeron'a döndü ve gizlilik için sesini kendine saklayarak, "*Saldırıdaki görevliyle konuştum,*" diye imzaladı.

Gözleri kısıldı. Görevli kelimesini tekrarladı ve kadın da onun için toprağa yazdı.

Ne dedi? İmzaladı.

Kelvhan ağacı zehirliyor.

Aeron'un çenesi sıkıştı ve tiksintiyle başını salladı. Trix bir an için Aeron'un bu ritüeli unutup tekrar savaşın içine dalacağını, Kelvhan'ı bulup omurgasını kıracağını düşündü.

Bu iyi haber, diye imzaladı. *Bunu nasıl yaptığını öğrenebilir, durdurabilir ve sonra da ağacı kurtarabiliriz.* Sunağa bir göz attı. *Bu ayini yapmak zorunda değiliz.*

Trix her zamanki gibi Aeron'un onun kelime kusmuğundan ne kadarını anladığından emin değildi, ama omuzları çöktü ve alt dudağı kısa bir süre için somurtarak dışarı çıktı. Sonra burnunu kırıştırdı ve "*Seni öpmeyi seviyorum*," diye imzaladı.

Oh.

Yani ayini yapmak istiyordu. Onun tüm bunları kabul edip emin değildi. Bundan sonra geri dönüş olmayacağından. Ama... tamam. Bunun kendi güvensizliğinden kaynaklandığını tahmin etti. Küçük bir ritüelistik sevişmeyi kaldırabilirdi.

Kendini sunağa yaslariken ayakları sürtündü. Trix ondan gelen daha kafa karıştırıcı duygular hissetti. Kızgınlık. Özlem. Hayal kırıklığı. Görev. Kalbini şefkatle sıkıştırdı. Dışarıdaki insanlardan bazıları ona karşı çok kabaydı. Onları duymasa bile bu havayı alırdı. Hayatı boyunca zorbalıkla karşılaşmıştı. Gençliğinde ve daha sonra bir Gardiyan başlamıştı. And-Trix sunağa baktı ama bunun kendisi için ne kadar önemli olduğunu şimdi fark ediyordu.

Eğer başarılı olursa, kim olduğuna dair reddedilemez bir kanıt olacaktı.

Şimdiye kadar izole edilmiş bir elfti. Tek gerçek ailesi, artık çiftleşmiş olan ve muhtemelen yakında kendi kuracak olan Forrest'ti. Bu insanlar ona soyunun başka bir tarafına sahip çıkma şansı sundu. Trix ameliyat olmak üzereyken, gözlerinde büyük bir özlemle ona ait olmayı istemişti.

Bunu arzuluyordu.

Ritüelden çok -tamam, belki biraz ritüel hakkında, bunu dört gözle beklediğini söylemişti- aynı zamanda temsil ettiği şey. Başarıyla tamamlandığında, tohumunu döktüğünde, ağaç hayata geri dönecekti. Bu güç sadece Eulios'un soyundan gelen birinden gelebilirdi ve boynuzlu doğum lekesiyle birleştiğinde onu Delphinium'un yeni lideri olarak pekiştirecekti. Aeron sadece ona değil, insanlara da ait olacaktı. Ve onu bu haktan mahrum etmek için hiçbir çareleri olmayacaktı. Onlar da ona ait olacaktı.

Ve işte Trix, ona ayini yapmasına gerek olmayabileceğini söylüyordu.

Kulağını çekiştirdi, kendini tam bir uyuşuk gibi hissediyordu. Diğerinin hâlâ geçerli olduğunu düşünmeden doğrudan bir yola atlamıştı. Bazen bu parçasından asla kurtulamayacağını bilmek acı veriyordu. Her zaman balıklama atlayacak, bir gergedan gibi çarpacak, sonra da onun yaşında birinin yapmaması gereken bir şeyi berbat ettiğini fark ettikten sonra çırpınıp duracaktı.

Ritüele karşı direnmesinin muhtemelen her şeyin nihai bir ilgisi vardı. Bunu bir kez yaptıklarında, Aeron kral ve o da kraliçe olduğunda, artık geri dönüş yoktu. Temelli olarak.

Kendini toparlamak için bir an durdu ve sonra onun yanına gitti. Avucunu adamın sırtına koydu ve başını omzuna yaslamadan önce hafifçe ovdu.

Hâlâ yapabiliriz, diye imzaladı. *İyi bir sevişmeye asla hayır demem* - sevişmeyi temsil etmesini sevdiği bir işarete hâlâ karar veremediği için kaba jestler *yaptı*. Bu onun gözlerine umduğu gülümsemeyi getirdi.

Pazarlık, diye imzaladı, alaycı bir şekilde gülümseyerek. Yani eninde sonunda bunu yapmak zorunda kalacaklarını biliyordu. Onlar da mecburdu. Hayal kırıklığı muhtemelen ondan daha fazla heves beklediği içindi. Belki de onun kraliçesi olacağını söylediğinde ciddi olduğunu kanıtlamak için. Bir pazarlık onu bunu yapmaya zorladığı için değil. şimdi daha da kötü hissediyordu.

Kadın cevap verdi ve imzaladı, "Haklısınız. Ve eğer kraliçeniz olacaksam, gelenek ve görenekleri kabul etmeliyim."

Aeron sunağı itti ve ne kadar sağlam olduğunu test etti.

"Sanırım biz... şey... bilirsin işte," diye mırıldandı. Sonra bir yağ ya da kayganlaştırıcı kavanozu aldı. Başka bir kavanoz kutsal çiy gibi görünüyordu. "Vay canına, her şeyi düşünmüşler."

Dün kütüphanede Oleana onlardan ne beklendiğini açıklamıştı. Teknik olarak Trix'in bu işe karışmasına gerek yoktu. Gerekli olan Aeron'un tohumuydu, onun değil. Oleana bunu çok kolaymış gibi anlatmıştı. İçeri gir, işi hallet, çık ve ağaç yeniden yeşersin.

Tohumlama ritüeli işe yararsa, dallarda çiçekler açar ve yaprakların arasında meyveler yeşerirdi. Aynı meyve, şifalı merhemler, iksirler ve daha fazlası dahil olmak üzere birçok şekilde kullanılabilirdi.

Oleana ayrıca Ulu Yaşlı Ağaç'ın kötü ruhları nasıl uzak tuttuğunu da anlatmıştı. Eğer saray şimdi saldırıya uğrarsa ve ağaç çiçek açmazsa, ölümlerinden ağacın ölümünü sorumlu tutacaklardı. Mevcut hükümdarı suçlayacaklardı. Ve Kelvhan'ın saltanatı ele geçirmesine izin vereceklerdi.

Tamam, sırtarak imzaladı. Hadi yapalım şu işi. Ama önce Kelvhan'ın ağacı nasıl zehirlediğini bulup düzeltmeliyiz. Sence yeteneğimi kullanabilir miyim?

Bir avucunu duvara koydu ve manasını içine itti, ancak her zamanki gibi üzerinde çok az kontrolü vardı.

Aeron'un yüzünde bir alarm parladı ve onu durdurdu.

Hayır. Neden?

Başını tekrar salladı ve imzaladı, *Taint*.

Trix ellerini kalçalarına koydu. Bir şeye bir kez başladı mı, durması fiziksel olarak acı verirdi. Bu konudaki fikrini değiştirmeyecekti. Sinirlerine rağmen, Kelvhan'ın başarısız olması için bir planı varsa tohumlama ritüelini tamamlamanın ne anlamı vardı? Her zamanki gibi, bilinçli beyni hareketlerinin yarım adım gerisindeydi.

Ritüeli yapmadan önce zehirlenmeyi durdurmaları gerektiğini anlattı ve Aeron düşünceli bir şekilde başını salladı.

Hesap yaparken bakır bakışları küçük odanın içinde gezindi. Sonra avucunu kök duvarına koydu. Trix'e de aynısını yapmasını işaret etti. Leke hakkındaki fikrini mi değiştirmişti? Ya da belki de bu düşük riskliydi. Trix onu taklit etti ve onun yaptığı gibi gözlerini kapattı. Hiçbir şey olmadı. Bir gözünü açtı, ne yapmaları gerektiği konusunda kafası karışmıştı ve adam hâlâ kendi gözünü kapatıyordu. Ama onun hareketini hissetti ve "*Odaklan*" diye işaret etti. *Ağaçla konuş*.

Tamam. Onun sesiyle değil ama gücüyle konuşmak istediğini tahmin etti. Bitki yetiştiren gücüyle. Söylemesi yapmasından daha kolaydı. Ağaç evinde gücünü kullanması çoğu zaman içgüdüünün ya da ihtiyacının bir ürünüydü. Kral için yaptığı baston, bulduğu bir tahta parçasından yapılmıştı. Son zamanlarda büyü yaptığı tek zaman uykusundaydı ve o da bilinçaltındaydı.

Gözlerini kapattı ve içine odaklandı. Derin bir nefes aldı ve ağaçla iletişim kurmaya çalıştı. Ham gücüne eriştiğinde hissettiği duyguları hatırladı. Bir bina gibiydi

Basınç. Enerji taşması. Sonra görev tamamlandığında bir azalma.

Düşüncelerini derinleştirirken kaşları çatıldı. Bir şeye ihtiyacı olduğunda yeteneğini kullanmıştı. Yaşayacak bir yer için o kadar çaresiz kalmıştı ki bir ağaç ev inşa etmişti. Sonra yemek için o kadar çaresiz kalmıştı ki çilek ve fındık yaratmıştı. Sonra da yaptığı tuvalet. Bu en iyisiydi. İşte bu! Neredeyse zıplayacak ve sevinçle ellerini çırpacaktı. Bu görev onun bilerek yaptığı bir şeydi.

Böylece kendini o anlara geri gönderdi. Nasıl hissediyordu? Sakin. Huzur içinde. Hiper odaklanma. Oh evet. Bunu nasıl yapacağını çok iyi biliyordu. Bir şeyle ilgilendiği sürece, eninde sonunda kendini o işe verirdi. İlgisini çekmeyen her şey uçup giderdi.

Öyleyse... ağaçla bir olalım.

Trix kulağını ve yanağını duvara dayadı, sonra iki avucunu da duvara yaklaştırdı. *Gözlerini kapat. Dinle.*

Yavaşça, sesler odak noktasına geldi. Yıkanma sesi ya da akan su gibi. Bu, kutsal ağacın damarlarında pompalanan kan mıydı? Sesi takip etti ve farkındalığı daha derinlere daldı. Bir tren yolunda seyahat eder gibi dönüşler yaptı. Bazı yollar diğerlerinden daha hızlıydı. Bazı dönüşleri engelleyen iğrenç hisler vardı... Acaba leke bu muydu diye düşündü.

Daha sonra araştırmak için o noktalara geri dönecekti.

Tüm bunları yazması gerekiyordu.

Şimdilik, farkındalığı ağacın etrafında dolaşmaya devam etti, sonunda acı veren bir noktaya indi ve nefesi kesildi. Acıyordu. Kökleri sudan beslendiği için acımaması gerekiyordu ama suyun tadı kimyasal bir yanık gibiydi ve köklerini suyun çıkaramıyordu.

Trix gözlerini açtı ve *imzaladı, buldum.*

İyi . Aeron sırttı ve onun omzunu kavradı. Nereye?

Onun övgüsü karşısında olumlu bir şekilde gururlandı.

Nerede? Tekrar imzaladı.

Bunu nasıl açıklayacağını bilmiyordu, bu yüzden parmağıyla toprağa bir harita çizdi. Hiper-odaklanma ile ilgili olan şey, zihninin

genellikle hala kısmen bu düşüncelerin içinde kaybolurdu. Bu yüzden insanlar ona uçarı ya da dikkati dağınık derdi. Bir şey hakkında düşüncelere o kadar dalabilirdi ki gerçekliğin izini kaybederdi.

Böylece bir anda o acı verici noktaya geri döndü ve oraya ulaşmak için kat ettiği yolları kolayca çizdi. Acı veren noktaya bir X işareti koydu.

Aeron çenesini ovuşturdu, sonra da imzaladı. *Ağacın içinden geçmemiz gerekecek.*

"Ağacın mı?" diye sordu, işaret ederek.

Başını salladı ve sonra eliyle duvarı yumrukladı, ya da yangın başlatmak için yapılan eylemler olduğunu tahmin ettiği şeyi? Kafası karışmıştı.

Kaşları kalktı ve imzaladı: *"Belki ağaçtan açmasını ve geçmemize izin vermesini isteyebilirim."*

Başını salladı, etkilenmişti.

"Önce yıkımı düşünecek bir adama güvenin" diye mırıldandı.

Ne? İmzaladı.

Hiçbir şey. Tatlı tatlı gülümsedi, onu kısaca öptü ve sonra avucunu tekrar ağaca koyup yeniden bağlandı. Yeniden bağlandığını düşündü. Ama ağacın kendisine açılmasını istediğinde ağaç yanıt vermedi.

"Lütfen geçmemize izin verir misiniz?" diye yalvardı. Hiçbir şey.

Aeron onun hayal kırıklığını hissetti ve avucunu ağaçtan çekti. Parmaklarını onunkilere geçirdi ve birleşen ellerine sivri bir bakış atmadan önce onun bakışlarını tuttu. Sonra aynı şeyi diğer eliyle yaptı.

Başını onun kulaklarına yaklaştırdı ve konuştu. "Bağlanmak nasıl bir duygu?"

Gürleyen taban vücudunu sarsarken ürperdi. Nasıl hissettiriyordu? Sanki o her konuştuğunda tahrik oluyormuş gibi. İşte böyle hissettiriyordu. Ama onun bunu kastettiğini düşünmüyordu. Hormonlarını dizginledi ve fiziksel temasa odaklandı.

Adam başparmağını onunkinin üzerinde gezdirdi ve kız el ele tutuşmak için iki kişi gerektiğini fark etti. Bir kişinin itmesi, iki kişinin etkileşime geçmesiyle aynı şey değildi.

Kendini ağaca açmak zorundaydı. Ya da Kuyu'ya. Ya da içinde titreyen bu yaşam gücü her neyse ona. Aeron'a başını salladı ve tekrar denedi.

Bu kez kibarca sordu: "Merhaba Kutsal Ağaç. İyileşmene yardım etmek istiyoruz. Lütfen bana bir bak. Biz aynı maddeden yapılmışız. Birlikte çalışırsak, ağrıyan noktaya doğru yürümemiz için bir yol açabiliriz. Acıyı durdurabiliriz."

Trix bu sefer hediyesini zorlamadı. Talepte bulunmadı. Rica etti. Kendini incelemeye açtı. Ve elinin altındaki kök duvarında bir kayma ile ödüllendirildi.

Bizi buraya götür: çizdiği haritanın görüntüsünü yansıttı ve yol her büyüdüğünde gücünü ileriye doğru göndermeye devam etti. Birkaç kez o soğuk, iğrenç noktalara geldi ama elinden geldiğince onlardan kaçındı.

Duvarlar hareket ediyordu ama bazen sanki jölenin içinde hareket ediyorlarmış gibi geliyordu. İşi bittiğinde gözlerini açtı ve Aeron'a, *Bazıları yanlış hissettirdi,* dedi.

Önlerindeki karanlık tüneli araştırdı ve sonra ona geri döndü, *"Leke". Dikkatli olacağız.*

Başlıklarını çıkardı ve bir kavanoz manabeeze topladı. Sonra önden gitti. Trix onun peşinden koştu ve sırtındaki cüppeyi kavradı. İyi ki de öyle yapmıştı çünkü tünele girdiklerinde duvarlar arkasından kapandı.

CHAPTER OTUZ ALTI

Aeron'un duyguları, kafasına atılan ilk şakayıktan beri çalkantı içindeydi. Bu ona üvey kardeşlerinin eğitim bahçesinde yüzüne bok attıkları zamanı hatırlatmıştı istediğinde.

Varlığının onları rahatsız etmesi dışında hiçbir mazeret göstermemişlerdi. Karanlıkta yürümek, anıyı zihninin ön saflarına getirdi.

Aeron yüzündeki dumanı tüten kuturi bokunu sildi ve gözyaşlarını durdurmaya çalıştı. Onu nasıl etkilediklerini görmeyi hak etmiyorlardı.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu, ancak çok sayıda istenmeyen cevapla ödüllendirildi.

"Piç kurusu."

"Sen hava israfısın."

"Kimse seni burada

istemiyor!"

"Sen kurban bile olamazsın. O yer çoktan alındı." "Sen buna değmezsin."

"Hayır, sen bir şeye değersin." En büyük kardeşi Aeron'un diğer yanağına daha fazla bok sildi. "Sokaklarda çöp gibi kokarak yürü. Herkese ne kadar değerli olduğunu göster."

Aeron kendisine fırlatılan bir çiçekten daha kötü bir acı çekmişti. Belki de hafızası onu istila etmişti çünkü bu seferki aşağılanma eşiyle birlikteyken olmuştu. Kendini ait hissetmeye yakın olduğu bir anda. Burada olmaya hakkı olduğundan şüphe etmesine neden olmuştu.

Trix duygularında bir terslik olduğunu biliyordu ama detaylandırmak istemedi. Bu yüzden, altındaki tüneli takip etmeye odaklandı.

Ağaca. Eli vücudunun arkasına doğru uçu ve Trix'i hissetti. Işık için manabee kavanozunu kaldırmadan ve karanlıkta ilerlemeye devam etmeden önce onun güvende olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Kısa bir süre *Honor*'ı eline getirmek için bir aktarım büyüü yapmayı düşündü ama bu fikri reddetti. Leke yanlışlıkla avucuna başka bir şey getirebilirdi. Değdiğinden daha fazla soruna neden olabilirdi. *Honor*'ı sadece çaresiz kalırsa çağıracaktı.

Trix'in omzuna dokunup "A/" diye imzalaması uzun sürmedi.

Başını salladı ve yollarını aydınlatması için manabee kavanozunu ileriye doğru tuttu. Ama su yoktu. Yosunla kaplı ağaç köklerinden oluşan bir duvardan başka bir şey yoktu. Trix avucunu yollarını kapatan yüzeyin üzerine koydu. Birkaç saniye sonra, bir kapı açmak için yarıldı ve rahat bir nefes aldı.

Lekeyle ilgili bir sorunla karşılaşmadıkları için şanslıydılar. Şanslarının daha ne kadar edeceğinden emin değildi.

Kapı aralığından geçti ve beyaz, yapışkan bir duvara çarptı. Dönerek kurtulmaya çalıştı ama omzundan kalçasına kadar bir tarafı yapışmıştı. Bu da neydi böyle?

Tehlike hissi derisini diken diken etti.

Trix onu uzaklaştırmaya çalıştı ama adam kaçması için hırladı.

Esnek beyaz duvar, sanki biri onu karanlığın daha da ötesinden koparmış gibi titredi ve titreşti. Karanlığın içinden iki kırmızı ışık yanıp söndü ve Aeron birden bunun ne olduğunu anladı; bir örümcek ağı.

Kendilerini bir *chigumo*'nun ininde bulmuşlardı. Yırtıcı, mana ile çarpıtılmış örümcek bir canavar. Üç metreye kadar büyüyebiliyor ve kurbanlarını kemik ve örümcek ipeğinden yapılmış udunun şarkısıyla cezbediyordu. Yüreği ağzına geldi ve "*Kaçın!*" diye bağırdı.

Trix onu bırakmadı. Onu ağdan çekmeye çalıştı. Başını salladı. Bu hiç iyi değildi. Bu yaratıklardan biriyle en son karşılaştığında, bir Muhafız av partisindeydi ve bir tanesini kaybetmişlerdi. Bunlar eğitimli profesyonellerdi.

Chigumo, Beyaz Kadın'ın kuzeniydi - bataklıklarda yaşayan ve erkekleri siren şarkısıyla cezbeden, ancak onlarla çiftleşip kafalarından ziyafet çeken böceksi bir yaratık.

Ses onları cezbettti.

Ama artık o değil, bir başlangıçla fark etti. Beyaz kadına, chigumo'ya ya da sese yem olarak güvenen herhangi bir fae'ye karşı bağışıklığı olacaktı.

Trix onu kurtarmaya çalışmayı bıraktı. Başını bir şey dinliyormuş gibi eğdi ve adamın içine bir endişe yayıldı. Udun şarkısı. Kılıcına ihtiyacı vardı. İşler ters giderse sonuçlarını düşünmeden mana kullanabilmeliydi. Trix'in güvende olmasına ihtiyacı vardı.

Direktif her şeyden önce geldi. Aklına gelen tek şeyi yaptı. Ayağını göğsünün ortasına yerleştirdi ve itti.

"Dışarı," diye bağırdı.

Trix'in bakışları biraz sersemlemiş bir halde onunkilere kilitlendi. Kemik udun cazibesine karşı koyuyor olmalıydı ama bu uzun sürmeyecekti. Onu tekrar itti. Kız öfkeyle tökezleyerek geri çekildi. Kadın ona bir şeyler bağırdı ama adamın umurunda değildi. Bir yumru yuttu ve sözlerinin doğru çıkmasını umarak böğürdü: "Öldürüleceksin."

Onu görmezden geldi ve aşağı çekmeye çalıştı. Bu sefer adam ona tekme atarken nazik davranmadı. Kadın tökezledi ve sonra da geldikleri tünele doğru kıç üstü düştü. Adam onun uzaklığından faydalandı ve sadece ona olan aşkını düşünerek yeterince mana topladı ve duvarlar parçalanıp yıkılana ve onu görüş alanından çıkarana kadar toprağa verdi.

CHIGUMO İLE BAş BAşA, Aeron zamanının sınırlı olduğunu biliyordu. Yakında siren sesini duyamadığını anlayacak ve saldıracaktı. Yaklaşan ölüm, kanında savaş davullarının ritmi gibi yaklaşıyordu.

Trix tehlikede olmadığı için zihni bir plan yapabilecek kadar açıktı. Hâlâ serbest bir eli vardı ve sıkışmış elinin avucuna aktarım rünleri kazımak için tek ihtiyacı olan şey buydu. İşaret parmağının tırnağıyla şekilleri çizdi, tırnağı uzun olmadığı için bu zor bir işti. Ama yeterince çizdi

kanını akıttı, sonra manasını rünlere gönderdi ve aktive etmek için konuşması gerekmediği için Crimson'a teşekkür etti.

Nefesini tuttu, gücün elinden geçtiğini ve saraydaki odasında kılıcıyla birleştiğini hissederken en iyisini umuyordu. Ama gelen kılıç değildi.

Trix'in kral için yaptığı bastonu. Ne oluyor lan?

Bunu kullanamazdı. Panik göğsünü tırmalıyordu ve kendini düşünmeye zorlamak zorundaydı. Soğukkanlılığını kaybetmesinin hiçbir yararı olmazdı. Omzunun üzerinden baktı ve ağın ötesindeki karanlığa göz attı. Kırmızı gözler daha yakındaydı. *Kahretsin.*

Sakin ol.

Durumu değerlendirin

Değişkenler ve seçenekler nelerdir?

Elindeki tek şey manabeeze kavanozuydu, onu da kırıp camını kesmek için kullanabilirdi ama ışık kaynağı yok olacaktı. Yapacak tek bir şey kalmıştı... Ateş. Kendini yakma riski olsa bile, ateşti.

Trix'in hâlâ yıkık duvarın arkasında olup olmadığını kontrol etti. Aralarındaki bağdan onun varlığını hissettiğinden emindi; geride bırakıldığı için duyduğu öfke aşikârdı. Ama sonraki bölümde güvende olacaktı. Eğer hayatta kalırsa, umarım onu affederdi. Dişlerini sıktı ve ateşi çağırdı, sonra onu karanlığın derinliklerine gönderdi, doğrudan ona göz kırpan kırmızı gözlerle nişan aldı ve Kuyu'ya bunun lekeyi uzak tutması için dua etti.

Elinden ejderha nefesi gibi alevler fışkırdı. Ateş ışığında chigumo'nun gerçek formunu gördü: birden fazla gözü ve ağzı yerine kısaçaları olan korkunç dev bir örümcek. Gördüğü kırmızı gözler yüzlercesinin içinde sadece ikisiydi. Çene kısaçaları çığlık atar gibi açılmıştı. Manasını ateş saldırısına itmeye devam etti ve genişlemesini sağladı. Isı yüzüne yayıldı. Etrafındaki örümcek ipeği eridi. Aeron kurtuldu. Yabani hayvan kavanozunu yere düşmeden önce zar zor yakaladı. Mücadele etmesi gereken son şey açık havada vızıldayan manabeeze'di. Şimdi aklını kaybetmek ölümcül olabilirdi. Kavanozu yavaşça yere bıraktı ve sırtı duvara dayanana kadar geri çekildi.

Stratejik düşünmek zorundaydı.

Chigumolar geleneksel olarak yalnız yaşayan yaratıklardı. Ama eğer dişi yumurtlamışsa... eğer şimdi onun için başka bir şey gelirse, bunu duyması mümkün olmayacaktı. Bekledi ve yaratığın alevler içinde çırpınışını izledi. Etraftaki karanlığı incelemek için ateş ışığını kullandı. Tam çırpınma bitip de hayvanın öldüğünü hissettiğinde, duvar arkasından hareket etti.

Trix içeri girdiğinde kalbi boğazına kaçtı, iki büklüm oldu ama nefes verdi. Ağaçtan yine onun için duvarı yarmasını istemiş olmalıydı. Ama onu gördüğüne onun kadar sevinmemişti. Yüzü öfkeyle buruşarak adamın göğsünü avuçladı ve itti.

"Beni terk ettin!" diye bağırdı, işaret ederek. "Piç kurusu!"

Aeron son kelimeyi duymadı. Kadının dudaklarını okudu, sadece bu kelimenin ona milyonlarca kez söylendiğini gördüğü için oluşumunu biliyordu.

Piç kurusu.

Bok yüzüne iniyor.

At ahırđ gibi kokan şatoya doğru yapmak zorunda kaldığı aşağılayıcı yürüyüş.

Sözleri onu kalbinden bıçakladı. Onu doğrudan umutsuzluğun karanlık çukurlarına gönderdi. Ama yuvarlanacak zamanı yoktu. Ona doğru geldi, küçük yumruklarıyla göğsünü yumrukladı - tekrar ve tekrar. Korkusuna gidecek bir yer verirken gözlerinde yaşlar parlıyordu.

Korku.

Trix çocukluğunda onu inciten insanlarla aynı değıldi. Bu kelime dudaklarından çıkan boş bir sestен başka bir şey değıldi.

Ellerini yakaladı ve kollarını çelik gibi sararak onu kendine çekti. Onu kendine doğru çekti ve hala yer yer yanan ve tünelin etrafına titrek gölgeler düşüren mağaradan uzaklaştı. Onu kendine yakın tuttu ve kollarının arasına alıp saçlarını okşayarak yere indirdi. Kız onun dokunuşu altında titriyordu, bu yüzden onu tutmak, sarmak için her parçasını kullanmaya çalıştı.

"Şşş." Bildiğı kadarıyla ses tıslayan havadan başka bir şey değıldi ama denedi. Her zaman onun için çabalayacaktı. Sadece onun için.

Kısa süre sonra mücadele etmeyi bıraktı ve ona sarılmaya başladı. Ona şiddetle sarıldı ve başını kaldırıp ona baktı. Adam onun gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüne yapışmış saçlarını taradı. Korku hâlâ gözlerine ve aralarındaki bağa yansiyordu. Chigumo'nun mağarasına baktı ve adam onun bir şey söylemiş olabileceğini düşündü ama anlayamadı, bu yüzden elini çenesine koydu. Konuşuyordu ama imza atmayı unutmuştu. Ya da belki hâlâ kızgındı ve onun duymasını istemiyordu.

Ona sarıldı ve "*Güvende miyiz?*" diye imzaladı.

Duyuyor musunuz? diye işaret etti ve karanlığı gösterdi.

Gözleri kısıldı ve baktı, başını eğdi, sonra salladı

o.

Bakacağım, imzaladı.

Onunla birlikte duruyordu; bu sefer onu iterse, bunun onu kırabilirdi. Onu güvende hissettirecek biriyle birlikte olma ihtiyacını anlıyordu. Manabeeze kavanozunu aldı.

Ama bir yere gitmeden önce ona bir şey söylemesi gerekiyordu:

Bana piç deme. Acı- ve sonra acısını birden ona kadar derecelendirdi.

El işaretleri, heceleme ve ağızla söyleme yöntemlerini bir arada kullanmak zorunda kaldı, ama kadın ana fikri anladı. Gerginliğin onun içinde titreştiğini hissetti. Ne söylediğini fark ettiğinde gözleri sağa sola kaydı. Onu nasıl incitmiş olabileceğini.

Gözlerinde yeniden yaşlar belirdi ve özür dilediğini belirten bir imza attı. Adamın kollarına atıldı ve yüzünü göğsüne gömdü. Dudaklarının ona karşı mırıldandığını, özür dileme hareketini tekrarladığını ve ona tekrar sarıldığını hissetti.

Konuşmak ve işaret etmek için geri çekildi, yüzü kendinden nefret ve pişmanlık doluydu. Yine, çok fazla yorum gerektiren ve çeşitli vücut dili, el işaretleri ve bazı ilkel dudak okumaları gerektiren bir konuşmaydı. Ama adamın anladığı kadarıyla kadın da kendisi gibi engelli olduğunu söylemiş. Sadece onunki duymasını engelliyormuş. Onunki beynini düşüncesiz ve dikkati dağınık yapıyor. Eskiden iksirler aldığını söylemiş olabilir mi? Emin değildi ama bu zamanda uyandığından beri beyni için iksir yoktu. Bu yüzden farklılığını kendi gücü haline getirmeye karar vermişti çünkü bu onu işinde de iyi yapıyordu.

Söylediği bir şey onu durdurdu.

Farklılığını kendi gücü haline getirmişti, tıpkı onun işitme eksikliğinin chigumo konusunda kendisine nasıl yardımcı olduğuna odaklanmayı seçtiği gibi.

"Bazen istemeden de olsa insanları incitiyorum," dedi işaret ederek. "Ama hatalarımdan ders çıkarmaya çalışıyorum."

Biliyorum, imzaladı. Onu bu yüzden seviyordu.

Sen bana aitsin, diye tekrarladı.

Gözyaşlarının arasından gülümsedi ve ona sıkıca sarıldı. Ancak sözlerine rağmen, onun kendinden şüphe duyduğunu ve utandığını hissetti. Deneyimlerinden, bu düşünceleri değiştirmenin zor olduğunu biliyordu ama tıpkı onun kendisi için yaptığı gibi, onun da istendiğini hissetmesine yardımcı olmayı hayatının misyonu haline getirecekti. İç çekti.

Avucunu başının arkasına koydu ve tepesini öptü.

Sonra başını kavradı ve onu çarpan kalbine doğru tuttu.

Trix kendini ondan kurtardı, yaptığı bastonu aldı ve omuz silkerek bastonu işaret etti.

Hiç sorma. Gözlerini devirdi ve sonra ona yerinde kalmasını işaret etti.

Hâlâ yanmakta olan küçük ateşlerden kaçarak dikkatle karanlığın içine doğru yürüdü. Ayaklarının altı yapış yapış olmuştu. Acı, keskin bir koku havayı dolduruyor ve nefes almayı zorlaştırıyordu. Yakında buradan çıkmak zorunda kalacaklardı. Birkaç adım sonra Trix cüppesini çekti ve *Su ileride*, diye işaret etti.

İlginç. Aeron çenesini ovuşturdu. Chigumo'ya yanlışlıkla rastladıklarını düşünmüştü ama belki de Kelvhan'ın ağacı beslediği zehri korumak için yerleştirdiği bir nöbetçiydi. Ya da belki... belki de ağacın hasta olmasının sebebi oydu. Her şeye rağmen doğru yerde

Mağaranın içini daha iyi görebilmek için risk alarak, Aeron manabeeze'i serbest bırakmaya karar verdi. Trix'e arkasına geçmesini işaret etti ve sonra kavanozun kapağını çevirdi. Küçük enerji topları sarhoşça vızıldadı ve tembel girdaplar halinde etrafa yayıldı.

Manabeeze bir fae yaşam gücüdür, diye düşündü Aeron aniden.

Chigumo'dan hiçbir şey çıkmamıştı... bu da hâlâ hayatta olduğu anlamına geliyordu. Aeron'un adrenalini damarlarına geri pompalandı ve Trix'i kendine doğru çekti, sonra da chigumo'nun leşi olan için için yanan leke ile yüzleşti. Onu işaret etti ve Trix'e bir işaret yaptı: *Tehlike*.

Yaşadığı korku sarsıntısı aralarındaki bağa sirayet etti ama başını salladı ve onun arkasında kaldı. Kılıcına ihtiyacı vardı. Çizilmiş avucunu yüzünün önünde tutarak başparmaklarını rünlere bastırdı ve tekrar kanamalarını sağladı. Bu kez *Honor*'a daha fazla odaklandı ve büyü'nün doğru sonuç vermesini umdu. Aktarım büyü'sünün işe yaramasını beklediği süre boyunca gözlerini için için yanan cesetten ayırmadı.

Hareket eden bir bacak mıydı? Yoksa sadece ateş ışığı mı titriyordu?

Saniyeler sonra, havadaki titreşimler ona doğru bir şeyin geldiğini işaret etti. Nefesini tuttu ve Kuyu'ya dua etti. *Honor*'un kabzası avucuna çarptı ve parmakları kabzanın etrafını sardı. Kabzayı kavradığında içini bir rahatlama kapladı.

Leşe doğru hamle yaptı, *Honor*'ı tam ortasından geçirerek dış iskeleti çatlattı. Bıçağı etkili olması için döndürdü ve canavarın bağırsaklarını deşmek için kendine doğru çekmek üzereydi.

Ama parlak enerji topları çıkmaya başladı.

Kılıcını çekip kurtardı ve geriye doğru koştu. Elini Trix'in göğüs kafesine koydu. Mankeni işaret etti ve "*Tehlike*" diye imzaladı.

Bu topların sana çarpması halinde oluşacak riskten hiç bahsetmemişlerdi. Onun manayla beslenen bir portal mekanizması yaptığını biliyordu ama mana ile olan deneyimi hammaddeden farklıydı. Perilerden ayrıldığını gördüğünde korkmuştu.

Başını salladı ve hareketsiz kaldı.

Birlikte manabeeze'in yüzen yıldızlar gibi yükselip etraflarını saran ağ ve kökleri aydınlatmasını izlediler. Chigumo'dan tüm mağarayı aydınlatmaya yetecek kadar ışık çıktı ve uzak köşeleri görmelerini sağladı.

Görebildiği kadarıyla başka yaratık yoktu. Bir kesenin içinde yumurta bile yoktu. Bu chigumo'nun buraya Kelvhan tarafından yerleştirildiği teorisini daha da güçlendiriyordu. Eğer doğal ortamında olsaydı, bir kaçış tüneli ve yenmeyi bekleyen avlarla dolu ipek kozaları olurdu. İnsanbezinin leşten ve onlardan uzaklaşmasıyla Aeron onu incelemek için yaklaştı.

Geçmişte savaştığı chigumolar bu kadar kolay düşmemişti. Ama yakından incelediğinde, zaten yaralı olduğunu görebiliyordu. Kanı her yere damlamıştı. Kemik lavtası bile

kötü durumda. Enstrümanı işaret etti ve Trix'e kulaklarını göstererek ve *Kötü* diye işaret ederek açıkladı.

Kaşlarını çattı ama anlamış görünüyordu. Bu yüzden onu mağaradan çıkmaya zorlamıştı.

Canavarın bağırsaklarından botlarına doğru parlak, keskin bir sıvı aktı. Ayaklarını kaldırdı, yapışkan sıvıdan bir ip yakaladı ve tiksintiyle dudağını büktü. Ayağının altındaki yapışkan madde chigumo'nun zehirli kanıydı.

Yeri işaret etti ve Trix'e, *Zehir*, diye işaret etti. Kızın gözleri açıldı. *Ağaç mı?*

Başını salladı. Kelvhan muhtemelen böyle yapıyordu. Şimdi tek yapmaları gereken zehri temizlemenin bir yolunu bulmaktı. Su ve ateş yeterince iyi olmayacak ve muhtemelen bu ağacın büyümesinde daha fazla soruna neden olacaktı. O düşünürken, Trix de düşünüyordu.

Ona hızla işaret etti, gözleri ve duyguları parlıyordu. Adam onun ne demek istediğini anlayamadı. O anlamaya çalışırken, kadın hemen işe koyuldu ve ellerini yere yaklaştırdı. Yer ayaklarının altında hareket etti.

İrkildi. Aklından bunun yanlış gidebileceği milyonlarca yol geçti. Yerin altlarından kayıp gitmesi ihtimaline karşı onu tutmak için cüppesinin ucundan tuttu. Daha kötülerini de görmüştü. Peaches, Haze'in eşi, toprağı ve taşı hareket ettirebiliyordu. Büyük delikler açan depremlere neden olmuştu. Ayrıca bitkilerle de küçük bir yakınlığı vardı, bu yüzden Aeron'un aklına doğrudan bunun felaketle sonuçlanacağı geldi.

Ama toprak çökmedi. Toprak, kökler ve sarmaşıklar filizlenene kadar çalkalandı, üstünden kayarak geçti ve sonra tekrar toprağın derinliklerine daldı. Bu, asitli kan - hatta leş - yok olana kadar birkaç dakika devam etti.

Hepsini gömüyordu... potansiyel olarak zehirli maddeyi bu Ulu Yaşlı Ağaç'ın köklerinin ulaşabileceği en uzak yere gönderiyordu.

Yine de... cüppesini tutmaya devam etti. Ölü olduğunu varsayan bir Gardiyan. Az önce ona düşünmeden hareket edebildiğini itiraf etmişti, bu yüzden onun iyiliği için tetikte kalması daha iyiydi.

Trix işini bitirdiğinde, imza atarken onun gözleriyle buluşmak için ayağa kalktı,

Ağaç mutlu.

Kadının neşesi adamın içine işledi. Hava çok farklı hissettirdi. Daha temiz. Artık kimyasal yanık yoktu. Yeniden özgürce nefes aldı. Ve eğer kendisi bu kadar iyi hissediyorsa, ağacın da daha iyi hissedeceğini hayal etti.

Trix'in içinde gurur çiçekleri açtı ve müstehcen bir hareket yapıp Kelvhan'ın adını heceledi. O da güldü.

Evet. Aynen öyle. Siktir , Kelvhan. *Tamir ettik.*

Gözlerini kırıştırarak parmak eklemine arkadaşının çenesinin altına sıkıştırdı ve dudaklarını onunkilere indirdi.

Şu anda ayın umurunda bile değildi. Tek istediği eşini sevmek ve bu fırsatı bir daha asla kaçırmamaktı.

CHAPTER OTUZ YEDİ

Trix Aeron'la birlikte yeteneğiyle yarattığı ağacın altındaki yeni tünellerde yürüdü. Gördüklerinden sonra dörtlüla kalbini yavaşlatmak zordu ama şimdi

Ağaca bağlandı, onun mutluluğunu ve neşesini hissetti. Ağaçların duyguları olabileceğini düşünmek garipti ama bunu inkâr edemezdi. Ağaç onun isteğine cevap vermişti. Onları burada karşılamıştı. Aeron onu kovarak ve onları ayırarak ona hayatının korkusunu yaşatmış olsa da, şimdi biraz mesafe kat ettiği için, sonunda iyi bir şey yaptıklarını biliyordu.

Ayrıca eksikliklerini ona itiraf etmek de iyi hissettirmişti. Her zamanki gibi, onun saçmalıklarını dikkatle dinlemiş ve sonra sabırla hepsini kabul etmişti. Kendisi için bu kadar mükemmel bir partneri nasıl bulunduğunu anlamak zordu.

Belki de Kuyu'nun bir planı olduğunu ve de olması gereken yerde olduğunu kabul etmediği sürece.

Trix Aeron'un elini yakasının arkasında hissedip onu kavrayarak başka bir yöne doğru yönlendirdiğinde, zihni dolaşırken yanlış bir yola sapmak üzere olduğunu fark etti. Ona gülümsedi ve onunla birlikte başlangıçta geldikleri yola geri dönen tünelden aşağıya doğru yürüdü. Adam avucunu kızın sırtında gezdirdi ve onu kolunun altına aldı.

Serbest elindeki kılıcı hafifçe parlıyordu. Yaratığın asidik kanını temizlemek için üzerine toprak sürmüştü. Trix onun sihirle ilgisi olmayan bir silahı olduğunu bildiği için kendini daha iyi hissediyordu. Bastonu tuttu.

Hâlâ boş olan ve güzel çiçekler gibi kokan ayin odasına vardıklarında hiçbir şey olmamış gibi onları bekliyordu. Trix avucunu kök duvarına koydu ve onları canavarın yaşadığı yere götürdüğü için ağaca teşekkür etti. Yanıt veren bir mırıltı hissettiğine yemin edebilirdi ve sonra kapı sanki hiç orada olmamış gibi kapandı.

"Vay ," dedi ve Aeron'a döndü.

Cübbesini ve lekeli çizmelerini çıkarmış, görevlilerin ayin için bıraktığı malzemeleri yağmalamaya başlamıştı bile. Bir kavanoz suyun vidasını açtı ve bir beze batırdı.

Trix'in çenesi düştü. Cüppesinin altında gömlek yoktu. Sadece yıkayabilmesi için düğmeleri açık bırakılmış bir pantolon giymişti.

Hareket ettikçe sıkı, kesik kas kütleleri esnedi. Kendini bu kadar küstahça yıkayarak ona ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ya da belki de biliyordu ve bu yüzden temizlenmesi gerekmeyen yerlerini temizliyordu. Kalçalarının üzerinde kasıklarına doğru inen yasadışı kaslar da buna dahildi. Yasadışıydı çünkü dikkatinin dağılmasına neden oluyorlardı. Gözlerini onlardan asla ayıramayabilirdi.

İçinden sıcak bir çekim dalgası geçti. Çekim ve rahatlama çünkü kısa bir süre önce onu bir daha asla göremeyeceğinden korkmuştu. Bu onu neredeyse yıkmıştı. Ondan ayrı kaldığında, içinde bir canavar doğmuştu. Ona ulaşmak için dünyayı, ağacı bile yıkabilecek bir canavar. Kendi güvenliğini çok az önemseyen biri.

Eğer o canavarı öldürmeseydi, o öldürecekti ya da öldürmeye çalışırken ölecekti. Bu bilgi iliklerine kadar işlemişti. O öldürücü sarmaşıklarını çağıracaktı ve canavar neye benzerse benzesin, bunu bir kalp atışında tekrar yapacaktı. Sekiz ya da iki bacağı olsa da.

Aeron ilişkilerinin her adımında onu şaşırtmıştı. İlk tanıştığı karamsar ve düşünceli elf artık görünürde yoktu. Ona piç dediği için onu azarlamıştı, haklı olarak! Hayatı boyunca aptal ve bulanık ağzından hiç bu kadar utanmamıştı. Ve en savunmasız yanını itiraf ettiğinde bile bunu kabul etti. Onun bir mazeret göstermeye çalışmadığını, anlayış istediğini biliyordu. Eski Trix asla hissetmezdi.

ona rahatça söyleyebilirdi. Ve eski Aeron muhtemelen ona bu kelimenin ne kadar canını yaktığını asla söylemezdi -açık olması gerekse bile. Kızgınlığını içine atar ve sessizce kara kara düşünürdü.

Sınırlarının nerede olduğunu biliyordu ve onlarla çalıştı. Tehlikeli bir müzik yaptığı için onun için korkunç bir örümceği ele almıştı. Geriye dönüp düşündüğünde, sesler onu büyülemişti. Onu dışarı çıkarmak için daha fazla zaman harcasaydı, o da doğruca ağına gir.

Aeron kirli bezini savurdu ve bakışlarını odanın diğer onunkilere daktı. Göz göze geldiklerinde bir kıvılcım onu tepeden tırnağa sarstı. Nefes alamıyordu. Bakışlarındaki sıcaklık, aralarındaki bağı yumruklayan arzu, sanki onu yutmak istiyor gibiydi. Sanki onun tehlikede olduğunu düşündüğünde hissettiği korku ve panik duygusunun aynısını o da hissetmişti ve bunun olmasını beklemekten bıkmıştı.

Ne kadar zaman geçtiğini ya da kalabalığın eylemden sonra onları karşılamak için dışarıda bekleyip beklemediğini bilmiyordu. Sarmaşıklarla kaplı dış kapının arkasından hiçbir ses gelmiyordu. Şimdilik sadece ikisi vardı.

Ona doğru bir adım attı. Durdu. Yutkundu. Adam bir adım daha yaklaştı. Durdu. Yutkundu.

Trix onun su ya da terle nemlenmiş bronz tenine bakmamaya çalıştı. Fark etmezdi. Her ikisi de seksiydi. Bakışları yere düştü ve adamın vücudunun her yerinde takdirle dolaştı.

"Şimdi ne olacak?" dedi, işaret ederek.

Aniden nefes aldı. Sonra sunağa gitti ve onu yanına çağırdı. Karnındaki ısı aşağıya doğru sıkıştı. Bundan sonra ne olacağını tahmin etmek, teninde vızıldayan bir uyuşturucu gibiydi. Bastonun hâlâ elinde olduğunu fark edince onu bıraktı.

Ona henüz dokunmamıştı ve kadın onun için hazırды.

Aeron sunaktan başlığını aldı ve titreyen elleriyle başına yerleştirdi. Adamın sıcaklığı yüzünü okşadı ve zaten yanaklarını saran alevlere bir yenisini ekledi. İlahi kokuyordu; erkeksi ve baharatlı. Su da öyle olmalıydı.

kokuyordu. Trix bu odayı kim hazırladıysa ona sessiz bir dua gönderdi.

Eğildi ve onu karşılamak için ayağa kalkmadan önce ayaklarını başka bir ıslak bezle temizledi.

Daha yakından incelendiğinde, sunakta yumuşak çiçeklerden çelenkler, yapraklar, yastıklar ve kutsal çiy ve güzel kokulu yağ kavanozları vardı. Trix Aeron'un başlığını aldı. Kıvrımlı boynuzlara ve onları çevreleyen buketlere hayranlıkla baktı. Aeron başını kraliçenin önünde eğilen bir kral gibi ona doğru eğdiğinde uzun, serbestçe dalgalanan saçları öne doğru düştü.

Bu anın ciddiyeti onun gözünden kaçmamıştı.

Doğru hissettirdi.

Başlığını onun başına yerleştirdi. Ellerini indirirken saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı ve göğsünde alçak bir hırıltı yükseldi.

Gözleri çarpıştığında, onunkiler sadece tek bir anlama gelebilecek karanlıkla doluydu. Aralarında kaynayan arzu patlamaya hazırды. Ama yutkunduydu. Zor nefes aldı ve acı verecek kadar yavaş hareket etti.

Parmakları bornozun yakasının altından geçti ve yavaşça omzundan çekti. Altına giydiği iç çamaşırının ince görmesine yetecek kadar. Nefes alış veriş hızlandı ve dudaklarını askıya doğru indirdi. Dili dışarı çıkıp çizgi boyunca ilerlediğinde, kadın ona doğru uzandı. Ama adam onu durdurdu, başını salladı ve ellerini tekrar yanına koydu.

Çok uzun sürüyordu ve başlamak, her yerine dokunmak istiyordu.

Aeron cüppesinin yakasını diğer omzundan yana kaydırды ve oradaki kayışı da ortaya çıkardı. Sonra cüppe bir şelale gibi düşüp ayaklarının dibinde birikti. Aeron'un nefesinin kesilmesi, kadının açıkta bıraktığı geceliğine bakarken duyulabiliyordu.

Kızın dudakları, adamın tahrik oluşunu, göz kapaklarının baş döndürücü bir şekilde inişini gördükçe bir tarafa doğru kıvrıldı. Dudaklarını yalayışını. Ardından dudaklarını ısırması ve bronz yanaklarıyla burnunun kızarması, çünkü ona yapacağı ateşli, şehvetli şeyleri hayal ettiğine hiç şüphe yoktu.

Trix bu kıyafeti dolapta bulduğunda tereddüt etmişti. Çok seksiydi. Hayatında hiç böyle bir şey giymemişti. Ama Aeron'un çözülmesine ramak kaldığını görmek omurgasını dikleştirdi.

Kıyafet, vücudundan aşağı uzanan ve şeffaf ipek organze ile bir arada tutulan beyaz kurdelelerden başka bir şey değildi. Çıplak bedeninden kesitler gördü... dikleşmiş meme uçlarının kızarıklığı ve bacaklarının arasındaki karanlık nokta da buna dahildi. Aeron'un burun delikleri alevlenirken gözleri aşağıya kaydı. Gerildi, sonra güçlü elleriyle kızın belini sardı ve onu sunağın üzerine kaldırarak yaprakları ve çiçekleri yerinden oynattı. Serinlik çıplak poposuna bastırırken Trix'in nefesi kesildi.

Onun soluğunu hissedince, avucu boğazının altına indi. Başparmağı dekoltesinin alt kısmına bastırdı. Sonra yalvaran gözlerle ona baktı. Kadın yüksek sesle inledi ve adamın üzerindeki değişimin tadını çıkardı. Adam onun narin tenini okşarken gözlerinin ardında hınzırca, kirli düşünceler dolaşüyor, sesinin titreşimlerini takip ediyordu.

Kadının çıkardığı zevk seslerinden tatmin olan adam, her iki dizinin üzerine birer avuç yerleştirdi ve bacaklarını araladı. Yerdeki manabee kavanozları aşağıdan ışık saçarak yüz hatlarına tamamen ruhani bir görünüm veriyordu. Başındaki boynuzların üzerinde gölgeler dans ediyordu. Trix onun boynuzlu tanrının ta kendisi olduğuna inansa affedilirdi; vahşi ve muhteşem.

Güçlü bileğinin tek bir hareketiyle onu güçsüz bırakabilirdi. Onu saniyeler içinde boğabilirdi. Onun kurtarıcısı ve koruyucusu olduğunu bilmek bunu daha da cazip hale getiriyordu. Aralarındaki güven, paylaştıkları her samimi anla birlikte artıyordu.

Dudaklarını yaladı. Gözleri çıplak kalçalarının arasına daldı ve sonra bakışlarını o acıyan yerden ayırmadan imzaladı.

Öpücük mü?

Cevabını görmek için bakışlarını isteksizce yukarı kaldırdı. Dudakları seğirdi, bir tarafı yukarı kıvrıldı. Kendini işaret etti ve sonra "Öptüm" diye imzaladı ama ellerini pantolonunun kemerine soktu. Kendini temizledikten sonra düğmelerini iliklemişti.

Parmakları adamın ereksiyonunun kadifemsi başını okşadı ve adamın kalçaları istemsiz bir hamleyle öne doğru sarsıldı.

Dudaklarından keskin bir nefes çıktı ve öne doğru düştü, elleriyle onu sunağın üzerine hapsetti, yüzü onunkinden birkaç santim uzaktaydı. Pantolonunun içindeki o özel alana uzandı, bir kaya gibi sert olan harikulade uzunluğuna erişmek için daha derine indi. Aeron'un nefes alış verışı her geçen saniye hızlanıyordu. Onu dikkatle izlerken bakışları kızın yüzünü ısıtıyordu.

Turnayı gözünden vurdu, parmaklarını adamın çevresine doladı ve onu pantolonundan kurtardı. Yüzünü ona dönmüş, talimatları bekliyor, nazlı nazlı göz kırıyor, onu orada tutmaktan başka bir şey yapmıyordu. Daha önce tecrübe ettiği o kötü kalpli, pis ağızlı elf neredeydi? Birkaç muhteşem an boyunca, bu gerilim arafında var oldular. Sonra kirpiklerini indirdi, sunağı daha sıkı kavradı ve dudakları kızın kulağıyla buluşana dek çenesini eğdi. "Eline tükür."

Heceleri ve tonu biraz bozuktu ama sesinin kıza ne yaptığını biliyordu çünkü eli tekrar kızın boğazındaydı ve inlemesini bekliyordu. Avucunu ağzına götürdü, yaladı ve tenini kayganlaştırıcıyla kapladı.

"İnme," diye , nefesi titreyerek dışarı çıktı.

Yağlanmış avucunu adamın sikinin üzerine koydu ve okşadı, sert yüzey üzerinde kaymasını ve kaymasını seviyordu, ondan çıkardığı küçük nefeslerin tadını çıkarıyordu. Adam onun yüzünü kavradı ve kulağını dudaklarına götürdü, daha sert bir güçle.

"Diğer elini de. O zaman taşaklarıma dokun."

Bacaklarının arasında bir sıcaklık şimşeği çaktı ve orada filizlenen ihtiyacı hafifletmeye çalışarak kıvrandı. Ama söyleneni yaptı çünkü bu onu onun için çok ateşli yapıyordu. Diğer avucunu ıslattı ve birincisine katılmasına izin verdi, bu sefer horozunun ucundan altındaki toplara kadar her yerinde dolaştı.

Aeron'un elleri kadının sırtından aşağı kayarak, hareket eden elleri ve adamın siki aralarında sıkışana kadar onu kendine doğru çekti. Çok fazla sürtünme. Çok fazla kayganlık.

Kalçalarını yavaşça onun içine doğru pompaladı. Kendini onun kaygan, çıplak çekirdeğine doğru itti. Sunak tam doğru yükseklikteydi, bu yüzden eğilmesi ya da çömelmesi gerekmiyordu. Adam tekrar sessizleşti ve kadın protesto için inledi, ellerini kısa bir süreliğine çekerek ona işaret etti.

Konuşmaya devam et. Bunu sevdim.

Parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve küçük kıvılcımlar kızın kafa derisini diken diken edene kadar kavradı.

"Durabileceğini söylemedim," diye homurdandı kulağına.

"Oh, evet," diye fısıldadı. "Daha fazlasını söyle."

O konuşurken eli dudaklarına gitti ve sözcüklerini hissetti.

"Benimle edepsizce konuş Aeron," diye mırıldandı parmaklarının arasından. "Buna ihtiyacım var."

"Sesimi seviyorsun," diye homurdandı. "Seni ateşlendiriyor." Kadın inledi.

"Başını sallama," dedi.

Başını salladı. Onun için o kadar ateşliydi ki teri tenini kaplamıştı.

"Okşamaya devam et," dedi. "Daha sert. Daha sıkı. Yumruğunu yumruk gibi yap kedi."

Parmakları onu sıkıyor, homurdanmasına neden olacak kadar sert pompalıyordu.

"Aferin kızıma," dedi, övgüsü onu sıvıya çevirerek. "Beni arzunla ıslat. Bunu ne kadar istediğini göster bana."

Bacaklarını araladı ve adamın boyunu yarığına doğru kaydırarak onu sularıyla ıslattı. Adamın titreyerek çıkardığı inilti göğsünü titretti. Ama daha fazlasını istiyordu. Onun tadına bakmak istiyordu. Belki de onun bu ihtiyacını hissetmişti çünkü onu sunaktan aşağı kaydırdı, böylece ayaklarının üzerine düştü, sonra kalçaları taşa dayanacak şekilde büküldü.

Gözleri istekle ama kendini tuttu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu işaret ederek, onun tüm ihtişamına bakarken dudağını ısırdı.

O kadar arzu doluydu ki kasları pompalanmış ve kalın bir şekilde belirginleşmişti. Aleti dışarı çıkmış, onun dikkatini çekerek sarsılıyordu. Ona bakarken nefesi kesildi ve dudaklarını yaladı.

"Tatmak istiyorsun." Tereddütlü sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi.

"İhtiyacım var," diye cevap verdi, işaret ederek.

Gözleri dalgalandı. Başını geriye atarak kalın boynunun sütunlarını ortaya çıkardı. Yutkunurken adam elması sallanıyordu. Adam bakışlarını tekrar onunkilere çevirdiğinde olduğu yere mihlanmıştı.

"Dizlerinin üzerine çök," dedi huysuzca, aşağıyı göstererek.

Oh, evet. Ne olmak üzere olduğunu anladığında gözleri büyüdü. Bu düşünce klitorisini zonklattı ve arzusunu umutsuz yüksekliklere çıkardı. Ama alçalırken ağzını onu içine almadı. Bekledi, daha fazla talimat için ağırbaşlı bir şekilde ona baktı.

"Daha fazla konuş," dedi, işaret ederek. "konuş."

"Ağzını sikeceğim," dedi karanlık bir sesle. "Dudakların şişene kadar. Beni boğazının arkasında hissedene ve inlemelerini sikimle hissedene kadar."

Evet, evet, evet. Tanrım, bunu ondan duymaya ihtiyacı vardı. Adamın doğrudan konuya girmesine bayılmıştı. Onun sesini hissetmek için yeni bir yol bulmasına bayılmıştı. Daha fazlasını istiyordu. İçeri daldı, tereddüt etti ve ona baktı.

"Aç," diye homurdandı, başlığındaki boynuzları yakaladı ve onu kendine doğru çekti. Dudakları ayrıldı ve ereksiyonunun başı içeri kaydı. Kalın ve pürüzsüzdü. Kız onun tuzlu yarığını yalarken, içinden uzun bir inilti yükseldi.

"Bayılıyorsun amına koyayım," diye nefes aldı, kadının ona verdiği hislerle soluk soluğa kalmıştı. Cevap olarak tekrar inledi ve yalamaya devam etti, emmeye devam etti ve onu daha derine götürmeye devam etti. "Hissediyorum."

Onun üzerinde sallanırken tekrar inledi.

"Evet," diye tısladı. "Beni daha derine götür."

Kadın boğazını açtı. Adam içeri itti. Bu sefer eli boğazına dolandı ve sıkılaştı. "Al beni kraliçem. O küçük tatlı ağzını sikmeme izin ver."

Sesinin etrafındaki tüm çekingenliğini tamamen kaybetmiş olması Trix'in arzuyla kıvrınmasına neden oldu. Onunla uğraşırken, içine girip onu derinden vururken yerinde duramıyordu. Çok geçmeden ona boyun eğmek zorunda kaldı, ağzını kullanmasına izin vermekten ve nefes almaya çalışmaktan başka bir şey yapamadı. Sonra onun taşaklarını yakaladı ve çekiştirdi.

"Vixen," diye tısladı. "Biliyorsun..." Nefesi kısa soluklarla çıkıyordu. "Beni nasıl... boşaltacağını biliyorsun."

Adam bir doruğa ulaşıp ağzına boşalırken eli kadının boğazında sıkılaştı. Ama durmadı. Onu pompalamaya devam etti, gözleri sertçe kapanana kadar shaftını sıkmaya devam etti ve

o wrenched uzakta itibaren Onu, göğüs sallanıyor, horoz hala orgazminin kanıtı.

Ateş gibi parlayan gözleri ellerine, ağzına, daha fazlasının döküldüğü toprağa ve sunağın altındaki toprağa kaydı. Trix ağzındakini tükürdü ve zaten olana ekledi, sonra ritüelin gereklerini yerine getirdiğinden emin olmak için hepsini ovuşturdu.

Aeron ellerini kızın kollarının altına soktu ve onu yukarı çekti. Onu sunağın üzerine yerleştirdi ve bacaklarını aralarına sığabilecek şekilde açtı. Sonra onun yüzünü kavradı ve duygularının tüm gücüyle nefesini çalarak ağzıyla yuttu.

Başardılar. Ritüeli yerine getirmişler ve korkunç canavarı öldürmüşlerdi. Sabaha kadar rahatlamaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı ve sonra umarım Büyük Yaşlı Ağaç yeni bir hayatla çiçek açacak ve Aeron'un kaderinin Delphinium'un yeni kralı olarak burada olduğunu kanıtlayacaktı.

Ondan uzaklaştı ve omuzlarından tutarak gözlerine baktı.

İyi misin? diye işaret etti, sonra da dizlerini gösterdi.

Sırıtarak başını salladı. "Oh evet. Hayatımın en güzel gecesi idi."

Onu anlayamadığı için rahatsız olmuş gibi görünmüyordu çünkü gözleri yumuşadı ve kirli elini kavanozlardan birinden aldığı suyla yıkadı. Ama aralarındaki bağlantı sayesinde onun çekincelerini hissetmişti. Ona bunu sorduğunda utangaç bir kızarıklık yanaklarını ve kulaklarını lekeledi.

Kendini işaret etti ve sonra "konuşmak" el işaretini kullandı. Hâlâ sesinden utanıyor muydu? Bu gösteriden sonra onun iyi olduğunu düşündü. Elini tuttu ve bacaklarının arasına yerleştirerek "*Sesin bunu yaptı*" diye imzaladı.

Onun sırılsıklam olmuş merkezini hissederken gözlerindeki şaşkınlığı asla unutamayacaktı.

Bana yaptığı şey bu, diye imzaladı ve sonra onun parmaklarına doğru sallandı.

"Sesim seni ıslatıyor," dedi adam ve kadın başını salladı.

Önemli olan nasıl konuştuğunuz değil, konuşmam için bana güvenmeniz. Asla durma, diye imzaladı. *Benim için. Söz veriyorum.*

Onun için birkaç kelime heceleme zorunda kaldı, ama anlamı kökleştiğinde dudakları yavaş bir gülümsemeyle kıvrıldı.

İmzaladı, *söz veriyorum*.

Sonra parmaklarını kadının çekirdeğinin derinliklerine daldırarak dudaklarından bir nefes almasını sağladı. Kadın adamın omuzlarını kavradı ve onu çözme tehdidinde bulunan hislerin saldırısı karşısında nefes nefese kaldı.

Adam toprakta dizlerinin üzerine çöktü, kadın sunakta oturuyordu. -Ve diliyle ona taptı. Ama çok yavaştı, sanki en sevdiği yemeğin tadını çıkarıyormuş gibi. *Çok yavaş*. Şimdi buna ihtiyacı vardı, tıpkı onu emdiğinde daha hızlı gitmesine ihtiyacı olduğu gibi. Derisinin altında kaşınan bir dürtüydü bu. Çiftleşmek için duyduğu bu yoğunluğun pazarlığın bir parçası mı yoksa ritüeli tamamlama ihtiyacı mı olduğunu merak etti ama zaten tamamladıklarını fark etti. Bu sadece onlardı - birbirlerine duydukları doymak bilmez açlık.

Trix onu boynuzlarından tutup daha yakına çekti. Kalçalarını adamın başının etrafında sıktı. Adam hızını artırdıkça, yaladıkça, fiskeledikçe, sondaladıkça ve daldıkça kirpikleri titriyordu. Ama sonra, kadın tam kenara yaklaşmışken, adam durdu ve ayağa kalktı. Gözlerinin ardında çarpışan kötü düşünceleriyle, karanlık bir şekilde ona baktı. Neredeyse acı içinde haykıracaktı, ama adam kendini eline aldı, ucunu kızın muhtaç merkezine yerleştirdi ve içeri soktu.

Nefesini içine çekti ve "*Çok hızlıydı*" diye imzaladı.

Şimdiden sertleşmişti. Göğüslerinin arasına vurdu ve "Sen" dedi.

"Ben mi?"

İçine girerken onu ezdi ve acımasızca itti. Dilinin onu getirdiği o akıl almaz sınıra ulaşması uzun sürmedi. Kısa süre sonra nefes nefese kalmış, terlemiş ve tırnaklarını adamın pürüzsüz, kaslı sırtına geçirmişti. Ve o sert, gırtlaktan gelen sesiyle kulağına, "Hepinizi," diye fısıldadığında, kadın çözüldü.

CHAPTER OTUZ SEKİZ

O üyük Yaşlı Ağaç'ın yanında Kelvhan, kâhya ve en sadık üç muhafızıyla birlikte bekliyordu. Güneş doğmak üzereydi, bu da festivalin resmen sona erdiği anlamına geliyordu ve tohumlama ritüeli yapıldı. Geçmişte, ağaç şafağın ilk ışıkları altında yeniden çiçek açardı.

Ama bugün böyle bir şey olmaz.

Beklenti derisinin altında uğulduyordu. Beklediği an gelmişti. Planını bir asır önce uygulamaya koymuştu. Gardiyan ortaya çıktığında neredeyse raydan çıkıyordu ama görünüşe göre hayat onun lehine işliyordu. Kelvhan, kralın halkını Eulios'un atalarından birinin hâlâ var olduğuna ikna etme planını keşfettiğinde neredeyse gülecekti.

Her şeye rağmen ağaç ona verdiği zehirden kurtulmaya başlasa bile, Kelvhan'ın insandan kurtulmak için yedek bir planı vardı. Bir sonraki Bahar Sarayı Kralı olmak kaçınılmazdı.

CHAPTER
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Aeron onu neyin uyandırdığından emin değildi ama eşinden önce ayağa kalktı. Oda kavanozdaki manabeeze yüzünden hâlâ hafifçe parlıyordu, ama Trix sürükledikleri yastıkların üzerinde derin bir uykuya dalmıştı.

Sunaktan aşağıya.

Bir vardı.

Bunu ruhunda hissetti. Trix'i uyandırmak için salladı, sonra hızla pantolonunu giydi. *Honor*'ı sunağın üzerinde durduğu yerden aldı. Belki de aşırı tepki veriyordu. Belki de yanlış bir şey yoktu.

Trix uyanmamıştı, bu yüzden onu tekrar nazikçe salladı ve bu kez hâlâ şişmiş dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. Nasıl bu hale geldiklerini hatırlayınca neredeyse yeniden sertleşiyordu. Kızın gerçekten bir yeteneği vardı. Ve onun inlemelerinin eliyle siki arasında sıkıştığını hissetmek asla unutamayacağı bir şeydi. Ona duyduğu sevgi göğsünde patladı. Onu uyandırmak istemiyordu. Bu gecenin bitmesini istemiyordu. Ama bitmeliydi.

Parmak eklemlerini kızın yanağında gezdirdi.

Gözleri hâlâ kapalıyken hüznle gülümsedi ve gerindi. Adamın gözleri hemen göğüslerinin geceliğe çarpma şekline gitti. İnledi ve bir eliyle yüzünü ovuşturdu. Günü bir kenara bırakıp onun kalçalarının arasındaki yumuşak yere geri dönmek için neler vermezdi.

Ama ensesindeki karıncalanma geçmemişti. Bornozunu uzattı ve sonra hızlıca giyinmesi için onu teşvik etti. Adamın temkinli olduğunu hissettiğinde kaşları ortadan ikiye ayrıldı.

Sorun ne? İmzaladı. Sunağı *mi* işaret etti?

Onun ayın hakkında endişelendiğini düşünmüştü. O kadarını düşünmemişti. Dün gece eşinin sunabileceği her şeyi deneyimlemeye kendini fazlasıyla kaptırmıştı. Onun bedeninin tadını fazlasıyla çıkarmış, hâlâ kendisi olabildiği, en ihtiyaç duyduğu kısımlarını serbest bırakabildiği ve yeni hisler keşfedebildiği için garip bir özgürlük hissetmişti. Ama kralın planları işe yaramazsa ayinden sonra olacakların endişe verici olabileceğini düşündü.

Eğer düşündükleri değilse.

Ölü bir kralın işe yaramaz piç oğlu olsaydı.

Aeron başını salladı. Hayır, hissetmesinin nedeni bu değildi. Üzerinden sarmaşıklar sarkan kapı aralığını işaret etti ve ardından bildiği tek kelimeyi söyledi: *tehlike*. Trix çabucak bornozunu üzerine örttü ve belinden bağladı. Ciddiyet yüz hatlarını kapladı ve başını salladı; karşılaşacakları her şeye hazırды.

Şafak ışığı kalın sarmaşıkların ve köklerin arasındaki boşluklardan süzülüyordu. Trix aniden kolunu kavradı ve önce dışarıyı, sonra da kulaklarını işaret etti.

Biri konuşuyor muydu?

Bir ses var mıydı?

Bilinmeyen yarattığı endişe vücudunu sarmıştı. Kılıcını sıkıca kavradı, savaşa hazırды ama sonra Trix rahatladı ve kapıya bir şeyler bağırmadan önce ona gülümsedi. İmza atmıştı ama bunu öğrenmemişti. Odalarına döner dönmez notlarının geri kalanını inceleyecekti.

Sarmaşıklar sıyrıldı ve Kral Tian topallayarak içeri girdi. Yüzündeki ifade acımasızdı. Kraliçesi neredeydi? Aeron Trix'e krala örümcekte bahsetmesi için işaret edemedi, üç boynuzlu muhafız ve Kelvhan odaya girerek alanı ihlal ettiler. Kelvhan'ın dudakları sessizce kıpırdadı ama vücut dili Aeron'u şaşırttı. Kendini beğenmiş. Kinci. Memnun.

Aeron çeviri için Trix'e baktı. Ağacın hâlâ ölü olduğuyla ilgili bir şeyler imzaladı. Ritüel işe yaramamış mıydı? Kral Tian bu yüzden mi bu kadar suratsız görünüyordu?

Kelvhan çenesini kibirle kaldırdı ve herkesin odadan çıkmasını işaret etti. Onlar yürürken Tian umutsuz bir bakışla Trix'i yakaladı. Bir şeyi sorguladı ve sunağı işaret etti. Aeron'a doğru bir bakış atan Trix başını salladı.

Kadının sözleri Tian'ın omuzlarının daha da çökmesine neden oldu. Ne oluyordu? Kelvhan onları mıydı?

Aeron Trix'e uzandı ve onu kolunun altına sıkıştırdı. Boştaki eliyle de *Honor*'ı kavradı. Kaderleriyle birlikte yüzleşerek dışarı çıktılar. Dışarıda temiz hava ona çarptı ve derin bir nefes aldı. Şafak, doğanın üzerinde pembe ve mor çizgiler çiziyordu. Festivalden arta kalan birkaç kişi çimenlikte yürüyordu. Birkaç karga şekil değiştiren, kutsal şenlik ateşlerinin soğuk kalıntılarının başında durmuş, parmaklarını küle batırıp yüzlerini boyuyordu. Külün büyüğü ve şanslı olduğu söyleniyordu.

Aeron başını kaldırıp baktı ve kalbi sıkıştı.

Ağaç hala yaprak döküyordu. Hala solmuş.

Yani, Eulios'un soyundan gelmiyordu. Bu dünyanın bir parçası değildi. Daha yüce bir amacı olduğuna, Prime'in hayatına karışmasının bir anlamı olduğuna inanmakla aptallık etmişti. Yokluğu için gösterecek hiçbir şey olmadan Tarikat'a dönmek zorunda kalacaktı. En değerli şey dışında hiçbir şey. Trix'in gözleriyle buluştu ve bakışlarını tuttu. Ona sahip olduğu sürece, gelecek hakkında endişelenmiyordu.

Garip bir farkındalıktı.

Belirsizlik karşısında nasıl bu kadar sakin hissedebiliyordu? Hayatında hiçbir zaman gizemden hoşlanmamıştı. Romanlarındaki o bölümlerden nefret eder ve kahramanın zorlukların üstesinden geldiğini görmeye ihtiyaç duyarak savaşa atlardı.

Kelvhan herkesi geren ve şaşkına çeviren bir şey söyledi. Panik Trix'ten gelen bağı yakıp kavurdu. Aeron yüksek alarm durumuna geçti, bakışları her bir kişi arasında gidip geliyor, tehdidin ilk nereden geleceğini merak ediyordu.

Trix ona döndü ve anlayamadığı birkaç kelime imzaladı ama Aeron'un anlamasını gerçekten istiyorlardı çünkü kâhya ona bir mektup uzattı. Üzerinde kralın kırılmamış mührü vardı. Aeron onaylamak için krala baktığında, kral boyun göründü ve başını salladı; evet, mektubun içindeki her neyse ondan gelmişti. Ve bunu yazmak zorunda kaldığı için de pek mutlu görünmüyordu.

Aeron mührü kırdı ve mektubu okudu.

*D'arn Aeron, arkadaşın suçlandı o/
iki tebaamı öldürdü. İnsan olduğu ve yalan
söyleyebildiği için sözüne güvenemeyiz. Konu uygun
bir şekilde soruşturulup uygun bir ceza verilene kadar
kraliyet gözetimine alınmalıdır.*

İmzaladım,

Bahar Sarayı'nın Kralı Tian.

Aeron mektubu buruşturdu. Bu çok mantıksızdı. Başını salladı ve kendini işaret etti. Trix'in suçu üstlenmesine hiç gerek yoktu. Teknik olarak o perilerden birini öldürmüştü ama bunu bilmiyorlardı. Sesini kendine sakladığı sürece, Kuyu onu gerçeği söylemeye zorlamayacaktı.

Onu işaret etti ve başını salladı, ardından kendini işaret ederken başını salladı.

Ben .

*Honor'*ı yere bıçakladı ve tutuklanması için ellerini uzattı. Şu anda ne yaptıklarının bir önemi yoktu. Forrest'la temasa geçecek, ekibine ve Prime'a ulaşacak ve bu meseleyi kısa sürede açıklığa kavuşturacaktı.

Eğer bir Gardiyan nefsi müdafaa iddiasında bulunuyorsa, bu konuda başka bir söze gerek yoktur. Bunu biliyorlardı. Bu Kelvhan'ın darbesini sahneye koyarken Aeron'u denklemden çıkarmasıydı. Trix onun ne yaptığını anlamıyordu. Paniği ve korkusu artmıştı. Savaşmaya hazırlanırken, gözlerinde meydan okumayı yakaladı.

İmzaladı, Dur.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve ekledi: *"Forrest'la konuşacağım.
bir şey yok.*

Paniğinin bir kısmı gitmişti. Adamın bir planı olduğunu biliyordu. Geri adım attı ve başını salladı.

Ama muhafızlar Aeron'u ısrar ettiği gibi tutuklamakla kalmadılar.
Trix'i de aldılar.

ÇAPTER KIRK

A Trix tek başına Spring Court zindanlarındaki kirli hücresinde volta atıyordu. Çıldırmamaya, yeteneğini çağırıp tüm bu orospu çocuklarının ağzına sıçmamaya çalışıyordu ama Aeron endişeliydi. Buna güvenmek zorundaydı.

En azından ona giymesi için yeni kıyafetler vermişlerdi. Pantolonu ve bluzu vardı ama ayakkabısı yoktu.

Avuçlarını mana ile güçlendirilmiş tahta parmaklıkların üzerine koydu ve hücresinin dışına baktı. Aeron bu zindanda bir yerlerde, başka bir hücrede, duyamayacağı bir yerdeydi. Zaten onu duyamıyordu ama hücre sine giden yol geniş bir koridordan geçiyordu ve mahkûm elleri onu tahta parmaklıkların arasından yakalıyordu. Kuşkusuz, koşullar Sonbahar Mahkemesi'ndekilerden daha yaşanabilirdi. En azından buradaki toprak bok ve sidikle kaplı değildi. Onları yıkıyor olmalılar. Bu da bir şey sayılmalıydı. Ama ne yaparsa yapsın paniği aklından çıkaramıyordu.

Ya Aeron kardeşine bağlanamadıysa? Fae cep telefonu zimbirtısı onda var mıydı? Ve eğer yoksa, ya hücre sinde su yoksa? Ya araması yanlış yöne gittiye ve soy ağacının otuzbirci tarafını alarma geçirdiyse. Ya-

Kes şunu, diye kendini azarladı. Çıldırmayı bırak. Bunun kimseye faydası yok.

Parmaklıkları iterek birkaç yavaş nefes aldı. Nefes aldı. Nefes verdi. Zehirli Sarmaşık gibi kışlarına yapışmadığı sürece

eşinin planına güvenmeye devam etti. Aeron her zaman ondan daha soğukkanlıydı.

Birden eski İrlanda endişe taşını diledi. Parmakları onu ovmak için kaşındı ama onun yerine yeşil değil mavi bir şeye odaklandı. İyi kutsanmış işaretlerine. Aeron'un duygularını hissediyordu, bu da onun uzakta olmadığı anlamına geliyordu. Kendini ona daha yakın hissetmek için parlayan işaretlerine yüzlerce kez bakmış olmalıydı. Hâlâ işaretlerin nasıl ortaya çıktığına hayret ediyordu. Hâlâ onları daha fazla incelemek istiyordu.

Aeron her nerede olursa olsun, endişelenmiyordu.

Bu çok iyi.

Ara sıra, endişeyle sarmallandığında, onun sakinliğinin içine bastırıldığını hissediyordu. Sanki avucunu tavşan gibi atan kalbinin üzerine koymuş ve onu ılık suyla yıkamış gibiydi. Bacakları kırık, kaybolmuş ve tedirgin bir halde bu saraya gelişini hatırlayınca dudakları kısa bir süre kıvrıldı. Onun dokunuşunu taklit etmek için elini göğsüne koydu. Bu onu çok daha iyi hissettirdi.

Şu anda onunla birlikte olmak için her şeyini verebilirdi. Hayal kırıklığına uğramış bir halde parmaklıklara gitti ve onları tıkırdattı.

"Hey!" diye bağırdı. "Biri hemen konuşmaya başlasa iyi olur, yoksa ben..."

Kaşları çatılmış bir halde itti. Sonra tekrar volta atmaya ve kıpırdanmasını engellemek için ellerini sallamaya başladı. Sorular üstüne sorular kafasına üşüştü. Her biri bir öncekinden daha ağırdı. Oleana neden hâlâ gelmemişti? Tian neden su perisi saldırısı yüzünden onları suçsuz bulma kararından geri adım atmıştı?

Trix volta atmayı bıraktı ve zihnini kraliyet ailesiyle yediği o içkili yemeğe geri götürdü. Oleana'nın kralı zehirlediğini bildiğinden emindi, öyleyse neden onu idam etmemişler ya da bu soğuk, pis yere göndermemişlerdi? Trix'in zihni dönüp duruyordu. Oleana Kelvhan'ın Tian'ı zehirlediğini inkâr ettiğini söylemişti ve ona inanmak zorundaydı. Onu idam edemezdi çünkü fae'ler asla yalan söylemezdi.

Kelvhan'ın bunu bizzat yapmamış olması, bu işte parmağı olmadığı anlamına gelmiyordu. Muhtemelen başka birine para vermiş, rüşvet vermiş ya da dolaylı olarak kralı zehirlemişti. Belki de Oleana'nın kardeşine karşı zayıf bir noktası vardı, tıpkı Trix'in Trevor'a karşı olduğu gibi.

Trix'in bir yanı hep Trevor'ın hippie komünündekeyken eşyalarını satıp satmadığını merak etmişti. Hep merak etmişti.

Sempati kazanmak ve bir sonraki uyuşturucusuna yetecek kadar para kazanmak için ona yalan söyleyip söylemediğini. Ama aynı parça, bastırılmaya ve görmezden gelinmeye de razıydı. Çünkü onu seviyordu. Çünkü ona endişe taşı gibi şeyler alırdı. O aileden biriydi.

Trix ayaklarının üzerinde iki büküm oldu, çıplak tenine batan keskin taşlardan irkildi ve parmaklıklara doğru ilerledi.

Bağırarak için ağızını açmıştı ki iki gölge koridorda yürüdü. Her hücrenin önünden geçerken olağan inilti, inlemeler ve mahkûm tükürükleri duyuluyordu. Eller parmaklıkların arasından uzandı. Kelvhan'ı ve bir gardiyanı tanıdığında Trix'in dudağı kıvrıldı.

Yüce Lord'un elinde bir şey vardı. Katlanmış bir mektup muydu? Adamın her adımında Trix'in kalbi düzensiz bir şekilde atıyordu. Terlemeye başladı. Yazı Aeron'un el yazısıydı: *Eşime*. Başını iki yana sallayarak bunu bir ışık oyunu olarak değerlendirdi.

Ama Kelvhan gözlerinde bir parıltıyla onun hücresinin önünde durduğunda çenesini kaldırdı ve ellerini arkasına götürerek mektubu sakladı. "Kristal Şehir'e geri dönerken sana eşlik edecek kişinin geleceğini söylemeye geldim.

her an."

"Ne?" diye ağzından kaçırdı, teni buz kesmişti.

Onun dehşetinden zevk alıyor gibiydi. "Evet, görüyorsunuz, bir suçlu iadesi planlamak için iyi bir bahaneye ihtiyacım vardı. Fae öldürmek mükemmel bir sebep."

"Hayır," diye parmaklıkları salladı. "Beni oraya geri gönderemezsiniz. Reddediyorum."

Tırnaklarını kontrol ederken konuşmaya devam etti. "İki masum fae öldürdün. Bunu inkar edemezsin."

"Bize saldırdılar," diye hırladı. "Bu nefsi müdafaaydı. Fae'lerin kendini korumaya karşı bir kuralı mı var?"

Gözleri kısıldı. "Nimfler saldırmaz. Barışçıldır. Biraz oynattılar ama zararsızdırlar."

"Biri onları barışçıl *olmaktan* çıkarmış, değil mi?" Onu parmaklıkların arasından yumruklamak, sarmaşıklarını çağırmak ve kalbinden bıçaklamak istedi. Ama bu daha fazla soruna yol açacaktı. Bu nefsi müdafa değil cinayet olurdu ve Aeron Forrest'ı arayıp bu işi halledeceğini söylemişti.

Sabırlı olmak zorundaydı. "Eşimi görmek istiyorum. Bizi birbirimizden uzak tutamazsın. O bir Gardiyan!"

Kelvhan kıkırdadı. "Biraz rahatsız."

"Ona ne yaptın?" diye soludu, sonra kaşları çatıldı ve tam gözlerinin arasını işaret etti. "Eğer onun saçının teline bile zarar verirsen, yemin ederim sana bunu ödetirim."

Aeron yeterince şey yaşamıştı.

Ama Aeron endişelenmiyordu. Aksi takdirde bunu hissedeceğini kendine hatırlatmak zorundaydı. Kelvhan onu kışkırtıyordu. Onu tahrik etmeye çalışıyordu ama o yemi yutmadı. Parmaklıklardan uzaklaştı ve kollarını kavuşturdu.

Kelvhan hırladı ve bu raundu kazandığını hissetti. Ama sonra o mektubu çıkardı ve açtı. İzleyip izlemediğini görmek için ona baktı ve sonra mektuba dönüp boğazını temizledi.

"Sevgili eşim," dedi. "Kuyu bizim çiftleşmemizi seçti ama bu birlikte olmak zorunda olduğumuz anlamına gelmiyor. Melodi'den anlaşmalı evliliklerinizi öğrendim ve sizi benimle birlikte olmaya zorlamayacağım. Bu çiftleşme bir yük. Bu birliktelikten daha öncelikli acil planlarım var. Yollarımızı ayırmalıyız."

Kelvhan kendini beğenmiş bir bakışla mektubu katlarken, Trix'in zihni yetiştirmeye ve işlemeye çabalıyordu.

Mektubu yüzüne fırlattı ve tükürdü, "Sadakatinin yersiz olduğunu kendine hatırlatmak için bunu sakla. En azından insanlar seni geri istiyor. Eşin seni istemiyor. Sen bir yüksün."

Muhafızla birlikte uzaklaştı ve Trix'i yalnız ve korkmuş bir halde bıraktı. Toprağın üzerine ağır ağır oturdu ve mektubu göğsüne bastırdı. Aeron onu asla terk etmeyecekti. Bu mektup yanıltı. İlişkilerine asla bir yük demezdi. Onu seviyordu... değil mi? Bir anda aklına ona o korkunç kelimeyi söylediği zaman geldi ve sonra da ağzının her zaman hislerinden daha hızlı çalıştığı anları olabileceğine dair itirafı.

Ama hayır.

Mektubu inceledi ve kâğıdın buruşukluğuna ve işlenmişliğine dikkat etti. Evet, bu Aeron'un el , ama o

bu mektubu ayinden çok önce sehpanın üzerinde görmüştü? Onunla tanışmadan önce de böyle hissediyordu. Saçlarını çekiştirerek zihnini zikzak çizmeyi bırakmaya ve odaklanmaya zorladı.

Tekrar okudu. Kâğıt kesinlikle buruştu, sanki birçok kez elden geçirilmiş gibiydi. Sanki elinde tutmuş, ona verip vermemeyi düşünmüş ve sonra vazgeçmiş gibiydi. İlk tanıştıklarında çok soğuk davranmıştı.

Tarif ettiği yük o olmayabilirdi... ama o zamanlar kendisi hakkında hissettikleri olabilirdi. Yani bu mektup Kelvhan'ın ima etmeye çalıştığı gibi yeni değildi. Bundan emindi. Eskiydi ve onlar tanışmadan önce yazılmıştı. Aşık olmadan önce.

Onu ezmeli ve unutmalıydı. Ama yanakları hâlâ diken dikendi. Kalbi hâlâ çarpıyordu. Ciğerleri hâlâ nefes nefese.

Önemli değil, deyip durdu kendine. *Önemi yok*.

Bir sakinlik dalgası tam göğsüne çarptı. O kadar ani ve yabancıydı ki bunun Aeron'dan geldiğini biliyordu. Gözlerinde yanan yaşlarla avucunu göğüs kafesinin üzerine koydu ve Aeron'un kendisine gülümseyen sabırlı, nazik yüzünü hayal etti. Saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırırken. Ayaklarının nereye gittiğine dikkat etmediğinde onu tekrar hizaya çekerken. Ona yemek getirip sağlığına kavuştururken. Gözyaşlarını silerken.

Gözlerini tekrar açtığında iyiydi.

Kelvhan'ı sikeyim. Sadece eşinden vazgeçmesini sağlamaya çalışıyordu.

Rahatsız olduğunu söylemişti Kelvhan.

Önsezi Trix'in diken diken etti. Eğer Aeron'un başı dertteyse, o zaman ona yardım etmesi gerekiyordu. Bu zindana konulduklarından beri saatler geçmişti. Koridorun sonundaki ışık uzun zaman önce kararmıştı, yani gerçekten de geceydi. Trix bir saniye daha bekleyemezdi. Onu görmek zorundaydı.

Trix yerde otururken, Başkan Nero ya da daha kötüsü Rory ve Reaper ekibi gelip Trix'i geri götürmeden önce hücreden nasıl kurtulacağı ve Aeron'a nasıl ulaşacağı konusunda fikirler yürüttü. Onu, yakıt olarak Fae'lerin ölümüne dayanan daha fazla alet yapmaya zorlayacaklardı. Artık gözleri tamamen açılmıştı ve olası kullanımlarını bilmeden asla bir şey yaratmayacaktı. O çizecekti

Acı verse bile büyük resmi görmek istiyordu. Öfkesi derinleştikçe parmakları yeri tırmalıyor, toprağı çeviriyordu.

Çalkalanan toprak ona Büyük Yaşlı Ağaç'ın altındaki toksinleri nasıl boşalttığını hatırlattı. Belki de kendini yeraltına götürebilirdi. Ya da belki de boğulacaktı. Ama bir şeyler denemek zorundaydı.

ChapTer İLK-BİR

T Planlarla ilgili sorun genellikle ters gitmeleriydi. Aeron'un zindandan kaçabilmesi için ellerini kullanması gerekiyordu. Ama Kelvhan Aeron'un kaburgaları kırılana kadar dövülmesini emretmişti.

ve onu bilekleri arkadan bağlı bir şekilde bir hücreye attılar.

Küçük merhametler için Kuyu'ya teşekkür edebilirdi - çilesi boyunca duygularını kontrol altında tutmayı başarmıştı, böylece eşi endişelenmeyecekti. Artan paniği ona olan bağına da etkilemişti. Onu sakinleştirmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmış ve birkaç kez işe yaradığını düşünmüştü ama kadın endişeyi tetiklemeye devam etti.

Onunla birlikte olma ihtiyacı onu deliliğe sürüklüyordu. Sadece ellerinin serbest kalmasına ihtiyacı vardı, sonra biraz su bulabilir, Forrest'la bağlantı kurabilir ve süvariler gelebilirdi. Prime'ın onu On İki'nin geleceği için isteyip istemediği önemli değildi. O hâlâ bir Muhafızdı. Şimdilik bu yetki alanının bir parçasıydı.

Forrest Aeron'u burada çürümeye bırakmazdı.

Bileğindeki bağları çekiştirdi. Kımıldamıyorlardı, bu yüzden karanlık hücreyi İyi Kutsanmış işaretlerinin parıltısı altında aradı, bağları kesmek için kullanabileceği bir şey aradı. Köşede bir taş vardı. İpi ona sürtmek niyetiyle ayaklarını sürüyerek karşıya geçti ama altındaki zemin gümbürdedi.

Gerildi. Titreşimlere odaklandı. Nereden geliyordu? Bir sarsıntı mı, ayak sesleri mi, yoksa bir savaş mıydı? Yeryüzü onun

Ayaklar. Toprak yuvarlandı. Sonra yerden ince, soluk bir el fırladı, gökyüzüne uzandı.

Kuyu adına ne...?

Sarmaşıklar ve köklerle sarılmış bir yumruk ilkin katıldı ve sonra toprakla kaplı siyah kıvrıkcık bir kafa. *Trix*. Kalbi boğazına fırladı. Bir tavşan gibi yüzeyin altına inmiş, sarmaşıklarını bir yol kazmak ve onu taşımak için kullanmıştı. Geri çekildi, kaburgalarındaki acıdan irkildi. Sonra bacaklarını onun koltuk altlarına doladı, birbirine bağladı ve onu dışarı demirlemek için kalçalarını sıktı.

Üstü başı çamur ve sarmaşıklarla kaplı ama gülümseyerek dışarı çıkmak için onu kullandı. Adamın kollarına atıldı ve ona sarıldı. Kaburgalarındaki ani acıyla nefesi kesildi ama ona gitmesini söylemeyi reddetti. Yüzünü öpücük yağmuruna tuttu, o kadar çok öptü ki göğsüne bir kıkırdama geldi. Ve kum. Sonra arkasına yaslandı ve yüzünü sildi.

Elinde ne vardı?

Başıyla onayladı. Dudakları düzleşti ama bunu ona kaşlarını gösterdi. Kalbi durdu. Onunla tanışmadan önce yazdığı mektuptu bu. Gözlerini onunkilere kaldırdı ve başını iki yana salladı. Hayır. Bunların hiçbirisi gerçek değildi. Lütfen gözlerine bakın.

Bakışları yumuşadı ve şefkatle yanağını okşadı.

"Biliyorum," dedi, imzalayarak. *Kelvhan bana verdi*.

Öfke görüşünü kırmızıya çevirdi. Kelvhan odalarına girmiş, onu ilgilendirmeyen şeylere bakıyordu. Aeron o mektubu uzun zaman önce atmalıydı. *Trix*'in gözlerinin kırmızıyla çevrili olması onu şaşırtmamıştı. Onun lanet olası, aptalca sözleri yüzünden ağladığını düşününce öfkesi kızgınlığa dönüştü.

Kendini rahatlamaya zorlayarak nefes verdi. *Trix* şu anda üzgün görünmüyordu. Onu öpmüştü. Tekrar tekrar. Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi ama *Trix* çoktan elindeki ipi kesmeye başlamıştı ama taş kesmiyordu. Bir alternatif düşünerek elindeki aktarım rün çiziklerini işaret etti ve kaşlarını kaldırarak sorguladı.

İzler yarı yarıya iyileşmişti ama dış hatları muhtemelen görülebiliyordu. Eğer *Trix* onun için tekrar çizebilirse, *Onur'u* çağırmak için manasını kullanabilirdi. Başını salladı. Bunu neden düşünmemişti ki?

Trix küçük bir taşla avucuna saldırdı, aceleyle mümkün olduğunca nazıkçe oydu. İşi bitince onu okşadı ve "*Git*" diye imzaladı.

Aeron gözlerini kapadı, manasını topladı ve rünlere gönderdi. Büyü toplanırken avucu yandı. Kılıcı *Onur'u* çağırdı ve Kuyu'ya lekenin niyetlerini bozmaması için dua etti, ama bozarsa denemeye devam edecekti.

Belki de pes etmeme kararlılığından kaynaklanıyordu, ama *Onur* dediği gibi geldi. Trix, uzun ve ağır bıçak cisimleşirken yolundan sıçradı. Yardım etmek için elinden almaya çalıştı ama sıcak kömür gibi yere düşürdü. Geniş gözleri onunkilerle buluştu. Küfür sözcükleri o kadar net telaffuz ediliyordu ki, Trix onun dudaklarını okudu.

Ne oluyor lan?

Alaycı bir şekilde sırıttı. Büyük olasılıkla mana ile dolduğu için yasak maddelere dokunmayı deneyimlememişti. Kuyu'dan koparılma hissi şok edici, kafa karıştırıcı ve ıstırap verici olabilirdi. Ama bir Gardiyan için değil. İpini *Honor'un* bıçağına yerleştirene kadar ayaklarını sürüyerek ilerledi ve hızlı bir kesikle bağı kesti.

Elleri serbest kaldığında doğruca Trix'in yüzüne gitti, onu kavradı ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Uzun, sıcak, aç bir öpücükten sonra geri çekildi ve "*Suya ihtiyacım var*" diye imzaladı.

Susadın mı? İmzaladı.

Başını salladı. *Forrest*.

Anlayışla başını salladı.

Honor'u eline alarak ağrıyan kaburgalarını sıktı ve zindan hücresinin yanındaki koridoru bir aşağı bir yukarı kontrol etti. Karanlık uzunluk hiçbir sır vermiyordu. Parmaklıklardan geçmek heyecan yaratabilirdi. Forrest'la temasa geçene kadar dikkat çekmemeyi tercih ederdi.

Trix koridorun karşısındaki hücrede bulunan bir şeyi işaret etti. Gözlerini kısarak onun bakışlarını takip etti. Bir kase su. Mükemmel. Ama onu buraya nasıl getirecekti? Çoktan harekete geçmişti, yeteneğini kullanarak bir sarmaşık yarattı ve ona tutunup yakınına sürüklemeyi umuyordu.

Gelen bir sarmaşık değil, sürünen ve tıslayan bir yıldı.

Lanet olası leke. Onu yakasından yakaladı ve

Geri. Ne kadar çabuk dzeltirlerse herkes için o kadar iyi olacaktı. *Honor*'un ucunu yılanın kafasına sapladı ve yılanı saldıramadan durdurdu. Trix ona bakakaldı ve özür dilemeye başladı. Onu omzundan kavradı, çenesini eğdi ve gözlerinin içine baktı.

Sorun yok, diye mırıldandı.

Küçük bir glmsemi verdi ve "*Tekrar deneyeyim mi?*" diye imzaladı.

Çenesini ovuşturdu ve etrafına bakındı. Başka bir seçenek yoktu. Kestiği ip yıpranmış ve parçalanmıştı. Hiçbir işe yaramayacaktı. Ona başıyla selam verdi, daha kötü bir şey olması ihtimaline karşı kılıcını hazırladı ve bekledi.

Trix'in istediğini elde etmesi iki sefer daha sürdü. Daha fazla yılan ve sonra böcek. Ama sorun yaratmadan önce her birini bıçakladı. Sarmaşığı ksenin etrafına sonra, suyu çok fazla bozmamaya dikkat ederek yavaşça kendisine doğru sürükledi.

Kafeslerinin dışına çıkar çıkmaz Aeron parmağından kan çekip suya bıraktı. *Ltften doğruca Forrest'a git.* Nefeslerini tutarak mavi parıltının bir yansımayla dönüşmesini beklediler.

Forrest.

Aeron nefes verdi. Trix'in Forrest'a olanları anlatması için başıyla işaret etti. O beklerken, kardeşinin yüz ifadesi onu gördüğüne sevinmekten derin, son derece karanlık bir kaş atmaya dönüştü. Aeron'un gğşne bir sıcaklık yayıldı. Forrest onun için gelecekti, Prime ne emrederse etsin. Leaf de yle. Sert takım liderinin tam olarak arkadaşları yoktu ama birlikte çalıştıkları yıllar boyunca özellikle elfler arasında bir sadakat duygusu gelişmişti. şimdi İyi Kutsanmış dostlar buradaydı ve On İki'nin içindeki ırk grupları arasındaki o son engel de eriyordu.

Kargalar bile festivale gelmişti. Aeron onları Forrest'ın gönderdiğinden emindi, ne kadar kısa bir süre katılmış olsalar da. Ayinden önce onlarla konuşma fırsatı bulamamıştı ama artık gitmiş olduklarını tahmin ediyordu. Aksi takdirde yokluğunu fark ederlerdi. Ve eğer gitmişlerse, Maebh Sonbahar Sarayı ordusuyla birlikte buraya saldırmak için yola çıkmamış olmalıydı.

Ama bağlantı kesildiğinde Aeron Leaf'in Prime'a ne kadar yakın olduğunu hatırladı. Elli yıl önce, Rush manipüle edildiğinde

ve sonra Jasper on yıl boyunca işkence gördü, Leaf onları kurtarmak için devreye girmedi. Kimse ona Prime'ın planlarını bilip bilmediğini sormamıştı.

Belki de öyledir.

Belki de o da Prime kadar işgüzarın tekiydi. Ve eğer öyleyse, eğer tüm bu durumu lanet olası kehanetin gerçekleşmesi için ortaya çıkması gereken bir şey olarak görüyorsa, o zaman Leaf Aeron'a yardım etmemek için elinden geleni yapardı. Bunu deneyen herkesi durdururdu.

ÇAPTER KIRK İKİ

Trix hücreden kaçmak için Aeron'u toprağın içine götürmeyi teklif etti ama o, lekeyi tekrar ayartmamayı tercih etti. Boğulmadığı için şanslıydı ve itiraf etmeliydi ki birkaç Nefes alamadığı anlar.

Kılıcı ahşap parmaklıkları tereyağı gibi kesmişti. Kadın kılıcın gücü karşısında ağzı açık kalmış, o da metalin, ahşabın gücünü pekiştirmek için kullanılan mananın etkinliğini azalttığını söylemişti.

Bu onun diğer sorusunu da cevaplıyordu - bıçağı tutmanın neden neredeyse canını yaktığını. Onu tutmaya çalıştığı andaki kadar soğuk ve korkunç bir kayıp duygusunu daha önce hiç yaşamamıştı. Aeron bunun Kuyu'dan kesilmesi olduğunu açıklamıştı.

Kristal Şehir'de katkıda bulunduğu şeyin dehşeti bir kez daha kafasına dank etti. Zindandan koşarak çıktıklarında utanç onu zorladı ama bunu zihninden uzaklaştırmak ve iyi şeylere odaklanmak için elinden geleni yaptı. Aeron yanındaydı. İkisi de hayattaydı. Önemli olan tek şey buydu.

Tünelin çıkışındaki ışığı görebiliyorlardı. Trix'in dikkatini titrek bir ses çektiğinde Aeron kılıcını muhafızlara saldırmak için hazırladı.

"Trix? Sen misin?"

İzleri üzerinde durdu ve geçtikleri son hücreye baktı. Gözlerinin karanlığa alışması biraz zaman aldı ama alıştığında da paniğe kapıldı.

Kraliçe Oleana kartal gibi açılmış, kolları tahta kelepçelerle kilitlenmiş, elbisesi kirli, yanakları çökmüş ve solgun bir haldeydi. Onu görünce

durdu, Aeron patinaj yaptı ve geri döndü. "*Durmak yok*" diye imzaladı.

Oleana, diye heceleyerek işaret etti ve ardından hücreyi gösterdi.

Kaşları kalktı ve ruhu şad olsun, geri geldi. Trix onun bir arkadaşını zor durumda bırakmayacağını biliyordu. *Oleana*'nın yakalanması Tian'ın peri ölümleri hakkındaki görüşünden geri dönmesinin nedeni olmalıydı. Bunu Kelvhan yapmıştı.

"Seni ," diye fısıldadı Trix. "Merak etme."

Oleana'nın hıçkırıkları neredeyse Trix'in kalbini kırıyordu. Ama bunun yüzüne yansımaya izin vermedi - birinin güçlü kalması gerekiyordu. Aeron onun için sakın kalmıştı. Bunu *Oleana* için de yapabilirdi.

Aeron parmaklıkları zahmetsizce kesti. Trix direkleri mümkün olduğunca sessizce çıkarmasına yardım etti, böylece muhafızlar alarma geçmedi. Direklerin üzerinden içeri tırmandı, kelepçeleri inceledi ve sonra Trix'e yaptığı o süper zekice şeyi *Oleana*'ya da yaptı. Omuzlarını kavradı ve sakince gözlerinin içine baktı.

Oleana'nın gözleri yaşardı ve "Teşekkürler Aeron ve Trix," dedi.

Atmosferdeki bir dalgalanma onun borcunu işaret ediyordu. Görünmeyen enerji karşısında Trix'in tüyleri diken diken oldu. Aeron ve Trix kraliçeden gelecekte ödenecek bir borç kazanmışlardı.

Aeron, Trix'in tercüme etmesi için bir şeyler imzaladı.

El hareketlerini okuduktan sonra *Oleana*'ya "Bıçaktan uzağa bakmanı istiyor," dedi.

Oleana başını salladı, gözlerini kapadı ve Aeron kılıcını kelepçeye vurdu. Aynısını diğerine de yaptı ve kraliçe duvardan aşağı yığıldı. Onu yakalamak için kılıcını bıraktı.

"İyi misin?" Trix elf kraliçesinin gözlerinin içine bakmak için dizlerinin üzerine çökerek sordu. "Yürüyebiliyor musun?"

Başını salladı, hıçkırarak ağlıyordu. "Beni bulduğunuz için çok rahatladım."

"Biliyorum." Trix ayağa kalktı ve *Oleana*'yı kucakladı. "Artık yanımızdasın."

"Kardeşimi yıllar önce öldürmeliydim. Onun ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanmamalıydım... ya da... daha önce daha iyi sorular sormalıydım... ya da-"

"Suçlama oyunu oynamak hiçbir şeyi çözmez," dedi Trix. "İnanın bana, biliyorum."

"Ama başarısız oldum."

"Başarısızlık yoktur. Sadece başarılar ve dersler vardır."

Birkaç dakika sonra Oleana'nın hıçkırıkları yatıştı ve geri çekildi. "Siz
ikiniz Büyük Ağaç'a girdikten sonra çok mutlu oldum.

ritüeli tamamlamak. Geleceğimizden o kadar emindim ki Kelvhan'la
bir kez ve dek yüzleşmeye karar verdim. Tian'ı zehirlediğini yüzüme
karşı itiraf etmesini istedim. Beni manipüle etti. Bana gerçeği özel
olarak anlatacağını söyledi. Ve söyledi de. Her şeyi itiraf etti.
Hayatlarımızı nasıl mahvettiğini. Entrikalarıyla ağacı nasıl yok
ettiğini. Ve tacı nasıl almayı planladığını. Ama beni tecrit ederken,
beni bayılttı. Uyandığımda kendimi burada buldum. Dışarı çıkmak
için tüm manamı kullandım ama leke, tükenene kadar her çabamı
çarpıttı."

"Manan bitebilir mi?" Trix Aeron'un yararlanması için işaret ederek
sordu.

Ona sadece "*Ah, seni tatlı, tapılası şey, ama anlamıyorsun*" diye
tanımlayabileceği bir bakış attı. Kraliçe de ona bön bön baktı.

"Ne?" Trix işaret ederek söyledi. "Bu geçerli bir soru."

"Evet, sevgilim. Çoğu Fae kaçır. Muhafızlar bile. Krallar ve
Kraliçeler bile."

Aeron onun Kutsanmış işaretlerini göstererek, "*Sen özelsin*" diye
imzaladı.

"Oh." Hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı. Yeni bir şeyler
öğrenmenin heyecanıyla akli başından gitti ama Oleana'nın sesi onu
kendine getirdi.

"Tian?"

Trix'in çenesi sıkıştı. "Biz tutuklandığımızda o da oradaydı. Bunu
durdurmadı."

"Kelvhan ona şantaj yapmış olmalı." Gözleri parladı. "Ama o yaşıyor
ve sözlerime kulak verin: Kardeşim ihanetinin bedelini ödeyecek."

"Önce buradan çıkmamız gerekiyor." Trix'in kalbi yerinden
fırlayacak gibi oldu ve kaçmak için o kadar acele ederken Aeron'a
neden bu kadar hızlı gitmeleri gerektiğini söylemediğini fark etti. Ona
döndü. "Kelvhan Kristal Şehir'deki insanları burada olduğum
konusunda uyardı. Eğer davet ederse

saray arazisine girerlerse, sadece beni almazlar. Ellerine ne geçerse yağmalayacaklar."

Aeron'un yararlanması için bildiği kadarını imzaladı. Tek bilmesi gereken insanların ve tehlikenin gelmekte olduğuydu. Aeron'un bunu anladığını soğukkanlı ve ölümcül bir sakinliğin onun üzerine çökmesinden anlamıştı.

Yoluna çıkan herkes bedelini öderdi.

AERON zindan muhafızlarını çabucak dağıttı. Büyük Yaşlı Ağaç'ın gövdesinin önündeki çimenliğe geri döndüklerinde, Trix sonunda işlerin istedikleri gibi gittiğini hissetti. Forrest'la açık alanda buluşacaklardı. Gece yarısıydı ve ay tepede parlıyordu.

Ama Kelvhan ve korumaları Kristal Şehir'den üç Azrail'le birlikte çoktan oradaydı. Her biri bir tüfek ve diğer silahlarla donatılmıştı. Ve üç kişinin olduğu yerde, bir yerlerde daha fazlası bekliyor olmalıydı. Muhtemelen gölgelerde saklanan keskin nişancılar ve diğer metal fae öldürücü silahlarla. Çimenliğin kenarında fark edilmeden önce Aeron göğüs kafesine bir eliyle vurarak Trix'in ilerlemesini engelledi. O durdu ama Oleana devam etti.

"Oleana," diye tısladı Trix, sesini alçak tutmaya çalışarak. Ama kraliçenin başka planları vardı. Eşinin ağır bir şekilde ağaç gövdesine yaslandığını, göğsünü tuttuğunu ve nefesini tuttuğunu fark etti.

Trix kraliçenin peşinden koşmaya çalıştı, ona yeterince hızlı ulaşabilirse elfin ne yaptığını anlayacağını ve sessizce geri döneceğini düşünüyordu. Ama artık çok geçti. Oleana çenesini kaldırdı ve avazı çıktığı kadar, "Muhafızlar, kardeşimi yakalayın!" diye bağırdı.

Bütün kafalar ona doğru döndü. Bu hareket gölgelerde gizlenen diğer tehlikeleri ortaya çıkardı. İki karanlık silüet öne doğru süzüldü, silahlarını kraliçeye doğrultmuşlardı. Bahar Sarayı'nın boynuzlu muhafızları ne yapacaklarını bilemez halde öne çıktılar.

İnsanlar kraliçelerini tehdit ediyordu. Ama kral ve baş lordu insanlarla birlikte çalışıyordu. Muhafızlar arasında bir şaşkınlık dalgası yayıldı. Miğferli yüzleri Kraliçe Oleana ile

Kelvhan. Trix yaklaşırken onun dağınık ve kirli halini fark ettiklerini görebiliyordu.

Kral Tian'ın sulu gözleri kraliçesine kaydı. Nefes nefese kaldı ve ona doğru uzandı.

"Aşkıım." Eski sesi zayıf ve titrekti. "Bir şeyin yok."

Oleana ona doğru koşarken Trix'in boğazı kapandı ama insanlar ani hareketi bir saldırı olarak algıladı. Ateş açtılar. Trix'in çığlığı gökyüzünü salladı. Kraliçe gövdesine isabet eden darbeler yüzünden sarsıldı. Silahlar ve kurşunlar buraya çok yabancıydı. Oleana bir adım daha atamayıp çimenlerin üzerine yığılana kadar ne olduğunu anlayamadı.

Trix kendini durduramadan ayakları hareket etti. Aeron onu tutmaya çalıştı ama Trix onun elinden kurtuldu. Tek düşünebildiği Oleana'ya ulaşmak ve kanamayı durdurmaktı. Kral Tian tökezledi ve dizlerinin üzerine çöktü, gözleri kocaman, yüzü solgundu. Eşine uzanırken elleri titriyordu.

"Aşkıım... hayır hayır... hayır aşkıım."

Trix avuçlarını Oleana'nın vücudundan fışkıran kanın üzerine vurdu. Ama çok fazla delik vardı. Çok fazla yer.

"Hayır," diye fısıldadı.

Oleana'nın eli arkadaşının yüzüne gitti. Çenesinden aşağı kan damlarken, "Sorun değil sevgilim. Bu şekilde sensiz çok uzun süre kalmayacağım."

Tian gözlerini sıkıca kapadı ve başını salladı. "Hayır. Ölmeyeceksin, aşkıım. Benimle kal. Kalan az zamanımda."

"Tian, sevgilim." Zayıfça yanağını okşadı. Sesi ıslaktı, şırıltılıydı. Gözleri odaklanmamıştı, sağa sola daldı ve sonra onun arkasındaki bir şeye takıldı. "Ağaç."

Burnunu sildi ve omzunun üzerinden baktı. Büyük Mürver Ağacı'nın çıplak dalları arasından ay ışıkları görünüyordu. Ama orada, birkaç dalın üzerine serpilmiş yeni tomurcuklar açmıştı.

Tian merakla Aeron'a baktı. "Bu doğru. Sen kız kardeşimin oğlusun ve Boynuzlu Tanrı'nın yaşayan son torunusun. Sen benim varisimsin, D'arn Aeron. Ben öldükten sonra Bahar Sarayı senin olacak." Sulu gözleri kraliçesine kaydı, kraliçenin gözleri artık cansız bir şekilde hiçbir şeye bakmıyordu. Omuzları çöktü ve sessizce sarsıldı ama

Nefesini içine çekti, bakışlarını çelikleştirdi ve Aeron'a, "Bu uzun sürmeyecek. İnsanlarımıza iyi bak."

Aeron ona kaşlarını çatı, sonra tercüme için Trix'e baktı. Duyguları arasında dönüp dururken unutmuştu, bu yüzden Tian'ın titrek ayakları üzerinde dururken söylediği son sözleri imzaladı. Trix son el işaretini ancak bitirebilmişti ki Oleana'nın vücudundan manabeeze fıskırmaya başladı. Ortamdaki parıltı, ay ışığına eklenerek çimenliğin etrafına rahatsız edici gölgeler düşürdü.

Tian hayat arkadaşını öldüren Azraillere doğru kararlı adımlarla yürüdü. Ve yürümeye devam etti. Bir ayağı diğerinin önünde.

"Dur, yaşlı adam!" diye bağırdı Azrail. "Yoksa ateş ederim."

Trix boğazındaki yumrunun arasından, "Hayır," diye boğuk bir ses çıkardı. Öylece oturup bir başka gereksiz ölümü daha izleyemezdi. Sendeleyerek ayağa kalktı ama Aeron çoktan koşmaya başlamıştı. *Onur*'un üzerindeki glifler parlak bir mavi renkte parlayarak kralı geçti ve onunla gülen Azrailler arasında durdu.

"Senin içinden geçebiliriz Muhafız. Makinemiz için daha fazla yakıt olacaksın."

Her şey ağır çekimde gerçekleşiyor gibiydi. Orakçılar silahlarını küstahça Aeron'a doğrulttular. En kötüsünü düşünen Trix'in kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. İçgüdüsel olarak yeteneğini çağırdı ve sadece eşinin hayatını kurtarmayı düşündü.

Ama yerden katil sarmaşıklar çıkmadı. Yılanlar bile. Kelebekler topraktan çıkıp havalandılar. Kuyu onunla alay mı ediyordu? Bu kadar acımasız bir şey icat ettiği için Trix'in cezası mıydı?

Hayretler içinde kalan Trix'in gözleri yaşlarla doldu. "Şimdi olmaz, Well. Bunu şimdi yapma."

Bir silah sesi havayı doldurdu. Trix içgüdüsel olarak eğildi ve onu korumak için kraliçenin cesedinin üzerine düştü. Neden, emin değildi. Ama elfin -arkadaşının- ölürken kirletilmesini istemiyordu. Aeron'un kılıcının mermileri savururken çevresinde yanıp söndüğünü gördü. Nasıl bu kadar hızlı hareket edebildiği onu şaşırtmıştı. Sürünerek ayağa kalktı, krala ve Aeron'a doğru koşmak, yeteneğine erişmeye çalışmaya devam etmek niyetindeydi.

Biri ağzına ıslak bir bez tıkamış. *Kimyasal yanık*. Bu kokuyu hatırlıyordu. Kaptan'ın kullandığı kimyasalın aynısıydı.

onu kaçışıp Sonbahar Mahkemesi'ne satmadan önce kullandı. Nefes almayı reddetti. Bunun yerine, arkasındaki kişiye dirsek attı ve onu sürükleyen Azraillere doğru hamle yaptı. Temiz havada nefes alabilecek kadar kurtuldu ama faydası olmadı.

Onu çimenlikten alıp, yaptığı portal cihazının beklediğı ağacların karanlığına sürüklediler. Kendi yarattığı bir şeyden hiç bu kadar utanmamıştı. Bir Azrail savaş maskesinin ardından ona kaşlarını çattı. "Buna değsen iyi olur Tinker. Senin yüzünden iyi adamlarımızı kaybediyoruz."

Sonra geçidi çalıştırdı ve onu içeri çekti.

CHapTer İLK ÜÇ

W Aeron Azrail'in tetik parmağının seğirdiğini ve silahının namlusundan çıkan küçük alev patlamasını gördüğünde omzundaki bir yanık ona bir merminin ateşlendiğini söyledi. Şöyle bir baktı

Pazusundaki ince yırtığa baktı; kan akıyordu ama ölümcül bir yara yoktu. Atış onu sadece sıyırmıştı. Ama aynı mermi yanından geçip doğruca King Tian'ın alnına girmiş ve onu anında öldürmüştü.

Ani bir güç dalgası Aeron'un içine doldu ve duyularını artırdı. Hâlâ duyamıyordu ama diğer her şey son derece netleşmişti. Gece gündüz olmuştu. Ses görülebiliyordu. Havanın tadı vardı. Zaman diye bir şey . Yeni hisler altında nefes nefese, yavaşça gözlerini kırıştırarak ne olduğunu anlamaya çalıştı.

Orakçılardan gelen hareket Aeron'un dikkatini çekti. Silahın geri tepmesini, memenin etrafındaki havanın bulanıklaşmasını ve merminin kendisine doğru süzülüşünü fark etti. Aeron mermiyi havada *görebiliyordu*. *Honor*'ı kaldırdı ve yeterince hızlı hareket edebildiği için hayretler içinde mermiye vurdu.

Ne oluyordu?

Ayaklarının altındaki gümbürtü kralın yere iniydi. Kralın etinden hiçbir manabeeze çıkmadı. O ölümlüydü, yani Aeron'un damarlarındaki bu güç bir yerlerde oturmuş, başka bir kralın onu ele geçirmesini bekliyordu.

Başka bir onaya ihtiyaç duyulmamıştır.

Bu Aeron'un kaderiydi.
O yeni Bahar Sarayı Kralıydı.

Ona doğru gelen her kurşunu *Onur*'la savuşturdu. Kurşunlar bıçağın üzerinde şingirdiyor ve kıvılcım çıkarıyordu. Zamanla, ona dakikalar gibi gelen ama onlar için muhtemelen saniyeler olan bir sürede, seken mermileri nasıl hedef alacağını öğrendi. O kurşunları, eşini tehdit etmeye cüret eden, bölgelerine gelip bir kral ve kraliçeyi öldürmeye cüret eden adamlara geri sıktı. Muhafızların manasını mezbahadaki sığırlar gibi kullananlara.

Birbiri ardına, Aeron kendisine doğru daha fazla mermi püskürtülmeyene kadar ateşe karşılık verdi. Ancak o zaman zaman geri süzüldü ve duyuları köreldi. Gece yeniden gece oldu. Sesler görünmez oldu. Gözlerini kısarak yeni düşük ışığa alışmaya çalıştı ama her yerde garip bir titreme vardı. Yeteneğindeki bu değişikliğe alışması gerekiyordu. Jasper, Seelie Yüce Kralı olduğunda da benzer bir güç titremesinden bahsetmişti. Ada ile çiftleştikten sonra bedenini bir portal olarak kullanmayı öğrenmişti.

Aeron'un güçlerinin bu şekilde evrimleşmesi mantıklıydı. O aynı zamanda bir kraldı ve İyi Kutsanmış bir insanla çiftleşmişti.

Yorgunluktan nefes nefese kalan Aeron, ölü olduklarından emin olmak için ölü insanları botlarıyla tekmeledi. Trix'in güvenliği her şeyden önce geliyordu. Döndü-Hayır!

Parlak ışık uzay ve zamanda bir delik açtı. Bir geçit açılmıştı ve şimdi kapanıyordu. Her zamanki elektrik yırtılmasını duymamıştı. Aeron kalçalarına güç pompaladı ve koşmaya başladı. Bu yeni gücü çağırdı ve ona cevap vermesi için yalvardı ama zaman onun için yine yavaşlamadı.

İnsanlar Trix'i geçide doğru sürüklediler. Aeron çimenliğin yarısına gelmeden kapı kapandı.

KELVHAN ÖLMÜŞTÜ. Aeron bundan kendine pay çıkarmak isterdi ama bölgelerine davet ettiği insanlar onu da öldürmüştü. İster

kurşunun onlardan mı yoksa Aeron'dan mı geldiğini asla bilemeyecekti. Ve umurunda da değildi. Tek istediği Trix'i bulmaktı.

Aeron odasındaaydı, Kelvhan'ın bıraktığı enkazı karıştırıyor, notlarında cihazının nasıl çalıştığını açıklayabilecek bir şeyler arıyordu. Uzak bir ihtimaldi ama kaybolduğunda aklına gelen ilk şey bu olmuştu. Uzaklarda bir yerde, aralarındaki bağ sayesinde onu hâlâ hissediyordu. O yaşıyordu.

Forrest, Leaf ve bir avuç Muhafız yardıma geldi. Çok geç, diye düşündü acı içinde, onlar odasına doğru ilerlerken. Kederini içine çeken Aeron akranlarıyla yüzleşti.

Thorne ve Indigo odanın dışındaki boynuzlu muhafızlara ters ters baktılar. Muhafızlar Aeron'un etrafında dolanmış, onun yeni kralları olduğunu kabul etmesini istiyorlardı. Ama o yapamadı. Zihni duyguların ve eşini bulma ihtiyacının bulanıklığı içindeydi.

Aeron belli belirsiz Leaf'in kendisiyle konuşmaya çalıştığını fark etti ama tek bir kelime bile anlamadı. Hayal kırıklığı vücudunda kabardı. İnsanların bunu anlaması neden bu kadar uzun sürüyordu? Leaf'i duvara doğru itti ve takım lideri kaşlarını çatarak onu karşıladı. Sonunda Leaf diğerlerine bir şeyler bağırdı. Forrest elinde bir notla Aeron'un arkasından geldi:

Ne oldu?

Aeron dişlerini sıktı ve Leaf'i serbest bıraktı.

Trix hayatına girmeden önce, ekibinin onu anladığını düşünüyordu. Ama o olmadan, daha önce olduğu gibi bocalayan biriydi. Trix'e ihtiyacı vardı. Onu özlüyordu. Onun yanında kendini normal hissediyordu. Daha az yük. Bu ironiye acı acı güldü. Başlangıçta duyduğu korku - onunla birlikte olmamak için bahanesi- ona yük olmak istememesiydi. Ama onsuz olduğu şey buydu.

Onu bulana kadar, lanet olası bir yük gibi iletişimini yazmak zorunda kalacaktı. Bir kalem buldu ve cevap verdi,

İnsanlar geldi. Onları öldürdüm ama Trix'i kaçırdılar.

Tam onu bir portaldan geçirdiklerini ki Leaf'in portal yaratmakta usta olduğunu hatırladı. Onları manasıyla yaratabilen hayattaki tek fae oydu - yaşla veya Aeron'un az önce aldığı gibi bir ondalıkla gelen bir beceri. Bu fark ediş Aeron'un Leaf'e güvenmemesine neden olan bir başka küçük gerçektir.

Elf Tarikat'a Aeron ve Forrest'tan biraz önce katılmıştı. Yaşlı olmadığını söylemişti. Ama bir şey akla yatkın değildi.

Durum ne olursa olsun, Leaf bir geçit kapandıktan sonra geride kalan enerjinin izini sürerek onu orijinal hedefe doğru yeniden açabilirdi. Belki de Trix'i bulabilirlerdi.

Ona aitti.

AERON FORREST'A YAZMIŞ.

Daha ne kadar sürecek?

Dışarıda, çimenlerin üzerinde, Leaf'in insanların açtığı geçidin geride bıraktığı izi açmaya çalışmasını izliyor ve bekliyorlardı. Trix kaybolalı bir saatten az olmuştu ama sanki bir ömür gibi gelmişti. Guardian savaş teçhizatına geri dönmüştü, *Honor* elindeydi ve diğer taraftaki herhangi bir tehditle yüzleşmeye hazırды.

En büyük korkusu Trix'i Kristal Şehir'e götürmeleri idi. Orada Aeron da insanlar kadar güçsüz olacaktı. Trix'i geri alma şansı çok azdı, tabii şehre topyekûn bir saldırı düzenlemediği sürece. Ama Tian'ın son sözleri Aeron'a insanlarına göz kulak olması yönündeydi. Onları kesin bir ölüme zorlamak bu olmazdı.

Forrest Aeron'un notunu okudu ve omuz silkti. Aeron'un omzuna vurdu ve sıktı. Bir şeyler söyledi ve Forrest yazana kadar Aeron ona kaşlarını çattı:

Onu geri getireceğiz.

Biliyorum, Aeron geri imzaladı.

Forrest'in kaşları havaya kalktı ve Aeron'un ellerini işaret etti. Aeron açıklamasını yazmak yerine, tüm fae'lerin zaten bildiği, evrensel olarak anlaşılan işaretler *olan özür dilerim* ve *teşekkür ederim'i* imzaladı. Forrest Aeron'un artık iletişim kurabildiği bir dili olduğunu fark edince ikiyle ikiyi bir araya getirdi.

Forrest yazdı:

/Bana öğretmek zorunda kalacaksın.

Aeron başıyla onayladı, Forrest'in ilgisinden içten içe memnun olmuştu. Forrest öğrendiyse, Melody de öğrenebilirdi. Ve eğer öğrenirse...

Birden bir kişinin ne kadar etkili olabileceğini fark . Trix'in fikirleri orman yangını gibi parlıyor ve yayılıyordu. Kendini çok küçümsüyor, icadının dünyayı nasıl etkileyebileceğini göremediği için eksikliklerini suçluyordu. Ama aynı parçası büyük bir değişim yaratma potansiyeline sahipti. Eski hayatında başkalarının aceleci ve yanlış bilgilendirilmiş yorumlarının kendine olan güvenini ve değerini etkilemiş olmasından nefret ediyordu. Ama ona ulaşmak için toprağın altına girmeyi başka kim düşünebilirdi ki? Başka kim balıklama atlayabilirdi ki?

Başka kim ona iletişim kurmayı öğretmek için zaman ayırabilirdi ki, işitme duyusunu geri kazanacağı için bunun bir anlamı olmadığını söylediğinde bile?

Ona ne kadar özel olduğunu söylemesi gerekiyordu. Onu kollarına almaya ihtiyacı vardı.

Bakışlarının, Leaf'in geçidin olduğu yerde volta attığı yere kaymasına izin verdi. Yaprak'ın elleri sanki görünmez bir duvara dokunuyormuş gibi ara sıra havada hareket ediyordu.

Çimenlikteki hareketlilik herkesin dikkatini çekti. Kılıçlar ve silahlar ortaya çıktı, saldırmaya hazırıldılar. Ancak gölgelerin arasından eşi Silver ve Violet ile birlikte çıkan sadece Shade'di. Her iki dişi de Muhafız savaş kıyafetleri gibi deri kıyafetler giymişti ama metal yoktu.

Yardıml etmek için mi buradalar?

Yüz ifadeleri buna inanmak için biraz fazla panikliydi. Forrest kâğıtta hızla bir boşluk bulup yazmaya başladığında Aeron'un kanı dondu.

*Maebh ve Sonbahar Mahkemesi Tarikat'a saldırıyor.
Başbakan hepimizi geri istiyor.*

Aeron'un aklı yanlışlıkla zırhlı en büyük kardeşiyle kan bağı kurduğu zamana gitti. Tarikat'ın üzerine yürüyor olmalıydılar. Ve neden olmasın? Maebh Tarikat'tan nefret ediyordu, özellikle de Rory'yi ona geri getirme pazarlıklarını yerine getirmedikleri için. Neden şimdi saldırmıyorlardı ki? Leke hâlâ tahribat yaratırken ama mana kullanma yeteneklerini tamamen ellerinden almamışken. İnsanlar manaları için Muhafızları seçerken neden şimdi saldırmadılar? Maebh kirli işlerini yapmak için Sonbahar Sarayı'nı kullanıyordu.

Forrest yazdı:

Annemle konuşacağım.

Hayır. Aeron o anı tam olarak hatırlayamıyordu. Kesin bir neden de söyleyemezdi. Ama arkasında kemirici bir boşluk bırakana kadar Trix'in kalbinde ne kadar yer kapladığını asla bilemezdi. O boşluğu tekrar doldurmak için her şeyi yapardı. O her şeyden önce gelirdi. Her zaman.

Ve yoluna çıkan herkesi parçalara ayırırdı. Kardeşini bile.

Forrest, Aeron'un gözlerindeki katı kararlılığı gördü ve duraksadı. Yutkundu. Sonra şöyle yazdı: Ya da *eşini bulmak için seninle gelirim.*

Açıklığa parlak bir ışık yayıldı. , Leaf'in izi işe yaramıştı. Bir geçit açtı ve Aeron nefesini tutarak bunun da diğer her şey gibi zayıflatıcı lekeden etkilenmemesi için dua etti. Geçidin ötesindeki hedef netleştğinde, Aeron tüm bunların Kuyu'nun planının bir parçası olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı.

Tarikat'a açıldı. Demogorgon ve Sonbahar Sarayı ordusunun saldırdığı yere. Trix ve küçük insan birliğinin ortada sıkışıp kaldığı ve hayatları için savaştığı yere.

ÇAPTER KIRK DÖRT

Trix bir savaş alanına sürüklenmişti. Çimenlik bir alana inmişlerdi, etrafları sarılmıştı. Aynı anda pek çok şey olmuştu. Yönünü bulmak için mücadele etti. Vahşi bir hayvan çığlık attı.

gece gökyüzünde. Atların üzerindeki zırhlı askerler bir taraftaydı, toynakları çamurda gümbürdüyordu. Deri giysili muhafızlar ise diğer taraftaydı ve silahlarını çıkarmışlardı. Azraillerin seslerini ayırt edebilmesi için aklının başına gelmesi birkaç dakikasını aldı.

"Kahretsin, neredeyiz?"

"Geçidin bizi hava gemisine geri götürmesi gerekiyordu."

"Bu bir gemi değil, sık suratlı."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Azrail maskesini çıkardı. Trix'e dik dik baktı, "Makinene ne yaptın?"

Portal çalışmadı mı? Hayır. Portal değil. Başarısız olan onun makinesi değildi. Yakıttı. Lekeydi. Trix gülmek istedi. Başlangıçta amaçladıklarından farklı bir yere varmışlardı.

"Sizi lanet olası aptallar," diye haykırdı. "Kuyu'da bir leke var.

Büyüyü çarpıtıyor."

"Büyü mü?" diye bağırdı içlerinden biri. "Nero bunun bilim olduğunu söyledi."

Omuz silkti. "Hâlâ anlayamadığımız büyü bir maddeye dayanan bilim."

Grubun yüzünde hüznü bakışlar belirdi ama bir plan yapacak zamanları yoktu. Alanın bir tarafından bir savaş borusu duyuldu. Dört nala koşan toynaklar gürleyerek yaklaştı ve toprağı gümbürdeterek otları ve çamuru havaya kaldırdı. Kanatlı Muhafızlar gökyüzüne çıktı.

Şekil değiştirenler kıyafetlerini parçaladı ve canavarlara dönüştü. Atlılar her iki taraftan da onlara doğru geliyordu.

Bir zamanlar Trix'in varoluşunun felaketi olan leke, artık onun kurtarıcısıydı... belki de. *Eğer* bu fırsatı kaçmak için kullanabilirse.

Bekle.

Reaper zeplin demiş miydi... gemi değil, sudaki tekne gibi mi? Trix zeplin tarzı araçlar için prototipler üzerinde çalıştıklarını biliyordu ama üretime geçtiklerini fark etmemişti. Gökyüzünü taradı ama etraflarında çoktan düşmüş fae cesetleri bırakmış olan yüzen manabeeze'lerin ötesini göremedi. Kirliliğin ve ışıkların diğer her şeyi bastırdığı bir şehirde yıldızları görmeye çalışmak gibiydi.

Savaş başlamıştı. Parlayan toplar gökyüzüne ters düşen yıldızlar gibi fırladı. Ölü Fae'ler. Çığlıklar. Bağırışlar. Kan donduran çığlıklar. Boynunun arkası uyarı ile karıncalandı ve tehlikenin nereden geldiğini anlayamadı. Her taraftan geliyor gibiydi.

Bu çığlık geliyordu?

Oradan çıkması gerekiyordu.

Orakçılardan biri serseri bir insanımsı tarafından suratından vurulduğunda eline bir fırsat geçti. O insanımsı her neye aitse, hafızası ona isabet ettiği için enerjiyle sarhoş olurken silah sesleri çılgınca yayıldı. Trix yere düştü ve ellerini toprağa koyarak yeteneğini çağırmaya niyetlendi. Yılanlar gelse bile umurunda değildi. En azından bu onların dikkatini daha da dağıtacak bir şey olurdu.

"Savaşın burada olmaması gerekiyordu," diye bağırdı bir başka Azrail gürültüyü bastırmak için. "Nero olacağını söylemişti."

Ani hırıltısı Trix'in başını kaldırıp soluk soluğa kalmasına neden oldu. Boynundan keskin ve kanlı bir şey fırlamıştı. Gözleri dehşet içinde açıldı. Ağzından kan damlıyordu. Keskin şey geri çekildi ve Azrail yere yığıldı. Aeron arkasında duruyordu, yüzü yapışkan koyu lekelerle kaplıydı.

"Aeron!"

Ona doğru koşmak için ayağa fırladı ama adam *"Yere yat"* diye işaret etti.

Tehlike hâlâ etrafını sarıyordu. Her zaman tetikte olan eşi, onu kaçıran insanları o soğukkanlı, sakin ve ölümcül doğramaya devam etti. Trix bunu yapmamalıydı.

gölümsüyordu. Ölüm mutlu olunacak bir şey değildi. Ama değildi. Vücudu, eşinin onu bulmasına sevinerek tepki .

Aeron onları da perileri ve zindan muhafızlarını hallettiği kadar çabuk halletti. Sonra döndü, kızın saçlarını avucunun içine aldı ve hızlı, kavurucu bir öpücükle kızın ağzını kaptı. O küçücük anda savaş yoktu, ses yoktu, kan donduran çığlıklar yoktu. Birini onun kadar yoğun sevdiğinizde, o kişi sizin tüm dünyanız haline gelir. Trix'in sadece onun için gözleri vardı.

Yüzüne imzaladı. *Acı mı?*

Yutkundu. Şimdiye kadar onu özlemek bunu on yapmıştı. Ama o buradayken - işaret parmağını başparmağına dokundurdu. *Sıfır*.

Burun delikleri, içinde çağılayan duygu dalgasını çalışıyormuş gibi alevlendi. Ama o bunu hissetti. Kendisinin ona ihtiyacı olduğu kadar onun da kendisine ihtiyacı olduğunu biliyordu. Başını sallayarak etrafına baktı, savaşa göz attı ve fae'lerin birbirleriyle nasıl dövüştüklerine bakarak tiksintiyle başını salladı.

Gel, diye imzaladı ve onu kolundan tutup sahanın karşısına geçirdi. Yollarına çıkacak kadar aptal olan herkesi engelledi ve savuşturdu. Eğer birinin geldiğini görmezse, kız onu çekiştiriyordu. Her seferinde ona güveniyor, verdiği haberlere hemen karşılık veriyordu. Sonunda Tarikat'ı çevreleyen duvara ulaştılar.

Kapının ilerisinde Melody'nin platin sarısı saçlarını gördüler. Forrest onun önünde duruyordu, savaşmaya hazırdı. Ama o bir savaşçı değildi. Burada ne işi vardı? Aeron onu duvar boyunca kendilerine doğru çekti. Onlar yaklaşırken, Trix Silver'ın elinin Melody'nin üzerinde olduğunu gördü, yüzü çoktan yeşilin solgun bir tonuna bürünmüştü.

Trix farkına vararak, "Lekeyi temizliyor," diye mırıldandı. Silver'ın içinde sadece küçük bir miktar sifonlama gücü vardı. Muhtemelen tek bir saldırı için yeterliydi. Shade öfkeli görünüyordu, eli Silver'ın üzerindeydi, çok hastalanırsa onu geri çekmeye hazırdı. Eğer bu kadar gerekliyse Melody'nin hediyesi neydi?

Melody ağzını açtığında Aeron ona döndü. Ellerini Trix'in kulaklarına vurdu, tam o sırada kutsal olmayan bir titreşim havayı kiraladı ve Aeron'un yaptığı küçük bloktan geçmeye çalışarak Trix'in kemiklerini deldi.

Ellerinin arasından Melody'nin tek kelimesini duydu: "DUR."

Trix'in vücudundaki her hücre durmak istiyordu. Donmak. Efendisini dinlemek ve hiçbir şey yapmamak. Ama Aeron'un küçük koruması bir şekilde dürtünün en kötüsünü engellemişti. Hâlâ ciğerlerini hareket ettirebiliyordu. Nefes alabiliyordu.

Saniyeler sonra Aeron ellerini indirdi. Arkasına baktı ve Trix'in de gördüğü şeyi gördü. Sahadaki herkes, ister fae ister insan olsun, sanki müzikli heykel oyunu oynuyormuş gibi durmuştu. Silver'ın eli Melody'den ayrıldı. Bacakları büküldü ve Shade onu kollarının arasına aldı.

O kıpırdamadan önce Silver kasılmaya ve kusmaya başladı, gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi.

Şöyle bir baktı, Aeron'un bakışlarını yakaladı ve başını salladı. Sonra vampir kanatları fırladı ve eşiyile birlikte gökyüzüne fırladı. Trix'in eli kalbine gitti, Silver'ın iyi olmasını umuyordu. Bu, Trix'e verdiği tepkiden daha kötüydü. Yakın olan diğer Muhafızlar Melody'nin gücünü engellemek için kullandıkları her şeyi kulaklarından çıkardılar.

Beyaz tüylü kanatları, beyaz kıvrıkcık saçları ve kusursuz kahverengi teni olan bir kadın gökyüzünden düştü. Mavi elbisesi dalgalanıyordu. Leaf'e doğru ilerlerken yüzünde sert bir ifade vardı.

"?" diye bağırdı.

Yaprak Trix ve Aeron'a baktı, sonra bakışlarını tekrar kanatlı dişiye kaydırды. Trix onun Kuyu Tarikatı'nın Başı olduğunu, kendini taşıyışındaki asil ve yetkili tavırdan tahmin etti.

"Delphinium'da," diye cevap verdi Yaprak sertçe. "Ama şimdi buradayım. Hepimiz buradayız ve saldırıyı başarıyla durdurduk."

Başka bir deyişle, onun düğümlenmesine gerek yoktu. Ama çok erken konuşmuştu. Gökyüzünden üç siluet daha indi. İnip Prime'ın etrafında toplandıklarında, yakınlardaki herkes sanki onlardan bir hastalık kapacakmış gibi birkaç adım geri çekildi.

Trix neden olduğundan emin değildi. Hastalıklı görünmüyorlardı. Ama insan değillerdi. Üçü de uzun boylu, kıvrak ama güçlü yapıydı. Melek yüzlü iblisler gibi yırtık pırtık drakon kanatlarının üzerinde inmişlerdi. Hepsi de Muhafızlarla aynı deri üniformayı giyiyordu ama hiçbiri

yıpranmış ya da kullanılmış gibi görünüyordu. Uzun, ipeksi siyah saçlı biri Leaf ve Prime'a doğru adım attı.

ÇAPTER KIRK BEŞ

Leaf yüzlerce donmuş fae ile dolu alana baktı. Melody'nin kontrol edici sözünün ne kadar süreceğinden ya da etkilediği kişileri öldürüp öldürmeyeceğinden emin değillerdi, bu yüzden Hızlı hareket et. Başbakan'ın hayal kırıklığı için zamanı yoktu.

Zaten ona çok fazla güveniyordu. Dişinin durması gerekiyordu. Tekrar konuşmak için ağzını açtı ama adam avucunu havaya kaldırdı, sonra uzaklaştı ve Melody konuştuğunda kulaklarını kapatacak kadar akıllı olan Muhafızlara emirler yağdırdı.

"Aval aval bakmayı bırakın," diye bağırdı. "Oraya gidin ve kılıçlarınızı düşmana saplayın. ŞİMDİ!"

On İki kişilik kadrodaki üç karga şekil değiştiricinin yüzündeki vahşi sırıtışı görmemiş gibi yaptı. Öldürmeyi çok seviyorlardı. Kargalar hareket eder etmez diğerleri de harekete geçti. Forrest bazılarını itti ve Yaprak'a doğru yürüdü.

Forrest, "Hayır! Onları öldürmemeliyiz," dedi. Kulak misafiri olan Muhafızlar tereddüt etti. "Ya Maebh'in emirlerini yerine getirmeye zorlanmışlarsa?"

"Forrest," diye azarladı Leaf. "Bu kadar saf olma. Annenle bir anlaşmaya vardığın için onun masum olduğunu düşündüğünü biliyorum. Ama masum değil. Kapımıza dayandıklarını hatırlatmama gerek var mı, tam tersi değil."

Konuşurken orayı işaret etti, ancak Başbakan bileğini parmaklarının arasına aldı ve ona ters ters baktı.

"O haklı. Öldürmek yok."

"Neden?"

Legion bir adım öne çıktı, Varen de onun yanındaydı. "Çünkü o zaman onların planına hizmet etmiş oluruz."

Yaprak irkildi, sesin kafasının içinden mi yoksa yüksek sesle mi geldiğinden emin değildi.

Sluagh'ı asla anlayamazdı.

"Onlar mı?" Yaprak sordu. "Kim onlar? İnsanlar mı yoksa Maebh mi?"

Yaprak gözlerini kısarak karanlığa baktı. Maebh de diğerleri gibi donmuş halde dışarıda mıydı? Peki ya Demogorgon? Canavarın da herkes gibi bir heykele dönüştüğüne inanmakta zorlanıyordu. Diğer tüm saldırılardan, hatta metalden bile kayıyor gibiydi.

"Bunu görülerinde gördün mü?" Yaprak Varen'e sordu. Sluagh'ın anlamsız, kâbus gibi gözleri kırışıyordu ve doğrudan Leaf'in zihnine cevap verdi.

Yakın ve uzak savaşlar gördüm.

Yaprak'ın dudaklarından sinirli bir hırıltı döküldü. Kuyu adına bu ne anlama geliyordu? Aleksandra'ya ters ters baktı. "Ya Dawn ya da Clarke? Onlar ne gördü?"

Lekeyi temizlemenin yollarını aramakla o kadar meşguldü ki, Prime'in olağan entrikalarından haberdar olamamıştı. Ona bakarken çenesinin sıkılmasından, ona verecek iyi bir cevabı olmadığını anladı.

Sorun, Clarke ve diğer Kahinlerde olduğu gibi, Nero'yu çevreleyen olayların genellikle eksik olmasıydı. Bu nedenle Clarke ona Boşluk lakabını takmıştı.

Aeron grubun içine doğru itti. Elleriyle sadece arkadaşının anlayabileceği bir şekilde işaret etti. Kıvrık saçlı kadın tercüme etti ve "Prime'in bir kehanet yüzünden sizi durdurmak istediğini düşünüyor," dedi.

Leaf'in saldırganları öldürmesini engellemek mi? Leaf'in bakışları Aleksandra'ya, yani Prime'inkilere kaydı ve Trix'in sözleri doğruymuş gibi beyaz kirpikli gözlerinin parladığını gördü.

"Haklılar mı?" Yaprak homurdandı. "Bu da senin komplolarından biri mi?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Başbakan. "Önceden söylenenlerin sonuna geliyoruz. Bu leke aynı zamanda gelecek vizyonları üzerinde de karanlık yaratıyor. Boşluk ile birleştiğinde, her şeyi engelliyor ya da bize yanlış gelecekler veriyor."

"Orijinal kehaneti görmek istiyorum," Yaprak. "Bütünüyle."

"Bu mümkün değil," dedi.

"Neden mümkün değil?"

"nk bende yok."

"O zaman kim biliyor? Nerede o?"

"Jackson Crimson onu kilitledi. Sadece o geri getirebilir." "Ama o öldü."

Durdu, düşündü ve sonra, "Onun anılarını deneyimlemenin bir yolu var," dedi.

"Bunun için vaktimiz yok," diye hırladı Cloud, hançerini parmaklarının arasında ustalıkla çevirerek. "Onları öldürebilir miyiz, öldüremez miyiz?"

Yaprak'ın bakışları Prime ve Varen arasında gidip geldi, sonra gözlerini gece gökyüzüne kaldırdı ve başını salladı. Etrafı delilikle çevriliydi. Bakışlarını indirdiğinde şöyle dedi: "Sonbahar Sarayı'na bir portal açacağım. Her Muhafız askerleri buradan taşıyacak ve kendi topraklarına bırakacak. Melodi'nin sözü etkisini kaybetmeden önce bunu çabucak yapın. Nefes alamadıkları için ölürlerse, bu onların suçu. Eğer kalplerine kılıç sapladığımız için ölürlerse, bu bizim suçumuz. ldrmek yok."

Prime onun geçidi açmasını beklemedi. Sluagh da beklemedi, bu da Leaf'in şüphesini artırdı. Bir şeyler saklıyorlardı, en az Prime kadar karışıyorlardı ama gizli çıkarları için.

Bu rtl gizlilik ve kr krne güvenle işi bitmişti. Ama henüz ayrılamazdı. Rubrum şehri'ne bir portal açmak zorundaydı.

Bulut, omzunda donmuş bir Sonbahar Sarayı askeriyle geçide ilk varan kişiydi. Ancak elinden bir şerit kan damlıyordu... hançer hâlâ elindeydi ve bir şekilde yarısı askerin kalçasına saplanmıştı. Cloud, Leaf'in ona baktığını fark etti ve omuz silkti.

"Ayağım kaydı," dedi, yüzü donuklaşarak.

River başka bir donmuş askerle Cloud'un arkasından geldi ama manyak gibi sırtttı. "Ben de kaydım."

"Emir verdim," diye bağırdı Yaprak. "ldrmek yok.

Onları takip edin." "Yoksa Başbakan mı emir verdi?"

"Fark eder mi?"

Cloud'un ikinci kez umursamazca omuz silkmesi alaycı bakışlarıyla çelişiyordu. Leaf'in karga değiştiriciyi geçitten aşağı düşürmemek için kendini sıkıca tutması gerekti. Dikkatini dağıtmaya karar verdi.

"Konsey toplantısı bundan sonra tapınakta," diye homurdandı Yaprak. "Bence hepimizin bu kehanetin ayrıntılarını öğrenmesinin tam zamanı."

"Anlaştık," dedi Cloud ve portaldan geçerek Rubrum Şehri'nin dışındaki bir alana doğru yürüdü. Leaf'in planladığı yer tam olarak burası değildi ama yeterince yakındı.

Görevinin gereklilikleri onu sıkıştırdıkça şakaklarını ovuşturdu. Bazen her şeyin canı cehenneme deyip ortadan kaybolmak istiyordu. Kendini tekrar törensel göle bırakmak, tüm bu Kuyu tarafından kutsanmış insanlar gibi başka bir zamanda yüzeye çıkmayı ummak. Ama Kuyu'nun bu dünyaya bir şans daha vereceğinden şüpheliydi. Eğer bu dünyanın sakinlerinin onu ikinci kez mahvetmesini engelleyemezlerse, bildikleri hayat sona erecekti.

Eğer başarısız olurlarsa, geri dönüşü olmayacaktı.

Bulut'u bir Muhafız akını takip etti. Tüm Sonbahar Sarayı askerlerini ortadan kaldırmak zaman alacaktı ama Leaf daha fazlasını ortadan kaldırdıkça ordunun büyük olmadığını fark etti. Bu kesinlikle kazanmak için yapılan bir saldırı değildi. Bu Fae'ler kesilecek kuzulardı. Kurbanlar. Belki de Maebh'in planı buydu - Elphyne'in içinde bulunduğu tüm kaos ortamında, Düzen hala tüm faeler için savaşı tek varlıktı. Elphyne'in bölünmesini istiyordu, böylece içeri girip kontrolü ele geçirebilecekti. Düzen'in temsil ettiği her şeyi yıkmak istiyordu.

Ya Tarikat bu insanları katledecek ve Maebh bunu bir şekilde Unseelie amacına çevirecek ve intikam için daha fazla insanı bayrağına toplayacaktı. Ya da Melody gücünü kullanmasaydı, küçük ordu Tarikat'ı ciddi şekilde tüketecek, hatta belki de ortadan kaldıracaktı. Eğer Silver sağlığını feda etmeseydi, sonucun ne olacağını kim bilebilirdi ki?

Bulut geri döndüğünde Yaprak, "Gölge nerede?" diye sordu.

Bir Konsey Üyesi olarak Shade'in de toplantıya katılması gerekiyordu.

"Biliyorsam ne olayım." Cloud, sorduğu için aptalmış gibi Leaf'e ters ters baktı. "Amcığı kırbaçlanmış ve muhtemelen insanını emziriyordur."

"Kabalaşmaya gerek yok, D'arn." Ama Yaprak'ın bir kısmı aynı fikirdeydi. Onikiler'in durumu iğrençti. Eğer hepsi çiftleşmemiş olsaydı

başlangıçta amaçlanan, o zaman yüzde yüz çalışıyor olacaktı. Leaf'i Tarikat'a çeken şey, çiftleşme ya da eşleşme beklentisinin olmamasıydı.

Bu saldırı asla gerçekleşmezdi.

Leaf Aeron'un yedek listesini ilk okuduğunda, bunu On İki'deki tüm çiftleşmiş Muhafızlar için bir listeye dönüştürmeyi düşünmüştü. Cloud'un da aynı fikirde olacağından emindi. Bu da zaten hareketi destekleyen iki konsey üyesi demekti.

Ne kadar çok düşünürse, o kadar cazip .

Bulut'un kirpikleri aşağılayıcı bir şekilde aşağı indi. Yaprak'ı kokladı, sonra burnunu sildi, alay etti ve Sonbahar Sarayı ordusunu toplamaya devam etti. Yaprak bu bakışı biliyordu. Bu, Bulut'un Leaf'in oraya girip yardım etmek yerine etrafta dikilip emir yağdırmasını sessizce eleştirmesiydi.

Ancak ekip lideri ve konsey üyesi olarak, bu organizasyonun sorunsuz bir şekilde işlemlerini sağlamak Leaf'in göreviydi. Ayrıca, portalda kalmak zorundaydı. Eğer mana beslemeyi bırakırsa, portal kapanırdı. Sorumluluğun zincirleri vardı. Daha aktif olmak istiyordu ve hareketsiz kalmak zorunda olmasından nefret ediyordu. Ama Cloud'a bu zevki tattırmayacak ve bunun yüzüne yansımaya izin vermeyecekti.

Aeron ve yeni arkadaşı yaklaştığında, Leaf başına gelecekleri bilse de bu erteleme için minnettardı. Aeron'un gözlerindeki acı ifadeye bakılırsa, değişim listesini görmüştü. Şimdi tek fark, ikisinin de nedenini biliyor olmasıydı.

Trix, "Aeron sana bir şey söylememi istedi," dedi.

"Dinliyorum."

"Spring Court'ta ilginç bulabileceğiniz eski günlükler buldu. Günlükler..." Trix durakladı ve arkadaşının el dilini bitirmesini bekledi. "Jackson Crimson adında biri."

Yaprak'ın kulakları diken diken oldu. "Bahar Sarayında ne yapıyorlar?"

"Bilmiyor. Sadece Crimson'ın lekeyi nasıl temizleyeceğini bildiğini düşünüyor."

Yaprak'ın bakışları Aeron'a kaydı. "Cevabı zamanla bulabileceğini mi düşünüyorsun?"

Trix tercüme ettikten ve Aeron da işaretle cevap verdikten sonra, "Crimson'ın bildiğini düşünüyor... ve belki de Prime cevapların nerede yattığını biliyordur," dedi.

"Kehanet," dedi Yaprak çenesini ovuşturarak. "Aleksandra kendisinde olmadığını ama Crimson'ın anılarını deneyimleyerek onu nasıl bulacağını bildiğini söyledi. Belki de daha fazla günlüğün saklandığı bir yer vardır."

"Katılıyorum," dedi Trix, gözleri arkadaşının ellerindeydi. "Aeron lekenin Maebh'in suçu olduğuna dair bir teorisi olduğunu söyledi. Ve günlükte bunu destekleyecek daha çok şey var. Günlüğü sana verecek."

Leaf bakışlarını yeni Bahar Sarayı Kralı'nın üzerinde gezdirdi. Muhtemelen Leaf'in haftalar önce Prime için başlattığı listeyi bulmuştu ama yine de Tarikat için lekeyi temizlemek üzere çalışmaya devam etmişti. Seelie Yüce Kralı olduğundan beri Muhafızlık görevlerini tamamen ihmal eden Jasper'ın aksine, Leaf Aeron'un aynı şeyi yapacağını düşünmüyordu.

Trix'in tercüme edeceğini bilen Leaf Aeron'a, "Sen iyi bir Gardiyansın," dedi. "Seni özleyeceğiz."

ÇAPTER KIRK ALTI

I Sonbahar Sarayı askerlerini Tarikat'ın önündeki tarlalardan temizlemek tam bir gün sürdü. Alacakaranlık çökerken, Yaprak tapınağın merdivenlerinden yukarı çıktı, zihni karmakarışık ve vücudu ağrıyordu. Elindeki

pozisyonu ve geçidi bütün gün açık tutmak yorucuydu ama bu konsey toplantısı çok gecikmişti. Başbakan'dan ve hatta Tarikat'ın uzun süredir Kahini olan Dawn'dan cevap alma zamanı gelmişti.

Açık tapınak zeminini aşip odaya girdiğinde, diğer konsey üyelerinin çoğunun sinirlendiğini görünce şaşırmadı. Çağırdığı bir toplantıya geç kalmıştı. Başbakan, Tarikat yerleşkesine bakan sütunların yanındaki her zamanki yerinde duruyordu. Arkasında kararan gökyüzünde toplanan fırtına bulutları, her zamanki tertemiz beyaz tüylerini karıştıran serin rüzgârlarla esiyordu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar günün olaylarından etkilenmediğini gösteriyordu.

Hiç kimse Maebh'in doğrudan saldırmasını beklemiyordu. Kahinlerinden gelen tüm bilgiler, Maebh'in gücü ele geçirme ve ülkeyi tek bir bayrak altında birleştirme girişimi olan fae halkı arasındaki bir savaşa işaret ediyordu. Saldırı için Sonbahar Sarayı'nı kullanması ve demogorgonunu korku taktikleri dışında olaya dahil etmemesi ilgi çekiciydi.

Cloud bir sütuna yaslanmış, tahammülsüz gözleriyle Leaf içeri girerken onu izliyordu. Leaf gibi hâlâ Muhafız derisi giyen Cloud'un derisi fark edilir derecede daha kirliydi.

"Tam zamanında," diye mırıldandı Cloud, siyah saçlarından bir tutamı gözlerinden çekerek.

Yaprak açık odadaki diğerlerine döndü. Colt, peri. Barrow, Büyücü. Dawn, Kahin. Hepsi her zamanki mavi cübbeleriyle oradaydı ve sanki bugün hiçbir şey olmamış gibi sakin ve derli toplu görünüyorlardı. Sanki istiladan ve olası bir ölümden kıl payı kurtulmuşlar gibi. Sanki temelleri sarsılmamış gibi.

Konsey'in son üyesi burada değildi. Gölge büyük olasılıkla eşini iyileştirmekle vakit geçiriyordu. Yaprak, Silver'ın lekeye verdiği tepkiyi hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Kasılmalar. Gözlerini devirmesi. Kusma.

"Konuşmaya başlama zamanı," dedi Leaf, bakışlarını Kahin'e çevirmeden önce Prime'a.

Dawn, saçında kelebek tokası olan iri yarı bir satırdı. Gözleri Kahin beyazıydı, bu da genellikle bir imgelemin sancıları içinde olduğu anlamına gelirdi. Ama son zamanlarda gözleri hep böyleydi ve daha seyrek konuşuyordu. Bu toplantılara gelme zahmetine katlanması onu hâlâ şaşırtıyordu.

Kimse konuşmaya başlamayınca Leaf onları yönlendirdi.

"Kehaneti öğrenmek istiyorum-" Prime'ın dudakları açıldığında elini kaldırdı ve sözünü bitirebilmesi için onu susturdu. "Gerçek kehaneti. Senin açıkladığın ufak tefek şeyleri değil."

Yaprak, pantolonunun arkasına sıkıştırdığı deri ciltli günlüğünü çıkardı. Geç kalmasının nedeni buydu. Sahadaki temizlikten sonra Aeron ve arkadaşını Bahar Mahkemesi'ne geri götürmüştü. Orada Aeron'un bulduğu Jackson Crimson günlüklerini toplamış ve kısaca göz gezdirmişti. *Gerçekten de ilginçti.* Leaf günlüğü yere atarken Cloud'un gözleri kısıldı.

"Jackson Crimson'ın günlükleri Bahar Sarayı Kraliyet Kütüphanesi'ndeydi," diye açıkladı Leaf. "Neden burada kilit altında tutulmuyorlardı?"

Başbakan'ın bunları bilip bilmediğini sormanın bir anlamı yoktu. Elbette biliyordu. Beyaz kirpikli bakışları onunkilere kaydı ve öylece kaldı. Leaf muhtemelen ne kadarını açıklayacağını düşünürken düşüncelerinin çarpıştığını görebiliyordu. Her zamanki gibi işliyordu.

"Hayır," dedi. "Artık yanlış yönlendirme yok. Biz senin güvendiğin Konsey'iz. Her şeyi bizimle paylaşamayacaksan burada ne işimiz var?"

Cloud'un derisi kollarını kavuşturup Leaf'e katılarak Prime'a bakarken gıcırdadı. Barrow, yaşlı fae ona kaşlarını çattı. Colt'un prizmatik kanatları vızıldadı - peri için gergin bir tik. Dawn gözlerinde boş bir bakışla başını kaşıdı.

Aleksandra neler olduğunu anlamıyor muydu? Belki de onu da değiştirmenin zamanı gelmişti. Akademisyenlerin nasıl yönetildiğinden Muhafızların nasıl işe alınıp eğitildiğine kadar tüm Tarikatın bir değişime ihtiyacı vardı. Zaman değişiyordu. Onların da evrim geçirmesi gerekiyordu.

"Mesele paylaşmak değil," dedi sonunda. "Bu, istediğimiz gelecek raydan çıkmadan önce kaç değişkenin var olmasına izin verebileceğimiz ile ilgili."

"Senin geleceğini istediğimizi nereden bileceğiz?" Cloud kaşlarını çattı. "Yani, bize hiç sormadınız."

"Ne bildiğimizi biliyorsunuz," dedi Başbakan iç çekerek.

"Ama hepsi değil," diye işaret etti Leaf fae boşluğunu. Yalanlar anlambilimin içine saklanmıştı.

Gözle görülür bir şekilde sinirlendi. "Bir keresinde bana en kötüsüne karşı cahil kalmak istediğini söylemiştin Yaprak. Gerekli olanı yapamayacak kadar yorgundun. Bu sana ağırlık veriyordu."

"Bunu
hatırlamıyorum."

"Hayır, hatırlamazsın."

"Bu da ne demek oluyor?"

Dudaklarını sıkıca kapattı.

Cevap veren Dawn oldu. "Yakında öğreneceksin." Yaprak'ın içinde hayal kırıklığı kabardı ve yumruklarını sıktı.

Bulut öne çıktı, "Bu kadar kehanet yeter. Umurumda bile değil. Bilmek istediğim Maebh'le ne yapacağımız? Aurora'yı geri getirme pazarlığı zayıflıyor. Bunu yapmamak bir savaşa neden oldu. Başladığımız işi bitirelim, Kristal Şehir'e sızalım ve Maebh'in torununu geri getirelim derim. Pazarlık tamamlandı. Artık savaş yok."

Cloud'un gözlerindeki soğuk hesap Leaf'in gözünden kaçmamıştı. Aylar önce, Leaf Cloud'un sözlerini olduğu gibi kabul edebilirdi. Ama artık Cloud ile Aurora-Rory arasındaki uzun acı dolu geçmişi biliyordu. Cloud'un tek istediği ona ulaşip intikam almak için öldürmekti.

Yaprak, "Onu Maebh'e canlı teslim etmek gibi bir niyetin yok," dedi.

"Yani? Pazarlık onun hayatta olması gerektiğini söylemedi, sadece geri dönmesi gerektiğini söyledi."

Leaf'in dişleri sıkıldı. "Pazarlık ne olursa olsun, Maebh'in Tarikat'a yönelik saldırısıyla başa çıkmamız gerekecek."

"Ama bu Kuyu'nun bütünlüğüne yönelik bir saldırı mı?" Barrow buna dikkat çekti. "Yoksa hareketleri siyasi amaçlı mı?"

"Manayı yasadışı olarak çarpıttığını biliyorsun," dedi Colt. "Bu saldırı Kuyu'nun bütünlüğüyle ilgiliyse bunun ne önemi var?"

"Katılıyorum," dedi Yaprak. "O bize saldırdı. Bu saldırının felsefesi üzerine günlerce kafa yorabiliriz ama cevapsız kalamaz. İster doğrudan ister dolaylı olsun, Kuyu'nun bütünlüğünü koruma görevimizi hala etkiliyor."

Barrow, "Onun yasadışı mana çarpıtması ayrı bir konu," dedi.

"Hiç mantıklı konuşmuyorsun."

"Sessizlik." Prime'in kanatları açıldı, sonra tekrar katlandı. "Maebh bizim acil meselemiz değil. Nero ilgilendiriyor. Ve leke de öyle. Diğer herkes gibi kör ve zayıf olmadan önce onu temizlemeliyiz."

Maebh kapılarına dayanana kadar Leaf de böyle düşünmüştü. Neredeyse ölene kadar. Aeron Başbakan'ın sır sakladığını, her Koruyucunun onun planında bir piyon olduğunu... ve sıradakinin muhtemelen Leaf olduğunu söyleyene kadar.

Prime'in arkasından dışarıdaki fırtınalı gökyüzüne baktı. Güneş artık ufkun çok altındaydı. İyi oldu. Bundan sonrası için Legion'a burada ihtiyacı vardı.

Leaf, Sluagh liderinin duymasını umarak zihninden "*Her an Lejyon*" diye geçirdi.

Beklerken günlüğü botuyla itti ve "Maebh'in bizi ilgilendirmediğini söylüyorsun ama mesele şu. O günlükte Jackson Crimson sizi ve Maebh'i binlerce yıl önce insandan yeni mutasyona uğradığınız zamanlarda tanıdığını belirtiyor." Başbakan'ın doğrudan gözlerinin içine baktı. "Sen ve Maebh özel bir bağ paylaşıyorsunuz. Bunun onu bir tehdit olarak görme konusundaki isteksizliğiyle bir ilgisi olamaz, değil mi?"

"Özel bağ mı?" Cloud hırladı, bakışları Prime'a yöneldi.

"Hepsi günlüğün içinde." Yaprak, Cloud'un okumayacağını bilse de günlüğü işaret etti.

"Bu uzun zaman önceydi," dedi Başbakan. "Maebh artık farklı bir insan. Ben de farklıyım."

"Günlük ayrıca onun değiştiğini de söylüyor. Kuyu ile pazarlık yapmayı öğrenmiş."

"Bu yeni bir şey değil," dedi Başbakan. "Sluagh'ı bu şekilde yarattığını zaten biliyoruz."

"benim kafamın karıştığı kısım da bu," dedi Leaf.

Legion ve Altılı Kadro'nun geri kalanı karanlık hayalet gibi tapınağa inerken dışarıdaki uğultu gök gürültüsü boyutlarına ulaştı. Parçalanmış drakonik kanatlar o kadar hızlı çırpılıyordu ki bulanıklaşıyorlardı.

Odadaki her nefes tutuldu. Leaf'inki bile. Legion'dan bu toplantıya katılmasını istediğinde, Sluagh'ın bunu kabul etmesine şaşırmişti. Leaf her zaman onların Tarikat'ın sınırında bir amaçları olduğunu ama onun bir parçası olmadıklarını hissetmişti. İşlerine geldiğinde kendilerini görevlere dahil ediyor, geri kalanında ise gözlerden uzak kalıyorlardı. Leaf, İyi Kutsanmış kadınların buzları çözüldüğünde ortaya çıkmaya başlayana kadar var olduklarından bile şüphe etmeye başlamıştı.

Leaf ilk kez altı Sluagh'ı bir görüyordu.

Legion uzun boylu ve ortadaydı, uzun siyah saçları ve dul tepe noktası dikkat çekiciydi. Onun yanında Varen vardı, Kahinleri. Soluk tenliydi, saçları İndigo'nunkiler gibi kesilmişti; yanları tıraş edilmiş, tepesi uzundu. Fox'un kırpılmış koyu renk saçları vardı. Emrys ise beyaz saçları, koyu renk kaşları, soluk teni ama koyu renk güç artırıcı dövmeleriyle bir tezat oluşturuyordu. Son iki Leaf daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Beşinci Sluagh uzun boylu, geniş omuzlu ve kahverengi tenliydi. Saçları kulaklarının üstünden tıraş edilmişti ve geri kalanı düzgün bir şekilde düğümlenmiş koyu renk saç örgülerinden oluşuyordu. Altıncı Sluagh en korkutucu olanıydı. Alaca teni mavimsi bir ton taşıyordu. Kısa sivri uçlar kaşlarını ve parmak eklemlerini süslüyordu. Kafasından satire benzeyen iki kıvrık boynuz çıkıyordu ama satirlerden farklı olarak bu Sluagh'ın kanatlarının arasından görünen uzun bir kuyruğu vardı.

Bakışları Altı'nın üzerinde gezinirken Tilki'nin kısa boynuzları ve muzip bir kuyruğu olduğunu fark etti. Bunları daha önce fark etmemişti ve

Ortalama bir fae'den daha az farklı görünmek için büyülenmiş olup olmadıklarını merak etti.

Hepsi güzel kabuslardı. Hepsi güçlüydü. Hepsi ölümcül, korkutucu ve doğal değildi.

Hepinizin gelmesini beklemiyordum, Leaf Lejyon'u gönderdi.

Karanlık, galaksi dolu gözleri Leaf'e eğildi. *Kanıt istedin.*

Hepimiz kanıtız.

"Neden hepiniz buradasınız Legion?" diye sordu Prime, omurgası dik bir şekilde.

Leaf ona hakkını vermeliydi. Asla korkuya kapılmamıştı. Ve giderek daha fazla karanlıkta kaldığı için öfkeli olsa da, yaptığı her şey Nero'ya karşı son savaşlarına hazırlık olarak açıklanabilirdi. Toprağın kontrolünü kesin olarak ele geçirmek, yasaklı maddeleri ortadan kaldırmak ve Kuyu ile bu gezegendeki yaşamın gelecekte de devam etmesini sağlamak için.

Legion cevap verdi, "Aeron'un lekenin kaynağı hakkında teorileri var. Leaf'in bu günlükte öğrendikleri ve Maebh'in Kuyu'yla pazarlığı ve yeni hayvanı hakkında bildiklerimizle birleşince, lekeye onun neden olduğuna inanıyoruz. Yaratışını yaratırken mürekkepli taraftan çok fazla çekti. Bu da kozmik güç kaynağına sürekli sızan bir delik açtı. Buradayız Aleksandra, Maebh'in bizi yaratmadığını kanıtlamak için. Bizim için pazarlık yaptı. Bizi uzun ve derin bir uykudan çağırdı."

Tüm fae'ler gibi Sluagh'lar da yalan söyleyemezdi. Leaf bu kanıt istemişti ama kökenlerine dair bu itirafı beklemiyordu.

Çağrılmışlar mıydı? Uzun zaman önce var mıydılar? Uyuyorlar mıydı? Eğer öyleyse, nerede? Ne kadar zaman önce? Neden? Bunun önemli olmadığını düşündü. Başbakan bu lekeden kimin sorumlu olduğunu anladığı sürece bu onu ilgilendirmezdi.

"Onun senin kraliçen olduğunu sanıyordum," dedi Prime, gözlerini kısarak. "Sana olan kan bağıyla seni kontrol ettiğini sanıyordum."

"Pazarlık yapmak için kanını kullandı, bizi ona bağlamak için, ama gördüğünüz gibi onun etkisinden kurtulduk. Ancak Elphyne'deki varlığımız sonsuza dek onunla bağlantılı olacak çünkü bizi karanlıktan o çağırdı."

"Lanet olası İngilizce konuş, Sluagh," diye tersledi Cloud. "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

Dreadlock'lu Sluagh'tan bir hırıltı yükseldi. Onun yanındaki mavi renkli ve çivili Sluagh da hırladı. Dişleri ağızlarında parladı. Leaf'in her zaman drakon kanatlarıyla ilişkilendirdiği o vızıltı sesi yine havayı doldurdu. Ama kanatların hareket ettiğini görmedi. Legion'ın başı onlara doğru eğildi ve sesindeki otoriteyle uyardı, "Bodin. Spike."

Bunu onlara zihin zihin söyleyebilirdi. Kovan zihniyetine sahiplerdi. Legion'un kelimeleri yüksek sesle söylemesi, isimlerin herkes tarafından duyulması anlamına . Bu onların Fae toplumuna girişiydi, olduğu gibi.

Bodin ve Spike geceye bakmak için döndüklerinde vızıltı sesi kesildi. Ama tehlike ortadan kalkmamıştı. Leaf, derilerinin altındaki kafataslarının beyaz parıltısını görünce gerildi. Görünmez wraith formları bedenlerini henüz terk etmişti. Gözleri etrafı taradı. Şimdi bu odanın herhangi bir yerinde olabilirlerdi.

Legion dikkatini Konsey'e geri verdi. "Biz Maebh tarafından yaratılmış değil, çağrılmış yaratıklarız. Ancak onun demogorgonu bambaşka bir şey."

"Yapıldı," dedi Başbakan, gözlerinde beliren anlayışla.

Varen, "Yapıldı ama yapıcısı da isterse geri alınabilir," dedi, kehanet dolu sesi yumuşak ve karanlık bir tınıya sahipti.

"Böylece Maebh'i öldüreceğiz." Cloud ellerini havaya kaldırdı. "Harika.

Sonunda bir cevabımız var. Bana sadece ne zaman ve nerede olacağını söyleyin."

"Hayır," Başbakan elini kaldırarak Bulut'un kalmasını sağladı. "Varen söyledi,

Yapılmamış. Maebh yapılmamış olmalı. Bu ne anlama geliyor?"

Altı cevap veremedi Legion elini salladı ve şeytani kanatlarını açtı. Yaprak göz kırptı ve gitmişlerdi.

"O vızıltı sesi," diye mırıldandı Cloud, gözleri gecenin üzerinde temkinli bir şekilde, "Onların kanatları değil. Tuzağa düşürdükleri affedilmemiş ölülerin ruhları, Vahşi Av'ın serbest bırakılması için ağlıyorlar."

Vahşi Av'ı ilk elden görmeye ne kadar tehlikeli bir şekilde yaklaştıklarını fark ettiklerinde kimse konuşmadı. Yaprak ürperdi ve sallandı

düşünceden uzaklaştı. Sluagh onu ilgilendirmiyordu. Prime'ın sırlarıydı.

"Biliyor muydunuz?" diye sordu Başbakan. "Maebh'in hatalı olduğunu?"

Leaf'in eski sevgilisini koruyabilmek için lekeyi temizlemek amacıyla vahşi bir wolpertinger kovalamacasına girmesine izin vermiş miydi?

Dawn, "Leke geldiğinden beri öngörülerimize güvenemeyiz," dedi.

Hararetli bir tartışmada sesler yükseldi. Bulut açıklık talep etti. Başbakan her zamanki muğlak yanıtlarıyla karşılık verdi. Barrow "yapılmamış" kelimesinin ne anlama geldiğini tartışıp duruyordu. Colt, "Sluaghlar gerçekten de fae mi?" gibi sorular sordu. Leaf'in dudakları aralandı, hepsinin üzerinde böğürmek ve dikkat çekmek niyetindeydi - orijinal kehaneti görme ihtiyacı değişmemişti. Diğer her şey dikkatini dağıtıyordu. Ama karanlık gölgeler odanın ortasında toplanmış, Shade yüzünde cinayet ifadesiyle belirip Prime'a doğru ilerleyene kadar herkesten dikkat çekmişti.

Beyaz kanatlı dişi liderlerinden birkaç santim ötede durdu.

Shade'in etrafındaki hava tehditle titreşiyordu. Yüz ifadesi gergin ve bastırılmış duygularla doluydu. Kasvetli, karanlık gözleri nefretle parlıyordu.

Gümüş mü? En kötüsü mü oldu?

Shade Prime'ı işaret etti. "Eğer biri eşimden tekrar lekeyi çekmesini isterse, onu öldürürüm. Anlıyor musunuz? Onun yanında ya da benim yanımda bundan bahsetmek bile anında ölümle sonuçlanır."

"Anlaşıldı. O iyi mi?" diye sormaya cesaret etti. "O yaşıyor." Sertçe yutkundu. "Zar zor."

Ve sonra Shade gitmiş, gölgeleri onu bütünüyle yutmuştu.

Yaprak burnunun kenarını sıktı ve düşen günlüğü toplayıp Prime'ın bakışlarıyla buluşmadan önce yanan, uykulu gözlerini sıktı. Güç kaynağını temizleyecek Gümüş olmadan, Kuyu'yla olan bağlantılarının ne kadar güçlü olduğunun hiçbir önemi yoktu. Maebh'i nasıl geri getireceğini bulmak için onlara katılması gerektiğini biliyordu ama o sadece bu orijinal kehanetin ne olduğunu öğrenmek istiyordu.

Kaşıntıyı açıklayamadı, sadece kendini koruma hissi olduğunu söyledi.

Bilinmeyenin ortaya çıkarılmasına ihtiyacı vardı.

"Jackson Crimson'ın bilinen son yerini istiyorum," dedi Prime'a. "Onunla ilgili tüm materyalinizin odama teslim edilmesini istiyorum. Ve onun anılarını yaşayabileceğimi söylediğiniz yeri nerede bulacağımı bilmek istiyorum."

Başbakan ona bön bön baktı. "D'arn Leaf, bana emir veremezsin. Clarke'ın söylediği gibi eşini bulmaktan çoktan kaçtın ve zaman tükeniyor."

"Umurumda değil," diye cevap verdi. "Ben diğerleri gibi senin oyununda bir piyon değilim. Ve eğer kaçırdıysanız-" Bulut'u işaret etti. "Geriye kalan tek değerli Muhafızlar çiftleşmemiş olanlar. On İki'nin çiftleşmiş olanları beceriksiz, dikkati dağılmış ve işe yaramaz."

Yaprak devam etti. "şeyi bana verin, yoksa kendim bulurum... ne kadar uzun sürerse sürsün."

Chapter FİRMA-SeVen

S Balkon terasında titreyen Maebh zorlukla nefes aldı ve gözlerindeki yaşları sildi. Yüzyıllarca yaşadktan sonra nasıl böyle hissedebiliyordu? Reddedilmek nasıl hâlâ böyle hissettirebilirdi?

İlk vurduğu günkü kadar acımasız mı?

Maebh Sonbahar Sarayı'nı Tarikat'a saldırmaya yönlendirdiğinde, demogorgonunun sırtına binmişti. Maebh, kapılara gelene kadar Aleksandra'ya bedel ödetmek için orada olduğunu düşünmüştü.

Ama Aleksandra kapısına geldiğinde, Maebh ve hayvanı yukarıda daireler çiziyordu.

Ve daire
çizdi. Ve
daire çizdi.

Reddedilmenin acısı ona neden geldiğini hatırlatana kadar, Aleksandra'nın uçup kendisine katılmasını umarak bir takas beklediğini fark etmemişti.

Vücudunda nefes ve damarlarında kan olduğu sürece.

Ne zalim bir yalan.

Maebh artık aralarında gerçekten de kurtarılmaya değer bir şey olmadığını biliyordu. Bu dünyada kurtarılmaya değer hiçbir şey yoktu.

CHAPTER KIRK SEKİZ

W Yaprak Trix ve Aeron'u Bahar Avlusu'na geri getirdiğinde, orayı kaos içinde buldular. Geçit onları Büyük Yaşlı Ağaç'ın önündeki çimenliğe bıraktı. Onlar , hiçbir

Biri cesetleri temizlemişti.

Kraliçe ve kralı hâlâ açıktaydı. Baskın yapan insanlar ölü olarak etrafa saçılmıştı.

Askerler ve saray personeli koşarak geldi.

"Eulios'a şükürler olsun, döndünüz," dedi bir asker, boynuzlu miğferinin arkasından sesi boğuklaşarak. "Ne yapacağımızı bilemedik. Kral öldü. Kraliçe gitti. Yüce Lord..."

Konuşmaya devam etti ama Aeron elini kaldırarak onu durdurdu.

Trix'e işaret etti, *onlara yardım etmek için yakında döneceğimi söyle*. Başparmağıyla Leaf'i işaret etti. *Kitapları istiyor. Geri geleceğim*.

Aeron onu başından hızlıca öperken Trix gülümsedi ve sonra Yaprak'a kendisini saraya kadar takip etmesini işaret etti. Bekleyen asker ve yüksek rütbeli bir kadın saray görevlisiyle karşılaştı. Birkaç Fae daha geride duruyordu ama onu duyabilecek mesafedeydiler. Ona endişeyle bakıyorlardı ama Trix onların gözlerindeki umutlu ihtiyacı da yakaladı. Yönlendirilmek istiyorlardı. Birinin yönetimi ele almasını istiyorlardı.

"Tamam," dedi ellerini çırparak. "Yeni kralınız geri dönecek. Sadece ona yardım ediyor..." *Huysuz sarışın elf muhafız mı?* "Uh... arkadaşım bir şeyle , ama hemen dönecek. Bu arada, belki sizin için bazı şeyleri açıklığa kavuşturabilirim. Kraliçenin kardeşi ona ihanet etti.

Kralınızı zehirledi, onu ölümlü yaptı ve sonra ağacınızı da zehirleyerek sabote etmeye çalıştı. Beni rızam olmadan Kristal Şehre geri götürmek isteyen bazı kötü insanlarla bir anlaşma yaptı. Saldırdılar ve... ne olduğunu görebilirsiniz. Kral ölmeden önce Aeron'u varisi olarak ilan etti ve ağaç yeniden sağlığına kavuştu."

Ağacın hayata döndürülmesinden kimin sorumlu olduğunu ve bunun ne anlama geldiğini hatırlatmak isterlerse diye ağacı işaret etti.

Birçok gözde rahatlama parladı. Etrafta birkaç mırıltı dalgalandı. "Evet, Aeron," diye mırıldandı biri.

"Cesetleri ne yapacağız?" diye sordu asker.

"Eminim Aeron'un bir fikri vardır ama biz yine de kral ve kraliçeye saygı gösterelim."

Kadın personel bir adım öne çıktı.

Kısaca eğildi ve şöyle dedi: "Majesteleri, ben Lolo. Yeni kâhyanızım. Görevim sarayınızın günlük işlerini yürütmek ve kraliyet odalarını siz ve yeni kralımız için hazırlamak."

Trix irkildi. Zamansız ölümlerinden bu kadar kısa bir süre sonra başka birinin odasını almak çok yanlış geliyordu.

"Bence bu konuda acele etmemelisiniz," dedi. "Aeron - öhöm - Kral ve ben Kral Tian ve Kraliçe Oleana için uygun bir cenaze töreni düzenleyene kadar misafir süitinde kalacağız."

"Nasıl ."

"Eski kâhyaya ne oldu?" Trix sordu. O elfe hiç güvenmemişti.

Kâhya onun ellerini sıktı. "Odasında ölü bulundu. Kendi kendine açtığı yaralar yüzünden öldüğünden şüpheleniyoruz. Yüce Lord Kelvhan hakkında anlattıklarınızdan, onun da bu işin içinde olduğunu düşünüyoruz. Yakındılar."

Arkada kalan fae'ler öne çıkıp sorular sordular, her biri bir öncekinden daha cesurdu. Aeron ve Leaf birkaç dakika sonra döndüklerinde, Trix'in sesi tüm konuşmalardan dolayı kuru ve gergindi.

Leaf'e veda ettiler ve Aeron cesetlerin nasıl ortadan kaldırılmasını istediğine dair askerleri ve personeli yönlendirdi. Belki de

Aeron soruları durdurmasaydı bütün gece orada olacaktı. Tian ve Oleana için uygun bir cenaze töreni hazırlamak üzere yarın Büyük Salon'da toplanmalarını söyledi.

Batan güneş, Büyük Mürver Ağacı'nın yenilenen yapraklarının ötesinde görülmeye değer bir manzaraydı. Trix hareket eden yapraklarda mor, eflatun ve hatta mavinin tonlarını gördü. Beyaz tomurcuklar rekor bir sürede çiçek açmıştı. Kral ve kraliçenin katlandığı tüm fedakârlıkları ve çektiği acıları düşünmek Trix'in gözlerini yaşarttı. Ya da fae'lerin yalan söyleme yeteneksizliğinin her şeyin başı ve sonu olduğuna inanmasalardı, ihaneti nasıl farklı bir şekilde ele alabileceklerini. Gerçeği ortaya çıkarmanın başka yolları da olmalıydı.

Aeron elini tutup onu odalarına götürürken, artık kraliçe olduğuna göre değişiklik yapma şansı olduğunu düşündü. Fikirleri ve yeni şeyleri en az kendisi kadar seven, destekleyici ve anlayışlı bir ortağı vardı. Ona sevgiyle baktı, yakışıklı profiline hayran kaldı ve o da sanki duygu akışını hissetmiş gibi gülümsedi.

Aralarındaki bağ sayesinde bir şefkat dalgası ona geri döndü.

Leaf'le ilgilenmeye gittiğinde buradaki işleri kontrol etmesi için ona güvenmişti.

Trix neredeyse dek ayrıldıklarına inanamıyordu. Güvendeydiler. Onun için gelmişti.

Odalarına vardıklarında, eşine yakın olma ihtiyacı onu ele geçirdi. Daha kapıdan içeri adımlarını atmamışlardı ki kız onun kollarına atladı. Bacakları ona dolanırken Aeron onun poposunu kavradı. Yüzünü öpücüklere boğdu; kiri, pası ve belki de düşünmek istemediği diğer savaş kalıntılarını umursamadan. Onu sabit tutup kapıyı kilitledikten sonra banyoya götürürken bir yandan da öpücüklerine karşılık veriyordu.

Önce temizle, diye imzaladı, zaten yarı çıplak olan vücudunu incelerken gözleri parlıyordu.

Adamın parmaklarında işaretler oluşmadan önce giysilerini çıkarmıştı. Adam banyo musluğunu açtığında kadın onu soymaya başlamıştı bile. Çırılçıplak kaldıkları anda küvete tırmandılar ve su dolarken birbirlerine baktılar.

"Seni seviyorum," dedi, imzalayarak.

Aeron onun elini yakaladı ve parmak eklemlerini dudaklarına götürdü. Gülümsemesi duraksadı ve Aeron sertçe yutkunup gözlerini kapatmadan önce aralarındaki bağda bir korku iğnesi hissetti. Geniş, güçlü omuzları titredi. Trix bir an için onun gözyaşları içinde olduğunu düşündü. Ama günün olayları sonunda onu yakalamış olmalıydı. Bu rahatlamaydı. Uzun, koyu kirpikleri ayrıldığında ve bakır rengi bakışlarıyla ödüllendirildiğinde, daha da yaklaştı ve *"Acı sıfır"* diye imzaladı.

Hiç pişmanlık duymuyordu. Artık burada onunla birlikte olduğu için hiçbir şey canını acıtmıyordu. Birlikte bir gelecekleri vardı.

Trix onu işaret etti ve omuz silkti.

Acı mı? İmzaladı. Benim için mi?

Başını salladı, kaşları çatılmıştı. Her şeyden sonra, o iyi miydi?

İşaret parmağını başparmağına dokundurup bir sıfır şekli oluştururken bakışları yumuşadı. Sırıttı ve ona doğru eğilerek ellerini adamın belirgin gövdesinde gezdirdi. Kirleri yıkadı, hâlâ iyileşmekte olan morluklara daha fazla dikkat etti ve sonunda kendini onun kucağında otururken buldu, o da saç örgülerini çözmesine izin verdi.

Aeron onu sırtından önüne bastırdı ve ellerini vücudunun her santiminde gezdirerek gül kokulu sabunla yıkadı ve parmaklarıyla ağrıyan kaslarını yoğurdu. Birbirlerini yumuşak, saygılı bir şekilde temizlemekle başlayan şey kısa sürede yakın olmak için dokunsal bir ihtiyaca dönüştü. Sevgi dolu hareketleri sıcak, sert ve talepkâr bir hal aldı. Adam onun göğüslerini sıktı, meme uçlarını mıncıkladı ve inlemelerini hissetmek için elini boğazına götürdü. Kucağında kıvranan ve kıvranan, büyüyen ereksiyonuna karşı sürtünen, uylukları arasındaki gerginliği hafifletmek için kullanmaya çalışıyordu.

Sabırsızlanan Trix adamın sikini istediği yere sokmaya çalıştı ama adam kadının iki bileğini de yakaladı ve ellerini küvetin kenarına koydu.

"Sakin bırakma." Talebi, arkasından gelen sert bir gırtlak sesiydi. "Önce seni boşaltmak istiyorum. Sonra seni küvetin üzerine yatıracağım ve seni kaybetmekten ne kadar korktuğumu göstereceğim. Seni bulduğum için ne kadar mutlu olduğumu."

Adamın eli ensesine geri döndüğünde kadın inledi ve küveti kavradı. Diğer karnından aşağı kayarak kadının altına yerleşti.

suya ve kalçalarının arasına indi. Onu doruğa çıkarmak için hiç vakit kaybetmedi, cesaretlendirici kirli sözler homurdandı. Mutluluğun kör edici darbeleri iç duvarlarını sıkarken bile, onu kalçalarından sudan kaldırdı, dizlerinin üzerinde öne doğru itti ve sonra horozunu hassas girişine oturttu.

Aeron'un yavaş ve ürpertici iniltisi karo döşeli odada yankılanırken, onu işkence edercesine santim santim dolduruyordu. Arkasında diz çökerek, taşan suya aldırmadan, durmaksızın içine girdi. Her darbede öne doğru sallanıyor, küveti sertçe kavırıyordu. Daha önce bahsettiği korkuyu almış ve onu muhteşem bir şeye dönüştürmüştü. Onun korkusunun aralarındaki bağa sızdığını hissetti ve kendisini korkutan aynı anları yeniden yaşadığını biliyordu ama sonra korkusunu sahiplendi. Onu bir taç gibi takıyordu. Onu ne kadar sevdiğini ve ona ne kadar ihtiyacı olduğunu görebilmesi için hissetmesine izin verdi. Bunu aşka dönüştürdü.

Ertesi akşam Trix, Aeron'la birlikte festival sırasında bulundukları kürsüde, Büyük Yaşlı Ağaç'ın önünde durdu. Ancak bu kez başındaki boynuz ve çiçeklerden oluşan başlık resmi bir taçtı ve kalabalığa konuşma yapan kral değil, kendisiydi.

Aeron onun yanında gururla duruyordu, yeşil ve kahverengi işlemeli takım elbisesi içinde şık görünüyordu. Saçları artık örgülü değildi. Sonbahar Sarayı'nın eski geleneklerine uymak zorunda olmadığına karar vermişti. Kimseye kanıtlaması gereken bir şey yoktu. Ayrıca saçlarını düzeltmesine de izin vermişti - ki bu onun daha önce yaptığından emin olmadığı bir şeydi.

Onu bakarken yakaladı ve soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı.

Güzel saçlar, diye göz kırparak imzaladı.

Kızın arkasına baktı ve "*Güzel popo*" diye karşılık verdi.

Neredeyse kahkahayı patlatacaktı. Poposu resmi bir elbisenin kumaşıyla kaplıydı. Zar zor görebiliyordu ama kimsenin anlamadığı bir dili kullanmanın güzelliğini benimsemeye başladığını biliyordu. Gerginlik iyice azalınca Trix elindeki mektuba odaklanmaya cesaret etti. Aeron bütün sabahı onu yazmak, üzerini çizmek ve yeniden başlamakla geçirmişti.

Saray çalışanlarına önceki kral ve kraliçeleri için uygun bir vedanın ne olacağını sorduklarında, kimsenin basit bir cevabı yoktu. İktidarın el değiştirmesinin üzerinden yüzyıllar değilse bile onlarca yıl geçmişti. Bu yüzden Trix bir tür Viking cenaze töreni düşünmüştü. Tian ve Oleana gazlı bezlere sarılmış, kutsal kuyunun üzerindeki ahşap bir platformda yüzüyorlardı. Altlarında, suyun içinde, kurban edilmiş mücevherler Büyük Yaşlı Ağaç'ın yaprakları ve ölmekte olan güneşin yansımaları arasında parıldıyordu.

Zaten gözleri dolmuştu, boğazını temizledi ve kâğıdı açtı. *Dikkatimi kaybetmeden önce bunu bitirsem iyi olacak.* Aeron onun omzuna rahatlatıcı bir el koydu. Onun da tıpkı kendisi gibi gergin olduğunu hissetti ama Aeron o sakın şeyi yaptı. Onun iyiliği için endişesini bir kenara itti. Tüm gerginliğinin uçup gitmesini sağladı.

Kürsünün korkuluklarına doğru adım attığında kalabalık sessizleşti. Trix bakışlarını onların üzerinde gezdirerek tanıdık yüzleri fark etti. Melody ve Forrest da, On İki'deki bazı karga değiştiriciler gibi buradaydı. Tek kargalar onlar değildi. Ağacın dallarına tünemiş daha fazla karga vardı, tıpkı festival gününde olduğu gibi.

Birçok kişi saygılarını sunmak istiyor gibiydi.

"Delphinium halkı," diye başladı. "Bildiğiniz gibi, Kral Aeron bir Gardiyan olarak Elphyne'i korurken işitme duyusunu kaybetti. Benden onun yerine bu mektubu sizlere okumamı istedi. Bugün burada Kral Tian ve Kraliçe Oleana'ya veda etmek için büyük bir üzüntüyle toplandık. Onları kısa bir süre tanıdık ama etkileri çok büyük oldu. Sevgileri büyüktü. Halkları için, birbirleri için ve Elphyne için.

"Başka hiç kimse kırık dökük, piç bir elfle bir insanı yanına almazdı. Ama Tian ve Oleana kabul etti. Sabırla iyileşmemizi beklediler. Bizi sofralarına davet ettiler. Ve kutsal ağacınızı eski ihtiyaına kavuşturmamız için bize güvendiler. Tian'ın ölmeden önce bana söylediği son şey halkımıza iyi bakmamdı. *Onun* değil, *bizimkilere*. Son nefesinde bile beni olduğum gibi kabul etti ve hoş karşıladı."

Trix boğazındaki yumruyu yuttu. Tanrım, bu çok zordu. Birazdan hüngür hüngür ağlayacaktı. Aeron omzunu sıktı

Ama bu kez Tian için yaptığı bastonu kaldırdı ve onu mektuba geri götürdü.

"Bu baston Tian'ın kötüleşen sağlığını ve buna rağmen onun ve kraliçesinin halklarına olan bağlılıklarını simgelemektedir. Zayıf fiziksel görünümüne rağmen halkın onu olduğu gibi kabul ettiğini simgeler. Tian bunu kutsal kuyuya kurban etti ama ağacının altında chigumo ile savaştığımızda geri dönmenin yolunu buldu. Sanki bizimle birlikte savaşta kalmak istiyor gibiydi. Tian ve Oleana'nın mirasının bir hatırlatıcısı olarak onu sonsuza dek bu kürsüye yerleştireceğiz: Büyüklük fiziksel mükemmellikle değil, kalbin bütünlüğüyle ölçülür."

Aeron kılıcını kürsünün ahşap korkuluğunda oyuklar açmak için kullandı. Aeron'un bir tutma yeri açmaya niyetlendiğini görebiliyordu ama her kesişte daha fazla tahta yontulunca gözleri büyüdü. Hızla içeri girdi ve elini korkuluğun üzerine koydu. Gücünü çağırdı ve toprağın derinliklerinden cevap verdiğini hissetti. Birkaç dakika sonra, sarmaşıklar yerden yükselip ahşap kürsüdeki boşluklardan geçerek bastonu kucaklamak üzere uzandılar. Baston sağlam bir şekilde yerine oturana kadar onları parmaklığın etrafına yönlendirdi.

İzleyenler onun gücü karşısında hem hayrete düştüler hem de alçaldılar. Bazıları Büyük Ağaç'a, diğerleri ona baktı ve sonra onların dikkatini çekmişken, gücünü yüten kral ve kraliçenin altında daha fazla sarmaşık yetiştirmeye yöneltti. Hepsi Trix'in sarmaşıklarının cenaze salının üzerinde süzülüşünü izledi.

Kuyu, Eulios ya da büyük biri onlara göz kulak oluyor olmalıydı. Çünkü leke niyetini çarpıtmak için ortaya çıktığında, yılanlar ya da böcekler ortaya çıkarmadı. Sarmaşıklarındaki kusurların garip, çarpık çiçeklere dönüşmesine neden oldu. Böylesini daha önce hiç görmemişti. Sarmaşıklar kraliçe ve kralı suyun altına ve toprağın altındaki son dinlenme yerlerine götürürken salla birlikte battılar.

Geriye sadece baloncuklar kalmıştı.

Saygılı sessizlik insanların üzerini bir battaniye gibi örttü. Ve sonra çok garip bir şey oldu. O kusurlu çiçekler derinliklerden süzülüp yüzeye çıktılar ve güzel parıltılar saçtılar

arpık kalplerinden kelebekler uuştu. Nefesler ve i çekişler kalabalığın üzerinde dalgalandı. Trix'in gözleri yaşardı. Aeron onu kolunun altına aldı.

Aeron'un kışlada eğittiği ilk asker döndü ve parmaklarını dudaklarına dokundurdu, sonra da aşağı doğru iterek Aeron'a doğru uzattı. Teker teker daha fazla insan katıldı -her biri yeni krallarına takdirlerini onun anlayacağı bir dilde gösteriyordu. Sonunda onların da kendisine baktığını fark ettiğinde Trix'in gözlerinden yaşlar süzüldü.

EPİLOG

"D Teyzen seni gördü mü?" Nero, Willow özel bahçesine girerken ona sordu.

"Hayır," diye cevap verdi sessizce. Adamın istediğini yapmıştı.

Rory Teyze uyurken odalarından gizlice çıkmış ve aşağı inerken kimsenin onu görmediğinden emin olmuştu.

Willow iyiydi. Babasına ya da Thorne'a, onlar bakmıyorken gizlice yaklaşmayı her zaman başarmıştı.

"Güzel," dedi Nero ve yanındaki taş bankı . "Derslerinize devam etme vakti geldi."

"Evet, Nero."

"Willow," diye uyardı. "Bunu konuşmuştuk. Eğer Rory senin teyzen ise, o zaman ben ne oluyorum?"

"Amca?"

Başını salladı.

Willow'un midesinde huzursuz bir his çalkalanıyordu ve nedeninden emin değildi. Sanki bilmesi gerekiyormuş ama anıyı kavrayamıyormuş gibi hissediyordu. Beyni ağrıyordu. Sanki bulutlar kafasını pamuk gibi sarmıştı. Tökezleyerek banka gitti ve çeşmeye bakan Nero Amca'nın yanına oturdu.

Bir süre önce bu labirentin merkezi değişmişti. Willow eskiden burada bir heykelin yaşadığından emindi ama neye benzediğini hatırlayamıyordu. Bir kadın sesinin yankıları kafasına girerek, burada birlikte vakit geçirdiği başka bir kadın olduğunu hatırlattı.

Ama adı neydi?

Küçük bir kuş aşağı uçu ve çeşmenin taş kenarına kondu.

Nero ayağa kalkıp kuşa doğru yürüdü ve büyük elini kuşun minik bedenine doladı.

Gözlerini kapat, gizli arkadaşının sesi zihnindeki yünleri kesti. *Bu kısmı görmene gerek yok.*

Gözlerini açtığında, Nero kuşun cansız bedenini çeşmenin önündeki çimenlerin üzerine bıraktı ve geri dönüp yanına oturdu. Birdenbire bu derslerden neden nefret ettiğini hatırlayan Willow'un gözleri yaşardı. Nasıl unutabilirdi ki?

"Şimdi mi?" diye fısıldadı, zaten koltuğunun ucundaydı.

"Henüz değil." Elini göğsünün önünde gezdirerek öne atılmasını engelledi. "Bekle."

Kuşun vücudundan küçük ışık topları ve yıldızlar gibi gece gökyüzüne süzüldü. Ancak son top da kaçtığında Nero elini bıraktı ve "Şimdi" dedi.

Willow, yüreği kan ağlayarak ileri atıldı ve ölü kuşun yanına koştu. Kuşun hâlâ sıcak olan bedenini topladı ve gereksiz ölümüne ağladı.

"Lütfen, küçük kuş. Sakın ölme. Lütfen geri gel."

Pençeli bir ayak seğirdi. Sonra bir kanat. Sonra kuş elinden fırladı ve ciyakladı. Parmağını gagaladı ve kan akıttı. Tekrar üzerine geldi. Ve tekrar, akılsız bir şey gibi.

"Ah!" diye bağırdı, "Yaramaz kuş. *Dur.*"

Kuş aniden kanatlarını içeri çekti ve çimlerin üzerine kondu. Ama ölmemişti. Ona tüylü karnını ve kırmızı gözlerini göstermek için yuvarlandı ve bekledi. Onu tekrar gagalamayacağından emin olana kadar kaşlarını çattı. Sonra karnını okşadı.

"Bu daha iyi, kuşum. Bana zarar vermemelisin."

"Aferin kızıma," dedi Nero arkasından ve onu konsantrasyonundan uzaklaştırdı. "Şimdi tekrar yap."

"Ama..." Willow ona döndü, kalbi güm güm atıyordu. Konsantrasyonundaki ani düşüş, Willow'un kuş üzerindeki hakimiyetini kaybetmesine neden oldu ve kuş . Keskin pençeleri ve vahşi gagasıyla ona doğru geldi.

Nero, o saldırıya uğrarken sakince yanına gitti ve ölümsüz hayvanı havadan kopardı. Bileğinin bir hareketiyle

Yine sessiz.

"Sabır ve itaat," dedi Nero kuşu çimlerin üzerine bırakırken. "İnsanlar zamanın bizim yanımızda olduğunu unutup duruyor. Eğer bir ölümler ordusu yetiştirmek istiyorsanız dikkatinizi vermeniz ve dinlemeniz gerekecek. Şimdi, tekrar yap."

Willow bahçede ne kadar kaldığından ya da kaç kuşu ölümden uyandırdığından emin değildi ama Nero'nun son sözlerinin yıpranmış beynini kesmesiyle yorgun ve bitkin bir halde yatağına döndü.

"Unutma, Rory Teyze'ye söyleme. Yoksa bir sonraki uyanışın onun cesedi olur."

DAHA FAZLA FAE MUHAFAZI MI LAZIM?

[Trix ve Aeron'u ve yeni Fae Tatil Geleneklerini içeren süper baharatlı genişletilmiş sonsöze erişmek için buraya tıklayın.](#)

BONUS
SEALED SECTION
EPILOGUE

TRIX & AERON'S NEW
HOLIDAY TRADITION

LANA PECHERCZYK

SON SÖZ

Aeron ve Trix'in hikayesini okuduğunuz için teşekkür ederiz.

Yakın zamanda DEHB teşhisi konmuş biri olarak, Trix'in de aynı nöroçeşitlilik durumuna sahip olmasını temsil etmek istedim. Bazen öyle olabiliyor uçar, kaotik, ama biz böyleyiz. Mücadele eden herkese, huzur ve anlayış bulma konusunda en iyisini diliyorum.

2023'te daha fazla Fae Muhafızı (ve yeni seri) geliyor. xx

[Trix 'un yer aldığı genişletilmiş baharatlı epilogunuzu talep etmeyi unutmayın.ve Aeronburadan](#)

TEŞEKKÜRLER

Son dakika el yazmalarımı nezaketle kabul eden ve her zaman beni yanılta yazım hatalarını avlayan muhteşem Ark Meleklerime teşekkür ederim.

Beni Patreon'da destekleyen Patronlara teşekkür ederim. Hepiniz bana ekstra bir güven katmanı sağlıyorsunuz ve sonsuza dek minnettarım.

Editörüm Ann Harth'a teşekkür ederim. Hikayelerime her zaman renk katıyorsunuz.

Beni destekleyen aileme ve arkadaşlarıma teşekkür ederim. Zor bir yıl oldu ama başardık!

DİĞER OKUYUCULARLA KONUŞMAYA İHTİYACINIZ MI VAR?

Eğlenceli sohbetler, çekilişler ve özel içerikler için Lana's Angels Facebook Grubuna katılın.

<https://www.facebook.com/groups/lanasangels>

Ayrıca Lana Pecherczyk tarafından

Ölümcül Yedili

(Paranormal/Bilim Kurgu Romantizm)

Ölümcül Yedili Kutu Seti Kitaplar 1-3

Günahkar

Kıskançlı

İk

Açgözlül

Ük

Oburluk

Gazap

Tembelli

k Şehvet

Gurur

Umutsu

zluk

Fae Muhafızları

(Fantastik/Paranormal Romantik)

Kurt Mevsimi Üçlemesi Yalnız

Kurtların Özlemi Keskin

Pençelerin Tesellisi

Of Kisses & Wishes Novella of (aboneler için ücretsiz)

The Dreams Broken Kings

Vampir Mevsimi Üçlemesi Gölge

ve Kandaki Sırlar Dişler ve

Dikenlerden Labirent Vahşi

Kalplerin Senfonisi

Tanrıların Oyunu

(Romantik Şehir Fantezisi)

Soul Thing

İçindeki Şeytan

Tanrıyı Oynamak

Oyun Bitti

Tanrıların Oyunu Kutu Seti

YAZAR HAKKINDA

Aman Tanrım! Adımı nasıl söylüyorsun?

Lana (yeterince açık - Lah-nah) **Pecherczyk** (burası zorlaştığı yer - Pe-her-chick).

Bana Lana Price-Check, Lana Pera-Chickywack, Lana Pressed- Chicken, Lana Pech...o kız denildi! siz koyun, onlar söyledi. Madem hecelemesi bu kadar zor, neden kolay bir takma ad yerine bu adı kullanayım ki?

Basitçe söylemek gerekirse, anneme aitti. Ve o benim rüya şampiyonumdu.

Hayatımın büyük bölümünde tek bir şeyde iyiydim: sanat. Etrafımdaki dünya çalışmalarımı gördü ve daha yapmam gerektiğini söyledi, ben de yaptım.

Ama sekiz yaşındayken hikaye yazmak istediğimi söylediğimde, fakir olmamıza rağmen annem boş bir defter ve kalemle eve geldi ve hayallerimin peşinden gitmemi, beni nereye götürürse götürsün mutlu olacağımı söyledi. Bu konuda çok iyi değildim ama önemli değildi çünkü onun desteğini almıştım ve bu hoşuma gidiyordu.

Ben on üç yaşındayken öldü ve dört kızını yetim bıraktı. Birdenbire hayallerimin şampiyonunu kaybetmiştim, en küçük iki kız kardeşimden ayrılmıştım ve hayatın zorlukları hakkında konuşacak kimsem yoktu.

Bu yüzden gizlice yazdım. Kalbimi her gün bir günlüğe döktüm ve bazen onun beni dinleyeceğini hayal ettim. Günün sonunda, o duymasa bile, yazmak bu hayali canlı tuttu.

Sonunda, kendi çocuklarımı doğurduktan (küçük oğlanlar kılığında iki havai fişek) ve iç sesimi çok uzun süre görmezden geldikten sonra, örnek olarak liderlik etmeye karar verdim. Ben olmasaydım çocuklarıma hayallerinin peşinden gitmeyi nasıl öğretebilirdim? Kendi hayallerimin şampiyonu oldum ve gerisi tarih oldu, işte .

Bir sonraki büyük aksiyon dolu romantik romanı yazmadığım, halı fareleriyle uğraşmadığım ya da Kelpie'min çenesinden Gl Joe'yu kurtarmadığım zamanlarda, ay ışığında kötülükle savaşıyor, gün ışığında aşkı kazanıyor ve gerçek bir kavgadan asla kaçmıyorum.

Avustralya'da yaşıyorum, ancak çevrimiçi olarak her zaman sohbet etmeye hazırım. Gelin ve beni bulun.

Abone Ol & Takip Et
subscribe.lanapecherczyk.com
lp@lanapecherczyk.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

